

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ΄

Πέμπτη 16 Απριλίου 2015 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Σ. Καλαφάτη, Χ. Ζείμπεκ και Ν. Μηταράκη, σελ. 1493, 1494
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1478, 1479, 1480, 1481, 1485, 1488, 1491, 1492, 1495, 1499, 1500, 1502, 1503, 1505, 1506, 1507, 1508, 1510, 1511, 1515, 1518, 1524
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1503
4. Αναφορά στην συγκρότηση της "Επιτροπής Πόθεν Έσχες της Βουλής", σελ. 1498, 1499, 1500, 1507

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής και συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις», σελ. 1477 - 1526

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1504 - 1511

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1477 - 1504
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 1511 - 1526

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 1508, 1510, 1511
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 1502
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1478, 1479, 1480, 1481, 1485, 1488, 1491, 1492, 1494, 1495, 1499, 1500, 1502
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 1507
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 1508
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1505, 1506, 1507, 1508, 1510, 1511
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 1505, 1507, 1508, 1510
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. , σελ. 1508
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. , σελ. 1524
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 1515, 1518

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 1503
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1503

Γ. Επί της αναφοράς στην συγκρότηση της "Επιτροπής Πόθεν Έσχες της Βουλής":

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1499
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 1507
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 1500
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1498, 1499

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 1479, 1480, 1483
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Σ. , σελ. 1505
ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 1501
ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 1503
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 1490, 1491, 1492
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1483, 1485, 1492
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 1514
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 1480, 1492
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1488, 1489, 1490
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 1500
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 1485
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. , σελ. 1518
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. , σελ. 1518
ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 1494
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 1502
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 1478
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 1482, 1483
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 1502, 1508
ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ - ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ Χ. , σελ. 1525
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 1499
ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 1511, 1512
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 1492, 1493
ΚΟΥΡΕΜΠΕΣ Θ. , σελ. 1486
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 1517
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 1502
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 1500
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 1487
ΜΑΝΙΟΣ Ν. , σελ. 1519, 1520
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1498
ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ Γ. , σελ. 1522
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 1495, 1507, 1515
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 1481
ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ Δ. , σελ. 1512, 1513, 1514
ΣΚΟΥΜΑΣ Α. , σελ. 1523
ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ Ε. , σελ. 1524
ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 1516
ΣΩΤΗΡΙΟΥ Ε. , σελ. 1515
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 1490
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Μ. , σελ. 1521
ΤΣΙΡΚΑΣ Β. , σελ. 1520
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 1477
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 1506
ΨΑΡΡΕΑ Ε. , σελ. 1504

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΓ΄

Πέμπτη 16 Απριλίου 2015 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 16 Απριλίου 2015 ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.06΄ συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ΄ Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ΄ τύπου και άλλες διατάξεις».

Πρώτος έχει τον λόγο ο κ. Φορτσάκης Θεόδωρος.

Κύριε Πρύτανη, ελάτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Με εκπλήξατε, διότι για πρώτη φορά από την εποχή που ήρθα στη Βουλή, εδώ και τρεις μήνες, αρχίζουμε ακριβώς στην ώρα μας. Είναι μια πολύ ευχάριστη έκπληξη.

Μετά από όσα ακούστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το πρωί, εγώ θα είμαι πιο σύντομος, γιατί δεν θέλω να επαναλάβω πράγματα που ήδη ειπώθηκαν. Ειπώθηκαν πάρα πολλά. Με πάρα πολλά συμφωνώ με τους προλαλήσαντες, όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας αλλά και άλλους και από το Ποτάμι και από το ΠΑΣΟΚ. Ειπώθηκαν πάρα πολλά πράγματα, πάρα πολύ σωστά.

Θα μου επιτρέψετε να εστιάσω σε τέσσερα σημεία. Το πρώτο είναι να προσπαθήσω να σας θυμίσω τι σημαίνει «ποινή» στο ελληνικό ποινικό δίκαιο και πως την αντιλαμβανόμαστε. Ακούω να επαναλαμβάνεται συνέχεια η ιδέα ότι η ποινή αποσκοπεί στην επανακοινωνικοποίηση του καταδικασθέντος. Βεβαίως, η επανένταξη εκείνου που καταδικάστηκε στην κοινωνία είναι εξαιρετικά σημαντική. Όμως, θυμίζω σε όλους ότι αυτός δεν είναι ο πρώτος χαρακτήρας της ποινής.

Μαθαίναμε από το πρώτο έτος του πανεπιστημίου ότι η ποινή είναι ένα malum, όπως έλεγε ο Γκρότιους, ένα κακό, το οποίο επιβάλλεται -ως malum, ως κακό- σε αυτόν ο οποίος με ευθύνη του εγκλημάτησε, για τον απομονώσει από την κοινωνία, να τον βάλει απέναντι στην ευθύνη του, να δώσει ένα παράδειγμα στην κοινωνία και στη συνέχεια, όταν εκείνος με τη συμπεριφορά του αποδείξει ότι σωφρονίστηκε, να τον επανεντάξει σταδιακά στην κοινωνία από την οποία τον έκοψε.

Αυτή η λειτουργία της ποινής είναι εξαιρετικά σημαντική. Δεν είναι η λειτουργία της ποινής που ταυτίζεται με εκδίκηση. Είναι

η λειτουργία της ποινής που έχει παιδαγωγικό χαρακτήρα και μια θετική έκφραση, η οποία από τη μία πλευρά απευθύνεται στην κοινωνία γενικά -είναι η γενική πρόληψη- και από την άλλη στο συγκεκριμένο άτομο -είναι η ειδική πρόληψη. Πρέπει εκείνος ο οποίος εγκλημάτησε, όταν προχωρεί στη στάθμιση κόστους-οφέλους από αυτό το οποίο θα έχει διαπράξει, να βγάζει ένα συμπέρασμα αρνητικό για τη δράση του και να απέχει από το να εγκληματεί.

Φοβάμαι ότι αυτά τα οποία μας παρουσιάζει το νομοσχέδιο ως λύσεις δεν απηχούν την κλασική αντίληψη της ποινής όπως την έχουμε μάθει αλλά και ούτε αποσκοπούν στην επανακοινωνικοποίηση του ατόμου. Δεν έχουμε, δηλαδή, ούτε από τη μία πλευρά τον τιμωρητικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα της ποινής ούτε από την άλλη πλευρά έχουμε την επανακοινωνικοποίηση του υποκειμένου. Και θα εξηγηθώ πάνω σ' αυτό.

Όμως, θα ήθελα να θυμίσω ακόμα ότι η επιβολή της ποινής στηρίζεται πάνω στην αρχή της νομιμότητας. Το Σύνταγμα είναι πάρα πολύ αυστηρό. Ο νόμος προβλέπει ποια συμπεριφορά θεωρείται ποινική. Ο νόμος προβλέπει ποια είναι η ποινή που επιβάλλεται αλλά και τη διαδικασία με την οποία επιβάλλεται. Η δικαστική απόφαση περιλαμβάνει και την επιμέτρηση της ποινής.

Ο τρόπος με τον οποίο η ποινή που επιβλήθηκε προσαρμόζεται ώστε να καταστεί ωφέλιμη και για την κοινωνία αλλά και για τον καταδικασθέντα προσδιορίζεται πάλι στο νόμο. Όταν εκ των υστέρων ο νομοθέτης, όπως κάνουμε εμείς σήμερα, παρεμβαίνει στα ζητήματα της ποινής, παρεμβαίνει στην πραγματικότητα σε μια δικαστική απόφαση. Και μπορεί να το κάνει αλλά υπό πολύ συγκεκριμένους όρους. Μπορεί να το κάνει, όταν ο σκοπός του είναι να εξυπηρετηθεί καλύτερα το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο επιβάλλεται η ποινή.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο σημείο. Εδώ έχουμε δύο μεγάλες κατηγορίες οι οποίες τυγχάνουν μιας ευνοϊκής μεταχείρισης, χωρίς να φαίνεται αν αυτή η ευνοϊκή μεταχείριση μπορεί να εξηγηθεί από το σκοπό τον οποίο πρέπει να επιτελεί η ποινή.

Έχουμε πρώτα-πρώτα την απόλυση καταδικασμένων για έλλειψη χώρων στις φυλακές με οριζόντια απόλυση, δηλαδή χωρίς να εξετάζεται το αν και ποια ευθύνη φέρει ο καθένας και το αν και πως ο καθένας με την προσωπικότητά του είναι έτοιμος να βγει από τη φυλακή και να μπει πάλι στην κοινωνία.

Η δικαιολογία την οποία επικαλείται το νομοσχέδιο, ότι δηλαδή οι φυλακές μας είναι υπερπλήρεις και ότι η μεταχείριση που επιφυλάσσουμε στους καταδικασμένους μας δεν είναι αντάξια μιας πολιτισμένης κοινωνίας, μπορεί να είναι ακριβής. Μπορεί τα πράγματα να είναι έτσι. Γι' αυτό φταίνει διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις μέχρι σήμερα. Φταίμε όλοι μας γι' αυτήν την κατάσταση. Όμως, αυτός δεν είναι λόγος για να ανοίξουν οι φυλακές

και να βγουν αδιάκριτα από τις φυλακές εκείνοι οι οποίοι δεν έχουμε κάποιο ιδιαίτερο λόγο να κυκλοφορούν ελεύθεροι στην πολιτεία μας ενώ έχουν καταδικαστεί.

Δηλαδή, για να καταλάβω καλά, αν αύριο μας λείψουν σχολεία, ξαφνικά θα πούμε ότι ορισμένες τάξεις δεν θα φοιτήσουν φέτος; Ή αν μας λείψουν νοσοκομεία, θα πούμε ξαφνικά ότι ορισμένοι ασθενείς δεν θα μπουν στα νοσοκομεία; Το ίδιο πράγμα ισχύει και για τη φυλακή. Επειδή έχουμε ανικανότητα να οργανώσουμε τις φυλακές μας, θα πούμε «ανοίξτε τις φυλακές να βγουν στο δρόμο οι φυλακισμένοι»; Αυτό δεν μπορεί να γίνει έτσι.

Αν θέλουμε να το κάνουμε, θα πρέπει να γίνει με συγκεκριμένη μελέτη, ώστε να ξέρουμε ποιοι είναι οι φυλακισμένοι που θα απολυθούν. Έχει γίνει εξέταση του καθενός χωριστά, ώστε να ξέρουμε αν το συγκεκριμένο άτομο είναι σε θέση να επανενταχθεί ή αν το έγκλημα που έχει επιτελέσει είναι τέτοιο, ώστε να δικαιολογεί τέτοιου είδους επανένταξη και απόλυση; Είναι μελετημένη η απήχηση που θα έχει στον κοινωνικό περίγυρο αυτή η απόλυση; Δυστυχώς, δεν υπάρχουν τέτοιες μελέτες.

Και μου κάνει μεγάλη εντύπωση ότι ένας τόσο σοβαρός καθηγητής, όπως είναι ο αρμόδιος Υπουργός, έφερε για συζήτηση ένα τόσο πρόχειρο και ιδεοληπτικό νομοσχέδιο. Δεν υπάρχει ούτε ένας αριθμός ούτε μία μελέτη ούτε μία κοινωνική μέτρηση, για να δούμε ποια θα είναι η επίπτωση στην κοινωνία από αυτό που συμβαίνει με την απόλυση.

Το τρίτο σημείο. Τα ίδια και χειρότερα ισχύουν για την απόλυση για λόγους υγείας. Απόλυση για λόγους υγείας δικαιολογείται όχι ορίζοντά με αυτοματισμό που προσβάλλει και την ασφάλεια δικαίου αλλά και το κράτος δικαίου. Διότι όταν κάποιος έχει αναπηρία 50% ή 67% ή 80%, δεν σημαίνει ότι είναι ανίκανος να διαπράξει έγκλημα.

Θα πρέπει να ξέρουμε αν πρόκειται για αναπηρία η οποία τον καθιστά ανίκανο για διάπραξη εγκλήματος. Εάν έχει άνοια, για παράδειγμα, ή αν έχει μια ψυχική ασθένεια, αυτό το καταλαβαίνω. Εάν όμως δεν έχει και είναι ικανός να διαπράξει έγκλημα, για ποιον λόγο πρέπει να απολυθεί από τη φυλακή;

Θα ήθελα να προσθέσω σε αυτό ότι θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν μπορούμε με κανέναν τρόπο να υποτιμούμε την υποχρέωση του νομοθέτη να τηρεί τις προδιαγραφές που επιτάσσει το Σύνταγμα και ειδικότερα την αρχή της νομιμότητας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η διάταξη που προβλέπει τα περί απολύσεως εκείνων που έχουν αναπηρία 80% είναι προφανέστατα φωτογραφική. Φωτογραφική σημαίνει ότι έχει γίνει εν όψει συγκεκριμένου καταδικασθέντος και έχει γίνει εν όψει των πιέσεων τις οποίες έχει δεχτεί η Κυβέρνηση σήμερα από συγκεκριμένους χώρους. Ειπώθηκαν όλα αυτά και δεν θα τα επαναλάβω. Είναι, όμως, προφανές ότι στο μέτρο που η ρύθμιση είναι φωτογραφική και στο μέτρο που η ρύθμιση αυτή αποτελεί υποχώρηση σε μια απαίτηση, η οποία είναι προφανώς καταχρηστική και παράνομη, είναι απαράδεκτη.

Θα ήθελα να τελειώσω με ένα τέταρτο σημείο, μετά την αναφορά μου στην απόλυση καταδικασμένων για έλλειψη χώρου και στην απόλυση για λόγους υγείας, αναφερόμενος στο γενικότερο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το σημερινό νομοσχέδιο.

Οι καταλήψεις στο πανεπιστήμιο και σε άλλους δημόσιους χώρους, που έχουν κάνει το κέντρο της Αθήνας κέντρο ανομίας, οι οικονομικοί μετανάστες που έρχονται εδώ και τους αφήνουμε άστοργα άστεγους και ανέστιους στο κέντρο της Αθήνας, η γενικότερη πολιτική υποχωρήσεων απέναντι στους καταλήψεις, η οποία τους ενθαρρύνει να επιμένουν, δείχνει ότι και το νομοσχέδιο αυτό εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο το οποίο δυστυχώς μας οδηγεί στο να νομοθετούμε ιδεοληπτικά και χωρίς μελέτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εάν υπήρχε μια μελέτη για τα ζητήματα, θα είχαμε δει ότι από τους δωδεκάμισι χιλιάδες κρατούμενους που έχουμε στις φυλακές, ενώ έχουμε περίπου εννιάμισι χιλιάδες θέσεις, θα μπορούσαμε να έχουμε απολύσει σχεδόν το 40%, αλλά θα είχαμε απολύσει εκείνους οι οποίοι θα μπορούσαν, πράγματι, να βγουν

από τις φυλακές, να πάνε στην κοινωνία πίσω, μη έχοντας διαπράξει σοβαρά εγκλήματα, όπως είναι αυτά τα οποία σήμερα κατ' ουσίαν αμνηστεύουμε και έχοντας ιδιαίτερα επιμένει στην κατηγορία των ναρκομανών, οι οποίοι χρειάζονται μεγάλη βοήθεια. Ειπώθηκαν αυτά πριν και δεν θα επαναλάβω. Δυστυχώς, το νομοσχέδιο δεν ακολουθεί την οδό αυτή της ενίσχυσης της απεξάρτησης και της βεβαίωσης ότι υπήρξε απεξάρτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λιγότερο από μισό λεπτό.

Τα ίδια ισχύουν και για τον Κορυδαλλό που έχει δυόμισι χιλιάδες κρατούμενους. Θα μπορούσε και θα έπρεπε να έχει τους μισούς, όσους δηλαδή είναι φτιαγμένος για να έχει, εάν είχαν φύγει από εκεί οι ναρκομανείς και είχαν βοηθηθεί να απεξαρτηθούν και να ενταχθούν σε προγράμματα.

Είναι κρίμα που ένα νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη έρχεται με τόσο πρόχειρο τρόπο και είναι κρίμα που δεν προηγούνται μελέτες και αναλύσεις που να δείχνουν ότι τα μέτρα τα οποία προτείνονται είναι μέτρα που εδράζονται σε σοβαρή προετοιμασία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ το συνάδελφο κ. Χρήστο Καραγιαννίδη να λάβει τον λόγο.

Επειδή ξέρω τι σημαίνει να περιμένει ένας Βουλευτής από το πρωί μέχρι τώρα, δεν μου είναι καθόλου ευχάριστο να χτυπάει το κουδούνι συνέχεια ή -πολύ χειρότερα- να κλείσω το μικρόφωνο. Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, επειδή το αργότερο, όπως ακούσατε και συμφωνήσαμε όλοι, στις 21.00' θα γίνει η ψηφοφορία επί της αρχής, να μη με φέρνεται σε δύσκολη θέση, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι από εσάς.

Κύριε Καραγιαννίδη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι σήμερα στην Αίθουσα συγκρούονται δύο γραμμές. Και μιας και αρέσκειται η Αξιωματική Αντιπολίτευση να τραβάει διαχωριστικές γραμμές, θα κάνω κι εγώ το ίδιο.

Σήμερα στην Αίθουσα συγκρούονται δύο γραμμές εκ των οποίων η μία λέει ότι η ποινή είναι στέρηση της ελευθερίας για μια παράβαση που έχει κάνει κάποιος Έλληνας πολίτης και η άλλη γραμμή λέει ότι η ποινή είναι η εκδίκηση, ο βασανισμός και εν τέλει ο θάνατος.

Σε αυτήν έχετε προσχωρήσει ως Νέα Δημοκρατία, τουλάχιστον από τη συζήτηση που έχω παρακολουθήσει μέχρι τώρα. Γιατί αλλιώς δεν μπορεί να γίνει κατανοητό πως είναι δυνατόν να εμμένετε σε μια θέση η οποία λέει οι φυλακές να μείνουν ως έχουν, ασχέτως αν στις φυλακές αυτές υπάρχουν ανάπηροι, άρρωστοι, υπέργρηροι, παιδιά.

Η έννοια της ποινής φυλάκισης αφαιρεί το δικαίωμα του πολίτη προς την ελευθερία. Δεν αφαιρεί κανένα άλλο δικαίωμα. Δεν αφαιρεί κανένα ατομικό δικαίωμα που έχει ως πολίτης. Με αυτήν, λοιπόν, την έννοια δεν μπορούν να κατανοήσω την κόντρα που γίνεται για επικοινωνιακούς λόγους, αν και θεωρώ ότι πολλοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας αυτά που λένε τα πιστεύουν κιόλας.

Και για να σας θυμίσω μερικά πράγματα -γιατί μπορεί να είναι αρκετοί νέοι Βουλευτές, αλλά υπάρχουν και αρκετοί παλαιότεροι- η ευαισθησία, η συγχώρεση, η αγάπη δεν είναι α λα καρτ. Σας διαβάζω λοιπόν: «Βάσει των επικρατούσων ηθικών και χριστιανικών αρχών και βάσει της περί λήθης ελληνικής παραδόσεως, η ποινή δεν πρέπει να αποβλέπει στην εξόντωση του καταδίκου αλλά στη βελτίωσή του και στην αποκατάστασή του στην κοινωνία». Πρόκειται για ερώτηση επτά Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για τους Απριλιανούς, το 1990. Είναι μεγάλης ηθικής απαξίας το έγκλημα που έκαναν οι χουντικοί; Είναι μεγάλης πολιτικής απαξίας το έγκλημα που έκαναν οι χουντικοί; Γιατί, λοιπόν, έχετε ευαισθησία α λα καρτ; Γιατί αυτοί έπρεπε να βγουν και κάποιοι άλλοι όχι; Γιατί η αγάπη και η συγχώρεσή σας, σύμφωνα με το χριστιανισμό, του οποίου δηλώνετε ένθερμοι πιστοί, έχει δικές της εκδοχές; Για εσάς η αγάπη είναι για όλον τον κόσμο ή για μερικούς; Για εσάς η αγάπη, η συγχώρεση ισχύει για τους πάντες ή μερικοί πρέπει να εξαιρούνται από αυτήν τη συγχώρεση; Να μιλάμε, λοιπόν, με πολιτικά κριτήρια.

Δεύτερο στοιχείο. Δήλωση του κ. Κωνσταντίνου Μητσotάκη στη Βουλή το 1996: «Στη συνείδηση του ελληνικού λαού έχει ωριμάσει η άποψη της επιείκειας. Η δημοκρατία δεν κινδυνεύει από αυτούς και ξέρει να συγχωρεί». Πάλι για τους Απριλιανούς. Το 1996 η επιείκεια είχε ωριμάσει. Το 2015 τι έγινε; Σάπισε; Την ξεχάσατε την επιείκεια; Να μιλάμε, λοιπόν, με επιχειρήματα που δεν ενισχύουν εμφυλιοπολεμικές καταστάσεις, δεν τρομοκρατούν τον κόσμο, δεν συμπεριφέρονται ως «μπαμπούλας» στους ανθρώπους που έχουν μια παραβατική συμπεριφορά και έχουν τιμωρηθεί γι' αυτό και να θυμόμαστε τι έχετε πει στο παρελθόν.

Να θυμόμαστε, επίσης, ότι το 2008 -και είναι ένα από τα δεκάδες περιστατικά που άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους μέσα στις φυλακές- το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, υποχρέωσε την ελληνική κυβέρνηση να αφήσει έναν κρατούμενο, γιατί κατά την δική της συμπεριφορά τον οδήγησε σε ένα μεταστατικό στάδιο καρκίνου που δεν υπήρχε επιστροφή. Αυτός ο κρατούμενος πέθανε. Θα απολογηθείτε γι' αυτό; Θα απολογηθείτε για τους ανθρώπους που μέσα στη φυλακή αρρώστησαν λόγω των συνθηκών της φυλακής και έχασαν την ζωή τους; Σας ενδιαφέρουν οι άνθρωποι αυτοί ή απλώς επειδή έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα ανήκουν σε κατώτερη τάξη ανθρώπου;

Υπάρχει μια παράπλευρη απώλεια και ζητάμε την αποσυμφόρηση των φυλακών και για έναν άλλο λόγο. Δεν είναι μόνο οι φυλακισμένοι, που η υπερπλήρωση στις ελληνικές φυλακές είναι στο 133%, πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά είναι οι προσωρινώς κρατούμενοι και οι κρατούμενοι καταδικασμένοι στα αστυνομικά τμήματα. Είχατε κάνει ποτέ στη ζωή σας μια επίσκεψη στο Α.Τ. Ομοιοίας, στο Α.Τ. Κορυδαλλού, στο Α.Τ. Ακρόπολης; Όχι βέβαια. Να σας πω μόνο ότι στο Α.Τ. Ομοιοίας υπήρχαν άνθρωποι που ζούσαν σε τσιμεντένια κρεβάτια επί δεκαοχτώ μήνες. Αυτή είναι η πολιτεία σας, αυτός είναι ο πολιτισμός σας και αυτήν τη δημοκρατία πρεσβεύετε.

Σχετικά με τον «κουκουλονόμο», θα σας διαβάσω τρεις διαφορετικές κριτικές από τρομολόγους και εραστές της βίας και της αναρχίας. «Η Ολομέλεια θεωρεί πως το εν λόγω μέτρο εξυπηρετεί αμιγώς επικοινωνιακές σκοπιμότητες της παρούσας συγκυρίας, διότι είναι απρόσφορο στο να δώσει λύσεις στις πρόσφατες πράξεις βίας που έτυχαν της συνολικής αποδοκιμασίας της κοινωνίας». Ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας. Έχετε να πείτε κάτι γι' αυτό; Έχετε να πείτε ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι τρομολόγοι, εραστές της βίας και της αναρχίας; Στους συναδέλφους σας τα λέτε αυτά που λέτε σε εμάς σήμερα.

Δεύτερον, αυτό γίνεται για να καλύψει τη διαχρονική ανικανότητα του κράτους να λύσει ανεξαιρέτως τα κοινωνικά προβλήματα. Είναι το άλλοθι στην ανικανότητα και κατεβαίνει κατακόρυφα η ποιότητα απονομής της δικαιοσύνης. Ο ομότιμος καθηγητής Ποινικού Δικαίου, ο Γιάννης Μανωλεδάκης, είναι εραστής της βίας και της αναρχίας;

Τρίτον, ο τότε Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και της ολομέλειας Δημήτρης Παζινός έκανε λόγο για επικοινωνιακά παιχνίδια που γίνονται για να εντυπωσιαστεί η κοινή γνώμη και υπογράμμισε ότι το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές για την αντιμετώπιση των πλέον σοβαρών αδικημάτων. Στο τέλος της εκδήλωσης έβγαλε μια κουκούλα και είπε ότι αν χρειαστεί, θα διαδηλώσει με αυτήν στη Βουλή. Να πάτε να τον συλλάβετε. Αυτή είναι η πολιτική σας. Αυτό το μέλλον προοιωνίζεται, αν ξαναρθεί ποτέ στην εξουσία.

Λοιπόν, για να κοπεί η πλάκα, ο «κουκουλονόμος» πρέπει να καταργηθεί, το DNA με τον τρόπο που παίρνεται πρέπει να καταργηθεί και οι συγγενείς των τρομοκρατών δεν μπορούν να σύρονται στη φυλακή, γιατί είναι απλώς συγγενείς ή φίλοι τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κακλαμάνης): Παρακαλώ τον κ. Αθανασίου να έρθει στο Βήμα.

Μέχρι να έρθει ο κ. Αθανασίου, εγώ, κύριε Καραγιαννίδη, θα τηρήσω αυστηρά τον Κανονισμό, δεν θα αντιγράψω την Πρόεδρο. Επιφυλάσσομαι, όμως, όταν θα είμαι από κάτω να σας απαντήσω από τα έδρανα του Βουλευτού για το 1990 και το Α.Τ. Ομοιοίας.

Κύριε Αθανασίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό το κράτος δικαίου έχει υποστεί πλήγμα και η διάκριση των εξουσιών, που είναι θεμέλιο του κράτους δικαίου, καταλύεται.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης με τις διατάξεις του νομοσχεδίου αλλά και την τροπολογία του άρθρου 282, για την οποία θα αναφερθώ παρακάτω, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποφυλακίζει επικίνδυνους εγκληματίες. Ο Υπουργός Άμυνας απειλεί να στείλει τους τζιχαντιστές στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη αδιαφορεί για τις καταλήψεις δημοσίων χώρων και ο Υπουργός Εσωτερικών δεν επιτρέπει την εφαρμογή του άρθρου 334 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα που αφορά τη διατάραξη οικιακής ειρήνης. Λέω την παράγραφο 3, διότι κακώς έχει ειπωθεί ότι χρειάζεται έγκληση, δεν χρειάζεται έγκληση στην παράγραφο 3, γιατί αφορά δημόσιο κτήριο.

Άρα, λοιπόν, έχουμε μια πλήρη κατάλυση της διάκρισης των εξουσιών και διερωνόμαστε πού οδηγούμεθα με την κατάλυση των θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος. Η ευθύνη αποκλειστικά είναι του Πρωθυπουργού, ο οποίος ή αδυνατεί να επιβάλει τα αυτονόητα ή τον βολεύει αυτή η κατάσταση, γιατί αποπροσανατολίζει από τις αδυναμίες της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τα φλέγοντα ζητήματα της χώρας, παρ' όλο που ο αρμόδιος Υπουργός του ζήτησε να υπερασπιστεί τη νομιμότητα. Για εσάς, όμως, αυτά είναι τρομοκρανεία ή τρομοδυστορία.

Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, -δεν έχει έρθει ο κύριος Υπουργός-, καταργείτε τις φυλακές Γ' τύπου αλλά δεν μας είπατε -αν και σας ρώτησα δύο φορές στην επιτροπή- με ποιόν τρόπο οραματίζεστε τις λειτουργίες των φυλακών Α' και Β' τύπου, πως θα τις εξορθολογήσετε, πως θα τις εκδημοκρατίσετε, πως θα τις εκσυγχρονίσετε. Δεν μας είπατε, επίσης, γιατί τις έχουν οι ευρωπαϊκές χώρες; Έχουν έλλειμμα δημοκρατίας οι σκανδιναβικές χώρες, η Ιταλία, η Ισπανία, η Γαλλία;

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι φυλακές Γ' τύπου που καθιερώσαμε είναι η πιο ήπια μορφή που υπάρχει στην Ευρώπη. Όλες οι ευρωπαϊκές χώρες έχουν φυλακές υψίστης ασφαλείας και επιλέξαμε τις πιο ήπιες, ένα κράμα ιταλικού και σκανδιναβικού πρωτοτύπου.

Ήταν τέτοια η σπουδή της Κυβέρνησης να φέρει το παρόν νομοσχέδιο, που το έβαλε σε διαβούλευση μόνο δύο ημέρες και ύστερα από μεγάλη πίεση έγιναν επτά μέρες. Το αντίστοιχο νομοσχέδιο για τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, βάσει του οποίου ψηφίστηκε ο ν. 4274/2014, το είχαμε σε διαβούλευση τρεις μήνες, από 17 Μαρτίου μέχρι 19 Ιουνίου του 2014.

Ο κ. Βούτσος, Υπουργός Εξωτερικών, είπε στην επιτροπή προχθές ότι οι διατάξεις του νομοσχεδίου είναι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ από ετών και δεν είναι φωτογραφικές.

Μα, αν είναι έτσι, κύριε Υπουργέ, αν έτσι έχουν τα πράγματα, τότε γιατί φέρνετε το νομοσχέδιο εσπευσμένα με την πολύ σύντομη διαβούλευση που σας ανέφερα, πολύ περισσότερο που με την τροπολογία με γενικό αριθμό 43 και ειδικό 5 της 9ης Απριλίου του 2015 που αφορά το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο οποίο θα αναφερθώ, φέρνετε ρυθμίσεις; Αν είχατε εισηγμένη απόφαση, γιατί δεν την περιλάβατε στο κείμενο του νομοσχεδίου; Μήπως η τροπολογία αυτή ήταν αποτέλεσμα της πίεσης, την οποία ασκούν οι καταλήψεις;

Τώρα για τα άρθρα του νομοσχεδίου θα μιλήσω αν έχω χρόνο, αλλιώς θα τα πούμε αύριο. Τα είπα στην επιτροπή.

Εδώ θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο σημεία. Έγινε εκτεταμένη αναφορά το πρωί από τον Υπουργό Δικαιοσύνης στο ν.2408/1996. Έτυχε τότε να είμαι προϊστάμενος του πρωτοδικείου και είχα επεξεργαστεί το νόμο και έκανα παρατηρήσεις. Δεν έχει καμμία σχέση το νομοθέτημα αυτό, με το νομοθέτημα του οποίου φέρνετε σήμερα στη Βουλή. Ο ν.2408/1996 δίνει τον ορισμό για πρώτη φορά για το ποιοι κατ' επάγγελμα τελούν αδικήματα. Ρυθμίζει τα θέματα μετατροπής των ποινών του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα. Ρυθμίζει θέματα αλλοδαπών της παραγράφου 1 του άρθρου 74 σε συνδυασμό με το 99 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα. Εισάγει για πρώτη φορά την υπ' όρον απόλυση με μία σύγχρονη ρύθμιση, το 105 παράγραφος 1 για την απόλυση υπ' όρον.

Με συγχωρείτε αν σας κουράζω λίγο με τις επαναλήψεις, έχω μία βαριά ίωση.

Ρυθμίζει θέματα ανάκρισης και προανάκρισης για πρώτη φορά που δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοθέτημα, τα άρθρα 101, 111, 114, 273, 274 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Περιορίζει την προσωρινή κράτηση μόνο για τα κακουργήματα. Έχει ζητήματα Σωφρονιστικού Κώδικα του ν.1851/1989 και βεβαίως ρυθμίζει τις ανεκτέλεστες ποινές του άρθρου 79 του ν.5960 /1933 που είναι η γνωστή επιταγή. Τι σχέση έχουν όλα αυτά με το υπό συζήτηση νομοθέτημα, το οποίο έχει μία γενική αμνηστία για διάφορους εγκληματίες;

Θα ήθελα να πω και δύο λόγια για τις κουκούλες πριν πω για τα άλλα. Ακούστε, οι κουκούλες δεν είναι ιδιώνυμο αδίκημα. Είναι λάθος αυτή η αντίληψη. Όταν κάποιος κάνει ένα αδίκημα με κουκούλα, είναι επιβαρυντική περίπτωση. Αν υποθέσουμε ότι δύο δράστες πάνε και σπάνε μία βιτρίνα, προκαλούν μία φθορά ξένης ιδιοκτησίας και ο ένας φοράει κουκούλα και ο άλλος δεν φοράει, τότε είναι επιβαρυντική περίπτωση και η ποινή σε βαθμό πλημμελήματος είναι λίγο πιο βαριά από το προηγούμενο. Γιατί πρέπει δηλαδή να καταρνηθεί η διάταξη αυτή, όταν κάποιος προκαλεί καταστροφή με κουκούλα;

Πρέπει να σας πω το εξής: Οι συγκεντρώσεις και οι πορείες γίνονται για τη διεκδίκηση εργατικών δικαιωμάτων, κοινωνικών, ατομικών, για τη διάδοση ιδεών και αρχών. Δεν γίνονται για να επιδιδοούνται σε καταστροφές και λεηλασίες όσοι δεν φορούν κουκούλα. Άλλο είναι το ιδιώνυμο. Το ιδιώνυμο ποιο θα ήταν; Μόνο η συμμετοχή κάποιου σε πορεία χωρίς να διαπράττει αδίκημα να ήταν ιδιώνυμο δείγμα ότι τιμωρείται. Εδώ δεν πρόκειται περί αυτού. Είναι μία επιβαρυντική περίπτωση. Είναι απλά πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό να διαβάσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένα λεπτό το έχετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ένα λεπτό, δεν θα μιλήσω παραπάνω.

Θα ήθελα να σας διαβάσω κάτι όσον αφορά τη μείωση των ποινών από το νομοθέτη. Σας παρακαλώ να το προσέξετε.

«Συστηματικά μετατρέπεται σε κανόνα το δίκαιο της εξαιρέσης, προβλέποντας παρεκκλίσεις στη σωφρονιστική αντιμετώπιση των κρατούμενων και παρεμβαίνοντας στην εκτέλεση των ποινών που έχουν επιβάλει τα δικαστήρια.

Επιβάλατε τη δική σας ηθικοπλαστική και βαθιά αντιδραστική αντίληψη, που παραγνωρίζει την πραγματική ποινική απαξία συγκεκριμένων συμπεριφορών, όπως προσδιορίζεται με την ποινή. Έτσι παραβιάζετε την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, καταλύετε την αρχή της εξατομίκευσης της ποινής και ακυρώνετε τον δικαιολογικό σκοπό της, δηλαδή το σωφρονισμό και την επανένταξη».

Ποιος τα λέει αυτά; Η κ. Κωνσταντοπούλου στο δικό μου νομοσχέδιο για την ποινική αντιμετώπιση των καταχραστών του δημόσιου. Και τώρα έρχεστε και τα αναφείτε. Παράλληλα, τέτοιου είδους εκπτώσεις καταλύουν την ποινική αξίωση της πολιτείας.

Ο κ. Κοντονής, εισηγητής τότε, έλεγε ότι «δεν είναι δυνατόν η ποινή πάνω από δέκα χρόνια κάθειρξης να τιμωρείται με φυλάκιση. Αυτό γίνεται και τώρα. Εμείς έχουμε πάρα πολλές επιφυλάξεις ως προς το θέμα αυτό» κ.ο.κ..

Τέλος, θα σας πω και κάτι ακόμα, για να δείτε τις αντιφάσεις του κόμματός σας. Είναι εδώ ο εκπρόσωπος των ΑΝΕΛ;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Εδώ είμαι, κύριε Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ακούστε, κύριε, ποια ήταν η επίσημη θέση του κόμματός σας όταν ψηφίζαμε τις φυλακές υψίστης ασφαλείας. Δεν μπορώ να βλέπω αυτές τις οβιδιακές μεταμορφώσεις.

Η κ. Χρυσοβελώνη, εισηγήτρια τότε, έλεγε ότι «σχετικά με το άρθρο 1 για τις φυλακές υψίστης ασφαλείας εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, τασσόμεθα υπέρ της δημιουργίας τους. Για το άρθρο 12, για την απόλυση υπ' όρων, θα πούμε «παρών», καθώς θεωρούμε ότι χαρακτηρίζεται από μια υπερβολική γαλανομία».

Επίσης, παρακάτω λέει ότι «δεν είναι δυνατόν να δημιουργήσουμε περιπτώσεις τύπου Λούβαρη». Όπως θα θυμάστε, ο Λούβαρης είναι ένας εκπρόσωπος του Ολυμπιακού, ο οποίος έβαλε ένα κολάρο για να τύχει καλύτερης αντιμετώπισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Αυτά έλεγε η κ. Χρυσοβελώνη. Αυτά ήταν η επίσημη γραμμή των ΑΝΕΛ και απορώ σήμερα γι' αυτήν τη μεταστροφή.

Έχω πάρα πολλά να πω για το νομοσχέδιο. Ίσως μου δοθεί αύριο χρόνος, κύριε Πρόεδρε, για να τα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα σας δοθεί αύριο χρόνος. Οι ομιλητές θα είναι σίγουρα λιγότεροι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον κ. Γεωργαντά και αμέσως μετά στον κ. Σαντορινιό, που τους έχω προαναγγείλει, έχει προκύψει ένα θέμα, το οποίο θέλω να σας το θέσω υπόψη σας.

Ο κ. Κασιδιάρης παρευρέθηκε στη Συνδιάσκεψη των Προέδρων, με άδεια βεβαίως από τον αρμόδιο εισαγγελέα, και έθεσε ένα θέμα στην Πρόεδρο και μέσω της Προέδρου στη Συνδιάσκεψη των Προέδρων. Επειδή πρέπει σε μια ώρα να έχει επιστρέψει στις φυλακές και επειδή έχει αριθμό 41, ζήτησε αν μπορεί, να προηγηθεί, για να είναι μέσα στη φυλακή στην ώρα που του επιτρέπεται να βρίσκεται εκτός την επιστροφή εκεί.

Η κυρία Πρόεδρος ορθώς του είπε ότι αυτό είναι μια πρακτική που γίνεται, με την έννοια της αμοιβαίας μετάθεσης. Δεν είχαμε, όμως, επάνω τον κατάλογο. Τέτοιο θέμα αμοιβαίας μετάθεσης δεν μπορεί να υπάρξει, γιατί δεν υπάρχει πριν τον αριθμό 41 Βουλευτής της Χρυσής Αυγής με τον οποίο θα μπορούσε ο κ. Κασιδιάρης να αλλάξει.

Επομένως, ο μόνος τρόπος για να μιλήσει μέσα στην επόμενη ώρα πριν επιστρέψει στη φυλακή ο κ. Κασιδιάρης είναι μόνο - αυτή είναι η πρόταση που σας κάνω - αν υπάρχει ομόφωνη απόφαση της Βουλής, για να παρεμβληθεί ο κ. Κασιδιάρης μετά από τέσσερις, πέντε συναδέλφους που θα μιλήσουν, ώστε να μπορεί να φύγει εγκαίρως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να παρεμβληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επαναλαμβάνω ότι είναι δική μου πρωτοβουλία, διότι η θέση της Προέδρου - και ορθώς - ήταν αυτή που ακούσατε. Υπάρχει ομόφωνη απόφαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Άρα, υπάρχει ομόφωνη απόφαση.

Κύριε Κασιδιάρη, θα μείνετε στη θέση σας και θα σας φωνάξω. Έχω ήδη προαναγγείλει τρεις συναδέλφους.

Κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο δίνει την ευκαιρία να συζητηθούν μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας ζητήματα τα οποία πολύ καιρό απασχολούν το δημόσιο διάλογο, πολύ καιρό απασχολούν τον καθένα από εμάς σε συζητήσεις που κάνουμε αλλά ουδέποτε έγιναν αντικείμενο ενός τέτοιου ευρύτερου δημόσιου διαλόγου και μιας αντιπαράθεσης ουσιαστικά, και πολιτικής και ιδεολογικής, όπως μας δόθηκε η ευκαιρία με το παρόν νομοσχέδιο και, μάλιστα, με συγκεκριμένα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου, τα οποία καταλαβαίνουμε όλοι ότι έχουν μονοπωλήσει το μεγαλύτερο μέρος της συζήτησης. Σε αυτά θα επικεντρωθώ κι εγώ.

Προσπάθησα, ακούγοντας τον κύριο Υπουργό το πρωί να αναλύει τη σκοπιμότητα των επίμαχων -θα μου επιτραπεί η έκφραση- διατάξεων, να καταλάβω τη λογική του, το σκεπτικό του και ουσιαστικά αυτό το οποίο υπηρετούν, τον λόγο για τον οποίο τις φέρνει προς νομοθέτηση.

Σε σχέση με τις αποφυλακίσεις το βασικό επιχείρημα του Υπουργού ήταν το εξής: Επειδή οι συνθήκες κράτησης δεν είναι αυτές που πρέπει να είναι, γεγονός που το γνωρίζουμε όλοι εδώ και δεκαετίες, επειδή πρέπει να δείξουμε ένα μεγαλύτερο ανθρωπισμό προς τους κρατούμενους πρέπει να έχουμε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση για τον εξής λόγο: Έχει παρατηρηθεί, και αναφέρθηκε σε κείμενο από συγκεκριμένο βιβλίο, ότι η επίδειξη ανθρωπισμού ουσιαστικά είναι ένας λόγος ο οποίος αποτρέπει τον εγκληματία από το να γίνει υπότροπος. Έχει παρατηρηθεί, είπε, το φαινόμενο ότι όπου οι κρατούμενοι είχαν ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες κράτησης στη συνέχεια, με την αποφυλακισή τους,

γίναν υπότροποι και άλλων εγκλημάτων. Και ένας βασικός λόγος ήταν οι σκληρές συνθήκες της κράτησής τους.

Διαφεύγει κάτι από τον κύριο Υπουργό και θέλω να πιστεύω όχι σκοπίμως. Ουσιαστικά η νομοθετική πρόβλεψη η οποία υπάρχει, αναφέρεται σε κρατούμενο ο οποίος ωθήθηκε όχι από κίνητρα του κοινού Ποινικού Δικαίου αλλά από κίνητρα ιδεολογικά. Και αυτόν που υποκινήθηκε στην εγκληματική του πράξη από ιδεολογικά κίνητρα δεν νομίζω ότι καμιά επίδειξη ανθρωπισμού δεν θα τον αποτρέψει από το να γίνει υπότροπος όταν και αν του δοθεί η δυνατότητα.

Ουσιαστικά αυτό το οποίο γίνεται με το συγκεκριμένο νομοθέτημα και τη συγκεκριμένη διάταξη είναι το εξής: Δίνουμε τη δυνατότητα στο νομοθέτη να έρθει, να ακυρώσει και να αλλοιώσει μία δικαστική απόφαση. Η έκτιση της ποινής και ειδικότερα η διάρκειά της, δεν αποτελεί πεδίο ανεξέλεγκτης επιλογής του νομοθέτη αλλά τμήμα της δικαστικής απόφασης. Η εκ των υστέρων παρέμβαση του νομοθέτη, μονομερώς, χωρίς περιορισμούς και εξαιρέσεις, ανάλογα με το είδος και τη βαρύτητα του εγκλήματος ή την προσωπικότητα του δράστη και η μείωση του χρόνου έκτισης της ποινής ισοδυναμεί με ακύρωση των δικαστικών αποφάσεων που τις επέβαλαν.

Μπορεί οι περισσότεροι από τους φορείς που ήρθαν, πράγματι, στην επιτροπή να συμφώνησαν με το μεγαλύτερο μέρος του νομοσχεδίου, όμως, κρίσιμη είναι η θέση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων σε σχέση με τις συγκεκριμένες διατάξεις. Και η θέση τους ήταν από την πρώτη στιγμή ξεκάθαρα, όχι απλά αρνητική, αλλά σημείωσαν με πανηγυρικό τρόπο ότι η δυνατότητα που δίνεται για τις αποφυλακίσεις είναι ουσιαστικά παρέμβαση στη σκοπιμότητα και στη στόχευση μιας δικαστικής απόφασης, καθώς είναι μια οριζόντια ρύθμιση η οποία δεν θέτει τα κριτήρια εκείνα τα οποία ένας δικαστής ή ένα δικαστικό συμβούλιο έπρεπε να αξιολογήσει, εν πάση περιπτώσει, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση.

Αναφέρθηκε και σε κάτι άλλο ο Υπουργός το πρωί. Θέλοντας να δικαιολογήσει το θόρυβο που ακούστηκε για το διάλογο ο οποίος έγινε ουσιαστικά με κρατούμενους, αναφέρθηκε στον Αθανάσιο Κανελλόπουλο, τον Υπουργό Δικαιοσύνης 1990-1991, ο οποίος, λέει, «έπράξε κάτι ανάλογο σε μια περίπτωση εξέγερσης φυλακισμένων και νομοθέτησε στη συνέχεια, δεν είναι κακό αυτό». Βεβαίως και δεν είναι κακό να προσπαθεί ένας Υπουργός είτε ο ίδιος είτε μέσω των συμβούλων του, να κατευνάει μια εξέγερση.

Όμως, πρέπει να θυμίσω ότι ο Αθανάσιος Κανελλόπουλος με δύο νομοθετήματα, το 18.97/1990 και το 19.77/1991 ξέρετε τι νομοθέτησε; Ήταν τραγική ειρωνεία που ακούστηκε σήμερα από τον Υπουργό το όνομα του αείμνηστου Αθανάσιου Κανελλόπουλου εδώ μέσα. Νομοθέτησε, λοιπόν, «Περί απονομής και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας και άλλες τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας», η πρώτη διάταξη που ανέφερα. Και ο δεύτερος νόμος «Προστασία παθόντων από βίαιο συμβάν και θυμάτων τρομοκρατών». Αυτά νομοθέτησε το 1990 και 1991 ο Αθανάσιος Κανελλόπουλος.

Μια κουβέντα τώρα για τις φυλακές υψίστης ασφαλείας. Δεν υπηρετούν μόνο το θέμα της ασφάλειας όλων των πολιτών με τον περιορισμό της δυνατότητας να διαφύγουν της κράτησης αυτοί οι οποίοι κρίνονται ως ιδιαίτερα επικίνδυνοι. Κάνουν και κάτι άλλο, το οποίο αυτήν τη στιγμή εμείς το αφήνουμε. Είναι γεγονός ότι σε μια φυλακή στην οποία δεν υπάρχει ειδική πτέρυγα για τους επικίνδυνους εγκληματίες, αυτοί τελικώς μπορούν και επιβάλλονται σε όλους τους υπόλοιπους και ουσιαστικά ελέγχουν μία φυλακή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα δεχόμουν αυτό που σήμερα φέρνει ο Υπουργός, να μην είναι μαζεμένοι σε μία φυλακή όλοι οι επικίνδυνοι κρατούμενοι. Έπρεπε, όμως, σήμερα, ταυτόχρονα με τη διάταξη αυτή, να προβλέψει και τη δημιουργία πτέρυγας για επικίνδυνους εγκληματίες σε τρία-τέσσερα από τα σωφρονιστικά καταστήματα τα οποία υπάρχουν και λειτουργούν. Ας μην είναι μόνο ένα αυτό που θα τους έχει όλους. Θεωρώ πως τώρα έπρεπε να το φέρει, σήμερα,

ταυτόχρονα, γιατί οι φυλακές πλέον είναι στον έλεγχο των επικίνδυνων εγκληματιών.

Κι ένα στοιχείο, τελειώνοντας. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου θα τελειώσουν οι καταλήψεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός. Θα ακολουθήσει ο κ. Κασιδιάρης μετά την ομόφωνη απόφασή σας και μου ζήτησε να παρέμβει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Βούτσης. Κανονίσαμε να μη χρησιμοποιήσει όλο τον χρόνο για να διευκολυνθούν οι συνάδελφοι.

Κύριε Σαντορινιέ, έχετε τον λόγο.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες λαμβάνει χώρα ένα τόσο με πολλή τρομολαγνεία, διασπορά φόβου και απειλές για πιθανές δημοκρατικές εκτροπές και όλα αυτά πάντα με τη γνωστή επωδό, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει πλάτες στους τρομοκράτες και τους κουκουλοφόρους. Τα ακούσαμε και τα ακούμε συνέχεια μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Απορώ, γιατί μία ακόμα φορά η Αξιωματική Αντιπολίτευση κατά κύριο λόγο -όχι μόνο- και τα συστημικά ΜΜΕ, σε αγαστή συνεργασία, επιλέγουν να ποντάρουν και πάλι σε αυτό το σενάριο εκφοβισμού. Δεν σας διδάξε τίποτα το πρόσφατο αποτέλεσμα των εκλογών; Δεν καταλάβατε την κραυγή των πολιτών για περισσότερη δημοκρατία, για προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και για ενίσχυση του κράτους δικαίου;

Ακούσαμε, βέβαια, και από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ, από τον κ. Γρηγοράκο, ότι δεν ψηφίζουν το νομοσχέδιο γιατί είναι προϊόν διαπραγματεύσεως και μάλιστα ο κ. Γρηγοράκος είπε ότι αν το αποσύρουμε και σταματήσουν οι καταλήψεις, τότε θα το ψηφίσουν. Άρα, εμμέσως παραδέχεστε ότι το νομοσχέδιο είναι καλό. Γιατί δεν το ψηφίζετε; Είναι καπρίτσιο; Για να ρωτήσω εγώ απ' την άλλη πλευρά λοιπόν.

Η κατάσταση στις ελληνικές φυλακές δεν ταιριάζει σε μία ευρωπαϊκή χώρα. Δεν ταιριάζει στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, που τόσο συχνά επικαλείστε. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ακούσαμε και στην πολύ σημαντική και γόνιμη συζήτηση με τους φορείς στην επιτροπή, όταν στις φυλακές με υποδομή εννέα χιλιάδων οκτακοσίων ατόμων έχει δώδεκα χιλιάδες στοιβαγμένους ανθρώπους, όταν στο Νοσοκομείο Κορυδαλλού, όπου η δυναμικότητά του είναι εβδομήντα άτομα με πλήρες προσωπικό, έχουμε διακόσιους ανθρώπους σε κράτηση με ελάχιστο προσωπικό, όταν έχουμε ρεκόρ ισοβιτών σε όλη την Ευρώπη, που είναι το ευρωπαϊκό κεκτημένο;

Αλήθεια, πόσο περήφανοι Ευρωπαίοι μπορούμε να είμαστε με αυτές τις συνθήκες κράτησης, όταν ήδη έχουμε έντεκα καταδίκες από το 2011 για παραβίαση του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και εκκρεμούν εκατόν ενενήντα κατά; Πόσο περήφανοι μπορούμε να είμαστε, όταν η επιτροπή μία των βασανιστηρίων, έχει κάνει έξι μόνο δημόσιες δηλώσεις, εκ των οποίων η μία για τη χώρα μας και από τις υπόλοιπες πέντε, τρεις για τη Ρωσία -Τσετσενία- και δύο για την Τουρκία; Είμαστε περήφανοι Ευρωπαίοι για όλα αυτά; Ή μήπως χρησιμοποιούμε τον όρο ευρωπαϊκή ταυτότητα α λα καρτ, εκεί που μας συμφέρει;

Εμείς, λοιπόν, με αυτό το νομοσχέδιο λέμε ότι παίρνουμε τα πρώτα μέτρα για την αντιμετώπιση της εκτός ελέγχου πια κατάστασης στις ελληνικές φυλακές και το κάνουμε με τις αρχές του ανθρωπισμού, της προστασίας της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και με γνώμονα την ασφάλεια για την κοινωνία.

Η λογική ενός δημοκρατικού σωφρονιστικού συστήματος, που πρέπει να είναι ο στόχος μας, οφείλει να στοχεύει στη στήριξη, την επανένταξη, τη δικαιοσύνη, το ρεαλισμό, την επανόρθωση και όχι την εξόντωση του κρατούμενου και γι' αυτό σήμερα νομοθετούμε και σας καλούμε να υπερψηφίσετε.

Κατ' αρχάς σε ό,τι αφορά τις φυλακές Γ' τύπου είναι προφανές ότι ήταν ένα προεκλογικό τερτίπι της προηγούμενης κυβέρνησης. Άλλο φυλακές υψίστης ασφαλείας και άλλο λευκά κελιά. Κανένας άνθρωπος, κανένας εγκλειστος δεν πρέπει να τυγχάνει διαφορετικής μεταχείρισης, ανάλογα με το είδος, τη βαρύτητα ή την απαξία του αδικήματός του. Δεν μπορεί κάποιος να ζει με

πιο σκληρούς όρους, να στερείται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, επειδή είναι κακούργος. Άλλωστε, σαράντα ένας πανεπιστημιακοί από το προηγούμενο φθινόπωρο είχαν εξηγήσει για ποιον λόγο αυτές οι φυλακές είναι αντισυνταγματικές. Ο κρατούμενος τιμωρείται από ένα κράτος δικαίου με τον εγκλεισμό του και όχι με την ηθική και σωματική εξόντωσή του.

Οι ρυθμίσεις για τους ανήλικους που εισάγονται με αυτό το νομοσχέδιο είναι πολύ σημαντικές. Υλοποιείται ένα χρόνιο κοινωνικό αίτημα επιστημόνων και όχι μόνο. Καταργείται ουσιαστικά η κράτηση των ανηλίκων και αντικαθίσταται με αναμορφωτικά και εκπαιδευτικά μέτρα. Είναι αδιανόητο οι ανήλικοι να οδηγούνται ουσιαστικά στην αγκαλιά της εγκληματικότητας, γιατί αυτό συμβαίνει μέχρι σήμερα και το ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά.

Για τις ευαίσθητες κοινωνικά ομάδες, το νομοσχέδιο ευνοεί υπό όρους την απόλυση ευάλωτων ομάδων, όπως υπερήλικων, ανηρώπων με σοβαρά προβλήματα υγείας. Απόλυση υπό όρους, όχι αμνηστία, όπως λέτε. Απόλυση υπό όρους, το επαναλαμβάνω. Άλλωστε στη χώρα μας δεν υπάρχει θανατική ποινή και καλό είναι να μην εφαρμόζεται από το σωφρονιστικό μας σύστημα η πρακτική της θανατικής ποινής λίγο-λίγο, μέρα τη μέρα για κάποιους κρατούμενους.

Ακόμη είναι πολύ σημαντικό ότι αυτό το νομοσχέδιο δίνει ουσιαστικό νόημα και ευκαιρία εφαρμογής σε προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις που προσέκριναν τη θεραπεία και την απεξάρτηση των τοξικομανών.

Τελειώνοντας και με την εικόνα που βλέπω μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας από πλευράς της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Μείζονος, θέλω να πω μόνο ότι είναι κρίμα, γιατί η δική σας διακυβέρνηση έφερε ένα κακό σωφρονιστικό σύστημα σε κατάσταση διάλυσης. Είναι κρίμα για τη χώρα μας που έχει τόσες ευρωπαϊκές καταδίδες για την κατάσταση κράτησης στις φυλακές. Είναι κρίμα γι' αυτήν την κοινωνία που δεν της αξίζει μία Αντιπολίτευση που ζητά την αργή και βασανιστική ταπείνωση και εξόντωση των κρατουμένων, χωρίς ίχνος λογικής και ανθρωπιάς.

Αναρωτιέμαι, πράγματι, εάν το πνεύμα και οι αρχές του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού διέπουν την πολιτική σας φιλοσοφία ή αυτό που οραματίζεστε είναι το «Εξέπρες του μεσονυκτίου» στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Κασιδιάρης έχει τον λόγο.

Θα ακολουθήσει ο κύριος Υπουργός, δύο συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Λυμπεράκη που δεν έχει μιλήσει ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος και μετά -το λέω για να προσαρμόσουν το χρόνο τους οι συνάδελφοι- ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Τασούλας και ο κ. Βορίδης.

Έχετε τον λόγο κύριε Κασιδιάρη.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Να ενημερώσω κατ' αρχάς ότι εδώ βρίσκομαι από παράτυπα έως παράνομα. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, μου απαγορεύτηκε από την εισαγγελία των φυλακών να έρθω στην Ολομέλεια της Βουλής. Έκανα χθες δύο αιτήματα, στο ένα αίτημα ζήτησα να είμαι στη Διάσκεψη των Πρόεδρων -η οποία είναι κλειστή βεβαίως, εκεί δεν μιλάει κανείς δημόσια- και το δεύτερο αίτημα αφορούσε το παρόν νομοσχέδιο, να έρθω, να τοποθετηθώ και να ψηφίσω.

Το δεύτερο αίτημά μου απορρίφθηκε, με το αιτιολογικό ότι δεν είναι η επαγγελματική μου ιδιότητα. Ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει εισαγγελικές και δικαστικές αποφάσεις να αιτιολογούνται. Εδώ σε αυτήν την περίπτωση έχουμε κατάφορη παρανομία, παραβίαση όχι μόνο ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, αλλά κατάλυση του ίδιου του Συντάγματος και δεν είναι δυνατόν η δικαστική εξουσία να μπαίνει στον πυρήνα της νομοθετικής εξουσίας και να απαγορεύει στη Βουλή να λειτουργεί με τριακόσιους Βουλευτές.

Επομένως, είναι μεγάλη υποκρισία εδώ σήμερα να μιλάμε για νομοσχέδια για φυλακές, να γίνονται τροπολογίες οι οποίες φωτογραφικά ευνοούν συγκεκριμένα πρόσωπα, την ίδια ώρα που έχει καταλυθεί η λαϊκή κυριαρχία με αυτόν τον απαράδεκτο τρόπο.

Δεν ξέρω αν θα πάω και στην απομόνωση επιστρέφοντας στις

φυλακές, γιατί -επαναλαμβάνω- δεν μου δόθηκε η άδεια να έρθω εδώ να μιλήσω. Αυτόν τον τραγέλαφο βιώνουν οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι εκπροσωπούν το τρίτο πολιτικό κόμμα της χώρας. Αυτές βεβαίως είναι παράνομες αποφάσεις και με αυτόν τον τρόπο των αποφάσεων ο ίδιος ο εισαγγελέας μου λέει «μπορείτε να πας στην Επιτροπή Βιβλιοθήκης της Βουλής αλλά δεν μπορείς να πας όταν συζητώνται μείζονα εθνικά ζητήματα και να τοποθετηθείς». Έτσι αποδεικνύεται για ποιον λόγο ασκήθηκε αυτή η παράνομη δίωξη κατά του κόμματός μου, κατά του τρίτου πολιτικού κόμματος της χώρας. Ο μοναδικός λόγος είναι, για να μην ακούγεται η φωνή της αλήθειας μέσα στη Βουλή.

Υπάρχει συνενοχή όλων των πολιτικών κομμάτων σε αυτό το έγκλημα που τελείται σε βάρος της λαϊκής κυριαρχίας. Όλοι ήσαν ενήμεροι για τη σκευωρία η οποία έχει στηθεί από συγκεκριμένο κύκλωμα της προηγούμενης κυβέρνησης. Όλοι είχατε δει τη μορφή του Μπαλτάκου, πως τα έλεγε επακριβώς και λεπτομερώς την ημέρα που ήρθε η δική μου ασυλία και εν συνεχεία οδηγήθηκα στη φυλακή.

Είναι εδώ ο Υπουργός ο κ. Βούτσος, που προς τιμήν του είχε τοποθετηθεί για το θέμα και είχε πει ότι όταν καλούνται σε ανάκριση οι Βουλευτές για ένα κυνηγετικό όπλο που έχουν άδεια, φαίνεται εδώ ότι υπάρχει παρασκήνιο. Το παρασκήνιο αυτό ασφαλώς και υπήρχε και επιβεβαιώθηκε απόλυτα όταν κυκλοφόρησαν στο διαδίκτυο προσωπικές εντολές του πρώην Πρωθυπουργού σε δικαστές. Όλα αυτά είναι ευρέως γνωστά.

Όποιος, λοιπόν, συναίνεσε σε αυτό το έγκλημα είναι συνενοχος και όλα τα άλλα που λέγονται στα κανάλια είναι παραμύθια. Έχετε κάθε δικαίωμα να λέτε τα παραμύθια σας στα κανάλια, κανείς όμως να μη χρησιμοποιεί τις λέξεις Σύνταγμα και δημοκρατία, διότι είναι εξευτελισμός να ακούγονται αυτές οι δύο λέξεις, την ίδια ώρα που Βουλευτές κρατούνται παράνομα στη φυλακή κατόπιν πολιτικών εντολών.

Συζητήθηκε το πρωί το ζήτημα της απαρτίας στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου και διέκοψε η Πρόεδρος της Βουλής και ορθώς διέκοψε. Αλλά πώς μπορούμε να μιλάμε για απαρτία, πώς μπορούμε να μιλάμε για νομοθετικό έργο της Βουλής, όταν νομοθετούν λιγότεροι από τριακόσιοι;

Εδώ και ενάμιση χρόνο καταλύεται το Σύνταγμα με αυτόν τον τρόπο. Μάλιστα, είχαμε και περίπτωση συγκεκριμένη, όπου κατατέθηκε αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία από δεκαπέντε Βουλευτές του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή και δεν ήμασταν εδώ για να στηρίξουμε αυτό το αίτημα με την παρουσία μας και έτσι μέσω μίας απόφασης της δικαστικής εξουσίας παρακωλύθηκε η λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Ο νομοθέτης είναι πολύ συγκεκριμένος. Το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα έχει προβλέψει ποια είναι η ποινή για ένα τέτοιο έγκλημα. Έχει προβλέψει ότι μία διεφθαρμένη κυβέρνηση μπορεί να φυλακίζει Βουλευτές αντιπάλους. Όποιος, λοιπόν, συμπτύσσει σε αυτό το έγκλημα -σύμφωνα με το άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα- δηλαδή όποιος με βάση τη θέση που κατέχει στο κράτος παρακωλύει τη λειτουργία της Βουλής, καταδικάζεται μέχρι και σε ισόβια κάθειρξη.

Διαφοροποιήθηκε ο Υπουργός από αυτήν την αλητεία, η οποία συνέβαινε μέχρι σήμερα. Διαφοροποιήθηκε και είπε ότι πρέπει οι Βουλευτές να έρχονται ασφαλώς στα κρίσιμα νομοσχέδια. Έχω να προσθέσω ότι το Σύνταγμα δεν κάνει εκπώσεις σε νομοσχέδια κρίσιμα και μη κρίσιμα. Κρίσιμη είναι η λειτουργία του Κοινοβουλίου και το Σύνταγμα επιτάσσει να λειτουργεί με τριακόσιους.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα, θεωρώ τον εαυτό μου αρμόδιο να μιλήσω γι' αυτό, για όλες αυτές τις μεθοδεύσεις που λειτούργησε όλη αυτή η παραδικαστική συμμορία. Τα λέω αυτά μιας και είναι εδώ ο Υπουργός Αθανασίου, εμπνευστής αυτής της σκευωρίας, ο οποίος -σύμφωνα και πάλι με τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησής του- παρενέβη στο έργο της δικαστικής εξουσίας και μας έκλεισε στη φυλακή και αν έχει οποιαδήποτε αντίρρηση, να κάνει μήνυση στον κ. Μπαλτάκο αλλά δεν μας έδωσε καμμία εξήγηση για την εντολή Σαμαρά σε δικαστικό. Πήγε σε μία επιτροπή και έλεγε ότι δεν μας είπατε ποιος είναι ο συνομιλητής του. Δηλαδή έπιασαν τον Σαμαρά να ληστεύει μία τράπεζα και δεν ξέρουν ποιος τον πήρε με

τη μηχανή και φύγανε. Γι' αυτόν τον λόγο δεν πρέπει να διωχθεί. Αλλά όλα αυτά τα ζητήματα θα έρθουν σε μία προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή. Θα τα φέρει η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τα πιστεύετε αυτά που λέτε;

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βεβαίως και το πιστεύω. Τα έχει πει ο Γενικός Γραμματέας της Κυβερνήσεως. Κάντε του μήνυση, αν είναι ψέματα. Εσείς ο ίδιος είπατε ότι παίρνατε τηλέφωνο την προϊσταμένη των ανακριτών, για να δείτε πως πάει η κατάσταση. Τι είναι; Το «MEGA CHANNEL» είναι η προϊσταμένη των ανακριτών για να δείτε πως πάει η κατάσταση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν επιτρέπεται διάλογος, κύριε Κασιδιάρη.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Τα εγκλήματά σας είναι δεδομένα. Υπάρχουν πάρα πολλά στοιχεία. Όταν παρεμβαίνετε εσείς, όταν στέλνατε να παρέμβει ο κ. Μπίρμπος ο Διευθυντής του γραφείου σας και να μιλάει σε ξενοδοχεία με συγκεκριμένους εφέτες, οι οποίοι παρέπεμψαν τη Χρυσή Αυγή, παρ' όλο που η εισήγηση ήταν απαλλακτική.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αφήστε, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, που αμαυρώσατε την εικόνα της δικαιοσύνης. Αν έχετε οποιαδήποτε αντίρρηση για τα λεγόμενά μου, κάντε μήνυση στον κ. Μπαλτάκο. Δεν κάνατε μήνυση. Βάλατε την κ. Γκοτζαμάνη την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να βγάλει διάγγελμα, σουλτανικό φερμάνι όποιος Βουλευτής εμφανίζει στοιχεία και ντοκουμέντα να πηγαίνει στη φυλακή! Αυτή είναι η αλήθεια. Την ξέρει όλος ο ελληνικός λαός.

Συνεχίζω, λοιπόν, για το νομοσχέδιο. Είμαι αρμόδιος να μιλήσω, ναι, γιατί με έχετε καταδικάσει, με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων και ενώ δεν υπάρχει κανένα στοιχείο εις βάρος μου καθώς και των λοιπών βουλευτών. Εμένα προσωπικά με προφυλάκισαν λόγω του χαρακτήρα.

Για πρώτη φορά στα χρονικά φυλακίζεται πολίτης λόγω του χαρακτήρα του, επειδή -λέει- είμαι ατίθασος. Πόσο ατίθασος μπορεί να είμαι που βλέπω εδώ μπροστά τον διώκτη μου, τον αρχισκευωρό, αυτόν που έχει στήσει ολόκληρη σκευωρία σε βάρος του κόμματός μου και παραμένω ψυχραιμος; Πόσο ατίθασος και νευρικός μπορεί να είμαι, όπως με παρουσιάζει το σχετικό βούλευμα για την προσωρινή μου κράτηση; Και όμως είμαι στη φυλακή λόγω χαρακτήρα!

Λοιπόν, έχω μία εικόνα των φυλακών, πολύ περιορισμένη. Δυστυχώς, το νομοσχέδιο αυτό είναι καταδικασμένο σε αποτυχία. Αν δεν γίνει αυτό που είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος το μεσημέρι, αν δεν απόσυμφορηθούν οι φυλακές μέσω της απέλασης όσων αλλοδαπών εκτίουν ποινή στην Ελλάδα, δεν υπάρχει καμμία ελπίδα για το σωφρονιστικό μας σύστημα.

Δυστυχώς, όσο καλές προθέσεις και να έχει ο εν λόγω Υπουργός και άλλοι Υπουργοί κατά το παρελθόν -απ' ό,τι γνωρίζω είναι καθηγητής πανεπιστημίου και ένας καθηγητής του πανεπιστημίου έχει τελείως διαφορετική εικόνα της καταστάσεως- δεν μπορεί να γνωρίζει πως λειτουργεί το σωφρονιστικό σύστημα. Είναι σαν να βάζεις ένα δικηγόρο να κάνει πειράματα πυρηνικής φυσικής.

Γι' αυτό και θεωρούμε ότι οι παρεμβάσεις αυτές θα αποτύχουν, πέραν του ότι τις θεωρούμε φωτογραφικές διατάξεις και τις καταδικάζουμε απερίφραστα. Είναι απαράδεκτο να γίνονται φωτογραφικές διατάξεις και τροπολογίες. Όπως έκανε η Νέα Δημοκρατία φωτογραφικές τροπολογίες για να απαλλάσσει τραπεζίτες, έτσι κάνει τώρα η παρούσα Κυβέρνηση για να απαλλάσσει τρομοκράτες. Και στις δύο περιπτώσεις η διαδικασία αυτή είναι απαράδεκτη και την καταγγέλλουμε σε κάθε περίπτωση.

Η Νέα Δημοκρατία βεβαίως δεν δύναται να ομιλεί για τις φιλικές σχέσεις που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ με την τρομοκρατία, γιατί το ακούσαμε και αυτό. Σε καμμία περίπτωση δεν δύναται να ομιλεί, διότι επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας, πολύ πρόσφατα, την 1^η Νοεμβρίου του 2013, δολοφονήθηκαν με άναδρο τρόπο από κάποια ανδρείκελα, από κάποιους άναδρους δολοφόνους, δύο νεαροί Έλληνες, δύο νεαρά μέλη του κόμματός μου.

Και τι έγινε με την υπόθεση αυτή; Έχω να κάνω μία καταγγελία

πολύ βαρυσήμαντη. Όχι απλά θάφτηκε ο φάκελος αλλά επικοινωνήσε μαζί μου αρχικά - μόλις συνέβη το περιστατικό- ο τότε Διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας, ο Ζωΐτης, ο οποίος ήταν ο ευνοούμενος της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου και με παρακάλεσε να του δώσουμε άμεσα το σκληρό δίσκο με το φρικιαστικό τηλεοπτικό υλικό της εν ψυχρώ δολοφονίας για να μην παρέλθει το σαρανταοκτώωρο και διαφύγουν οι τρομοκράτες. Το δώσαμε άμεσα. Αυτό το φονικό έγινε Παρασκευή βράδυ. Και με κάλεσε στο τηλέφωνο Δευτέρα απόγευμα και μου είπε: «Κύριε Βουλευτά, μπορείτε να μας στείλετε έναν τεχνικό να ανοίξει τον σκληρό δίσκο, γιατί δεν μπορούμε να δούμε το βίντεο;». Είχαν περάσει τρεις μέρες. Είχαν πάει για καφέ όλα τα στελέχη της αντιτρομοκρατικής και οι δολοφόνοι κυκλοφορούν ακόμα και σήμερα ελεύθεροι!

Αυτά τα ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία. Αυτή η ανοχή συνεχίζεται ακόμα και σήμερα. Οι κουκουλοφόροι κάνουν επεισόδια αυτήν τη στιγμή στο Σύνταγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κασιδιάρη, με την ανοχή των συναδέλφων παρεμβληθήκατε. Έχετε ήδη μιλήσει δύο λεπτά παραπάνω.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βεβαίως, έχετε δίκιο. Ολοκληρώνω. Δώστε μου τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Καταγγέλλω τα επεισόδια που γίνονται αυτήν τη στιγμή στο Σύνταγμα. Η Αστυνομία τηρεί παθητική στάση κατόπιν άνωθεν πολιτικών εντολών. Αυτά είναι απαράδεκτα φαινόμενα.

Τα ίδια και χειρότερα γίνονταν και επί Νέας Δημοκρατίας. Έξι μήνες ήταν οι καταλήψεις. Στη Νομική ήταν μήνες μέσα. Έχασαν εξεταστική οι φοιτητές της Νομικής επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας.

Επαναλαμβάνω ότι ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία δεν διαφοροποιούνται σε τίποτα ούτε ως προς το μνημόνιο -θα το δείτε πάρα πολύ σύντομα-, ενώ και για τη λίστα Λαγκάρντ, πολύ πρόσφατα ο Υπουργός σας μας είπε ότι δεν υπάρχει περίπτωση να βγουν χρήματα από εκεί.

Και αυτός είναι ο λόγος που διώκεται η Χρυσή Αυγή, γιατί η Χρυσή Αυγή αλώνει οριζόντια το πολιτικό σύστημα εξουσίας και γι' αυτό δεχόμαστε αυτήν την πολεμική από όλα τα κόμματα. Γι' αυτό είμαστε παράνομα φυλακισμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Νίκος Βούτσας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να διευκρινίσω μερικά ζητήματα.

Κατ' αρχάς, άκουσα ξανά τον κ. Βενιζέλο σήμερα, με ένα χειμαρρώδη λόγο, να προειδοποιεί για σχέδια που έχει πιθανώς η Κυβέρνηση για να ρίξει τη χώρα στα βράχια, για να υπάξουν αδιέξοδα, για να μην υπάρξει συμφωνία, να μην υπάρξει έντιμος ή λιγότερο έντιμος συμβιβασμός κ.λπ. Πρόκειται για μία απαράδεκτη κινδυνολογία, που έστειλε μηνύματα και σήματα προς τα έξω περισσότερο παρά προς το εσωτερικό της χώρας, η οποία είναι ακατανόητη.

Έχει όσο χρόνο θέλει ο κ. Βενιζέλος και όποιος άλλος θέλει από την Αντιπολίτευση να πει προς την ελληνική Κυβέρνηση σήμερα τι πρέπει να κάνει. Πρέπει να υποχωρήσουμε σε σχέση με τους μισθούς, τις συντάξεις, τα επιδόματα, το ΦΠΑ, τις εργασιακές σχέσεις, τα τέσσερα-πέντε ζητήματα που έχουμε βάλει και τα οποία ήταν και στο email Χαρδούβελη, και δεν είχε τολμήσει και η προηγούμενη κυβέρνηση να τα φέρει στη Βουλή; Είναι γνωστή η ιστορία.

Πείτε μας ευθέως και ευκρινώς και όχι με σεναριολογίες, με μυθιστορήματα, με plan B, με plan C, με plan D, ποιο κόμμα από εδώ μέσα εισηγείται σήμερα στην Κυβέρνηση, εν όψει της πραγματικά δύσκολης στιγμής που βρισκόμαστε ως χώρα, να υποχωρήσει ως προς όλα αυτά ή ως προς μερικά από αυτά τα ζητήματα, έτσι ώστε να βρεθεί λύση κατά τις επιταγές του κ. Σόμπλε και των δανειστών. Αυτό είναι το μοναδικό πολιτικό ερώτημα που υπάρχει.

Δεν είναι δυνατόν ο άλλος να μιλάει είκοσι λεπτά και να μην αναφέρεται σε αυτό αλλά να πολιτικολογεί. Το λέω και προς τους επόμενους και επειδή θα ξαναμιλήσουν ορισμένοι, το λέω δηλαδή και προκαλώντας για να γίνει μία ουσιαστική συζήτηση. Πείτε μας τι να κάνουμε.

Ένα δεύτερο θέμα -χτύπα ξύλο!- χθες το άκουσα στο «ΜΕΓΑ» και ήταν σωστό, αν είχε πέσει κανένα αεροπλάνο με τετρακόσιους δυτικούς -εμάς από εδώ κ.λπ.- επί μία εβδομάδα θα ήταν μονοθεματικό θέμα σε όλα τα δελτία του κόσμου. Τριακόσιοι μετανάστες πριν από δύο μέρες πνίγηκαν και δεν απασχόλησε κανέναν. Και είναι τρεις ή τέσσερις χιλιάδες αυτοί που πνίγηκαν μέσα στο 2014 στη Μεσόγειο και είναι μερικά εκατομμύρια αυτοί οι οποίοι είναι στοιβαγμένοι στην Τουρκία και στην Ιορδανία. Δεν θέλω να πω περισσότερα πράγματα από Βήματος της Βουλής.

Ποιος σας είπε τα περί «ανοικτών συνόρων»; Άλλοι άνοιξαν τα σύνορα για να φύγουν Έλληνες έξω, διακόσιες χιλιάδες μετανάστες σε συνθήκες κρίσης. Στα από εδώ σύνορα δεν υπήρξε τέτοια πολιτική. Σαράντα τρεις χιλιάδες καταγεγραμμένοι μπήκαν το 2013, εβδομήντα δύο χιλιάδες το 2014 και τώρα πράγματι μπορεί να πάμε στους διπλάσιους μέσα στο χρόνο, μέσα στο 2015, λόγω του τεράστιου προσφυγικού ρεύματος λόγω της υπόθεσης της Συρίας, που είναι κανονικά πρόσφυγες.

Και εν πάση περιπτώσει, αν κάτι πετύχαμε αυτές τις μέρες -και χρειάζεται να τιμίσω και την Υπουργό Μετανάστευσης γι' αυτό- είναι όλοι, από «παπαγαλάκια» μέχρι κανονικούς ανθρώπους, να μη μιλάνε πια για λαθρομετανάστες απαξιωτικά αλλά να μιλάνε για πρόσφυγες, για παράτυπους μετανάστες, ανθρώπους χωρίς χαρτί κ.λπ.. Είναι μεγάλη επιτυχία αυτό. Έστω αυτό πετύχαμε στη συζήτηση που γίνεται. Και άρα χρειάζεται διακομματική και εθνική αντιμετώπιση, με εθνικό σχέδιο πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Και κάνουμε ό,τι πρέπει χωρίς τα κανάλια από πάνω μας και με δήμους και με περιφέρειες και με Αστυνομία και με όλες τις δυνάμεις που υπάρχουν και θέλουμε και όλα τα κόμματα από κοινού να συμφωνήσουμε γι' αυτό το μεγάλο ζήτημα, το οποίο έχει προκύψει και στα σύνορά μας.

Έρχομαι τώρα στα ειδικότερα θέματα του νομοσχεδίου. Θέλω να διευκρινίσω πως τις θέσεις του κόμματός μας εκπεφρασμένες όχι θεωρητικά -γιατί πολλές φορές υπάρχουν θέσεις που τις καταγράφουμε ως προγραμματικές θέσεις- αλλά εμπράγματα με την έννοια που εδώ είχαμε αντιπαρατεθεί για κάθε ένα από αυτά τα ζητήματα, σ' αυτές τις θέσεις είναι όλο το corpus των θέσεων που συμπεριλαμβάνονται και σε αυτό νομοσχέδιο και στις τροπολογίες -σαφέστατα, εδώ και χρόνια- και είναι κι άλλα θέματα, τα οποία δεν μπαίνουν σ' αυτό το νομοσχέδιο και ελπίζουμε να μπουν σε ένα επόμενο νομοσχέδιο.

Δεύτερον, μην ξαναπείτε ότι αυτή η Κυβέρνηση πολιτεύεται και νομοθετεί καθ' υπαγόρευση. Επί διετία -και θα μπορούσα αύριο, αν θέλετε, να σας φέρω και στοιχεία- καθ' υπαγόρευση η προηγούμενη κυβέρνηση Σαμαρά -δεν λέω Σαμαρά-ΠΑΣΟΚ ως προς αυτό και θα καταλάβετε- πολιτευόταν για το σύνολο των ζητημάτων που άπτονταν με το δικαιοκτικό σύστημα με βάση την ατζέντα των κυρίων της Χρυσής Αυγής, για τα οποία και οι ίδιοι σεμνύνονταν ότι ακολουθούσαν. Όλα, δεν υπάρχει θέμα που να είχε μπει από τη Χρυσή Αυγή και στο οποίο πάνω να μην πολιτεύτηκε εμπράγματα και νομοθετώντας η προηγούμενη κυβέρνηση επί δύο χρόνια. Σας προκαλώ να φέρουμε τα στοιχεία.

Ένα σας θυμίσω μόνο. Η ιθαγένεια, η οποία έρχεται -και είναι αναρτημένο το νομοσχέδιο- για τα παιδιά όσων γεννιούνται εδώ κ.λπ. -ο κ. Αθανασίου λείπει τώρα-, ήταν από τα πρώτα νομοσχέδια της Κυβέρνησης, που έσπευσε λαχανιάζοντας και δίνοντας εξετάσεις -άραγε πού και σε ποιο κοινό;- να παγώσει το νόμο Ραγκούση και έμειναν τα παιδιά εκεί που έμειναν. Μην ξύνεστε, λοιπόν, για το ποιος νομοθετεί καθ' υπαγόρευση και πως νομοθετεί κ.λπ..

Τέταρτον, η αρχή «δεν υπάρχει διάλογος» δεν ισχύει στη δημοκρατία. Ξεχάστε το. Δείτε όλη την ιστορία των σχέσεων του πολιτικού συστήματος στη Δυτική Ευρώπη στα δύσκολα χρόνια των προηγούμενων δεκαετιών με καταδικασμένους ποινικούς ή με καταδικασμένους για πράξεις τρομοκρατίας. Σχέσεις, δεν εννοώ σχέσεις διαπλοκής ή ύποπτες. Είναι ανοιχτοί διάλογοι. Είναι γραμμένα και καταγεγραμμένα, είναι γνωστά αυτά.

Όσον αφορά το κράτος και τη μονομέρεια -διότι άκουσα μια θεωρία το πρωί περί κράτους- το κράτος συμπυκνώνει αντιθέσεις. Δεν είναι όργανο και μοχλός βίας και πρόκλησης αίματος και εκδίκησης. Το κράτος συγκροτεί και συναινέσεις. Γύρω από το κράτος διαμορφώνονται τα όρια των κοινωνικο-πολιτικών και ταξικών συγκρούσεων, τα όρια μέσα στα οποία ο νόμος και η νομοθεσία κάθε φορά με τη διευρυμένη, τη διασταλτική και την απόλυτη έννοια της εφαρμόζεται. Είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο από το να λέμε ποιος υπερασπίζεται το κράτος και να θυμόμαστε κρίση, ασπίδες, σπασμένα κεφάλια.

Αναφέρθηκε, λοιπόν, ο Υπουργός Δικαιοσύνης σε τρεις εξεχουσες προσωπικότητες Υπουργών Δικαιοσύνης σε παρελθούσες δεκαετίες, στο πως νομοθετούσαν και πως έβρισκαν την επαφή ενός διαλόγου με την κοινωνία και με τα προβλήματα που δημιουργούνταν ακόμα και μέσα στις φυλακές. Αυτός ο διάλογος, αυτή η συζήτηση δεν μπορεί να απαγορευθεί από κανέναν και δεν μπορεί να ενοχοποιείται.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι υπήρξαν το πρωί -θέλω να είμαι ευθύς- άκρως διχαστικές, διαιρετικές, συμψηφιστικές λογικές, ένα κρεσέντο κυριολεκτικά κινδυνολογίας. Εμείς δεν έχουμε καμμία ενοχή. Αυτό, μάλιστα, που είπε ο κ. Κικίλιας -είναι ένας νέος άνθρωπος- θα τον συνοδεύει, ότι δηλαδή μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ, στον πυρήνα του, υπάρχει ιδεολογική συγγένεια με την τρομοκρατία κ.λπ..

Ξέρετε κάτι; Εμείς ως σύνολο -αυτή η παράταξη, αυτή η Αριστερά- και ως άτομα καθένας από εδώ πέρα μέσα και έξω έχουμε δώσει εξετάσεις μία-μία τις ημέρες της Μεταπολίτευσης οι πιο παλιοί, μία-μία τις εβδομάδες και τους μήνες τους οι νεότεροι στον δημόσιο χώρο διαφανώς. Ξέρουν όλοι τι κάναμε. Ξέρετε όλοι τι κάναμε. Αυτές οι εξετάσεις που έχουμε δώσει, μας επιτρέπουν με παρηφία να λέμε πως έχουμε μία ευαισθησία, η οποία δεν είναι αλά κάρτ.

Είπε ένας κύριος το πρωί: «Γιατί δεν διαπραγματευθήκατε» -λέει- «με τις γυναίκες στη φυλακή των Θηβών, με τις άλλες περιπτώσεις των ευπαθών ομάδων εκεί μέσα; Πήγατε και συζητήσατε με τους τρομοκράτες!».

Στα νοσοκομεία, στις φυλακές, σε όλους αυτούς τους χώρους, σε όλες τις ευπαθείς ομάδες, μέσα και έξω από τις φυλακές, η παρουσία των δικών μας δυνάμεων, του δικού μας χώρου, υπήρξε όλα αυτά τα χρόνια ένα σημείο αναφοράς και ένα σημείο ελπίδας, κουράγιου αλλά και μεταρρύθμισης και δημοκρατικής μεταρρύθμισης του σωφρονιστικού συστήματος.

Αυτά είναι τα γεγονότα και τα ξέρετε πάρα πολύ καλά. Με αυτήν την έννοια, δεν έχουμε καμμία ενοχή. Σεβασμός δεν σημαίνει μόνο εκδικητική μανία. Σεβασμός σημαίνει να έχουμε όλοι επίγνωση και θέλω να είμαι πάρα πολύ σαφής. Δεν υπάρχουν δικοί σας και δικοί μας νεκροί. Δεν υπάρχουν θύματα και θύτες από εδώ και από εκεί, που αιωνίως και διαχρονικά από τον Εμφύλιο μέχρι τώρα θα χωρίζουν αυτές τις παρατάξεις.

Φύγετε από αυτήν τη νοοτροπία όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Είναι απαράδεκτοι συμψηφισμοί. Η εθνική συμφιλίωση στη χώρα μας επιτεύχθηκε μέσα από πολιτικές τομές, μεγάλες συναινέσεις, κοινωνικές και πολιτικές συναινέσεις, που έκαναν πολιτικά κόμματα και μεγάλες πολιτικές προσωπικότητες αλλά μέσα και από αγώνες, από κοινωνικούς αγώνες, από ανασύσταση της συλλογικής ιστορικής μνήμης και αυτό δεν μπορεί να καταστραφεί, δεν μπορεί να αναστραφεί.

Με αυτήν την έννοια, δεν μπορώ να αντιληφθώ πως μας ζητάτε να εξαιρέσουμε από μέτρα επιείκειας και καθηγορούμενους και καταδικασθέντες για τρομοκρατικές πράξεις.

Προηγούμενα σας διάβασαν στην Ολομέλεια -τα είχα πει και εγώ στην επιτροπή- πως όλες οι πολιτικές δυνάμεις και η Αριστερά σε άκρως μειοψηφικές τότε θέσεις -εννοώ μεταπολιτευτικά τις προηγούμενες δεκαετίες και το 1980 και το 1990- δεν φέραμε ενστάσεις, όταν οδηγούνταν λόγω ανηκούς βλάβης, λόγω υγείας σε κατ' οίκον περιορισμό, σε έκτιση ποινής άλλου τύπου, σε αποφυλακίσεις και λοιπά δεκάδες από βαρύτατα καταδικασμένους μέσα στις ελληνικές φυλακές, όπως οι χουντικοί πρωταίτιοι, οι καταδικασμένοι λόγω οικονομικών εγκλημάτων και άλλοι.

Εμείς, όμως, δεν συμψηφίζουμε, διότι η διαδρομή μας υπήρξε

κρυστάλλινη και εννοώ η ιδεολογική, αξιακή μας διαδρομή. Δεν θίγω κανέναν προσωπικά και νομίζω ότι είναι σαφές. Η διαδρομή μας υπήρξε κρυστάλλινη και τότε και τώρα και σε όλες τις περιπτώσεις και προς όλες τις πλευρές.

Το ζήτημα του ανθρωπισμού το θεωρούμε καίριο. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι η θανατική ποινή θα επανέλθει στην Ελλάδα στο όνομα οποιουδήποτε πραγματικού αιτίου, οιασδήποτε εύλογης ευαισθησίας, οποιουδήποτε τελικά, όμως, πολιτικού προσχήματος.

Αυτή, λοιπόν, η τρομοϋστερία και η τρομολαγνεία που αναπτύχθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή αυτό το πολύ ενδιαφέρον νομοσχέδιο που κάνει τομές, που ανοίγει ζητήματα -για τα οποία δεν αναφέρθηκε τίποτα επί δεκαπέντε μέρες στον δημόσιο χώρο, παρά μόνο η υπόθεση σε σχέση με τη συνέχιση έκτισης με τον τρόπο που προβλέπεται, έξω από τις φυλακές, της ποινής του Σάββα Ξηρού- είναι ένα δημοκρατικό έλλειμμα. Δεν επιτρέπεται, όταν ανοίγουν τέτοια καίρια ζητήματα, να τα σκεπάζουμε μέσα από αυτήν την τρομοϋστερία.

Ο καθρέφτης της κοινωνίας μας, το σωφρονιστικό, βγάζει μια αποκρουστική εικόνα εδώ και πολλά χρόνια -και το γνωρίζετε- ενώ το δικαιοσύνη σε γενικές γραμμές είναι σε προοδευτική κατεύθυνση, είναι ένα ανοιχτό σύστημα που έχει σημεία και στοιχεία που μπορούν να αλλάξουν σε μία ανοιχτή κατεύθυνση. Παρ' όλα αυτά, το σωφρονιστικό σύστημα οδηγεί σε ένα αποικιοκρατικό κυριολεκτικό τοπίο. Η επιείκεια, η ανοχή, η ισονομία, ο ανθρωπισμός, το αίσθημα δικαίου, ο εξανθρωπισμός των δομών και των συνθηκών, όλα αυτά φτιάχνουν τις δημοκρατικές ευαισθησίες και φτιάχνουν και τη μεγαλοσύνη της δημοκρατίας.

Τότε είναι η δημοκρατία πραγματικά ένα σύστημα που μπορεί να απαντήσει αποτελεσματικά σε αυτούς που την αρνούνται, την πολεμούν, μέχρι και που δολοφονούν ηγετικά της στελέχη πολιτικά και κοινωνικά, όταν μπορεί το κοινωνικό και πολιτικό σύστημα και το σύνολο, αυτοπροσδιοριζόμενο σε μια συλλογική μνήμη για τους ιστορικούς κύκλους, τους οποίους διαμορφώνει και τους οποίους κλείνει -ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον ζήτημα σε συνθήκες κρίσης- να βλέπει και με ένα άλλο μάτι και το μάτι της ανοχής, της επιείκειας, με το ανοιχτό μάτι της πραγματικής μεταρρύθμισης και όχι με τα στερεότυπα ενός επαναλαμβανόμενου διαχρονικού και προκαλούμενου εμφύλιου στα λόγια και κάποια στιγμή και με πράξεις.

Θα αποτραπεί αυτή η λογική. Αυτή η λογική ηττήθηκε πολλαπλά. Η προηγούμενη κυβέρνηση ξεκίνησε το έργο της με την τεράστια επιτυχία της εκκένωσης της Βίλας Αμαλίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνω.

Προχώρησε επί δύο χρόνια, ασκώντας μια πολιτική, η οποία επί της ουσίας ήταν καθ' υπαγόρευση των πλέον ακροδεξιών αντιλήψεων που υπάρχουν στη χώρα για το λεγόμενο «νόμος και τάξη» και για τη μηδενική ανοχή. Ήταν λάθος και μάλιστα σε συνθήκες κοινωνικής κρίσης που ζούσαμε.

Κάποια στιγμή, θα μπορούσατε να έχετε στοιχεία και για το 2012, το 2013, το 2014, το 2015, να τα συζητήσουμε στην επιτροπή, πόσες καταλήψεις έγιναν και έναντι ποίων, πόσα επεισόδια υπήρξαν, πόσοι τραυματισμοί υπήρξαν, πόσες περιουσίες χάθηκαν, για να δούμε και να καταλάβουμε αν σήμερα η χώρα, με αυτό το ανοιχτό πεδίο και στον ορίζοντά της διεθνώς και στον πολιτισμό της και στις νέες σχέσεις που αναπτύσσονται μέσα σε έναν κατακερματισμένο κοινωνικό ιστό, ζει μέρες ανομίας ή εάν ίσα ίσα βγαίνουμε αποφασιστικά και με το δημοκρατικό νομοθετικό έργο, το οποίο με συνέπεια παρουσιάζουμε στη Βουλή, από αυτήν την τετραετία-πενταετία, κατά την οποία η λιτότητα, ο κοινωνικός αποκλεισμός ήταν συνδεδεμένα απολύτως με αντιδημοκρατικές πρακτικές, με επικράτηση σε μεγάλο βαθμό αστυνομοκρατίας σε συγκεκριμένες καταστάσεις μαζικά απέναντι στο λαό.

Η σελίδα αυτή, κυρίες και κύριοι, γύρισε. Η δημοκρατία στη χώρα μας σε μεγάλο βαθμό υπήρχε, σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό θα υπάρξει και θα επανέλθει μαζί με την κοινωνική δημοκρατία και μαζί με μία νέα διεθνή θέση της χώρας, που θα τη σέβονται όλοι ως κυρίαρχη και για τη δημοκρατία της και για τις

επιτεύξεις της και για την προσπάθεια που κάνει τώρα να σηκώσει κεφάλι και όχι να ξανασυρθεί ως επαίτης και ως εκπρόσωπος άθλων συμφερόντων που θέλουν να οδηγήσουν τη χώρα μας σε μια νεοαποικιακή κατάσταση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εκεί που ήμουν έτοιμος να σας ευχαριστήσω, κύριε Υπουργέ, που είχατε δεχθεί να μειώσετε το χρόνο σας, τον φάγατε από το πλάι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν πειράζει. Σας ευχαριστούμε, διότι τουλάχιστον μας δώσατε μία ενημέρωση για το πόσο πάσης φύσεως μετανάστες προβλέπεται να εισέλθουν το 2015. Είπατε διπλάσιο από πέρυσι, δηλαδή εκατόν πενήντα χιλιάδες.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πρόσφυγες εννοεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Πρέπει, όμως, να δούμε τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν κάνω κριτική εγώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αλλά δεν είναι μετανάστες, είναι πρόσφυγες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας την ομιλία μου θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα: Με ποιον τρόπο ο νεοφιλελευθερισμός και το μνημονιακό τόξο των κυβερνήσεων των τελευταίων ετών αλλά και πριν, αποπειράθηκαν να εμπεδώσουν την κυριαρχία τους επί των εργαζομένων, επί των φτωχών, επί όσων αντιστέκονται και όσων αμφισβητούν την πολιτική τους;

Ένα βασικό όπλο τους για να επιβληθούν επί σωματών και επί συνειδήσεων, ήταν η θέσπιση ενός καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και εξαίρεσης δικαιωμάτων με το πρόσχημα της κρίσης, καθεστώτος που για να εμπεδωθεί και να επιβάλει τις πολιτικές του, έπρεπε να έχει κάποια εργαλεία. Έτσι, έγιναν τρομονόμοι -και όχι μόνο στην Ελλάδα φυσικά-, κουκουλονόμοι, ειδικές φυλακές υψίστης ασφαλείας, αυστηροποίηση όλων των νομοθεσιών, ώστε η απειλή να κρέμεται πάνω από τον κάθε άνθρωπο.

Ο νεοφιλελευθερισμός στηρίζεται στην αυταρχική διακυβέρνηση. Επιχείρησε, λοιπόν, να εμπεδώσει στην κοινωνία το φόβο, να παραλύσει τη δημοκρατία, να διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις, να καταστρέψει κάθε αυτονόητη πρόνοια που πρέπει να παρέχεται στους πολίτες. Αυτές οι πολιτικές, λοιπόν, πάνε αγκαζέ με ένα ιδεολογικό σύμπαν που καταλήγει σε διατομπεύσεις ανθρώπων, όπως ζήσαμε στο παρελθόν με τις οροθετικές γυναίκες, καταλήγει σε κηρύγματα μίσους ενάντια σε μετανάστες και πρόσφυγες, καταλήγει στην απόπειρα τρομοκρατίας της κοινωνίας, καταλήγει βεβαίως και σε φυλακές τύπου Γ'.

Αυτά είναι όλα μαζί στον πυρήνα της σκέψης και της πολιτικής αυτών που μας κυβερνούσαν μαζί με τους υποστηρικτές τους, τα κανάλια -φυσικά με το αζημίωτο, όπως είδαμε- και που συνεχίζουν στον ίδιο σκοπό μέχρι να καταφέρουν, όπως νομίζουν, να φθείρουν την αριστερή Κυβέρνηση και να τρομάξουν τους πολίτες.

Τι είπε ο κ. Σαμαράς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο πασχαλιτικό μήνυμά του αγάπης που έστειλε στην κοινωνία; Είπε αυτό ακριβώς, ότι δηλαδή γκρεμίζεται το θεάρεστο έργο του. Ποιο έργο; Οι πολιτικές λιτότητας για το λαό και οι πολιτικές αυταρχικού κράτους. Αυτές οι πολιτικές, που αυτός και μέλη της παράταξης του θεωρούν κομβικές στην ακροδεξιά ιδεολογία τους και κομβικές και στην απεύθυνσή τους στην κοινωνία, γιατί φυσικά δεν έχουν να προτείνουν τίποτα πλην μνημονίου και φυλακών.

Γι' αυτό είπε ο κ. Σαμαράς ότι η πολιτική του γκρεμίζεται και ότι ξανάρχισαν να εμφανίζονται και πάλι κουκουλοφόροι, καταλήψεις, λαθρομετανάστες παντού, επεισόδια, ακόμα και επαφές με τρομοκράτες, όπως είπε. Βεβαίως δεν αναφερόταν στην τρομοκρατία των δανειστών, στην οποία και τελικά υπέκυψε.

Ο πραγματικός τρόμος, όμως, των μνημονιακών δυνάμεων, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, είναι ότι ξη-

λώνεται η μνημονιακή πολιτική. Σε αυτό προσπαθούν να απαντήσουν, τρομοκρατώντας τον κόσμο για δήθεν τάχα κινδύνους. Το αποπειράθηκαν και πριν τις εκλογές αλλά ευτυχώς ο ελληνικός λαός αποφάσισε να τους απαντήσει με το δικό του τρόπο και να τους αποκαθλώσει.

Η αριστερή Κυβέρνηση, λοιπόν, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, από την άλλη πλευρά, προσπαθεί να κάνει μια τομή που δεν αφορά τον οικονομικό τομέα και τον τομέα της διαπραγμάτευσης αλλά αφορά τη δικαιοσύνη και το κράτος δικαίου. Αφορά, δηλαδή, τη δημοκρατία, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός νωρίτερα, για την οποία η Αριστερά παλεύει μια ζωή και δεν κάνουμε πίσω όσο και αν σκούζουν οι θεματοφύλακες του ακροδεξιού και νεοφιλελεύθερου αυταρχισμού.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, αφορά τα στοιχειώδη που πρέπει να γίνουν για να εκσυγχρονιστεί το σωφρονιστικό σύστημα –και είναι όντως σωφρονιστικά αυτά που προβλέπει-, για να αποσυμφορηθούν οι φυλακές, να γίνουν ανθρώπινες οι συνθήκες, μιας και οι έγκλειστοι έχουν τιμωρηθεί από το νόμο σε στέρηση της ελευθερίας και όχι σε εξόντωση και αναξιοπρέπεια. Φυσικά, κορυφαίο ζήτημα εδώ είναι η κατάργηση των φυλακών ελληνικής σύλληψης «Γκουαντάναμο», δηλαδή των φυλακών τύπου Γ'.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Πρόληψης Βασανιστηρίων, αυτή που η προηγούμενη κυβέρνηση απέκρυψε με ένα τρόπο, μιλάει για τις απαράδεκτες συνθήκες στις φυλακές και αναφέρεται στις φυλακές των Ιωαννίνων, δυναμικού εβδομήντα θέσεων, όπου κρατούνταν το 2013 διακόσια τριάντα δύο άτομα, στις φυλακές των Διαβατών, διακοσίων πενήντα θέσεων, όπου κρατούνταν πεντακόσια ενενήντα άτομα, ενώ στην Κομοτηνή, δυναμικού ενενήντα έξι θέσεων, κρατούνταν τριακόσιοι τριάντα έξι κρατούμενοι σε απαράδεκτες συνθήκες για ένα πολιτισμένο κράτος.

Εξχωριστό κεφάλαιο της έκθεσης αυτής, οι τραγικές ελλείψεις στον τομέα της υγειονομικής φροντίδας, όπου η επιτροπή διαπιστώνει επιδείνωση. Κατά την επίσκεψή της στις ανδρικές φυλακές του Κορυδαλλού δεν βρέθηκε ούτε ένας γιατρός πλήρους απασχόλησης. Τα ίδια και στις γυναικείες φυλακές του Κορυδαλλού, στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων του Αιτρώνα, όπως επίσης στις φυλακές Διαβατών και στις φυλακές Λάρισας, όπου δεν υπήρχε κανένας μόνιμος γιατρός και πολλά άλλα ακόμα ζητήματα.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται να απαντήσει σε αυτά και άλλα πολλά που θεωρούνται στοιχειώδη.

Είναι, επίσης, κορυφαίας σημασίας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ελαχιστοποίηση του εγκλεισμού των ανηλίκων δραστών και η ύπαρξη εναλλακτικών μέτρων κράτησης, ώστε να αποφεύγεται η πλήρης κοινωνική περιθωριοποίηση. Αυτό, γιατί δεν μισούμε τους νέους ανθρώπους που βρέθηκαν στην παραβατικότητα. Μου προκάλεσε αλγεινή εντύπωση η τοποθέτηση του εισηγητή του Ποταμιού, του κ. Φωτλή, που μίλησε για τα όρια ηλικίας. Μπορεί το δικό του παιδί, το δικό μου παιδί αύριο να βρεθεί στην παραβατικότητα. Αυτά τα παιδιά θέλουμε να επανενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο.

Επίσης, δεν μισούμε τους ανθρώπους που για διάφορους λόγους, κυρίως κοινωνικούς, κατέληξαν στη χρήση ουσιών. Γι' αυτό το νομοσχέδιο έχει μια σειρά από ρυθμίσεις που διευκολύνουν την επιλογή της απεξάρτησης αντί της φυλακής. Από διάφορες τοποθετήσεις που άκουσα σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα είναι σαν να μην έχει επισκεφτεί κανένας Βουλευτής στοιχειωδώς μια φορά ένα σωφρονιστικό κατάστημα και μιλάει για αυτές τις φυλακές λες και δεν έχει δει τις συνθήκες.

Κλείνω με μια κριτική για τη φωτογραφική διάταξη. Αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει ένας κρατούμενος με αιμορραγικό επεισόδιο, εγκεφαλική αιμορραγία -αν δεν κάνω λάθος και το λέω σωστά, κύριε Πρόεδρε, που είστε και γιατρός- στο Νοσοκομείο της Λάρισας, στη νευροχειρουργική κλινική. Τον φυλάνε ανά τρεις βάρδιες εξωτερικοί φρουροί. Οι γιατροί ό,τι είχαν να κάνουν το έκαναν. Αυτός ο άνθρωπος χρήζει αποκατάστασης. Να αποφυλακιστεί ή να τον πετάξουμε σε ένα κελί για να πεθάνει;

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτό το δόγμα της μηδενικής ανοχής

εμείς θα συνεχίσουμε τη δουλειά μας και είμαστε σίγουροι ότι στο τέλος θα τα καταφέρουμε.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εσάς, κυρία Διώτη, θα σας ευχαριστήσω πράγματι. Κερδίσαμε και τριάντα δευτερόλεπτα!

Τον λόγο έχει ο κ. Θεοφάνης Κουρεμπές. Θα ακολουθήσει η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη και οι συνάδελφοι κ. Γεωργιάδης, κ. Τασούλας και κ. Βορίδης.

Ορίστε, κύριε Κουρεμπέ, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ (ΦΑΝΗΣ) ΚΟΥΡΕΜΠΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που αφορά τις μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων και την κατάργηση των καταστημάτων κράτησης τύπου Γ' έρχεται να επιλύσει μια σειρά προβλήματα του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας που χρονίζουν και όχι μόνο την εκθέτουν διεθνώς αλλά επιβαρύνουν και την ήδη χειμάζουσα από τα μνημόνια οικονομία της με πρόσκαιρα περίπου 2 εκατομμύρια ευρώ από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Βασικός στόχος του είναι όχι απλώς ο εξανθρωπισμός του σωφρονιστικού συστήματος αλλά η κατεπείγουσα ανάγκη να γίνει πραγματικά σωφρονιστικό και όχι βασανιστικό τιμωρητικό, όπως είναι σήμερα. Και αναξιοπρεπές για τους κρατούμενους είναι αλλά και εξευτελιστικό και απάνθρωπο.

Με τις διατάξεις του παρόντος νομοθετήματος γίνονται παρεμβάσεις με επείγοντα χαρακτήρα, ώστε να γίνει αποτελεσματικότερη η άσκηση της σωφρονιστικής πολιτικής μίας χώρας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να δημιουργηθούν τέτοιες συνθήκες κράτησης, ώστε να προαχθεί η επανένταξη των κρατούμενων μέσα από ένα ανθρώπινο και ευπρεπές σωφρονιστικό σύστημα, που δεν θα αναπαράγει συνθήκες βίας και παραβατικότητας.

Όλες οι προηγούμενες προσπάθειες αναμόρφωσης και αποσυμφόρησης των φυλακών –πέντε νομοσχέδια τα τελευταία επτά χρόνια- έπεσαν στο κενό. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Το λέει η έκθεση του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά των βασανιστηρίων, που από το 2011 επισημαίνει τη σταθερή επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης και μεταχείρισης των κρατούμενων από το δραματικό υπερπληθυσμό των ελληνικών φυλακών.

Η κατάσταση επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί άμεσα, ώστε να μειωθεί ο αριθμός των κρατούμενων και να μπορέσει η Κυβέρνηση να επανέλθει με δομικές πια αλλαγές όλου του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης και σωφρονισμού.

Όμως, αντί η συζήτηση να γίνεται επί του προβλήματος, προκαλεί εντύπωση ο τρόπος που στέκονται απέναντι στο νομοσχέδιο η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση και μέρος του Τύπου, χωρίς να τοποθετούνται επί της ουσίας αλλά εξαπολύοντας μια επίθεση τρομοκρατίας, φόβου, τρομολαγνείας και στηριζόμενοι τάχα σε μεμονωμένα περιστατικά, επιδιώκοντας να αποπροσανατολίσουν από την ουσία, που είναι η βελτίωση της ζωής στις φυλακές, και για να μη ζητήσουμε τις ευθύνες των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων για την κατάντια στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Σίγουρα δεν έχουμε καμμία ψευδαίσθηση ότι όσοι εφαρμόσαν μια απάνθρωπη πολιτική απέναντι σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία θα μπορούσαν ποτέ να δείξουν ανθρωπιστική διάθεση απέναντι στους τροφίμους των φυλακών, απέναντι σε ανάπηρους, υπερήλικες, καρκινοπαθείς, ανήλικους.

Στο σημείο αυτό, θέλω να επαναλάβω με τη σειρά μου ότι δεκατρείς στους δεκατέσσερις αρμόδιους φορείς στην ακρόαση της Μεγάλης Τετάρτης –από τη δική τους σκοπιά και αντίληψη ο καθένας αλλά με σαφήνεια- τάχθηκαν υπέρ του νομοσχεδίου. Ήταν εκπρόσωποι ενώσεων δικαστών, εισαγγελέων, σωφρονιστικών υπαλλήλων. Όλοι αυτοί είναι οι φορείς που γνωρίζουν από πρώτο χέρι την κατάσταση στις φυλακές.

Μήπως και αυτοί, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού, είναι συριζαίοι ή έχουν σχέση με τρομοκρατικές οργανώσεις; Εκτός από την τρομοσύνη και το φόβο, τι ακριβώς έχετε να μας πείτε για την ουσία; Τι διαφορετικό έχετε

να μας πείτε απ' ό,τι τόσα χρόνια εφαρμόζατε, παρά μια αδιέξοδη πολιτική που βασιζόταν σε διατάξεις τύπου «κουκουλονόμου», που ποινικοποιούσε την ενδυμασία και όχι το αδίκημα και που έπληττε τα δικαιώματα των πολιτών και των κρατουμένων; Ξέρετε, και οι κρατούμενοι έχουν δικαιώματα.

Επιτρέψτε μου να σας θυμίσω ότι η τακτική του φόβου και της καταστροφολογίας, αυτή η ακροδεξιά τακτική, ηττήθηκε στις 25 Γενάρη. Τούτη η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να υλοποιήσει τις προεκλογικές της δεσμεύσεις και στο θέμα των φυλακών. Έτσι, με το παρόν νομοσχέδιο και τις τροπολογίες που κατατέθηκαν, καταργεί τις φυλακές τύπου Γ', που μόνο σκοπό έχουν την περιστολή των δικαιωμάτων των κρατουμένων.

Εναρμονίζει το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας με τη Διεθνή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Παιδιού, όπου ρητά αναφέρεται ότι ο εγκλεισμός ανηλίκων θα πρέπει να είναι το έσχατο μέτρο σωφρονισμού.

Ρυθμίζει αποσυμφορώντας τις φυλακές ζητήματα ασθενών, υπερηλίκων, ατόμων με αναπηρία.

Αντιμετωπίζει τη φιλοξενία –τι όρος!- αλλοδαπών σε ελληνικές φυλακές που έχουν εκτίσει την ποινή τους αλλά δεν μπορούν να απελαθούν.

Αντιμετωπίζει το θέμα της βίας μέσα στις φυλακές, που είναι άμεσα εξαρτημένο από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης.

Δίνει προτεραιότητα στη λογική της απεξάρτησης, αντί για τον εγκλεισμό των εξαρτημένων ατόμων.

Αυξάνει το προσοδικό των καταστημάτων κράτησης.

Καταργεί τον αντιδημοκρατικό «κουκουλονόμο», που έστειλε στα εδώλια του κατηγορουμένου δεκάδες νέους μόνο για τις ενδυματολογικές τους προτιμήσεις.

Ρυθμίζει το ζήτημα λήψης DNA, προστατεύοντας την αξιοπρέπεια του πολίτη σύμφωνα με τους διεθνείς οργανισμούς.

Αποποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση και τη διεκδίκηση θεμελιωδών συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί σε πολλούς από εσάς να φαντάζει ακατανόητο το ότι μια Κυβέρνηση έρχεται να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της προς τον ελληνικό λαό. Όμως, αυτή εδώ η Κυβέρνηση θα παραμείνει πιστή σε όλα όσα δεσμεύθηκε προεκλογικά και θα τα εφαρμόσει με μόνο γνώμονα το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών. Και προς το συμφέρον των πολιτών πρέπει να τελειώνουμε με το χάλι του σωφρονιστικού συστήματος και τις αντιδημοκρατικές διατάξεις που σκοπό είχαν να διατηρούν το φόβο στην κοινωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Λυμπεράκη Αντιγόνη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα θέματα που αφορούν το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης που κουβεντιάζουμε σήμερα. Θα σχολιάσω και μερικά από αυτά που ακούστηκαν προηγουμένως.

Η άποψη του Ποταμιού, αν πρέπει να κάνουμε μια γενική τοποθέτηση, είναι ότι ούτε αυτό το νομοσχέδιο είχε μέσα τις μεταρρυθμίσεις που πραγματικά περιμέναμε, δηλαδή αυτές τις αλλαγές στους κανόνες του παιχνιδιού, στο ρόλο, την ταυτότητα και τη λειτουργία του σωφρονιστικού συστήματος, σύμφωνα και με τις νεότερες αντιλήψεις και εμπειρίες για το τι λειτουργεί, τι ταιριάζει, τι δεν ταιριάζει, τι περπατάει, τι όχι. Αντίθετα, είχαμε μια σειρά οριζόντιων μέτρων που προσπαθούν να απαντήσουν σε ορισμένα πιεστικά προβλήματα, όχι πάντα με τον καλύτερο τρόπο. Αυτά τα μέτρα, όμως, δεν αγγίζουν τους κανόνες. Αντίθετα, συνεχίζουν μια παλιά, κακή πρακτική, εκείνη της παρέμβασης στις αποφάσεις των δικαστηρίων.

Εμείς στο Ποτάμι δεν έχουμε μεγάλη ανοχή στο επιχείρημα «Μα, και οι προηγούμενοι τα ίδια κάνανε» είτε πρόκειται για τις πρακτικές αλλαγής ποινών είτε πρόκειται για την ώρα που ξεκινάει το Κοινοβούλιο. Σε αυτό διεκδικούμε να είμαστε ρητοί και κατηγορηματικοί.

Ειδικότερα, λοιπόν, αυτό που βλέπουμε σε αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι καταργούνται οι φυλακές τύπου Γ', όχι γιατί δεν είναι

σωστές αλλά γιατί δεν λειτουργήσαν σωστά. Αν δεν λειτουργεί σωστά ένα σχολείο ή ένα νοσοκομείο, καταργούμε το σύστημα νοσοκομειακής περίθαλψης ή το σχολείο ή προσπαθούμε να το φτιάξουμε;

Η δεύτερη πλευρά του είναι ότι ουσιαστικά καταργεί τις φυλακές ανηλίκων. Όμως, τις κατάργει χωρίς μια γενικότερη θέαση στο πραγματικά μεγάλο και σύνθετο και πιεστικό πρόβλημα της παραβατικότητας των ανηλίκων. Ανοίγει και το παράθυρο για μια παράπλευρη απώλεια, που είναι η πιθανή ενθάρρυνση δημιουργίας συμμοριών από ανηλίκους, που όμως ακολουθούν τις εντολές ενηλίκων για τις παραβατικές τους πράξεις.

Το τρίτο θέμα είναι αυτό της αποσυμφόρησης των φυλακών. Το αντιλαμβάνομαι σαν ένα σοβαρό θέμα. Αυτό που μας ανησυχεί περισσότερο, είναι ότι δεν υπάρχει κάποια αναφορά στο βαθμό επικινδυνότητας των ανθρώπων που πρόκειται να απολυθούν. Φαίνεται ότι κατά περίπτωση αρκεί ένας «χ» αριθμός χρόνων. Μπορεί να είναι διαφορετικός για τις διάφορες περιπτώσεις αλλά πάντως «χ» χρόνια φτάνουν ώστε και ο συγγερότερος εγκληματίας να μπορεί να βγει έξω. Πραγματικά υπάρχει μια αντίφαση εδώ. Τόσο μεγάλη εμπιστοσύνη έχετε στο σωφρονιστικό σύστημα μέσα στις φυλακές, που πιστεύετε ότι ορισμένα χρόνια φτάνουν, ώστε να μπορούν στα «χ» χρόνια συν μία μέρα να βγουν οι άνθρωποι έξω;

Τέλος, το θέμα των προσλήψεων σαφώς είναι σημαντικό. Όμως και εδώ θα ήθελα να πω ότι παρατηρήσαμε πως ο μεγαλύτερος αριθμός των προσλήψεων είναι στις λάθος ειδικότητες, δηλαδή όχι σε αυτές τις εξειδικευμένες που χρειάζεται το σωφρονιστικό μας σύστημα.

Στην πραγματικότητα -για να το πω έτσι με λίγα λόγια και στα-ράτα- αυτό που βλέπουμε μέσα στο νομοσχέδιο είναι ένας τιμοκατάλογος μετατροπής ή αλλαγής ποινών με κριτήρια τα οποία μπορεί να τα εφαρμόσει και ένας υπολογιστής. Δεν χρειάζεται καμμία ειδική κρίση ειδικού δικαστικού για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του καθενός. Είναι κάτι που θα μπορούσε να είχε λυθεί πάρα πολύ εύκολα αν ο νόμος έλεγε «δύνатаι να» και να υπάρχει κάποιο συμβούλιο ειδικών, σοφών κ.λπ., το οποίο να αποφάσιζε αν η καθεμία μεμονωμένη περίπτωση εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία που δύναται μεν και είτε μπορεί είτε δεν μπορεί. Αντί για μεταρρυθμίσεις, λοιπόν, βλέπουμε να συνεχίζονται οι παλιές πρακτικές.

Θέλω να πω δύο πράγματα για τις φωτογραφικές διατάξεις είτε αυτές επικαλούνται ανθρωπιστικούς λόγους είτε επικαλούνται συγγενική ηθική. Το βασικό, σταθερό, διαβρωτικό και μόνιμο πρόβλημα με τις φωτογραφικές διατάξεις, ακόμα και με τις φωτογραφικές διατάξεις για τις οποίες θα μπορούσε κάποιος να πει ότι ως προς το περιεχόμενό τους είναι εύλογες και σωστές –σπεύδω να πω ότι, κατά τη γνώμη μας, οι συγκεκριμένες δεν είναι ούτε εύλογες ούτε σωστές- είναι ότι και οι «όμορφες» και οι «άσχημες» φωτογραφικές διατάξεις δημιουργούν έναν τραυματισμό στους ενιαίους κανόνες δικαιοσύνης.

Θίγουν το περί δικαίου αίσθημα, την εντύπωση ότι ο κάθε άνθρωπος είναι ίσος με όλους τους άλλους απέναντι στο νόμο. Και αυτό με τη σειρά του τραυματίζει σοβαρά την εμπιστοσύνη στους θεσμούς. Και η εμπιστοσύνη στους θεσμούς που τραυματίζεται, τραυματίζει με τη σειρά της την εμπιστοσύνη της κοινωνίας προς τη δημοκρατική οργάνωση. Και αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Το ειδικό πρόβλημα με αυτές τις συγκεκριμένες φωτογραφικές διατάξεις, είναι ότι προσφέρουν ένα πέπλο ανοχής –να μην πούμε ενθάρρυνσης- προς την «αριστερή τρομοκρατία» -εντελώς εντός εισαγωγικών-, αλλά και στην άσκηση βίας με πολιτικά κίνητρα, πολύ περισσότερο που βρίσκονται σε εξέλιξη συμβολικές και πραγματικές καταλήψεις δημοσίων κτηρίων που έχουν για αίτημα ακριβώς την αποφυλάκιση αυτών των φωτογραφούμενων ανδρών και γυναικών από τις φωτογραφικές διατάξεις, είτε του άρθρου που είναι μέσα στο νομοσχέδιο είτε της τροπολογίας.

Επ' αυτών, λοιπόν, θα ήθελα να απευθύνω μερικά ερωτήματα στον κύριο Υπουργό. Η πρώτη μου απορία είναι αν υπάρχουν πραγματικά ευθύνες για την επιδείνωση της κατάστασης της όρασης του Σάββα Ξηρού όσο ήταν φυλακισμένος. Και στην πε-

ρίπτωση που υπάρχουν ευθύνες, μήπως θα μπορούσε να μας πει ο κύριος Υπουργός ποια είναι η διαδικασία μέσα από την οποία προσπαθεί να τις διαπιστώσει και να επανορθώσει τιμωρώντας τους ενόχους, εάν βρεθούν;

Η δεύτερη ερώτηση είναι. Γιατί δεν εξετάζεται καθόλου ο βαθμός επικινδυνότητας και η εκπεφρασμένη μεταμέλεια –αν υπάρξει- του κρατούμενου;

Η τρίτη ερώτηση αφορά στο αν είναι τα δέκα χρόνια η ταρίφα για την ανθρωπιστική συμπεριφορά και στάση. Δηλαδή οι τρεις χιλιάδες εξακόσιες πενήντα δύο μέρες φυλάκισης είναι μια χαρά αλλά αν παρέλθει μία ακόμα μέρα, περνάμε σε μια κατάσταση που θίγει ανεπανόρθωτα τις ανθρωπιστικές αξίες και αρχές;

Το άλλο ερώτημα που προκύπτει, αφορά στο τι γίνεται στην περίπτωση που η αναπηρία προϋπήρχε της τέλεσης του εγκλήματος. Θα υπάρχει, δηλαδή, η δυνατότητα κάποιοι άνθρωποι με αναπηρία να ξέρουν ότι θα έχουν πολύ πιο ήπια αντιμετώπιση από τη δικαιοσύνη ή από το σύστημα των φυλακών;

Σε τελευταία ανάλυση –δεν λέω «κύριε Υπουργέ», γιατί δεν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός- αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως μπορείτε να μου πείτε αν είναι απόλυτα το ίδιο να έχει καταδικαστεί κάποιος μία φορά σε ισόβια με πέντε ή με δέκα φορές σε ισόβια; Και αν είναι το ίδιο, το ξέρουν τα δικαστήρια που επιβάλλουν ποινές παραπάνω από μία φορά σε ισόβια;

Στο δικό μου το μυαλό, αν η αναπηρία δημιουργηθεί κατά την τέλεση του αδικήματος για το οποίο είναι έγκλειστος ο κρατούμενος, τότε πώς το αντιμετωπίζουμε; Φαντάζομαι ότι δεν θα το θεωρήσουμε ως εργατικό ατύχημα.

Όμως, εγώ σας ρωτάω και το άλλο. Αν στη διάρκεια ενός βιασμού, η γυναίκα-θύμα βγάλεει τα μάτια του βιαστή της, τι θα πούμε; Θα μείνουν δέκα χρόνια στη φυλακή και μετά θα φύγει;

Θα φύγει μετά από δέκα χρόνια επειδή συμψηφίζουμε την αυτοδικία και τη νόμιμη άμυνα με την ανθρωπιστική στάση της πολιτείας απέναντι σε έχοντες ανάγκη;

Εάν προσπαθήσουμε να ξεκολλήσουμε λίγο από το φωτογραφούμενο πρόσωπο θα μπορούσαμε να κάνουμε πολλές και χρήσιμες σκέψεις, που ίσως θα μπορούσαμε να τις μοιραστούμε μαζί σας, εάν βέβαια δεν υπήρχε αυτή η τελευταία ερώτηση που έχω να κάνω για την επίκληση στη «συγγενική ηθική» και στο ηθικό βάρος που έχει η συγγενική σχέση, κάτι το οποίο λειτουργεί ελαφρυντικά.

Εκτός του ότι είναι μια πολύ παρωχημένη αντίληψη η περί «συγγενικής ηθικής», που κυριαρχεί πάνω στις ευθύνες του ατόμου απέναντι στην κοινωνία, θέλω να σας πληροφορήσω ότι έχουν κλείσει σαράντα πέντε χρόνια από τότε που οι φεμινίστριες βγήκαν με το σύνθημα «δεν είμαι του πατρός μου, δεν είμαι του ανδρός μου, είμαι ο εαυτός μου». Και έρχεται σήμερα ο Υπουργός και μας λέει «όχι, δεν έχετε δικίο. Είστε και του πατρός σας και του ανδρός σας και του αδελφού σας και του υιού σας και του γκόμενου σας και όλων μαζί και ταυτοχρόνως, διότι αυτή είναι μια κατάσταση στην οποία δεν μπορούμε να σας αντιμετωπίσουμε σαν ξεχωριστά, πλήρη, ελεύθερα άτομα».

Μπράβο, λοιπόν, στις δυνάμεις «της προόδου και του φωτός», που μας γυρνάνε τόσο πίσω σε αυτά τα απλά θέματα!

Ας μου επιτρέψετε, στο επόμενο ένα λεπτό που έχω να πω ότι πραγματικά μου προκαλεί πολύ μεγάλη εντύπωση το ότι ο Υπουργός κ. Βούτσης μάς μιλούσε για μια «ανάσα δημοκρατίας» μέσα στο Κοινοβούλιο –παρ' όλο που εμείς, πραγματικά, δεν είμαστε καθόλου της τρομοκρατίας και της μεγέθυνσης επεισοδίων- την ώρα που υπάρχουν όλα αυτά τα ανοιχτά θέματα με τις καταλήψεις στην Πρωτανία και τα Προπύλαια και ενδεχομένως –εάν κατάλαβα σωστά, από τις λίγες πληροφορίες που φτάνουν μέσα στην Αίθουσα της Ολομέλειας- και κάποια επεισόδια θυμωμένων ανθρώπων γύρω από αυτά και την ώρα που υπάρχει επί της του θέματος των Σκουριών που ίσως είναι η πιο μαζική απώλεια δουλειάς, εάν κλείσει η εταιρεία στη σημερινή Ελλάδα, σε μια επιχείρηση για την οποία –ενδιαφερόντως- η ΓΣΕΕ δεν έχει βγάλει ούτε ένα ψήφισμα συμπαράστασης. Και κυρίως αυτό θα είχε μία βάση εάν δεν υπήρχε το θέμα της χρεοκοπίας, δηλαδή αυτό το οποίο είναι η μεγαλύτερη «γυάλα» μέσα στην οποία κινείται η συζήτηση και για τις φυλακές και για τις Σκουριές, για τη μετανάστευση και όχι βέβαια για την «ηλιοθεραπεία» και τα «μον-

τέλα», κύριε Φλαμπουράρη. Ούτε ο κ. Φλαμπουράρης είναι εδώ, οπότε χάνονται όλες μου οι ατάκες αλλά δεν πειράζει!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα όμως να πω ότι το θέμα της χρεοκοπίας και της σταθερής διολίσθησης προς τα εκεί, είναι κάτι για το οποίο δεν αισθανόμαστε ικανοποίηση να το επισημαίνουμε. Ξέρουμε ότι υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη ανησυχία και αγωνία, αλλά ακούσαμε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα –και το ακούσαμε πάρα πολύ καλά- τον Υπουργό Οικονομικών στις 20 Φεβρουαρίου να λέει ότι στο 70-80% των θεμάτων συμφωνούσε ούτως ή άλλως με τους εταίρους και δανειστές μας.

Εν πάση περιπτώσει, πόσοι μήνες πρέπει να περάσουν για να κλείσει μια συμφωνία, για να κατακαθίσει ο κουρνιαχτός και η αβεβαιότητα, να ξαναξεκινήσει η οικονομία και να βρουν επιτέλους οι άνεργοι μία δουλειά; Αυτά αναρωτιέται κανείς και εμείς είμαστε εδώ για να τα επισημαίνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης. Μέχρι να ανέβει στο Βήμα, επειδή με ρωτάνε συνάδελφοι, υπενθυμίζω τη διαδικασία: Το αργότερο στις 9 η ώρα, μέχρι όπου έχει φτάσει ο κατάλογος, θα γίνει η ψηφοφορία επί της αρχής.

Ας πούμε ότι έφτασε μέχρι το νούμερο 30. Δεν ακυρώνεται ο κατάλογος από εκεί και κάτω, όμως ξεκινάμε τη συζήτηση επί των άρθρων με τους εισηγητές. Κατά το χρόνο ομιλίας των δύο πρώτων εισηγητών, όσοι συνάδελφοι ήταν εγγεγραμμένοι από το νούμερο 1 μέχρι το 30, άρα έχουν ήδη μιλήσει, πρέπει να ξαναεγγραφούν, εφόσον επιθυμούν να μιλήσουν επί των άρθρων. Όσοι όμως είναι ήδη γραμμένοι από το 30 μέχρι και το 55 δεν χρειάζεται να ξαναεγγραφούν, διότι ούτως ή άλλως ο κατάλογος αυτός μεταφέρεται. Προηγήστε και θα μιλάτε και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Νομίζω πως έγινε κατανοητό.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να κάνω μερικές σύντομες παρατηρήσεις σε αυτά που είπατε –στον κ. Βούτση αναφέρομαι- γιατί ειλικρινά σας εκτιμώ ως ρήτορα αλλά σήμερα ξεπεράσατε τον εαυτό σας.

Μας κάνατε κήρυγμα εθνικής συμφιλίωσης και είπατε κοιτώντας την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας «Πρέπει να παύσετε να μιλάτε για τους δικούς σας και τους δικούς μας νεκρούς». Πολύ ωραία. Στην κ. Λέβα που προχθές δήλωσε στην επιτροπή της Βουλής: «Έχει και ο δικός μας Τεμπονέρας πατέρα» το είπατε ή διέλαθε της προσοχής σας να το πείτε στην κ. Λέβα; Γιατί αν πρέπει να παύσουμε να θυμόμαστε τους δικούς μας και τους δικούς σας νεκρούς, αυτό προφανώς πρέπει να ισχύει και για τις δύο παρατάξεις. Δεν μπορεί να το λέτε πρώτα προς τη Νέα Δημοκρατία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Είναι προφανές...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άρα, φωνάξτε την κ. Λέβα, κάντε της την παρατήρηση και μετά να το ξαναδώσουμε.

Δεύτερον, ακούω για τη μεγάλη ευαισθησία που έχετε και άκουσα την κ. Λέβα και άλλο συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ να λένε: «Επισκέφτηκα τις φυλακές, είδα τον κ. Κουφοντίνα για λόγους ανθρωπισμού». Εσείς είπατε ότι η διαδρομή σας είναι κρουστική, ότι δεν έχετε καμμία σχέση με την τρομοκρατία και ψέξατε το συνάδελφό μου το Βασίλη Κικιλία, ο οποίος «θα φέρει άγος βαρύ» επειδή, λέει, τόλμησε να σας συνδέσει με την τρομοκρατία. Θα μοιραστούμε, αγαπητέ συνάδελφε, αυτό το άγος μετά χαράς.

Ακούστε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ. Θα ήθελα να ρωτήσω τους συνάδελφους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι έχουν τόσο μεγάλη ευαισθησία για τις συνθήκες κρατήσεως στις φυλακές. Πόσοι επισκεφτήκατε τους συνάδελφους της Χρυσής Αυγής που είναι στη

φυλακή; Πόσοι πήγατε να τους δείτε, να τους ρωτήσετε για τις συνθήκες κράτησής τους και αν έχουν κάποια παράπονα; Πήγατε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

A, δεν πήγε κανένας σας; A, δεν πήγε.

Ακούστε, τώρα, γιατί δεν πήγε κανένας σας. Δεν πήγε κανένας σας, ενώ αντιθέτως πήγατε στον κ. Κουφοντίνα, γιατί πράγματι ιδεολογικά αισθάνεστε συγγενέστεροι στον κ. Κουφοντίνα απ' ό,τι στη Χρυσή Αυγή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και αυτό το πιστοποιεί, κύριε Βούτση –γιατί εδώ κάνατε ένα λογικό άλμα– ακριβώς η διαδρομή σας, η οποία είναι πράγματι κρουστάλλινη και είναι διαχρονικά υπέρ των τρομοκρατών. Δεν είχαν πάει δικά σας στελέχη στις δίκες της «17 Νοέμβρη» ως μάρτυρες υπερασπίσεως; Δεν είχατε νυν κυβερνητικά σας στελέχη δικηγόρους της «17 Νοέμβρη»; Τώρα θα τρελαθούμε; Σε άλλη χώρα ζούμε; Προφανώς και η κρουστάλλινη σας διαδρομή λέει ότι έχετε και είχατε πάντα προνομιακές σχέσεις με την τρομοκρατία.

Όμως, κάνατε και κάτι άλλο το οποίο είναι εντυπωσιακό. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ο θεός αγαπάει τον κλέφτη αλλά αγαπάει και το νοικοκύρη. Ο κύριος Υπουργός είπε με στόμφο «η κακιά προηγούμενη κυβέρνηση έστειλε τα MAT με τα χημικά και άνοιγε κεφάλια». «Η κακιά κυβέρνηση του Σαμαρά έστειλε τα MAT με τα χημικά και άνοιγε κεφάλια»! Εκείνη την ώρα έτυχε να έχω ανοιχτό το κινητό μου και έβλεπα να είναι πρώτη είδηση σε όλα τα ειδησεογραφικά μέσα, τώρα που μιλάμε: «Τα MAT με τη χρήση χημικών απώθησαν αντιεξουσιαστές από τα Προπύλαια». Έκαναν χρήση χημικών και χρήση των γκλομπς, κύριε Βούτση. Μα τι έγινε τώρα; Τώρα που είστε εσείς, ο καλός Βούτσης, τα χημικά είναι καλά; Τώρα δεν είναι ληγμένα; Τώρα δεν πλήττουν την υγεία, που την έπλητταν επί Κικιλία; Τώρα επί Βούτση, έχετε εμπλουτίσει τα χημικά με βιταμίνες και κάνουν καλό στην υγεία; Δεν μας το είπατε.

Άρα, αφήστε τώρα την υποκρισία, γιατί ωραίες είναι οι μεγάλες κουβέντες, όταν είσαι στην αντιπολίτευση. Όμως τώρα είστε Κυβέρνηση και εσείς, κύριε Βούτση, προσωπικά, έχετε στείλει τώρα τα MAT και βαράνε τους αντιεξουσιαστές –και καλά κάνουν, θα πω εγώ– και ρίχνουν και χημικά –και καλά κάνουν, θα πω εγώ. Όμως τώρα το κάνετε εσείς, ο Βούτσης, όχι ο κακός ο Σαμαράς.

Θα μου επιτρέψετε, πριν επανέλθω όμως στον κ. Βούτση, να κάνω και μια παρατήρηση στο συνάδελφο κ. Κουρεμπέ, γιατί πραγματικά ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η παρατήρησή του. Αναφερόμενος στην τροπολογία για την «κουκούλα», ακούστε τι είπε επί λέξει: 'Ότι εμείς επιβάλαμε –ακούστε, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι– μια επιβαρυντική διάταξη για τις ενδυματολογικές προτιμήσεις των ανθρώπων. Υπάρχει προφανώς κάποια μεγάλη παρεξήγηση εδώ.

Ακούστε, αν μας πειράζανε οι ενδυματολογικές προτιμήσεις, θα λέγαμε, φέρ' ειπείν, «αν φοράς πέδιλο με κάλτσα, θα μπαίνεις φυλακή». Δεν κάναμε αυτό. Θα λέγαμε φέρ' ειπείν στη Βουλή, όταν είχαμε πλειοψηφία, «αν είσαι ντυμένος σαν Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορείς να μπεις στη Βουλή». Δεν κάναμε καν αυτό. Αντιθέτως, είμαστε πολύ φιλελεύθεροι ως προς τις ενδυματολογικές προτιμήσεις.

Ακούστε τι κάναμε, όμως, διότι δεν το κατάλαβε ο συνάδελφος κ. Κουρεμπές. Η κουκούλα δεν είναι ενδυματολογική προτίμηση. Η κουκούλα υπάρχει για να κρύβει το πρόσωπο, για να μπορεί να μένει ατιμώρητος ο δράστης αυτός που έχει κάψει φερ' ειπείν το δικό μου βιβλιοπωλείο και η κάμερα η οποία γράφει δεν βλέπει το πρόσωπό του και άρα μπορεί να με καίει, χωρίς να είναι υπεύθυνος των πράξεών του. Γι' αυτό έχει μπει η κουκούλα ως επιβαρυντική διάταξη στο νόμο και όχι γιατί δεν μας αρέσουν οι ενδυματολογικές προτιμήσεις των ανθρώπων.

Θα ήθελα, όμως, να προχωρήσω σε κάτι πιο σοβαρό, κύριε Υπουργέ. Ο κ. Βούτσης, με ένα λογικό άλμα συνδέει την εκλογική πελατεία της Νέας Δημοκρατίας με τη μη εφαρμογή του νόμου Ραγκούση.

Κύριε Βούτση, θα ήθελα εδώ την προσοχή σας, γιατί αυτό είναι σοβαρό. Δεν βλέπω κανέναν από τους Ανεξάρτητους Έλληνες σήμερα εδώ στην Αίθουσα, αλλά φαντάζομαι ότι θα ενη-

μερωθούν. Ξέρετε, η Κυβέρνησή σας δεν είναι Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Είναι Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Θέλετε να τυπώσουμε τώρα –αν θέλετε να το αμφισβητήσετε, το κάνω πολύ ευχαρίστως– τις δηλώσεις του συγκυβερνήτη σας κ. Πάνου Καμμένου, για το νόμο του κ. Ραγκούση; Πρέπει να είναι περίπου ένας τόμος. Ο κ. Καμμένος, έλεγε στη Βουλή αυτή ότι είναι ένας εθνοκτόνος νόμος, ένας νόμος καταστροφικός για το ελληνικό γένος. Μάζευε υπογραφές κατά αυτού του νόμου και μετά ως Ανεξάρτητοι Έλληνες κατηγορούσαν συνεχώς την κυβέρνηση Σαμαρά, γιατί δεν άλλαξε αυτόν τον εθνοκτόνο νόμο.

Ακούστε, αν εμείς ως Νέα Δημοκρατία, οι κακοί, πάμε για την εκλογική μας πελατεία, προφανώς το ίδιο ισχύει και για τον κ. Καμμένο. Όμως, αν ο κ. Καμμένος το κάνει και είναι κακός, γιατί πάει για την εκλογική του πελατεία, τότε εσείς που συνεργάζεστε με τον κ. Καμμένο για να έχετε κυβερνητική εξουσία, τι είστε; Τριπλά κακοί και ανήθικοι!

Άρα, κάπου μπαίνει και ο παράγων του λογικού ελέγχου εδώ και λέει ότι αυτό που είπατε είναι ψέματα. Αν δεν σας αρέσει αυτή η εκλογική πελατεία, διαλύετε τη συνεργασία με τον κ. Καμμένο, που έχει ακριβώς αυτές τις απόψεις και ακόμα πιο ακραίες. Αν πάλι δέχεστε ότι μπορεί να υπάρχει αυτή η εκλογική πελατεία, τότε αναγνωρίζετε το δικαίωμα και στη Νέα Δημοκρατία.

Να προχωρήσω λίγο και στο μείζον θέμα της οικονομίας όπου θέσατε ένα ερώτημα που έχει πολύ ενδιαφέρον. Να σας πούμε τι να κάνετε. Μάλιστα. Αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον ερώτημα και ξέρετε γιατί; Είναι τελειώς βέβαιο ότι κάποιος πρέπει να σας πει τι να κάνετε, γιατί δεν έχετε ιδέα τι να κάνετε. Αυτό είναι αλήθεια.

Ακούστε, όμως, ποια είναι η πρότασή μου η οποία είναι πολύ απλή και θα την καταλάβετε. Πάρτε τη συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου που υπογράψατε και τηρήστε την. Είναι πάρα πολύ απλό. Αν απλώς τηρήσετε τη συμφωνία που υπογράψατε, δεν θα υπάρχει κανένα πρόβλημα. Δυστυχώς, όμως, εσείς δεν κάνετε αυτό. Και σας δίνω ένα παράδειγμα. Η συμφωνία της 20^{ης} Φεβρουαρίου λέει ότι απαγορεύεται να ξηλώνετε νόμους του παρελθόντος. Εσείς, όμως, λέτε ότι θα αλλάξετε το νόμο για το βασικό μισθό ή θα αλλάξετε το νόμο για τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος. Άρα, παραβιάζετε τη συμφωνία. Αν παραβιάζετε τη συμφωνία που εσείς έχετε κάνει, προφανώς η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει. Εκεί, όμως, δεν θα φταίνει ο ξένος. Προσέξτε γιατί δεν θα φταίνει οι ξένοι: Γιατί εσείς κύριε Βούτση και προσωπικά εκ μέρους της Κυβερνήσεως, έχετε βάλει την υπογραφή σας σε αυτήν τη συμφωνία. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, το γενετήσιο όργανό σου και την υπογραφή σου πρέπει να προσέχεις πού τα βάζεις.

Άρα, αφού τη βάλατε την υπογραφή σας, πρέπει να την τηρήσετε. Εάν δεν τηρείτε την υπογραφή σας και επειδή δεν τηρείτε την υπογραφή σας η χώρα χρεοκοπήσει, δεν σας φταίει ο Σόιμπλε, δεν σας φταίνει οι κακοί δανειστές, δεν σας φταίει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αλλά φταίει εσείς προσωπικά και φυσικά, θα είστε υπόλογοι όχι μόνο στην ιστορία αλλά και όπου αλλού χρειαστεί. Μην έχετε αμφιβολία γι' αυτό.

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής, επειδή ακούω διαρκώς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάνε για το πόσο στενοχωρημένοι είναι για την κατάσταση στις ελληνικές φυλακές και για το πόσο επείγον είναι να γίνει αυτό το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο αυτό γίνεται για έναν και μόνο λόγο. Ας μην κοροϊδευόμαστε. Είναι προεκλογική σας δέσμευση, πράγματι. Αυτοί που σας ψήφισαν και σήμερα γκρινιάζουν, κακώς γκρινιάζουν. Ψηφίστηκε για να ψηφίζετε τέτοια νομοσχέδια, γιατί εκπροσωπείτε τους κοκουλολοφόρους, τους τρομοκράτες και τους εγκληματίες. Αυτό είναι που σας αρέσει, αυτό κάνετε τα τελευταία χρόνια εδώ, αυτό κάνατε πάντα εδώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Δεν ντρέπεσαι; Τους εγκληματίες;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγκληματίες με την έννοια της τρομοκρατίας. Δεν εννοώ άλλους εγκληματίες.

Ακούστε, όμως, για να καταλάβετε λίγο τη διαφορά. Εδώ πριν μερικά χρόνια υπήρχε ένας μεγάλος δολοφόνος στην Ελλάδα που λεγόταν Πάσσαρης. Αυτός δραπετεύει, σκότωσε, έφυγε. Δραπετεύει και σκότωσε για να φύγει από τις κακές ελληνικές φυλακές. Πήγε στη Ρουμανία. Σκότωσε κι εκεί. Το έκανε ειδικά αυτό στη Ρουμανία, σε μια φυλακή ρουμάνικη. Ξέρετε πόσες αι-

τήσεις έχει κάνει ο Πάσσαρης ζητώντας να έλθει, γονυπετώντας παρακαλώντας, στις ελληνικές φυλακές; Δεκαεπτά αιτήσεις!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Γιατί είναι ωραίες!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ -ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Οι Ρουμάνοι, όμως, δεν τον αφήνουν να έλθει εδώ και αυτός κάθε μέρα κλαίει στο κελί του, επειδή ενώ ήταν στις ωραίες ελληνικές φυλακές κατέληξε στις ρουμάνικες.

Γιατί σας το λέω αυτό; Καλή η κλάψα για τους ταλαιπώρους τους εγκληματίες που ταλαιπωρούνται αλλά σε μια ελληνική κοινωνία που όλη ταλαιπωρείται, είναι τουλάχιστον αίσχος να είναι προτεραιότητα της Κυβέρνησής σας, το να σώσετε αυτούς τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους, από όλους τους άλλους της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού καταφέραμε και μ' αυτό το νομοσχέδιο να ξεκινήσουμε έπειτα από μια περιπετειώδη έναρξη που οφείλεται σε ένα μείγμα τυπολατρίας, ναρκισσισμού, αυτοπροβολής και διαφόρων άλλων στοιχείων που δεν μπορώ ακόμα να διαγνώσω, της Προέδρου της Βουλής, οφείλω να παραδεχθώ, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι πολλά απ' όσα ακούστηκαν από συναδέλφους της δικής μου παρατάξεως για την αποσπασματική του ιδιότητα ή για την προχειρότητά του, είναι άδικα. Σας αδικούν. Και σας αδικούν όχι μόνο εν σχέσει με αυτό το νομοσχέδιο που ασχολείται με τη μεταρρύθμιση ποινικών διατάξεων και την κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου αλλά σας αδικούν σε σχέση με μια γενικότερη κριτική περί μιας αμήχανης ή αποσπασματικής διακυβέρνησης της χώρας το τελευταίο ούτε καν τρίμηνο που, με την ψήφο του ελληνικού λαού διαχειρίζεστε τη μοίρα της χώρας συγκυβερνώντας με το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Θεωρώ κρίνοντας και από το παρόν νομοσχέδιο ότι η τακτική σας δεν είναι ούτε αποσπασματική ούτε αμήχανη ούτε πρόχειρη. Θεωρώ ότι έχετε έναν απόλυτο στόχο τον οποίον επιδιώκετε συστηματικά και ο οποίος έχει να κάνει με την υλοποίηση των όσων πιστεύετε για τη θέση της χώρας μέσα στην Ευρώπη και μέσα στην Ευρωζώνη. Αυτά που πιστεύετε δεν είναι καθόλου θετικά για τη θέση της χώρας μας μέσα σ' αυτήν τη μορφή ενώσεως και συνεργασίας κρατών στην οποία οικειοθελώς μπήκαμε. Επιβεβαιώθηκε αυτή η είσοδος της χώρας μας πάρα πολλές φορές από τον ελληνικό λαό κι επιβεβαιώνεται και πρόσφατα από σφυγμομετρήσεις, οι οποίες με εντυπωσιακό τρόπο δηλώνουν ότι ο ελληνικός λαός παρά την κακοδιαμονία που τον κατατρέπει τα τελευταία τουλάχιστον τέσσερα χρόνια, παρά την επιδείνωση της ζωής του, δεν επιθυμεί σε μεγάλα ποσοστά την έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ωστόσο η δική σας παράταξη -όχι η ύπαρξή της αλλά η διάγκωσή της- είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι το άχτι του ελληνικού λαού νίκησε τις ανησυχίες του. Μην επαίρεστε για την νίκη σας. Η νίκη σας δεν οφείλεται σε εκτίμηση του ελληνικού λαού. Δεν οφείλεται σε θαυμασμό ή σε προσχώρηση του ελληνικού λαού στις αλλοπρόσαλλες και ασυνάρτητες απόψεις σας. Δεν μπορώ να φανταστώ έναν λαό ο οποίος όταν σας έδινε κατ' επανάληψη 4% και 5% δεν ήξερε τι έκανε.

Ο ελληνικός λαός πάντα ξέρει τι κάνει ή πάντα έχει λόγο να ψηφίσει όπως ψηφίζει. Δεν μπορεί να επαίρεστε για το ποσοστό που πήρατε τώρα και να θεωρείτε ότι τώρα για πρώτη φορά ο ελληνικός λαός κρίνει σωστά. Σωστά έκρινε κι όταν κατ' επανάληψη σας έδινε ποσοστά περιθωρίου με 4%, 5% και 6%. Και τότε σωστά ψηφίζε. Μη νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός όταν ψηφίζει με 80% τα κόμματα τα οποία σήμερα έχει καταψηφίσει, ήταν θύμα παραπληροφόρησης ή παραπλανημένων ή θύμα ενός πελατειικού ανίκητου συστήματος το οποίο τον είχε συνθλίψει και του είχε περιορίσει τις επιλογές. Μην καταδέχεστε να θεωρείτε το λαό που εσείς και το Σύνταγμα ανάγετε σε κυρίαρχο όργανο ως θύμα. Ποτέ ο λαός δεν είναι θύμα. Ο λαός οφείλει να ξέρει και ξέρει τι ψηφίζει.

Ο λαός, λοιπόν, κουρασμένος και καταπονημένος, τιμώρησε αυτούς που κατά τη γνώμη του ήταν οι υπεύθυνοι τις επιδείνω-

σης της ζωής του. Και δεν είμαστε οι καλοί και οι κακοί οι οποίοι από κακία ή από μνησικακία ή από υποταγή, όπως κατ' επανάληψη και προσβλητικά λέτε, αποφασίσαμε να τον εκδικηθούμε με πρόσχημα δήθεν την οικονομική κρίση για να επιβάλουμε στον ελληνικό λαό όλες αυτές τις δύσκολες οικονομικές καταστάσεις.

Εμείς δεν καταδεχτήκαμε να δημαγωγήσουμε αλλά απεναντίας υποστήκαμε αυτό που υποστήκαμε ξέροντας ότι θα το υποστούμε, για να αποτρέψουμε κάτι το οποίο ξέρουμε ότι επειδή δεν θα το δει ο ελληνικός λαός δεν θα είναι τόσο σίγουρο ως επιχείρημα εν σχέσει με τις κραυγές του λαϊκισμού και της κολακείας του λαού που βγάζετε εσείς, οι οποίες είναι και ορατές και αν θέλετε, ανθρώπινα, και καλοδεχούμενες.

Αυτό που επικαλούμαστε εμείς, δεν το είδε ο ελληνικός λαός και ευτυχώς που δεν το είδε. Είναι προτιμότερη η συντριβή ή η εκλογική ήττα, από το να έβλεπε ο ελληνικός λαός αυτό το οποίο εμείς αποτρέψαμε. Χίλιες φορές καλύτερα η ήττα η δική μας από το να είχε επέλθει η ζημιά η απίστευτη, η αγιάτρευτη, την οποία θεωρώ ότι αποτρέψαμε. Μόνο που δεν την ζήσαμε ούτε για μια μέρα, για να μπορέσω να σας την προσκομίσω ως επιχείρημα και εύχομαι να μην τη ζήσουμε.

Όμως, όπως αυτό το νομοσχέδιο -επαναλαμβάνω- δεν είναι αποσπασματικό έτσι δεν είναι αποσπασματική και η συμπεριφορά σας. Είναι δευτερεύοντα αυτά τα οποία κάνετε μέσα στο νομοσχέδιο και ομολογώ ότι υπάρχουν και σωστά εν σχέσει με τη μεταχείριση των ναρκομανών, εν σχέσει με την αύξηση των υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης, εν σχέσει με τη συμπεριφορά στους παραβατικούς ανηλίκους. Προφανώς υπάρχουν και σωστά αλλά αυτά είναι δευτερεύοντα. Αυτά είναι τροπολογίες του Υπουργού Δικαιοσύνης στο βασικό νομοσχέδιο, στο οποίο η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, στέλνει ένα μήνυμα στην κοινωνία ή στο δικό τους κοινό -όχι στο 36%, αλλά στο πολύ μικρότερο κοινό, αυτό που τους ψήφισε ενσυνείδητα, δηλαδή το 6% - 7%, αυτό που πάντα τους ψηφίζει ενσυνείδητα- για το που το πάνε.

Εγώ διαφωνώ με όσα ακούστηκαν εδώ ότι δεν ξέρετε που το πάτε και σε αυτό το νομοσχέδιο και στα γενικότερα θέματα. Νομίζω ότι σκοπός σας είναι η χώρα να μην πετύχει συμφωνία και να οδηγηθεί σε ρήξη και στέλνετε μηνύματα σε ένα κοινό το οποίο βδελύσσεται και δεν θέλει την Ευρώπη, ενώ ταυτοχρόνως χιτίζετε προκαταβολικά ενόχους για τη ζημιά που θα προκληθεί στη χώρα από τη δική σας αδιαλλαξία και από τη δική σας στενομυαλιά.

Πιστεύω ότι ξέρετε απολύτως τι κάνετε. Πήρατε μια παράταση για να μπορέσετε να χιτίζετε τους ένοχους της ζημιάς που θα προκαλέσετε. Και χιτίζετε σιγά - σιγά αυτούς τους ένοχους. Η Ευρώπη, η Ευρωζώνη, η Γερμανία, η Δεξιά, οι νεοφιλελεύθεροι, οι μνημονιακοί, αυτοί που δεν θέλουν να βγει ο Ξηρός από τη φυλακή και ήθελαν να βγουν οι χουντικοί. Όλο αυτό το σκηνικό στήνεται σιγά - σιγά, ώστε όταν γίνει η μεγάλη ζημιά, αυτήν την οποία εμείς αποτρέψαμε, να έχετε ήδη χιτίσει στη συνείδηση ενός κουρασμένου λαού τους ενόχους.

Θέλω να σας πω τελειώνοντας ότι δεν έχετε ούτε αυτήν την εντολή ούτε αυτό το δικαίωμα και να ξέρετε ότι αυτό που σχεδιάζετε χωρίς να είστε διστακτικοί, χωρίς να είστε αποσπασματικοί, χωρίς να είστε αμήχανοι, θα το εμποδίσουν κάποιοι άλλοι, γιατί αν εσείς έχετε ένα σχέδιο, έχουμε και εμείς και έχει ο ελληνικός λαός και αυτό είναι η παραμονή του στην Ευρώπη, είναι να μην πάνε χαμένες οι θυσίες του και να μην κυκλοφορούν αναμεσα μας δολοφόνοι που κατατρομοκράτησαν τις ζωές μας και κατέστρεψαν ζωές ανθρώπων.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης.

Μετά από «ενδοοικογενειακή» συνεννόηση στη θέση του επόμενου ομιλητή του κ. Δημητρίου Εμμανουηλίδη θα μιλήσει η κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη και στη θέση της κ. Αλεξάνδρας Τσανάκα θα ομιλήσει ο συμποροδρεύων κ. Αλέξης Μητρόπουλος που έπονται του κ. Βορίδη.

Κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς στα ζητήματα αντεγκληματικής πολιτικής, υπάρχουν απόψεις, υπάρχουν σχολές. Υπάρχουν σχολές που επηρεάζονται και από τις πολιτικές ιδεολογίες. Η συζήτηση για τον χαρακτήρα της ποινής, τη λειτουργία της, την αξία της, το σκοπό της είναι μια συζήτηση η οποία διεξάγεται παντού στον κόσμο, είναι μια μεγάλη συζήτηση στην εγκληματολογία και στη φιλοσοφία του δικαίου σε ένα τμήμα της.

Αν είχαμε μια τέτοια συζήτηση εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε τι θα συζητούσαμε; Θα συζητούσαμε εναλλακτικούς τρόπους απότισης της ποινής με την ποινή φυλάκισης. Τέτοια νομοθεσία υπήρξε στο παρελθόν, την έκανε η Κυβέρνησή μας, είναι το περίφημο βραχιολάκι.

Έχουμε κάτι τέτοιο εδώ; Συζητάμε για κάτι τέτοιο; Μακάρι να συζητούσαμε για κάτι τέτοιο. Θα ήταν μία ενδιαφέρουσα και κρίσιμη συζήτηση. Εδώ συζητάμε για μία ακόμα φορά δύο πράγματα, τα οποία θα εξηγήσουμε.

Το πρώτο είναι πως, υποτίθεται, εξαιτίας των κακών συνθηκών κρατήσεως εμφανίζεται ως ανθρωπιστικό μέτρο η αποφυλάκιση. Η απάντηση στις κακές συνθήκες κράτησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτικές βελτίωσης κρατήσεως και όχι η μη απότιση της ποινής. Άρα, άλλο το ένα άλλο το άλλο. Δεν είναι αυτό, λοιπόν, που κάνετε τώρα εδώ.

Δεύτερον, ακολουθείτε μια γνωστή πράγματι κακή πρακτική που έχει γίνει και στο παρελθόν και συνδέεται με την πληθώρα κρατουμένων, δηλαδή αποφυλάκισεις, μη απότιση της ποινής, γιατί δεν υπάρχει χώρος για τους κρατούμενους στις φυλακές. Εξαιρετικά κακό.

Εκεί νομίζω, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει διαφωνία στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Είναι εξαιρετικά κακό μέτρο η αποφυλάκιση, για να εξυπηρετηθεί η αδυναμία του σωφρονιστικού συστήματος.

Αυτά, όμως, είναι δευτερεύοντα, διότι το μείζον που κάνετε εδώ είναι δύο παρεμβάσεις, οι οποίες υπάρχουν μέσα στο νομοσχέδιο και μία πρόταση, η οποία έρχεται από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτές έχουν έναν έντονο όχι αντεγκληματικό, αλλά ιδεολογικό αξιακό χαρακτήρα που δικαιώνουν την κριτική που σας ασκούν οι συνάδελφοί μου και την οποία συμμερίζομαι.

Να πω, κύριε Βούτση ότι είναι πάντοτε μεγάλη μου χαρά που σας ακούω στη Βουλή –είναι κρίμα που είναι Υπουργός και δεν τον έχουμε να τον ακούμε πιο πολύ– κυρίως γιατί ο κύριος Υπουργός είναι πάντοτε απόλυτα ειλικρινής. Συνομολόγησε αυτό που του αποδίδουμε. Δηλαδή τι; Τον διάλογο με την τρομοκρατία. Το είπε με διαφορετικούς όρους. Είπε ότι είναι διάλογος με τα κοινωνικά προβλήματα και στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης κοινωνικών προβλημάτων. Αυτό θα συμφωνήσουμε ότι είναι ζήτημα διατύπωσης. Η ουσία του πράγματος είναι ο διάλογος με την τρομοκρατία.

Θα πω γιατί αυτός ο διάλογος διεξάγεται με όρους νομοθετικής παρέμβασης. Πού φαίνεται αυτό; Κατάργηση των φυλακών τύπου Γ'. Γιατί θα μπορούσε κάποιος να πει: «Ξέρετε, είναι στο πλαίσιο της αντεγκληματικής μας πολιτικής». Για διαβάστε πόσο φτωχή είναι η αιτιολογική έκθεση στο ζήτημα αυτό. Δείτε την ένδεια την αντεγκληματική εδώ για το ζήτημα των φυλακών αυτών. Κυρίως διαβάστε ποιο κρατούνται.

Ποιους αφορά η κράτηση στις φυλακές τύπου Γ'; Εσχάτη προδοσία, δολοφόνοι, εκβιαστές, ληστές. Προσέξτε, όχι γενικώς. Δεν μιλούμε για απλούς δολοφόνους. Όσοι ετέλεσαν αυτά τα τρία αδικήματα σε εγκληματική οργάνωση. Ποιοι είναι αυτοί; Ή το οργανωμένο έγκλημα ή οι τρομοκράτες. Δεν υπάρχουν άλλοι. Αυτές οι δύο κατηγορίες είναι που αφορούν οι φυλακές τύπου Γ'.

Αυτούς ρυθμίζετε; Γ' αυτούς στενοχωριέστε που τους στερήσατε το δικαίωμα αδειάς; Δηλαδή ποίους; Στους στρατευμένους εγκληματίες είτε –ξαναλέω– του οργανωμένου εγκλήματος, του κοινού, όχι, όμως, αυτόν που μπήκε να ληστέψει μία τράπεζα, γιατί κάτι του έτυχε στη ζωή του αλλά αυτόν που έφτιαξε εγκληματική οργάνωση, για να ληστεύει τράπεζες, αυτόν που έφτιαξε εγκληματική οργάνωση, για να δολοφονεί.

Αυτούς τώρα ρυθμίζετε και γι' αυτούς κόπτεστε συν αυτούς που έχουν αποδράσει, ξανααποδράσει, έχουν επιτεθεί εναντίον

κρατουμένων, έχουν οργανώσει ουσιαστικά την αποδόμηση του σωφρονιστικού συστήματος. Αυτοί είναι που ρυθμίζονται με τις φυλακές τύπου Γ' και για τους οποίους εσείς τι δεν θέλετε; Δεν θέλετε εξωτερική φρούρηση, γιατί αυτά είναι τα πρόσθετα μέτρα ασφαλείας, συν τι; Να μην παίρνουν άδειες.

Σε ποιους να δίνουμε άδειες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Σε αυτούς που σκότωσαν και ξανασκότωσαν; Σε αυτούς που εντάχθηκαν σε τρομοκρατικές οργανώσεις, για να σκοτώνουν, για να ληστεύουν, για να εκβιάζουν; Στους μπράβους; Αυτοί πρέπει να παίρνουν άδειες; Γιατί; Για να συνεχίζουν κατά την περίοδο της αδειάς τους το «ευαγές» τους επάγγελμα; Αυτό είναι το πρώτο ζήτημα.

Δεύτερον, τι νόημα έχει αυτή η διάταξη, για την οποία δεχθήκατε, βεβαίως, κριτική, για την ισόβια κάθειρξη; Σας ακούω. Είναι ανθρωπιστικό μέτρο. Είπαν οι συνάδελφοι να μην είμαστε τόσο σκληροί με καταδικάσιμους οι οποίοι είναι ασθενείς.

Υπάρχουν προβλέψεις στον Ποινικό μας Κώδικα για το θέμα της ανηκέστου βλάβης. Υπάρχουν χρόνια τώρα. Έχουν χρησιμοποιηθεί. Γιατί; Διότι αν κάποιος είναι ασθενής και η έκτιση της ποινής του επιβαρύνει την κατάσταση της υγείας του, πάει στο δικαστήριο, εκθέτει την κατάσταση της υγείας του, το δικαστήριο κρίνει και μπορεί να διακόψει την έκτιση της ποινής του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω λίγο χρόνο ακόμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα σας δώσω δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό ρυθμίζεται εδώ; Ξέρετε τι λέτε; Ισόβια κάθειρξη, αναπηρία 80%, έκτιση δέκα ετών καθ' οιονδήποτε τρόπο. Τι σημαίνει «καθ' οιονδήποτε τρόπο»; Ευεργετικός υπολογισμός του χρόνου, άρα μεροκάματα, άρα τα δέκα χρόνια μπορεί να είναι και πέντε πραγματικά. Δηλαδή κάποιος που έχει διαπράξει επτά δολοφονίες και που έχει πράγματι αναπηρία 80% στα πέντε χρόνια θα βγαίνει από τη φυλακή. Αυτό είναι αντεγκληματική πολιτική που την υποστηρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Τα μεροκάματα κάνει με 80% αναπηρία;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, κάνουν τα μεροκάματα, γιατί υπάρχουν ήπιες εργασίες. Μην αγχώνεστε!

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ελάτε τώρα!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφήστε το τότε. Όχι «καθ' οιονδήποτε τρόπο». Αφού δεν έχουν μεροκάματα, βγάλτε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βορίδη, χάνετε χρόνο από τα δύο λεπτά που σας έδωσα. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τρίτον, όσον αφορά τη διάταξη για τις κουκούλες, η πρότασή σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, συνάδελφοι Βουλευτές, είναι ενδυματολογικού περιεχομένου; Δηλαδή, περπάταγε κάποιος μια μέρα και έβαλε ένα γυαλί, για να μην τον αναγνωρίζουν και τον πήραμε και τον συλλάβαμε για να τον τιμωρήσουμε; Αυτό λέει η διάταξη;

«Επιβαρυντική περίπτωση υφίσταται μόνο στην περίπτωση τελέσεως συγκεκριμένων αδικημάτων». Τα γράφετε εσείς στην πρότασή σας. Για να ενεργοποιηθεί η διάταξη, αυτός πρέπει να έχει τελέσει απρόκλητη σωματική βλάβη, διατάραξη κοινής ειρήνης, βαριά σωματική βλάβη, ληστεία...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Και φθορά δημόσιας περιουσίας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πώς; Με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του. Και τι παθαίνει; Επαυξάνει το αξιόποινο. Ποιοι το κάνουν αυτό το αδίκημα; Οι γνωστοί μας κουκουλοφόροι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για όσους δεν έχουν μιλήσει ακόμη θέλω να σας πω ότι έχουμε χρόνο. Μην τον προκαλείτε για να τελειώσουμε. Ηρεμήστε οι της αριστερής πτέρυγας.

Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ τώρα καταλαβαίνω ότι το σχέδιο, το οποίο αποκαλύπτεται, είναι σαφές, είναι οργανωμένο, είναι αξιακά συγκροτημένο,

έχει ιδεολογική ταυτότητα και δεν αφορά ούτε τα δικαιώματα ούτε τον ανθρωπισμό.

Η πρώτη διάταξη αφορά τους καταδικασμένους για εγκλήματα τρομοκρατίας και γι' αυτό δεν θέλετε τις φυλακές τύπου Γ'. Η δεύτερη διάταξη αφορά τον Σάββα Ξηρό. Η τρίτη διάταξη αφορά τους κουκουλοφόρους. Και μου λέτε ότι αυτό δεν είναι νομοσχέδιο που αποκαλύπτει τις ιδεολογικές και τηλεοπτικές σας συγγένειες, ομολογημένες στο πλαίσιο του διαλόγου με τους τρομοκράτες που κάνει η Κυβέρνηση και ο κύριος Υπουργός;

Να έχετε την εντιμότητα και την ευθύτητα να λέτε τα πράγματα με το όνομά τους. Στηρίζετε το ακρότατο αριστερό σας άκρο, το ένοπλο, το δολοφονικό. Αυτό είναι που στηρίζει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ (Ντροπή σου!)

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αμέσως, κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω τον λόγο.

Απλώς, για να ξέρουν οι συνάδελφοι, όπως σας είπα, στη θέση του κ. Εμμανουηλίδη θα είναι η κ. Κοζομπόλη. Θα ακολουθήσει ο κ. Μητρόπουλος και προτείνω πριν από την ψηφοφορία να μιλήσει ο κ. Κατσαφάδος, ο κ. Γκίκας, η κ. Αυλωνίτου και ο κ. Κωνσταντινόπουλος.

Υπολογίζω ότι με αυτούς τους συναδέλφους γύρω στις 21.00' θα γίνει η ψηφοφορία. Από τώρα να ετοιμάζονται οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, για να μας κάνουν πρόταση τι ώρα περίπου θέλετε να τελειώσει η «δεύτερη», δηλαδή επί των άρθρων συνεδρίαση; Εγώ νομίζω γύρω στις 00.00' με 00.30' ότι είναι καλά. Αλλά, σκεφτείτε το. Πριν ξεκινήσει η ομιλία επί των άρθρων θα το συζητήσουμε.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

Γιατί θέλετε τον λόγο, για παρέμβαση ή επί προσωπικού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Όχι επί προσωπικού. Προς θεού! Μια παρέμβαση και προς τον κ. Βορίδη, για του δώσω την ευκαιρία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, σας δίνω τρία λεπτά. Σας φτάνει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, ναι. Και λιγότερο.

Θα ήθελα δύο πράγματα να πω. Μιλάω από εδώ και κάνω παρέμβαση, διότι ο μόνος τρόπος να μας ακούσει κανείς τώρα είναι το κανάλι της Βουλής. Διότι, απ' ό,τι πληροφορήθηκα, τα εκλεκτά μνημονιακά μέσα, φιλοξενούσαν μέχρι πριν από λίγο μόνο την ομιλία του κ. Γεωργιάδη που απαντάει στον κ. Βούτση και με καυβρίζει και με περιλούζει, όπως ακούσαμε προηγούμενα. Περί αυτού δεν έχει καμμία ευθύνη ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν σας καυβρίζω!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Θα έχουν και τον κ. Βορίδη τώρα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αλλά, για να συνεννοούμαστε εδώ μέσα, διότι η σύγκρουση θα είναι σκληρή και σε αυτό το επίπεδο και το μήνυμα πρέπει να το πάρετε. Το μακρύ σας χέρι στην επικοινωνία και στην κατασκευοφάντηση που γίνεται και του ελληνικού λαού και των μαζικών κινημάτων και των πολιτικών δυνάμεων της Αριστεράς, θα κοπεί από τη ρίζα του!

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λογοκρισία θα κάνουμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Δεν μιλάτε εκ μέρους των καναλιών τώρα, κύριε Άδωνι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εσείς μιλάτε εκ μέρους της τρομοκρατών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Αυτά τα είπατε προηγούμενα και φιλοξενήθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει «κύριε Άδωνι», αλλά «κύριε Γεωργιάδη», όπως δεν υπάρχει «κύριε Νίκο».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ναι, κύριε Γεωργιάδη, με συγχωρείτε.

Κοιτάξετε, όμως, γιατί τα πράγματα είναι σοβαρά, θα ήθελα ο κ. Βορίδης να κάνει δύο πράγματα και θα ήμουν πολύ ευχαριστημένος, αν τα έκανε.

Πρώτον, θα ήθελα να μας πει εάν ένα οποιοδήποτε από τα θέματα που έθιξε δεν το έχει ακούσει σε αυτήν την Αίθουσα την τελευταία δεκαετία και ιδιαίτερα την τελευταία τριετία απολύτως επιχειρηματολογημένο σαν θέση του ΣΥΡΙΖΑ και εάν έστω και ένα από αυτά τα ζητήματα θεωρείτε ότι ανακαλύφθηκε τώρα ή υποβλήθηκε τώρα ή επιβλήθηκε τώρα, για να το νομοθετήσουμε. Αυτό για την καθαρή συνεννόηση. Θα παρακαλούσα πολύ να το πείτε δημοσίως.

Και δεύτερον, επιτρέψτε μου να σας πω ότι θα ήθελα εσείς να αφαιρέσετε τα τελευταία είκοσι δευτερόλεπτα από την ομιλία σας που μέσα στο πάθος σας, είπατε περί ένοπλου και κάποια άλλα πράγματα.

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτός είναι ολισθηρός δρόμος. Δεν θέλω να ανταποδώσω ούτε να συμψηφίσω, διότι δεν το αισθάνομαι έτσι. Αλλά δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Θα παρακαλούσα και στα δύο ζητήματα να πάρετε τον λόγο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βορίδη, εσείς τώρα επί ποίου θέματος ζητάτε τον λόγο;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχουν τεθεί δύο ζητήματα, αν μου επιτρέπετε. Δεν είναι προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Τέλος πάντων. Επειδή ελπίζω ότι θα καταλήξετε και ο κ. Βούτσης στο «κόψιμο του χεριού από τη ρίζα» και εσείς τα τελευταία είκοσι δευτερόλεπτα να απαλειφθούν, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στο πρώτο θέμα που θέσατε, κύριε Υπουργέ, θα συμφωνήσω απόλυτα μαζί σας και είμαι έτοιμος να το αναγνωρίσω πάραυτα.

Η θέση η δική σας αλλά και η θέση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι απολύτως συνεπής όλο αυτό το τελευταίο χρονικό διάστημα με τη συγκεκριμένη νομοθετική πρακτική. Απολύτως συνεπής.

Εξ ου και οι πολίτες δεν δικαιούνται να παραπονούνται για τις συνέπειες αυτής της πρακτικής ούτε για την ανομία ούτε για τη μετανάστευση ούτε για τις ορδές των μεταναστών που έρχονται πλέον ούτε για την κατάσταση στην Πρυτανεία ούτε για τις καταλήψεις ούτε για τις φθορές, γιατί αυτή ήταν η πολιτική σας, πράγματι, με συνέπεια, όπως την έχετε υποστηρίξει διαχρονικά σε αυτήν την Αίθουσα.

Το δεύτερο. Επαναλαμβάνω και επαναδιατυπώνω. Εάν έχω πει και μια κουβέντα παραπάνω, να σας τη διατυπώσω ακριβώς. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία δεν έχει αντεγκληματικά χαρακτηριστικά. Έχει χαρακτηριστικά που ουσιαστικά χαρίζουν ποινές και ποινική μεταχείριση σε τρομοκράτες με τους οποίους -επιμένω- εξακολουθείτε να θεωρείτε ότι έχετε κάποιου είδους ιδεολογική συγγένεια και σχέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Βορίδη, για να καταλάβω, τα είκοσι τελευταία δευτερόλεπτα διαγράφονται;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι βέβαια. Αναδιατυπώνονται στη δεύτερη παρέμβασή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακριβώς, αυτό εννοώ. Ωραία. Συνεχίζουμε τη διαδικασία. Τον λόγο έχει η κ. Κοζομπόλη-Αμανατίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω κοινοβουλευτική εμπειρία αλλά ακούγοντας από το πρωί υπομονετικά όλες τις τοποθετήσεις, έχω σχηματίσει την εντύπωση ότι όλη η Αντιπολίτευση ενοχλείται που η Κυβέρνηση, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, νομοθετεί και εδραιώνει κάθε μέρα και περισσότερο τη θέση της εδώ και βελτιώνει τη θέση των πολιτών σε όλα τα επίπεδα. Νομίζω ότι εκεί επικεντρώθηκε η συζήτηση, αυτό το άγχος τους εξέφρασε σήμερα όλη η Αντιπολίτευση παρά το επίμαχο νομοσχέδιο.

Εγώ, όμως, θα μιλήσω για το νομοσχέδιο. Απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής συνομολογήθηκε ότι η κατάσταση στις φυλακές είναι άθλια. Η κατάσταση στα νοσοκομεία των φυλακών είναι

άθλια και αυτό αποτελεί την άμεση ανάγκη ψήφισης του παρόντος νομοσχεδίου κατά προτεραιότητα, για να φυσηξει ένας αέρας ανθρωπιάς στις φυλακές και να σταματήσει τις εικόνες της ντροπής, που εκτός των άλλων έχουν καταδικάσει τη χώρα μας με πρόστιμα εκατομμυρίων ευρώ.

Το σχέδιο νόμου που συζητάμε και οι βασικές τροπολογίες που κατατέθηκαν, οι υπουργικές και βουλευτικές, για κατ' οίκον έκτιση της ποινής του κατηγορουμένου, για τον τρόπο λήψης DNA και την κατάργηση του γνωστού «κουκουλονόμου», έχουν ως υπόβαθρο τις αρχές του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού και του ανθρωπισμού.

Οι αρχές αυτές δίνουν την πρωτοκαθεδρία στον σωφρονισμό και στην επιεική ματιά της πολιτείας και όχι στην εκδίκηση και στην αυστηρή καταστολή των παραβατών του νόμου. Ο ποινικός νομοθέτης οφείλει να εντοπίζει και να υλοποιεί τις ισορροπίες ανάμεσα στην ποινική καταστολή των εγκλημάτων και συνάμα στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κρατουμένων.

Αυτήν την προσήλωση της πολιτείας εκφράζει το πνεύμα και το γράμμα των διατάξεων του παρόντος νομοσχεδίου. Ο κ. Κακλαμάνης, μιλώντας νωρίτερα, υπερθεματίζοντας για την άθλια κατάσταση του νοσοκομείου των κρατουμένων, μας γνωστοποίησε ότι από το 1983, που ήταν Πρόεδρος του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, έχει διαπιστώσει την αθλιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Γενικός γραμματέας, όχι Πρόεδρος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ναι, γενικός γραμματέας. Έχει διαπιστώσει, πάντως, με όποια ιδιότητα, την αθλιότητα που επικρατούσε στο θεραπευτήριο των φυλακών και συντάχθηκε σχετική έκθεση, την οποία απέστειλε, όπως μας είπε, σε όλους τους Υπουργούς Δικαιοσύνης από τότε μέχρι σήμερα. Σε όλους ανεξαιρέτως. Διαπίστωση, ευχολόγια, στρουθοκαμηλισμός.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Κυβέρνησής μας σήμερα, όμως, επέλεξε να πρωτοτυπήσει, να βάλει το χέρι επί των τύπων των ήλων. Συνεπής στις προγραμματικές του δηλώσεις, φέρνει το νομοσχέδιο αυτό, με το οποίο δίδεται έμφαση στην πρόληψη του εγκλήματος και στην επανένταξη, ενώ στοχεύει σε μια ανθρώπινη φυλακή, όχι μόνο λόγω της ανάγκης του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και γιατί αλλιώς η εγκληματικότητα αναπαράγεται.

Έχει πλέον αποδειχθεί με επιστημονική τεκμηρίωση ότι όσο πιο σκληρή είναι η αντιμετώπιση του παραβατικού ατόμου τόσο πιο μεγάλη είναι η πιθανότητα υποτροπής του.

Με τις ρυθμίσεις για τους ανηλίκους, καταργούνται ουσιαστικά οι φυλακές ανηλίκων, αφού περιορίζεται η επιβολή του ποινικού εγκλεισμού σε ανηλίκους ηλικίας από δεκαπέντε έως δεκαοκτώ ετών. Έτσι καταδικαζόμενοι θα είναι ελάχιστοι και θα μπορούν να κρατούνται σε πολιτισμένες συνθήκες σε χώρο στεγανό από ενήλικους κρατουμένους, όπου δεν θα εξοντώνονται αλλά θα προετοιμάζονται για την επανένταξή τους στην κοινωνία.

Ο θεσμός των καταστημάτων Γ' τύπου, προβληματικός και αντισυνταγματικός, αλλάζει ποιοτικά την ποινή, χωρίς η αλλαγή αυτή να στηρίζεται σε δικαστική κρίση, πράγμα που σημαίνει ότι η ποινή βρίσκεται σε δυσαναλογία, σε σχέση με αυτή που είχε κριθεί από το δικαστήριο, από τον φυσικό δικαστή ως δίκαιη ανταπόδοση, ως δίκαιη ποινή.

Είναι δε μύθος που σκόπιμα καλλιεργείται ότι υπάρχει έλλειμα ασφάλειας με την κατάργηση των συγκεκριμένων καταστημάτων, αφού οι πτέρυγες με ενισχυμένα μέτρα ασφαλείας προϋπήρχαν του συγκεκριμένου τύπου των φυλακών και θα υπάρχουν και στο μέλλον.

Η κατ' οίκον έκτιση της ποινής για αναπήρους με πιστοποιημένη αναπηρία είναι επιβεβλημένη, αφού δεν πρόκειται για αμνήστευση ή αλλαγή της ποινής που έχει επιβληθεί από τον φυσικό δικαστή αλλά για αδυναμία να παρασχεθεί νοσηλεία στον βαριά ανάπηρο μέσα στις φυλακές.

Είναι χαρακτηριστική η τοποθέτηση επί του θέματος της Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων κ. Θάνου. Είπε: «Γιατί να έχουμε αντίρρηση να εκτίσει σε κατ' οίκον περιορισμό το υπόλοιπο της ποινής του ένας εγκλειστος στις φυλακές, όταν

διαπιστωμένα έχει αναπηρία 80%, έχει εκτίσει ένα μεγάλο μέρος της ποινής του και οι φυλακές δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν την βαριά αναπηρία του;» Ακριβώς απαντάει σε αυτό το θέμα. Εάν, πράγματι, ο τρόπος έκτισης της ποινής κατ' οίκον επηρέαζε την ποινή που είχε επιβληθεί από τον δικαστή, είναι βέβαιο ότι η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων θα είχε άλλη θέση επ' αυτού.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αντιμετωπίζει ταυτόχρονα το ασφυκτικό πρόβλημα με τον υπερπληθυσμό των φυλακών, το αδιαχώρητο και τις συνεχείς καταδίκες της Ελλάδας από το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, οι φορείς που προσκλήθηκαν για τη διαβούλευση στις 8 Απριλίου, τάχθηκαν υπέρ του νομοσχεδίου. Να μην επαναλάβω αυτά που είπαν, ακούστηκαν και νωρίτερα.

Ακούγοντας, όμως, παρ' όλα αυτά τους συναδέλφους, ιδίως της Νέας Δημοκρατίας όσο και κάποιους φιλικούς τους δημοσιογράφους, τροπολόγους και προπαγανδιστές, αναρωτιέμαι. Είναι δυνατόν να αγνοούν τις παραπάνω φωνές της λογικής, της ανθρωπιάς και της ευαισθησίας; Είναι δυνατόν να δέχονται τον ανθρωπισμό επιλεκτικά οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που το 1990 με επερώτηση, ζήτησαν την αποφυλάκιση των πραξικοπηματιών της χούντας, ενώ αρνούνται σήμερα την κατ' οίκον έκτιση του υπολοίπου της ποινής σε βαριά αρρώστους και αναπήρους με ποσοστό αναπηρίας 98%; Γιατί τέτοια υποκρισία και αντιπολιτευτική παρωπίδα;

Οι διατάξεις για την επαύξηση των ποινών σε πέντε αδικήματα, αν ο δράστης έχει καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου του, που θεσπίστηκε με αφορμή τα γεγονότα του 2008 που επακολούθησαν τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου και την ανασφάλεια που καλλιεργήθηκε στην κοινωνία, κατακρίθηκε από όλον το νομικό κόσμο, τους επιστημονικούς συλλόγους και τα κόμματα.

Σε πρόσφατη έρευνα της «Εφημερίδας των Συντακτών», όλα τα κόμματα καταδικάσαν τον συγκεκριμένο νόμο. Το ΠΑΣΟΚ είπε. «Το κόμμα ήταν αντίθετο από την πρώτη στιγμή. Η εφαρμογή του δεν προσέφερε τίποτα. Αντίθετα δημιούργησε σκιά. Σε κάποιες περιπτώσεις θα πρέπει να καταργηθεί. Ανάλογα απάντησε το Ποτάμι και το ΚΚΕ. Να μην επανέλθω. Δηλώσεις του Χρυσόχοιδη λένε το ίδιο το 2009.

Η ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων της χώρας, στις 23-3-2009, επίσης, απάντησε με τον ίδιο τρόπο, όπως και η Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο δεν αμνηστεύει, δεν μειώνει την απαξία της εγκληματικής πράξης, δεν επεμβαίνει στην ποινή που του έχει επιβληθεί από τον φυσικό δικαστή. Όσοι ισχυρίζονται κάτι τέτοιο, το κάνουν για να συσκοτίσουν και να αποκρύψουν την ουσία του.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο εξανθρωπίζει τις φυλακές, υποστηρίζει την επανένταξη των κρατουμένων με ιδιαίτερη πρόνοια για τους ανηλίκους, διευκολύνει την απεξάρτηση των κρατουμένων και αποκαθιστά τη συνταγματική νομιμότητα, καταργώντας αντισυνταγματικούς θεσμούς.

Όσοι προτιμούν τη «ξηρή» αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση, υπονομεύοντας αξίες και αρχές ενάντια στην κοινή λογική και τον ανθρωπισμό, ας αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα κάνει λάθος. Πριν τον κ. Μητρόπουλο, που όπως είπαμε έχει πάρει τη θέση της κ. Αλεξάνδρας Τσανάκα, προηγείται η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ιωαννέτα Καββαδία την οποία καλώ στο Βήμα.

Πριν της δώσω τον λόγο, θα μου επιτρέψετε να αναγνώσω τρεις αιτήσεις άδειας για το εξωτερικό:

Η πρώτη είναι του κ. Σταύρου Καλαφάτη ο οποίος απευθύνεται στην Πρόεδρο της Βουλής. Ο Βουλευτής κ. Σταύρος Καλαφάτης ζητεί άδεια ολιγόμηρης απουσίας από τις 10 Απριλίου έως τις 15 Απριλίου για προσωπικούς λόγους στο εξωτερικό και από τις 16 Απριλίου έως 17 Απριλίου, για συμμετοχή στην επιτροπή των περιφερειών.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η δεύτερη αίτηση χορήγησης άδειας, είναι του Βουλευτή Ξάνθης του ΣΥΡΙΖΑ κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ ο οποίος θα ήθελε να ενημερώσει ότι δεν θα καταφέρει να παρευρεθεί στην Ολομέλεια της Βουλής σήμερα στις 16 Απριλίου και αύριο 17 Απριλίου, γιατί θα βρίσκεται στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους και απευθύνεται προς την Πρόεδρο της Βουλής.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Η τρίτη αίτηση είναι του κ. Νότη Μηταράκη, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 3 αιτείται άδεια από την Πρόεδρο της Βουλής από τη Δευτέρα 27 Απριλίου μέχρι την Παρασκευή 1 Μαΐου 2015.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η Βουλή ενέκρινε ομοφώνως.

Αλλά να υπενθυμίσω στους νέους συναδέλφους –οι παλιοί το ξέρουμε– ότι η υποβολή ερώτησης από οποιοδήποτε Βουλευτή, είναι αναφαίρετο δικαίωμά του. Δεν δεσμεύει το κόμμα του και εκπροσωπεί τον εαυτό του.

Κυρία Καβαδία, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, δεν θα υποκύψω στον πειρασμό, αν και άνθρωπος της τηλεόρασης τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια, να μιλήσω με όρους τηλεοπτικής ατάκας όπως οι προηγούμενοι ομιλητές, οι οποίοι φαίνεται πως δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς το πεντάλεπτο της καθημερινής τους δημοσιότητας.

Περνώντας στα ουσιαστικά, να πούμε ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έγινε αφορμή για μια πρωτοφανή επίθεση σπύλωσης και κατασφυοποίησης της Κυβέρνησης, μια εκστρατεία τρομοκρατίας στην οποία πρωτοστάτησε η δεξιά παράταξη με συμπαράστατες δυστυχώς κόμματα που αυτοπροθετεύονται στο προοδευτικό φάσμα όπως το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ. Επίδειξη της επίθεσης αυτής ήταν να επικεντρωθεί η συζήτηση σε επιμέρους ζητήματα του νομοσχεδίου, την ώρα που με μαεστρία που θα ζηλευσαν και οι καλύτεροι μηχανισμοί προπαγάνδας αποκρύπτονταν ουσιαστικά σκέλη του και επανέρχονταν στην ατζέντα όροι, όπως τρομοκρατία, ανομία και εγκληματικότητα.

Ουσία όμως του νομοσχεδίου είναι ο εξανθρωπισμός των σωφρονιστικών καταστημάτων και η αποσυμφόρηση των φυλακών με τέτοιο τρόπο ώστε να μην θίγεται το αυτόνομο δικαίωμα της ασφάλειας και της δημόσιας τάξης για όσους είναι έξω από τις φυλακές. Στόχος είναι να υπάρξουν ευεργετικές διατάξεις για κρατούμενους υπερήλικες, ανάπηρους ασθενείς, τοξικοεξαρτημένους.

Τα κόμματα που για χρόνια κυβερνούσαν δεν θέλουν να συζητηθούν αυτά, ούτε να αναζητηθούν οι ευθύνες για την κατάσταση στην οποία έχουν φτάσει οι φυλακές σήμερα. Δεν θέλουν όμως και να πουν ότι είναι αντίθετα στις ευεργετικές διατάξεις. Ισχυρίζονται, λοιπόν, όσοι αντιτίθενται στο νομοσχέδιο ότι ο νόμος είναι φωτογραφικός και αφορά συγκεκριμένο πρόσωπο.

Δεν έχω παρά να επαναλάβω αυτά που είπα και ο αρμόδιος Υπουργός. Μόνο αν εξαιρεθεί ο συγκεκριμένος κρατούμενος θα μπορούσε ο νόμος να χαρακτηριστεί φωτογραφικός. Δεν μας λέει η Αντιπολίτευση για ποιον λόγο τάσσεται εναντίον ενός νομοσχεδίου που τερματίζει τη βαρβαρότητα της κράτησης παιδιών, υπερήλικων, βαριά ανήμπορων γερόντων που εξοντώνονται στη φυλακή συχνά οδηγούμενοι ακόμη και στο θάνατο.

Δεν μας λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί είστε κατά ενός νόμου που θα έδινε τη δυνατότητα αποφυλάκισης σε έναν καρκινοπαθή, ο οποίος πέθανε πριν από λίγες ημέρες. Στα αλήθεια πώς αισθάνεστε άραγε γι' αυτό;

Όμως θα ήθελα να σας ρωτήσω και κάτι άλλο. Μπορείτε να κοιτάξετε στα μάτια όλους τους ανθρώπους που αφορά το νομοσχέδιο και να τους πείτε ότι θα ψηφίσετε αρνητικά; Ακόμη όμως κι αν το κάνετε, έχετε να προτείνετε κάτι για τη βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές; Και αν ναι, γιατί δεν το υλοποιήσατε

τόσα χρόνια; Να σας πούμε εμείς γιατί. Ο λόγος είναι ότι στη δική σας αντίληψη κάποιες ζωές είναι λιγότερο σημαντικές από άλλες. Κάποιοι άνθρωποι είναι αναλώσιμοι στο όνομα των ιδεοληψιών σας.

Ακούμε συνεχώς από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για την αξία της ευρωπαϊκής μας πορείας και ταυτότητας. Ξέρετε πόσες καταδίκες έχει η Ελλάδα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση κρατουμένων; Μόνο τα τελευταία τέσσερα χρόνια δεκατρείς. Η χώρα για τις δεκατρείς αυτές καταδίκες πρέπει να καταβάλει σχεδόν δύο εκατομμύρια ευρώ, χρήματα που ασφαλώς θα μπορούσαν να δοθούν για να βελτιωθούν οι συνθήκες στις φυλακές.

Να πω για όσους δεν το ξέρουν ότι η τελευταία καταδίκη είναι στις 12 Μαρτίου, οπότε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιδίκασε στους εναγόμενους αποζημίωση 82.600 ευρώ για απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση σύμφωνα με το άρθρο 3 της Σύμβασης Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ας περάσουμε τώρα σε κάποια επιμέρους ζητήματα και πρώτα στην τροπολογία που αφορά την κατάργηση του διαβόητου «κουκουλονόμου» για τον οποίον τόση πολλή συζήτηση γίνεται.

Ας θυμίσουμε λίγο τα γεγονότα. Ο απαράδεκτος αυτός νόμος ήρθε την επαύριο του Δεκέμβρη του 2008, των γεγονότων δηλαδή που ακολούθησαν τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Στόχος του ήταν να περιοριστεί το φαινόμενο των επεισοδίων στις διαδηλώσεις από κουκουλοφόρους. Ας δούμε όμως τι συνέβη στην πράξη.

Στο όνομα της δίωξης των κουκουλοφόρων αυτό που τελικά ποινικοποιήθηκε δεν ήταν η τέλεση αδικημάτων αλλά –όσο κι αν γελούν κάποιον με αυτό– η ενδυμασία των διαδηλωτών, η κουκούλα. Ποινικοποιήθηκαν δηλαδή τα ρούχα των ανθρώπων που θέλουν να διαδηλώσουν στους δρόμους. Από την αντιμετώπιση δηλαδή αδικημάτων φτάσαμε στον περιορισμό του δικαιώματος στη διαδήλωση.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι, θέλω να είμαι απολύτως σαφής. Δεν δίνουμε κανένα περιθώριο σε κανέναν να κάνει ό,τι κάνει, φορώντας κουκούλα. Δεν είμαστε ποτέ με αυτούς που φορούσαν κουκούλα για να διαδηλώσουν. Άλλο όμως αυτό και άλλο να συλλαμβάνονται και να σέρνονται στα δικαστήρια με την κατηγορία της κάλυψης των χαρακτηριστικών τους ανθρώπων που φορούσαν απλά μάσκες για να προστατευτούν από τα χημικά, που φορούσαν μαντήλια, μπλούζες, φούτερ με κουκούλα για να αντέξουν στα δακρυγόνα.

Τι είναι λοιπόν αυτό που θέλουμε να προστατέψουμε και τι να ποινικοποιήσουμε; Αυτός που πετάει μολότοφ κάνει μία έκνομη πράξη. Δεν είναι ανάγκη να φοράει ή να μην φοράει κουκούλα. Είναι παράνομος έτσι κι αλλιώς. Άρα, αν προσαχθεί, θα συλληφθεί κιόλας. Αν το θέμα μας λοιπόν είναι η βία στις διαδηλώσεις, υπάρχει υπερεπαρκές νομοθετικό πλαίσιο για να το αντιμετωπίσουμε.

Θεωρείτε τυχαίο άραγε ότι διαπρέπεις νομικοί, όπως οι κύριοι Μανωλεδάκης και Αργυρόπουλος, –ακούστηκε και ωρρίτερα– αλλά και εξήντα τέσσερις δικηγορικοί σύλλογοι σε όλη τη χώρα έχουν ταχθεί εναντίον του συγκεκριμένου νόμου;

Να σας θυμίσω την χαρακτηριστική φράση του πρώην Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου του κ. Παξινού, ο οποίος δεν νομίζω ότι ανήκει στις τάξεις του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είχε πει ότι θα φορέσει μία κουκούλα και θα πορευτεί στη Βουλή σε ένδειξη διαμαρτυρίας ή να σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ότι το κόμμα σας με τον κ. Καστανίδη Υπουργό Δικαιοσύνης είχε συστήσει νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την αλλαγή του Ποινικού Κώδικα και στο σχέδιο του 2011 προτεινόταν η κατάργηση των διατάξεων του κουκουλονόμου. Έχει αλλάξει κάτι από τότε στις θέσεις σας;

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη τροπολογία που αφορά τη λήψη DNA, να πω ότι η τροπολογία σχετικά με τη λήψη γενετικού υλικού θεραπεύει τα σοβαρά προβλήματα των ισχυουσών διατάξεων. Θεωπίζει εγγυήσεις σύμφωνα με την αρχή της αξιοπρέπειας του προσώπου, του σεβασμού του ανθρώπινου σώματος και την αρχή της αναλογικότητας, και σύμφωνα με τις συστάσεις Διεθνών Οργανισμών και της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Θέλω να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το ζήτημα των φυλακών υψίστης ασφαλείας. Λένε ορισμένοι ότι θα είμαστε η μοναδική χώρα χωρίς τέτοιες φυλακές. Δεν έχουν άδικο. Αυτό που δεν λένε όμως είναι ότι όλοι οι Διεθνείς Οργανισμοί ζητάνε την κατάργησή τους, καθώς αυξάνει τις περιπτώσεις υποτροπής, τις περιπτώσεις αυτοκτονιών και καταπατά διεθνείς συμβάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γι' αυτό και εμείς προτιμάμε να λέμε ότι είμαστε η πρώτη χώρα που εφαρμόζει ένα μέτρο που σύντομα όλες οι υπόλοιπες χώρες θα κληθούν να ακολουθήσουν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Μητρόπουλο, πρέπει να δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό τον κ. Παρασκευόπουλο, για να αναγνώσει τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, γιατί πλησιάζουμε προς το τέλος.

Κύριε Μαντά, επειδή μου κάνετε νόημα «τι εννοούσα» με αυτό που είπα, επειδή ως επιχείρημα χρησιμοποιείται από συναδέλφους του κόμματός σας η ερώτηση πέντε Βουλευτών του 1990 της Νέας Δημοκρατίας, διευκρίνισα ότι η ερώτηση Βουλευτών δεν δεσμεύει τα κόμματα μας -ολονών μας- και δεν τα εκπροσωπεί.

Θα μπορούσα παραδείγματος χάριν να υπενθυμίσω -και εδώ κάνω τώρα μία παράβαση του Κανονισμού- τη ρήση του Κωνσταντίνου Καραμανλή που είπε, αναφερόμενος στους Απριλιανούς- το περίφημο: «Όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια» και το τήρησε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις τις οποίες είχα προαναγγείλει και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην επιτροπή αλλά προανήγγειλα και σήμερα το πρωί ενώπιον της Ολομέλειας.

Αφορούν δύο θέματα. Το μείζον και περισσότερο χρήσιμο για την κατ' άρθρον συζήτηση, η οποία θα ακολουθήσει είναι το ότι το άρθρο 2 του νομοσχεδίου, το οποίο ήταν αρκετά μακροσκελές άρθρο με μεταρρυθμίσεις του Ποινικού Κώδικα, διασπάται σε περισσότερα άρθρα, ώστε να υπάρχει δυνατότητα αυτοτελούς συζήτησης των μικρότερων άρθρων τα οποία δημιουργούνται, δηλαδή των επιμέρους ενοτήτων του άρθρου αυτού.

Επίσης, ουσιαστική μεταρρύθμιση -γιατί οι περισσότερες από τις υπόλοιπες είναι φραστικές- είναι άλλη μία μεταρρύθμιση που είχε προαναγγελθεί, το γεγονός δηλαδή ότι στο άρθρο 110Α προστίθεται, όπως συζητήσαμε και το πρωί, η ηλεκτρονική επιτήρηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου « Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' Τύπου και άλλες διατάξεις»

1. Πριν το άρθρο 1 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α».
2. Πριν το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β».
3. Διαγράφονται οι λέξεις «Άρθρο 2».
4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται ο αριθμός «1.» και τίθεται τίτλος «Άρθρο 2».
5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται ο αριθμός «2.» και τίθεται τίτλος «Άρθρο 3».
6. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται ο αριθμός «3.» και τίθεται τίτλος «Άρθρο 4».
7. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται ο αριθμός «4.» και τίθεται τίτλος «Άρθρο 5».
8. Μετά το τέλος της παρ. 4 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «Άρθρο 6».
(Να καταχωριστούν οι σελ. 127 και 128)
9. Οι παράγραφοι 5 – 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αναριθμούνται σε παραγράφους 1 – 6.
10. Στη δεύτερη παράγραφο της εσωτερικής παραγράφου 7 της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «α) κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, β) κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης» και αντικαθίσταται από τη φράση «α) κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω».
11. Στη τρίτη παράγραφο της εσωτερικής παραγράφου 7 της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις «της ειδικής πραγματογνωμοσύνης».
12. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 1 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθενται μετά τη λέξη «νεοπλάσματα» οι λέξεις «τελικού σταδίου».
13. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 3 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η λέξη «διαθέτει» και αντικαθίσταται από τη λέξη «έχει».
14. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 3 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθενται μετά τη φράση «άρθρου 56 παρ. 3» οι λέξεις «εδάφια πρώτο και τέταρτο».
15. Στην εσωτερική παράγραφο 3 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή δύναται να

επιβληθεί ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 283 Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

16. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 4 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται μετά τη φράση «Η διακρίβωση των» η λέξη «προηγούμενων». Στο ίδιο εδάφιο διαγράφεται η φράση «των παραγράφων 1 και 2».
17. Στο δεύτερο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 4 της παραγράφου 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «των παραγράφων 1 και 2» και αντικαθίσταται από τη φράση «των προηγούμενων παραγράφων».
18. Μετά το τέλος της παρ. 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «Άρθρο 7».
19. Οι παράγραφοι 11 – 14 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αναριθμούνται σε παραγράφους 1 – 4.
20. Στην παράγραφο 15 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου διαγράφεται ο αριθμός «15.» και τίθεται τίτλος «Άρθρο 8».
21. Πριν το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ».
22. Το άρθρο 3 του σχεδίου νόμου αναριθμείται σε άρθρο 9.
23. Πριν το άρθρο 4 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ».
24. Το άρθρο 4 του σχεδίου νόμου αναριθμείται σε άρθρο 10.
25. Πριν το άρθρο 5 του σχεδίου νόμου τίθεται τίτλος «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε – ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ».
26. Τα άρθρα 5 – 12 του σχεδίου νόμου αναριθμούνται σε άρθρα 11 – 18.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

»»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ να διανεμηθούν.

Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Μητρώπουλε, έχετε τον λόγο.

Θα ακολουθήσει ο κ. Κατσαφάδος, ο κ. Γκίκας, η κ. Αυλωνίτου και ο κ. Κωνσταντινίδης. Ελπίζω ότι όποιος με διαδεχθεί στην Έδρα θα δεχθεί αυτόν τον προγραμματισμό που έχουμε συνολογήσει.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, η Αριστερά έχει ταυτιστεί με τους εργατικούς αγώνες και την στήριξη της μισθωτής εργασίας. Οφείλει την ύπαρξή της σε αυτούς και θα υπάρχει όσο μαίνεται η ταξική αντιπαράθεση. Η εικόνα να διαδηλώνουν σήμερα μεταλλεργάτες έξω από τη Βουλή με τα γυναικόπαιδα τους κατά της Κυβέρνησης της Αριστεράς δεν είναι καλή. Οφείλει η Κυβέρνηση, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, να συζητήσει μαζί τους, καθώς και με τους πολίτες που έχουν τις δικές τους τεκμηριωμένες απόψεις για το περιβάλλον και την προστασία της πανέμορφης Χαλκιδικής.

Σε μια δύσκολη για την πατρίδα συγκυρία, όπου οι δανειστές μας οδηγούν σχεδιασμένα σε έσχατα εθνικά διλήμματα, ίσως και σε ρήξη και σε ακύρωση όποιας συμφωνίας μαζί τους, οι ρωγμές ανάμεσα στα διάφορα στρώματα της ελληνικής εργατικής τάξης και της ελληνικής κοινωνίας είναι πολυτέλεια για την Κυβέρνηση της Αριστεράς.

Αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, για το νομοσχέδιο που συζητείται επί της αρχής είμαι θετικός, ακόμη και για το επίμαχο άρθρο. Εδώ δεν δικάζουμε εκ νέου, κύριοι συνάδελφοι. Νομοθετούμε με βάση τις διαχρονικές αξίες του ανθρώπινου είδους και του παγκόσμιου πολιτισμού. Η Βουλή σήμερα δεν αθώνει, αλλά αποτρέπει το μοιραίο σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις.

Κι εγώ όταν αποφυλακίστηκα στις 23 Φλεβάρη 1974 είχα δύο επιλογές απέναντι στους δύο βασανιστές μου αστυνομικούς: Ή να τους μισώ ισόβια και γενικά την Αστυνομία ή να τους συγχωρήσω και να συμβάλω στην αλλαγή του ρόλου τους και την κοινωνικοποίησή τους. Όφειλα να πράξω το δεύτερο και το έπραξα. Αρθρογράφησα εκείνες τις μέρες κατά των δολοφονιών των δύο αστυνομικών και αργότερα πήρα με πρωτοπόρους αστυνομικούς υπαλλήλους πρωτοβουλία και ιδρύσαμε τα πρώτα αστυνομικά σωματεία το 1988 και ύστερα στο στρατό.

Αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, στις 10-1-2014 με αίτηση κατάθεσης εγγράφων προς τους κυρίους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης μαζί με τον Υπουργό σήμερα κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, είχαμε ζητήσει την κατάθεση στη Βουλή της λίστας Νικολούδη, με τα ονόματα πολιτικών, επιχειρηματιών, δημοσιογράφων και όλων όσων άλλων περιλαμβάνονται, ελέγχονται ή διώκονται.

Οι λόγοι που μας είχαν οδηγήσει σε αυτήν την κίνηση ήταν όχι να εκθέσουμε πρόσωπα και πολυήψεις, αλλά όπως γράφαμε – διαβάζω – «επειδή είχε έρθει η ώρα να γίνει η πολυπόθητη κάθαρση στους τομείς της δημόσιας ζωής, επειδή δεν πρέπει να υπάρχουν σκιές σε κανένα τομέα του δημόσιου βίου κι επειδή ο προδομένος και καθημαγμένος ελληνικός λαός πρέπει να πληροφορηθεί την αλήθεια για όλα και για όλους μας».

Σας καταθέτω τη σχετική ερώτηση.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αλέξιος Μητρώπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Την ίδια ημέρα δέχτηκα επίθεση έξω από το σπίτι μου και την επόμενη πληροφορήθηκα από γνωστή εφημερίδα ότι επίκειται ο νέος, τρίτος κατά τη διάρκεια του μηνονίου, φορολογικός μου έλεγχος για το έτος 1999, δηλαδή δεκαπέντε χρόνια πίσω.

Η κυβέρνηση με έγγραφες απαντήσεις των Υπουργών της τότε κ. Στουρνάρα και κ. Αθανασίου αρνήθηκε την κατάθεση στη Βουλή της λίστας Νικολούδη επικαλούμενη το απόρρητο και τη μυστικότητα των ελέγχων.

Σας καταθέτω και τα δύο σχετικά έγγραφα αμέσως.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αλέξιος

Μητρώπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με ανακοίνωσή του στις 14-4-2015 και απαντώντας σε σχετική δική μου αναφορά, ο Υπουργός Επικρατείας κατά της διαφθοράς κ. Παναγιώτης Νικολούδης παραδέχτηκε τα εξής:

Διαβάζω:

Πρώτον, ότι η συγκεκριμένη λίστα περιλαμβάνει περίπου ογδόντα πέντε χιλιάδες υποθέσεις ύποπτες για φοροδιαφυγή, που αφορούν εμβάσματα και καταθέσεις στο εξωτερικό άνω των 200.000 ευρώ η κάθε μία. Σύμφωνα με δικές μου πληροφορίες, ο μέσος όρος των ογδόντα πέντε χιλιάδων μηνμονιακών εμβασμάτων είναι 535.000 ευρώ.

Δεύτερον, παραδέχεται ο κύριος Υπουργός ότι το Υπουργείο Οικονομικών διαθέτει πληρέστερες και πιο ενημερωμένες λίστες με πολύ περισσότερες υποθέσεις των ογδόντα πέντε χιλιάδων και ότι –προσθέτει– η Αρχή για το Ξέπλυμα του Μαύρου Χρήματος δεσμεύεται για τη μη δημοσιοποίησή της.

Αντιλαμβάνεστε ότι σ' αυτήν τη δύσκολη φάση, που ζει χωρίς να φταίει ο λαός μας, έχουμε χρέος με ομόφωνη απόφαση του Κοινοβουλίου να φέρουμε στο φως τη λίστα Νικολούδη, όπως έχει πολλαπλασιαστεί, κατά δήλωση του ίδιου Υπουργού προχθές, μέχρι σήμερα.

Προσωπικά, καλώ τον κύριο Πρωθυπουργό, την κυρία Πρόεδρο της Βουλής και τον Υπουργό Επικρατείας να πράξουν τα δέοντα, να φέρουν τη σχετική λίστα άμεσα στη Βουλή, δίνοντάς την, μάλιστα, και στη δημοσιότητα.

Εγώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω και πρόσθετον λόγο ηθικής φύσης να ζητήσω άμεσα την κατάθεση της λίστας Νικολούδη στη Βουλή. Επιθυμώ να διαπιστώσω αν περιλαμβάνονται σ' αυτήν επίορκοι υπάλληλοι και δημοσιογράφοι ή οι οικογένειές τους, που εμπνεύστηκαν, σχεδίασαν, μεθόδευσαν και εκτέλεσαν σχέδιο φορολογικής τρομοκρατίας, στοχεύοντας στην πολιτική μου εξόντωση και σπύλωση.

Πριν δέκα ημέρες έζησα την τελευταία –πιστεύω– σκληρή φάση αυτού του σχεδίου. Ήταν οι μέρες που επίορκοι οικονομικοί υπάλληλοι διέρρεαν σε συγκεκριμένη εφημερίδα ανυπόστατες και συκοφαντικές ειδήσεις σε βάρος μου, που στη συνέχεια μεταδόθηκαν σε κεντρικά δελτία δύο τηλεοπτικών σταθμών την 6^η και 7^η Απριλίου. Είχαν στόχο όχι μόνο τη δική μου τρομοκρατία, αλλά και την τρομοκρατία περήφανων και ανεξάρτητων Ελλήνων δικαστών του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που λίγες μέρες πριν τα συκοφαντικά δημοσιεύματα είχαν με τεκμηριωμένες αποφάσεις αποκαλύψει όλη τη σκευωρία σε βάρος μου. Οι σχετικές αποφάσεις βρίσκονται σήμερα στα χέρια της ηγεσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Είναι οι ίδιοι που πριν ένα χρόνο εξανάγκασαν σε παραίτηση έναν άριστο γενικό διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών τον κ. Γεώργιο Κριτσέλη, όταν με γνωμοδότηση αποκάλυψε και αυτός τη σκευωρία σε βάρος μου, που και αυτή βρίσκεται στα χέρια της ηγεσίας του Υπουργείου Οικονομικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό και στο πλαίσιο της εξεταστικής επιτροπής για το μνημόνιο που συγκροτήθηκε, έχω ζητήσει από τον Πρόεδρο να ελεγχθούν για τη συμπεριφορά τους πρόσωπα ελεγκτικών μηχανισμών, πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλοι που ή μόνοι τους ή με συνεργασία μέσα από τη φορολογική ή πιστωτική πολιτική τους, την τρομοκρατία ή δολοφονική πιστωτική ασφυξία κυρίως επιχειρηματιών, οδήγησαν σχεδιασμένα ή άθελά τους αρκετές εκατοντάδες συμπατριωτών μας στην αυτοκτονία, στον θάνατο και στην αρρώστια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Α' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ένα άλλο θέμα θέλω να θίξω. Επειδή από τις ανακοινώσεις ορισμένων κομμάτων και με αφορμή την άδικη και ασύμμετρη επίθεση κατά του Υπουργού κ. Γιώργου Κατρούγκαλου δημιουργήθηκε εντύπωση στην κοινή γνώμη ότι ο κοινωνικός και πολιτι-

κός αγώνας, ιδιαίτερα κατά την περίοδο του μνημονίου, ήταν ιδιοτελής και κερδοφόρος για όλους, σας καταθέτω όλες τις επίσημες βεβαιώσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών που με αφορούν από το έτος 2003, που έκανα την πρώτη μου τηλεοπτική εμφάνιση μέχρι σήμερα, προκειμένου να μη συνδέεται η κοινωνική μου με την επαγγελματική μου δράση, καθώς και τις επίσημες βεβαιώσεις που αφορούν εμένα και τα παιδιά μου.

(Στο σημείο αυτό ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αλέξιος Μητρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι βεβαιώσεις αυτές, κυρίες και κύριοι -τελειώνω- αποδεικνύουν ότι τόσο εγώ όσο και τα παιδιά μου, καθ' όλα τα χρόνια του μνημονίου ούτε αναλάβαμε ούτε χειριστήκαμε επ' αμοιβή καμμία υπόθεση ενώπιον δικαστηρίου.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι, η λίστα Νικολούδη πρέπει αύριο να κατατεθεί στη Βουλή. Επιβάλλεται η κάθαρση σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, ιδιαίτερα στο χώρο των μαζικών μέσων ενημέρωσης, αλλά και στους ελεγκτικούς μηχανισμούς του δημοσίου τομέα, γιατί φοβάμαι ότι κατά την περίοδο του μνημονίου ορισμένοι επίορκοι υπάλληλοι δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, αλλά υπάκουσαν σε συγκεκριμένες εντολές σπύλωσης και εξόντωσης πολιτικών προσώπων, αλλά και απλών συμπατριωτών μας.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας και συγγνώμη για τον προσωπικό τόνο της ομιλίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρότι βεβαίως τα όσα ακούστηκαν δεν είχαν σχέση με το νομοσχέδιο, αλλά ήταν μια προσωπική κατάθεση, εξ ου και συναισθηματική φόρτιση του συναδέλφου, τουλάχιστον εγώ ως Προεδρεύων θα υπογράψω το κλείσιμό του.

Αυτό ζήτησα και εγώ εγγράφως από την Πρόεδρο της Βουλής, δηλαδή την άμεση σύγκληση της Επιτροπής Πόθεν Έσχες, στην πρώτη συνεδρίαση της οποίας πρέπει να παρευρίσκεται ο κ. Νικολούδης και να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει τα όσα ακούστηκαν από τον κ. Μητρόπουλο.

Κύριε Κατσαφάδο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά αδυνατώ να καταλάβω την ανάγκη του Υπουργού Δικαιοσύνης το πρώτο νομοσχέδιο που φέρνει προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή να περιέχει διατάξεις που καταλύουν δικαστικές αποφάσεις, ενθαρρύνουν το πνεύμα της ανομίας, δημιουργούν έλλειμμα ασφάλειας και απελευθερώνουν ισοβίτες και τρομοκράτες.

Αντί να έχετε ως προτεραιότητά σας το κορυφαίο και μείζον πρόβλημα, που είναι η ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, εσείς προφανώς ιεραρχείτε τις προτεραιότητές σας με βάση το 4%, που όπως φαίνεται αυτές επιβάλλουν την κυβερνητική γραμμή.

Η κατάσταση που επικρατεί στο πανεπιστήμιο, με μια μειοψηφία σαράντα ατόμων να λεηλατεί, να καταλαμβάνει τους χώρους και να δημιουργεί έναν θύλακα ανομίας και παραβατικότητας, είναι δικό σας έργο, κύριοι συνάδελφοι.

Η αδυναμία σας να επιβάλετε τη νομιμότητα είναι χειρότερη από την ανοχή που δείχνετε απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα. Απέναντι στις μειοψηφικές ιδεοληψίες σας υπάρχουν δημοκρατικοί πολίτες, που δεν ανέχονται καταστάσεις λεηλασίας και κατάληψης του Πανεπιστημίου Αθηνών σήμερα και της Νομικής Σχολής πριν από λίγες μέρες.

Η συντριπτική πλειοψηφία αποδοκιμάζει τη ρητορική που καλεί παράνομους μετανάστες στην Ελλάδα, που προαναγγέλλει τη χορήγηση ταξιδιωτικών εγγράφων, που τους θεωρεί a priori όλους πρόσφυγες και τους θέτει υπό την προστασία της.

Ακολουθείτε έναν επικίνδυνο και πολύ ολισθηρό δρόμο. Ουσιαστικά, το νομοσχέδιο που έρχεται σήμερα για συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή ανοίγει μια κερκόπορτα, όχι μόνο για το σωφρονιστικό σύστημα αλλά και για το κράτος δικαίου.

Φαίνεται ότι η δημόσια διαβούλευση για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου ήταν μια προσχηματική κίνηση από την πλευρά σας, γιατί στην πραγματικότητα αυτή την κάνετε με όσους έχουν κα-

ταδικαστεί για απεχθείς πράξεις, που στρέφονται εναντίον ακόμα και αυτής της ίδιας της δημοκρατίας.

Αναφέρομαι κατά κύριο λόγο στις καθαρά φωτογραφικές διατάξεις, για να βρεθεί στο σπίτι του ο Ξηρός και για να έχει ευμενέστερη μεταχείριση ο Κουφοντίνας.

Ουσιαστικά, δεν υπάρχει διαχωρισμός περιπτώσεων ανάλογα με το αδίκημα και το προφίλ του κατηγορουμένου. Ακούσαμε παραδοξότητες και παραλογισμούς που μας προσβάλλουν όλους. Το πρόβλημα υγείας του Ξηρού οφείλεται στη βόμβα που έσκασε στα χέρια του στο λιμάνι του Πειραιά και όχι στο κράτος, όπως προκλητικά είπατε, έστω και εάν πήρατε πίσω τη δήλωσή σας, κύριε Υπουργέ.

Το μόνο που κάνουν τέτοιες δηλώσεις είναι να προσβάλλουν τη μνήμη των θυμάτων της τρομοκρατίας, όλων αυτών που ο Ξηρός τους καταδίκασε μόνος του σε θάνατο και τους αφαιρέσε τη ζωή. Η πολιτεία όφειλε και οφείλει να παράσχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στον Ξηρό, όπως και σε κάθε άλλο κρατούμενο.

Διαφωνώ πολιτικά και ιδεολογικά με την Αριστερά, αλλά σέβομαι στελέχη της για τη συνέπειά τους. Φαίνεται όμως ότι εσείς δεν τους σέβεστε, όταν τους εξομοιώνετε με τρομοκράτες, στους οποίους αποδίδετε αριστερά ένσημα και τους θεωρείτε κοινωνικούς αγωνιστές και κάποιοι από εσάς ακόμα και πολιτικούς κρατούμενους.

Τι σχέση έχουν άραγε τα θύματα και οι δολοφόνοι της «17 Νοέμβρη» με τον Μίκη Θεοδωράκη και τον Λεωνίδα Κύρκο; Ακόμα και η τροπολογία που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, και αφορά αποφυλακίσεις συγγενικών προσώπων κρατούμενων είναι φωτογραφική. Αφορά συγγενικά πρόσωπα κατηγορουμένων από τον αντιεξουσιαστικό χώρο, κρατούμενων για τη δράση της οργάνωσης «Πυρήνες της Φωτιάς».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάργηση των φυλακών υψίστης ασφαλείας είναι μια λανθασμένη επιλογή. Ουσιαστικά το θεσμικό πλαίσιο που ίσχυε μέχρι σήμερα και το οποίο εσείς πάτε να καταργήσετε, είναι ένα πλαίσιο εναρμόνισης με τα διεθνή ισχύοντα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Υπάρχει μόνο ένα σωφρονιστικό κατάστημα τύπου Γ' και είναι οι φυλακές Δομοκού, γιατί έπρεπε και πρέπει να υπάρχει, γιατί υπάρχει -είτε το θέλετε είτε όχι- διαχωρισμός κρατούμενων με βάση τα αδικήματα που τους βαρύνουν και την επικινδυνότητα που τους χαρακτηρίζει. Δεν αποτελεί αυτό ελληνική πρωτοτυπία. Ισχύει σε όλες τις χώρες και συνδέεται με τον σύγχρονο νομικό πολιτισμό.

Το πλαίσιο λειτουργίας των φυλακών υψίστης ασφαλείας είναι σε αντιστοιχία με τους ευρωπαϊκούς και διεθνείς κανόνες. Στη δημιουργία, αλλά και στο πλαίσιο λειτουργίας τους ελήφθη υπ' όψιν η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η λειτουργία αυτών των φυλακών συνδέεται με ασύμμετρες απειλές που υπάρχουν από την τρομοκρατία και την εγκληματικότητα με την επικινδυνότητα κάποιων κρατούμενων.

Οι φυλακές υψίστης ασφαλείας υπάρχουν για να προστατεύεται η ζωή και η ασφάλεια όλων των κρατούμενων, αλλά και των σωφρονιστικών υπαλλήλων. Συνδέονται με κανόνες ασφαλείας και με αυξημένα μέτρα επιτήρησης και ελέγχου. Είναι κάτι που εσείς καταργείτε και πρέπει να σας πω ότι θα αναλάβετε και ακέραια όλη την ευθύνη για ό,τι μπορεί να ακολουθήσει. Εμείς, λοιπόν, σε αυτό δεν πρόκειται να συναινέσουμε.

Μου κάνει, όμως, επίσης, μεγάλη εντύπωση ότι από το νομοσχέδιο απουσιάζουν κάποιες διατάξεις που αφορούν την ασφάλεια στις φυλακές τύπου Α' και Β'. Προφανώς, το θέμα της ασφαλείας των φυλακών, της ασφαλείας ουσιαστικά των κρατούμενων αλλά και των σωφρονιστικών υπαλλήλων, είναι για εσάς δευτερεύον ζήτημα.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην παράγραφο 3 του άρθρου 6, σύμφωνα με την οποία κρατούμενοι με ποινές κάθειρξης από δέκα έτη και πάνω μπορούν να αποφυλακίζονται με την έκτιση του 1/3 της ποινής τους, ακόμα και ισοβίτες και καταδικασμένοι από τη δικαιοσύνη για ειδικές πράξεις. Γιατί δεν υπάρχει καμία άλλη διευκρίνιση για το ποιους αφορά το συγκεκριμένο άρθρο, αλλά προκρίνει την οριζόντια εφαρμογή του. Υπάρχει το επιχείρημα, όπως άκουσα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ότι έχουμε πολλούς ισοβίτες. Άραγε, όμως, ποιος τους κατέστησε ισοβίτες; Οι αποφάσεις της ανεξάρτητης δικαιοσύνης, τις οποίες

εσείς προφανώς θέλετε να αγνοήσετε.

Δεν λαμβάνετε, μάλιστα, υπ' όψιν σας και την αντίθετη γνώμη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων που ζήτησε την απόσυρση της συγκεκριμένης παραγράφου.

Υπάρχει, όμως, και κάτι χειρότερο που σχετίζεται με το έλλειμμα διάθεσης και διαχωρισμού των περιπτώσεων όσων πρόκειται να αποφυλακιστούν. Με τις διατάξεις που ίσχυαν για τις αποφυλακίσεις με γνώμονα την αποσυμφόρηση των φυλακών – γιατί όντως υπάρχει το συγκεκριμένο πρόβλημα – σας θυμίζω ότι εξαιρούνταν ορισμένες κατηγορίες, όπως αυτές των παιδόφιλων και όσων είχαν καταδικαστεί για εγκλήματα σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών.

Εσείς, όμως, καταργείτε αυτήν την εξαίρεση και δίνετε το δικαίωμα σε όλους αυτούς να κάνουν χρήση της συγκεκριμένης διάταξης. Ούτε την επίκληση του αυτονόητου δεν επιτρέπετε, δηλαδή να δώσετε το δικαίωμα σε δικαστές και εισαγγελείς να κρίνουν για ποιες περιπτώσεις δεν μπορεί να γίνει χρήση της συγκεκριμένης διάταξης και να αποφυλακιστούν ισοβίτες και κρατούμενοι για κακουρηγηματικές πράξεις. Αυτό είναι δείγμα ή του ότι δεν εμπιστεύεστε τη δικαιοσύνη ή του ότι τη θέλετε άβουλο όργανο σας.

Θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στο άρθρο 9 για τη λειτουργία των κέντρων ανοιχτής διαβίωσης κρατουμένων. Η συζήτηση που έγινε στην επιτροπή δεν μας διαφώτισε. Ουδείς γνωρίζει το ακριβές πλαίσιο λειτουργίας αυτών των ανοιχτών κέντρων, όπως τα ονομάζετε, αλλά δεν υπάρχουν και δικλίδες ασφαλείας.

Βέβαια, πρέπει να σας υπενθυμίσω, κύριε Υπουργέ, πως σε ό,τι αφορά την προσαρμογή των κρατουμένων σε συνθήκες ημιελεύθερης διαβίωσης, υπάρχουν οι σχετικές προβλέψεις για την εφαρμογή του στον Σωφρονιστικό Κώδικα.

Γιατί, λοιπόν, δεν προχωράτε σε σχετικές βελτιώσεις, σε προσαρμογές πάνω στον Σωφρονιστικό Κώδικα και προχωράτε με απόλυτη προχειρότητα και έλλειμμα ασφάλειας στη δημιουργία αυτών των κέντρων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία πράγματι δεν εκδικείται. Η δημοκρατία, όμως, έχει κανόνες και τους κανόνες αυτούς η Κυβέρνησή σας πρέπει να τους σεβαστεί.

Ο κ. Πανούσης μέσα από μία δημόσια παρέμβαση του εξέφρασε την ανησυχία του για το καθεστώς ανομίας και ανοχής η οποία οικοδομείται. Απευθύνθηκε στον ίδιο τον Πρωθυπουργό, τον προειδοποίησε για τους κινδύνους, για το γεγονός ότι κάποιιο αναζητούν νεκρό, για την κατάλυση των νόμων.

Υπό φυσιολογικές συνθήκες δύο πράγματα θα έπρεπε να είχαν συμβεί: Ή ο Πρωθυπουργός να συμμεριστεί τις ανησυχίες του Υπουργού του και να του δώσει τις δέουσες εντολές για τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων ή ο κ. Πανούσης να παραιτηθεί. Είναι δεδομένο, όμως, ότι τίποτα από αυτά τα δύο δεν έγινε. Ο κ. Πανούσης παραμένει στη θέση του, προτιμά να κάνει διαπιστώσεις και αναλύσεις και όχι να δρα, όπως επιτάσσει το καθήκον και ο όρκος που έχει δώσει. Ο Πρωθυπουργός μάλλον δεν θέλει να δυσχεραστεί το 4% -που πιστεύω ότι είναι πολύ μικρότερο- το οποίο βλέπει με συμπάθεια τις καταλήψεις όχι μόνο στα πανεπιστήμια, αλλά και μέσα στο Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσπάθησα να αναλύσω σύντομα τους λόγους για τους οποίους διαφωνώ με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει, όμως και ένας άλλος σημαντικός λόγος: Η αίσθηση που αποπνέει αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης όχι με τους φυσικούς εταίρους, τους λειτουργούς της δικαιοσύνης, τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και την κοινωνία, αλλά με παραβατικά στοιχεία, τρομοκράτες και αντιεξουσιαστές.

Δίνεται η εντύπωση σε όλους ότι ο νόμος αποτελεί πλέον αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Και αυτό είναι το χειρότερο μήνυμα τη χειρότερη δυνατή στιγμή!

Εύχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, οι άνεμοι, τους οποίους θα σπείρετε, να μην γεννήσουν θύελλες για την κοινωνία μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σε συνεννόηση με την κυρία Πρόεδρο θα πάμε μέχρι τον αριθμό 26, δηλαδή και την κ. Φωτεινή Βάκη. Είχα πει μέχρι τον κ. Κωνσταντινόπουλο που είναι στον αριθμό 25. Είναι ακριβώς οι μισοί. Αμέσως μετά θα μπορούμε στην ψηφοφορία.

Έχει ζητήσει τον λόγο όχι ακριβώς για δευτερολογία, απ' ό,τι κατάλαβα, αλλά για μία μικρή παρέμβαση ο κ. Λαγός. Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δεν κάνει χρήση της δευτερολογίας του, αλλά μέρος αυτής. Κύριε Λαγέ, δύο λεπτά σας φτάνουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε προηγουμένως τον κ. Μητρόπουλο, ο οποίος από το Βήμα αναφέρθηκε στη λίστα Νικολούδη, που έγινε μεγάλο θέμα τις τελευταίες ημέρες. Είχε αναφέρει πριν από λίγες ημέρες ότι στη λίστα Νικολούδη εμπλέκονται Βουλευτές και στελέχη όλων των κομμάτων πλην του ΚΚΕ. Εμείς του είχαμε πει, όπως και ο Βουλευτής μας ο Αντώνης ο Γρέγος από το Βήμα της Βουλής, να διευκρινίσει ότι σε αυτήν λίστα –και σε καμμία άλλη λίστα– δεν βρίσκεται το όνομα κανενός Βουλευτή ή στελέχους της Χρυσής Αυγής. Μας είχε πει ότι θα το κάνει, αλλά δεν το έκανε. Επειδή τον είδαμε προηγουμένως που συγκινήθηκε γι' αυτά που ακούγονται εις βάρος του –και δικαιολογημένα συγκινήθηκε εφόσον έχει δικίο– θα θέλαμε και εμείς να ακουστεί η αλήθεια, ότι δεν έχουμε καμμία σχέση με τη συγκεκριμένη λίστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Στέφανος Γκίκας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήταν παράλογο να πούμε ότι κανείς δεν θα περίμενε από τον νέο Υπουργό μέσα σε τρεις μήνες να διορθώσει όλες τις παρανομιές του σωφρονιστικού μας συστήματος και να παρυσιάσει ένα καινούργιο σωφρονιστικό σύστημα λειτουργικό και βιώσιμο.

Όμως, κύριε Υπουργέ, φοβάμαι ότι με το νομοσχέδιο το οποίο καταθέσατε, κινούμαστε προς τη λάθος κατεύθυνση.

Τρία είναι τα σημεία στα οποία θα ήθελα να αναφερθώ:

Πρώτον, με τις διατάξεις που έχετε εισαγάγει για την αποσυμφόρηση των φυλακών, απολύεται –αμνηστεύεται ουσιαστικά– ένας μεγάλος αριθμός κρατουμένων. Και ερωτώ: Από τις δώδεκα χιλιάδες και πλέον κρατουμένους πόσοι θα αποφυλακιστούν; Πόσοι ισοβίτες; Πόσοι εγκληματίες; Πόσοι ληστές; Πόσοι δολοφόνοι; Πρέπει να γνωρίζουν οι Έλληνες πολίτες, διότι είναι δεδομένο ότι τους επόμενους μήνες θα αυξηθεί η παραβατικότητα. Και δεν το λέω μόνον εγώ αυτό. Το λένε πάρα πολλοί άνθρωποι που ασχολούνται με τα αντικείμενα αυτά.

Ένα δεύτερο σημείο: Φωτογραφίζετε αποφυλακίσεις τρομοκρατών. Κύριε Υπουργέ, με την τρομοκρατία θα πρέπει να είμαστε κάθετοι. Δεν συνδιαλεγόμαστε. Δεν συζητάμε. Οι τρομοκράτες έχουν διαπράξει υπέρτατο έγκλημα. Δεν μπορούμε με φωτογραφικές διατάξεις να ικανοποιούμε αιτήματα κουκουλοφόρων, αντιεξουσιαστών και λοιπών. Φοβούμαι ότι χαϊδεύοντας τα αυτιά των κουκουλοφόρων, θα έχουμε, δυστυχώς, χειρότερα γεγονότα από αυτά που έχουμε βιώσει μέχρι τώρα. Και εύχομαι να μην είμαι μάντης κακών ειδήσεων!

Άρα, δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε σε διατάξεις που δίνουν σε τρομοκράτες ή σε ανθρωπούς που ρέπουν προς την τρομοκρατία πεδίο ελεύθερο. Δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε.

Ένα τρίτο θέμα που αναφέρθηκε από πολλούς συναδέλφους, αφορά την τροπολογία που κατετέθη από τους είκοσι οκτώ συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ για τις κουκούλες. Ουσιαστικά ζητούν την κατάργηση της διάταξης του ν. 3772/2009. Νομίζω ότι είναι λάθος να γίνει κάτι τέτοιο, διότι ουσιαστικά δίνουμε πεδίο ελεύθερο σε τρομοκράτες, σε εν δυνάμει τρομοκράτες να δημιουργούν καταστάσεις, να βανδαλίζουν, να καίνε.

Θα επαναλάβω μια έκφραση που μου έκανε πάρα πολλή εντύπωση από τη σημερινή τοποθέτηση της εισηγήτριας του ΣΥΡΙΖΑ, της σεβαστής κ. Κατριβάνου. Είπε ότι αυτός ο νόμος, ο «κουκουλονόμος», όπως λέγεται, ποινικοποίησε την πολιτική. Ήθελα να ήξερα τι υπονοούμε, λέγοντας «ποινικοποίησε την πολιτική». Είναι πολιτική οι μολότοφ; Είναι πολιτική τα γκαζάκια; Είναι πολιτική η Marfin;

Πρέπει να είμαστε κάθετοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε οτιδήποτε ενθαρρύνει κουκουλοφόρους, τρομοκράτες, έκνομες ενέργειες πρέπει να είμαστε κάθετοι και να λέμε απόλυτα όχι.

Και στο σημείο αυτό μου έκανε εντύπωση ο αξιότιμος Υπουργός κ. Βούτσης, ο οποίος είπε ότι δόγματα, νόμος και τάξη, μη-δενική ανοχή στις έκνομες πράξεις ανήκουν στο παρελθόν.

Μα, είναι δυνατόν να λέμε αυτά τα πράγματα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα; Και το κλίμα ασφάλειας των Ελλήνων πολιτών;

Νομίζω ότι η ελληνική κοινωνία έχει κατανοήσει τι συνέβαινε όλα αυτά τα χρόνια, έχει απομονώσει αυτά τα φαινόμενα και δεν θέλει επανάληψη τέτοιων ακραίων καταστάσεων και φαινομένων. Άρα, σε αυτό θα πρέπει να ομονοήσουμε.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά με πολύ καλή θέληση θέλω να πω ότι μπορούμε να φτιάξουμε ένα καλύτερο σωφρονιστικό σύστημα. Βεβαίως, πρέπει να αποσυμφωρηθούν οι φυλακές. Όμως, υπάρχουν και άλλοι τρόποι. Και εδώ είναι διαχρονική η ευθύνη. Όλες οι κυβερνήσεις οι οποίες διώκησαν τον τόπο έχουν ευθύνη.

Θα σας αναφέρω για παράδειγμα την Κέρκυρα, την εκλογική μου περιφέρεια. Οι φυλακές της Κέρκυρας είναι πολύ δύσκολες φυλακές. Όμως, τα προηγούμενα πολλά χρόνια γίνονταν συζήτηση για κλείσιμο των φυλακών αυτών και χτίσιμο μιας άλλης, καινούργιας, σύγχρονης φυλακής έξω από τον αστικό ιστό. Μα, δεν έγινε τίποτα.

Να, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν να κοιτάξουμε να βελτιώσουμε το ισχύον σωφρονιστικό σύστημα, να κοιτάξουμε να βελτιώσουμε την ιατρική περίθαλψη των κρατουμένων και τις συνθήκες διαβίωσης. Δεν μπορούμε, όμως, να αφήνουμε τους κρατούμενους έξω απλά και μόνο για να αποσυμφωρήσουμε τις φυλακές.

Θα πω και κάτι τελευταίο. Ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης ανέφερε παραδείγματα πρώην Υπουργών που είχαν έρθει σε επαφή με κρατούμενους σε υπό εξέγερση φυλακές. Σωστά έπραξαν οι Υπουργοί.

Τότε, βέβαια, κύριε Υπουργέ, τα αιτήματα ήταν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης, καλύτερο φαγητό, καλύτερες συνθήκες υγιεινής, καλύτερη επισκεψιμότητα, επισκεπτήριο. Εδώ μιλάμε για τρομοκράτες, μιλάμε για κουκουλοφόρους. Αυτός ο διάλογος είναι που θέλετε να κάνετε;

Όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος σήμερα το πρωί, από τα έξι αιτήματα τα οποία έχουν υποβληθεί από τους αντιεξουσιαστές, καλύπτετε τα πέντε. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο.

Άρα, λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να συναινέσουμε σε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο κλείνει το μάτι στους κουκουλοφόρους, κλείνει το μάτι στους τρομοκράτες και δεν υπηρετεί το εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εμείς, κύριε Γκίκα.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Αυλωνίτου.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις» μας φέρνει να ασχοληθούμε με το έγκλημα και την τιμωρία. Μας φέρνει, δηλαδή, να ασχοληθούμε με ένα ζήτημα το οποίο αποτελεί τον πυρήνα του κράτους και αν θέλετε, αποτελεί το βασικότερο λόγο ύπαρξης του κράτους.

Καταλαβαίνω, λοιπόν, ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο γεννά πάθη. Όμως, την ίδια στιγμή αναδεικνύει βασικές φιλοσοφικές διαφορές και αντιλήψεις που υπάρχουν μεταξύ μας. Οι φιλοσοφικές διαφορές είναι θεμιτές. Τα πάθη, όμως, είναι πάντα κακός σύμβουλος για όποιον νομοθετεί. Τα πάθη συνήθως κρύβουν φόβους που αν καταφέρουν να λάβουν μορφή νόμου, ικανοποιούν μεν προσωρινά το πείσμα, αλλά μακροπρόθεσμα βλάπτουν την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ονομάζουμε το σύστημα των φυλακών μας σωφρονιστικό σύστημα με την ελπίδα ότι μέσα εκεί θα επιτευχθεί ο σωφρονισμός και η διόρθωση των παραβατών, βεβαίως δια της αναλογικής τιμωρίας. Δυστυχώς, η σχετική αι-

σιοδοξία παραμένει αποκλειστικά ετυμολογική. Στην πράξη, οι φυλακές μας αποτελούν στην καλύτερη περίπτωση χώρους εναπόθεσης ανθρώπων με παραβατική συμπεριφορά, για να μη συνεχίσουν να βλάπτουν το κοινωνικό σύνολο και στη χειρότερη περίπτωση αποτελούν χώρους συνέχισης της εγκληματικής δραστηριότητας, χώρους οργάνωσης συμμοριών και χώρους εκπαίδευσης ανθρώπων που διέπραξαν μικρές παραβάσεις στα μυστικά του επαγγέλματος, ώστε την επόμενη φορά να έχουν καλύτερη τεχνογνωσία για να διαπράξουν μεγαλύτερες παραβάσεις.

Τι είναι, όμως, αυτό που κάνει το σωφρονιστικό μας σύστημα να αποτυγχάνει; Μήπως η έλλειψη πόρων; Μήπως η ανοργανωσιά; Όλα αυτά σίγουρα συντελούν. Όμως, υπάρχει μία ακόμα παράμετρος, η εκδικητικότητα. Έχοντας να διαλέξουμε ανάμεσα σε τρεις διακριτές επιλογές, δηλαδή να διορθώσουμε τους παραβάτες και να τους σωφρονίσουμε, να τους απομονώσουμε για να μη βλάπτουν την κοινωνία ή να τους εκδικηθούμε, συχνά πυκνά διαλέγουμε μία μετρημένη εκδίκηση. Βλέπετε, είναι πιο εύκολο. Είναι και φθηνότερο. Μας επιτρέπει να βγάλουμε ένα δεκάρικο λόγο για το πόσο αυστηροί είμαστε με την εγκληματικότητα, χωρίς να κάνουμε όμως τίποτα για να τη μειώσουμε. Όμως, το πρόβλημα είναι ότι μπορεί μεν να είναι κάποιος αυστηρός, αλλά την ίδια στιγμή μπορεί να είναι και αναποτελεσματικός. Αυτό είναι το πιο σημαντικό σημείο, το πιο σημαντικό πρόβλημα, από το οποίο πάσχει το σωφρονιστικό μας σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος είναι ο στόχος του σωφρονιστικού συστήματος μίας ευνομούμενης χώρας; Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι ότι πρέπει να μειώσουμε την εγκληματικότητα. Με βάση αυτό το κριτήριο, το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας επιδιώκει κατ' αρχάς να βγάλει από το σωφρονιστικό μας σύστημα την ανώφελη αυστηρότητα που καταντά επιζήμια για τη δημόσια ασφάλεια. Δεν θέλουμε να κλείνουμε ανήλικους παραβάτες σε ιδρύματα που θα τους κάνουν εγκληματίες καριέρας. Θέλουμε να τους επαναφέρουμε χρήσιμους πολίτες στην κοινωνία. Δεν θέλουμε να λειτουργούμε τις φυλακές ως ιδρύματα περίθαλψης αναπήρων που βρίσκονται σε αντικειμενική αδυναμία να εγκληματήσουν, γιατί κάτι τέτοιο δεν προάγει τη δημόσια ασφάλεια. Δεν θέλουμε φυλακές που να αδυνατούν λόγω υπερσυμφόρησης να εκπληρώσουν οποιαδήποτε σωφρονιστική ενέργεια επανένταξης των κρατουμένων στην κοινωνία. Δεν θέλουμε να αφήνουμε στις φυλακές ανθρώπους που έχουν εκτίσει την ποινή τους, γιατί καθυστερήσαμε να τους απελάσουμε και δεν ξέρουμε τι να τους κάνουμε.

Όμως, ακούω συναδέλφους να εξανίστανται και να λένε ότι αν αποσυμφωρηθούν οι φυλακές, θα ξεχυθεί στους δρόμους ένας οχετός ανομιών και θα μας πνίξει. Ξαφνικά θα γεμίσουμε τυφλούς βομβιστές, υπερήλικους βιαστές και ανάπηρους ληστές. Θα μπορούσα, ίσως, να θεωρήσω τις σχετικές παρατηρήσεις ως ένδειξη μίας διαφορετικής φιλοσοφίας για το θέμα ή ως ένδειξη, αν θέλετε, υπερευαισθησίας κάποιων για θέματα δημόσιας τάξης, αν δεν είχαμε δει τα αποτελέσματα που έφερε στη χώρα η εφαρμογή αυτής της προσέγγισης τα τελευταία χρόνια.

Όλοι μας επαινέσαμε την Ελληνική Αστυνομία, όταν κατάφερε με κίνδυνο και αυτοθυσία να συλλάβει για δεύτερη φορά το Νίκο Μαζιώτη. Τον συνέλαβε, όμως, για δεύτερη φορά, επειδή το σωφρονιστικό μας σύστημα δεν κατάφερε να τον κρατήσει μέσα την πρώτη φορά που τον είχε συλλάβει.

Όλοι μας επαινέσαμε την Ελληνική Αστυνομία όταν κατάφερε να εξουδετερώσει τα σχέδια που κατέστρωναν οι μοσχοαναθρεμμένοι επαναστάτες των πυρήνων της φωτιάς, μαζι-λέει-με τους σκληρούς ποινικούς. Πώς βρέθηκαν, όμως, αυτές οι δύο ετερόκλητες ομάδες να συνεργάζονται; Γνωρίστηκαν μέσα στις φυλακές, όπου τους συστέγαξε η υπεραυστηρότητα κάποιων Υπουργών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά υπήρξαν τα πρακτικά -θα έλεγα- αποτελέσματα της άτεγκτης στάσης των επικριτών του σημερινού νομοσχεδίου στο πρόσφατο παρελθόν. Επιτρέψτε μας, λοιπόν, να διδασκόμεθα από λάθη προηγούμενων κυβερνήσεων και να μην αξιώνετε να τα επαναλάβουμε.

Υπερψηφίζω το σημερινό νομοσχέδιο ως έχει. Το θεωρώ ένα πάρα πολύ σημαντικό πρώτο βήμα για να αποκτήσει επιτέλους

η χώρα ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό σωφρονιστικό σύστημα, ένα σωφρονιστικό σύστημα που να συνάδει με τον πολιτικό πολιτισμό μας και με το κοινωνικό κεκτημένο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος έχει τον λόγο.

Ακολουθεί η κ. Φωτεινή Βάκη και μπαίνουμε στην ψηφοφορία.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε το τρίτο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση μετά το νομοσχέδιο για την ανθρωπιστική κρίση και τα 200 εκατομμύρια, μετά το νομοσχέδιο για τις εκατό δόσεις, σήμερα επιλέγει να φέρει ένα νομοσχέδιο με κύριο πρόσωπο τον Σάββα Ξηρό και την τρομοκρατία.

Ας δούμε, όμως, τις προτεραιότητες της Κυβέρνησης.

Κύριε Υπουργέ, σήμερα δεν έπρεπε να φέρετε ένα νομοσχέδιο για την επιτάχυνση των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης, το οποίο θα βοηθούσε και τους πολίτες, αλλά και το κράτος;

Ας είμαστε ειλικρινείς, κύριοι συνάδελφοι: Υλοποιείτε δεσμεύσεις απέναντι στον αντιεξουσιαστικό χώρο και όχι μόνο. Αυτοί χτυπάνε τα νταούλια και τους ζουρνάδες και εσείς χορεύετε. Δεν διαπραγματευόσαστε ανοιχτά ή κρυφά με τους καταληψίες. Είναι συνομιλητές αρκετών Υπουργών. Το υπονόησε ευθέως ο κ. Πανούσης, ο οποίος ζήτησε από τον Πρωθυπουργό κατ' ιδίαν συνάντηση. Και μετά λέει ότι άλλαξε η πολιτική. Δεν εκτελείτε εισαγγελικές διαταγές και εντολές. Οι καταληψίες, όπως είπα και η εισηγήτριά μας, θα σταματήσουν μόνο σε πρώτη φάση όταν θα ψηφιστεί ο νόμος.

Μιλάτε για τρομοϋστερία, αλλά ο Υπουργός σας ο κ. Πανούσης, μίλησε για νεκρό. Είναι και αυτός μνημονιακός τρομολάγνος;

Κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είκοσι οκτώ Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ζήτησαν να αλλάξουν με τροπολογία τους θέματα που αφορούν τους κουκουλοφόρους.

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τον «κουκουλονόμο». «Κουκουλονόμο» τον λέγατε!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Τον «κουκουλονόμο».

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε με να μιλήσω.

Ζούμε την εποχή, κύριοι Υπουργοί, όπου στις Σκουριές είχαμε σήμερα και τη μεγάλη διαδήλωση των εργατών...

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Διαδήλωση της «EL DORADO».

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Της «EL DORADO» πολύ σωστά. Αφήστε με λίγο να μιλήσω.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Βοηθάμε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ζούμε στην εποχή όπου οι κουκουλοφόροι, κύριε Βούτση,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Φτάσαμε μια χαρά μέχρι τις 21.30'. Μην το χαλάσουμε. Να ψηφίσουμε με ηρεμία. Μετά, όταν θα με αντικαταστήσουν, ας γίνει τσακωμός.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: ...έχουν τη δυνατότητα, παρουσία της Βουλευτής σας, της κ. Ιγγλέζη, να πετάνε πέτρες, βίδες και η κυρία Βουλευτής να σας κάνει παρατηρήσεις. Και απέναντι είναι οι εργάτες, χωρίς κουκούλες, οι οποίοι αγωνίζονται για τα δικά τους δικαιώματα, ακόμα και αν διαφωνείτε. Είναι, όμως, χωρίς κουκούλες.

Εσείς θέλετε, γιατί ξέρετε ποιοι είναι. Είμαι σίγουρος ότι η κ. Ιγγλέζη ξέρει ποιοι φορούν τις κουκούλες. Και δεν είναι κάτοικοι, γιατί οι κάτοικοι δεν χρειάζεται να φορέσουν κουκούλες.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι είναι αυτά που λέτε;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι άνθρωποι από τον αντιεξουσιαστικό χώρο, είτε από την Αθήνα είτε από τη Θεσσαλονίκη. Αυτοί οι άνθρωποι...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ντροπή αυτό που λέτε! Εάν έχετε στοιχεία, να τα πείτε ευθέως τώρα! Κατηγορείτε Βουλευτή ότι...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Διαμαντόπουλε, εσείς έχετε πιο χειρότερα και δεν σας διακόπτει κανείς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι έχω πει, κύριε Πρόεδρε; Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μετά, κύριε Διαμαντόπουλε. Καθίστε στη θέση σας. Να τελειώσει ο ομιλητής και αν υπάρχει θέμα επί προσωπικού, θα σας δώσω τον λόγο. Ήρεμα!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γιατί φωνάζετε, κύριε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Κωνσταντινόπουλε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Όμως, ακόμα και σ' αυτό το θέμα με τις Σκουριές, υπάρχει ακόμα μία υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ. Θα σας καταθέσω ένα δημοσίευμα του 1994, όπου τότε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κωνσταντόπουλος μαζί με το σημερινό Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Μπαλάφα είχαν επισκεφθεί τα Μεταλλεία στις Σκουριές. Μάλιστα, ο κ. Κωνσταντόπουλος -θα σας καταθέσω το δημοσίευμα- και ο κ. Μπαλάφας και η κ. Ξηροτύρη είχαν ζητήσει τότε -γιατί κάτοικοι είχαν θέσει και τότε περιβαλλοντολογικά ζητήματα - να σταματήσει αυτή η διαδικασία απέναντι στους εργάτες της TVX. Δεν ξέρω αν είναι διαφορετικό, αν είναι «TVX» ή «EL DORADO», κυρία Κανελλοπούλου, αλλά και τότε υπήρχε επιχειρηματίας. Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, γιατί τότε ήταν νόμιμοι οι αγώνες των εργατών των Μεταλλείων, αλλά σήμερα είναι παράνομοι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ρωτάτε;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως θα μας δώσετε μία απάντηση γι' αυτό...

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μάλιστα!

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: ...ή τότε εσείς όπου πάει η Αριστερά και ο Πρόεδρος σας -ο πρώην Πρόεδρος και σήμερα στην Επιτροπή των Σοφών- κάνει το σωστό, ενώ ο οποιοσδήποτε άλλος πάει, είναι υπάλληλος της «EL DORADO»; Ήταν και τότε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κωνσταντόπουλος υπάλληλος της «TVX»; Εγώ δεν το πιστεύω.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα μιλάτε πολλή ώρα ακόμα για ανθρώπους απόντες και για ανθρώπους που δεν μπορούν να απαντήσουν;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα απαντήσετε εσείς!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Για το νομοσχέδιο έχετε να μας πείτε κάτι;

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Κυβέρνηση δια του κ. Βούτση έστειλε ένα ξεκάθαρο μήνυμα, σχετικά με το ποιους θέλει να πάει την επόμενη μέρα. Η Κυβέρνηση έχει αποφασίσει για τις επόμενες κινήσεις της. Έχει αποφασίσει με ποιους θέλει να είναι, όταν θα αποφασίσει και θα πάρει και τις τελικές της αποφάσεις για την ίδια τη χώρα και θέλει συμμάχους από τον αντιεξουσιαστικό χώρο. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν θα διαψευστεί κανένας από εμάς, γιατί αυτός ο χρόνος θα έρθει πολύ σύντομα.

Και ολοκληρώνω με μία παραίνεση προς την κ. Κωνσταντοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Άντε πάλι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κρατήστε την για αργότερα, όταν θα είναι, για να σας ακούσει.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πειράζει. Θα της το μεταφέρετε. Ας ήταν εδώ!

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες)

Κύριε Βούτση, λέτε πάρα πολλές φορές ότι αν αποτύχετε εσείς, θα έρθει η Χρυσή Αυγή.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα κάνετε εσείς εθνική ενότητα! **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης):** Δεν το είπαμε αυτό.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε με λίγο! Πριν λίγες μέρες, όταν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μίλησε για λαθρομετανάστες, η κυρία Πρόεδρος είπε ότι είναι ρατσισμός. Σήμερα, όταν ένας Χρυσευγίτης Βουλευτής χρησιμοποίησε την ίδια ορολογία, η Πρόεδρος πετούσε χαρταετό.

Πιστεύω ότι εσείς δεν θέλετε να είστε ο μέγας χορηγός της Χρυσής Αυγής. Είμαι σίγουρος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει την επόμενη μέρα να έχει σύμμαχο τη Χρυσή Αυγή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Θόρυβος-Διαμαρτυρίες)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ζητάτε τον λόγο επί προσωπικού; Γιατί εγώ δεν άκουσα να αναφερθεί ο κ. Κωνσταντινόπουλος στο πρόσωπό σας. Πείτε ποιο είναι το προσωπικό πρώτα και ύστερα θα δω αν θα σας δώσω τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς ζήτησα τον λόγο επί προσωπικού όχι σε αναφορά του κ. Κωνσταντινόπουλου, αλλά σε αναφορά δική σας και θέλω να αναπτύξω το συλλογισμό μου. Μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για λόγους καθαρά ευαισθησίας δικής μου, διαφορετικά είστε εκτός Κανονισμού.

Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό επί προσωπικού. Ορίστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βασικά υπάρχει μια αντίφαση σε αυτό που λέτε όσον αφορά την ευαισθησία σας, αλλά θέλω να το βάλω σε αντιπαράθεση με κάτι άλλο που γίνεται στην Αίθουσα από την αρχή της κοινοβουλευτικής περιόδου.

Όλοι επιτίθενται στην Πρόεδρο της Βουλής την κ. Κωνσταντοπούλου, λέγοντας ότι, δήθεν, δεν είναι αντικειμενική από το Βήματος που προεδρεύει και πως πρέπει ουσιαστικά να αλλάξει την τακτική της.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι Βήμα, είναι καρέκλα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό υπονοήσατε κι εσείς, ακόμη και σε αυτήν τη συνεδρίαση. Αλλά -έλα μου ντε!- ο πειρασμός μάλλον είναι πολύ γλυκός και υποκύψατε.

Αναφέρατε πως έχω πει εγώ χειρότερα από του Βήματος της Βουλής και πως δεν με διέκοψε κανένας. Κατ' αρχάς αυτό δεν είναι αντικειμενικό κριτήριο. Είστε Πρόεδρος και εφόσον είστε Πρόεδρος και προεδρεύετε θέλω να μου αναφέρετε τώρα τι χειρότερο έχει ειπωθεί από μένα. Μπορούμε να ανατρέξουμε και στα Πρακτικά. Αν δεν το ανακαλέσετε αυτό και δεν μου ζητήσετε συγγνώμη, θέλω να μου πείτε ποιο επίμαχο έχω πει και είναι χειρότερο.

Παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όταν θα είμαι από κάτω, θα σας απαντήσω λεπτομερώς. Επί του παρόντος δεν έχετε καμμία απάντηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπατε από πάνω, από την Έδρα. Ανακαλέστε και ζητήστε συγγνώμη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ακούσετε την απάντηση από κάτω. Ιδεολογική κατήχηση αλλού, όχι σε εμένα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να ζητήσετε συγγνώμη γι' αυτήν σας τη συμπεριφορά. Αποκαλύπτεστε! Αποκαλύπτεστε και εσείς και οι υπόλοιποι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η κ. Φωτεινή Βάκη έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Από εκεί κάνατε την παρατήρηση, όμως.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, δεν θα αντισταθώ στον πειρασμό και απευθυνόμενη στον προηγούμενο ομιλητή να πω μόνο ένα πράγμα. Οι μη βίαιες δημόσιες πράξεις επίδειξης πολιτικής ανυπακοής εναντίον περιβαλλοντικών, οικολογικών, οικονομικών εγκλημάτων, για εσάς εξισώνονται με τρομοκρατική ενέργεια. Λυπάμαι πολύ. Μας αποδείξατε ότι αυτός είναι ο νομικός και πολιτικός πολιτισμός σας και ότι έχετε πάρει διαζύγιο από οποιονδήποτε λόγο περί πολιτικών δικαιωμάτων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Στο προκείμενο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πνεύμα που διαπνέει το προς ψήφιση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τις φυλακές μάς υπενθύμισε ότι το ελληνικό σφραγιστικό σύστημα μπορεί να διανύει περήφανα μια μετά Τσέζαρε Μπεκαρία εποχή, έστω και με δύο αιώνες καθυστέρησης. Μας υπενθύμισε ότι η δικαιοσύνη δεν συρρικνώνεται στην ανταποδοτική διάσταση του οφθαλμός εναντίον οφθαλμού. Δεν είναι τιμωρία. Είναι σφραγισμός.

Μας υπενθύμισε με άλλα λόγια ότι ο ποινικός κολασμός, θωρακισμένος με ηθικές και ανθρωπιστικές αρχές, δεν εκδικείται, αλλά αποτρέπει μελλοντικές εκδηλώσεις εγκληματικής συμπεριφοράς. Μας υπενθύμισε ότι οι φυλακές δεν είναι αποθήκες αν-

θρώπων και οι κρατούμενοι δεν είναι οι αόρατοι άνθρωποι-σκίες χωρίς δικαιώματα, που πρέπει να φτάσουν στο έσχατο σημείο της βιολογικής τους υπόστασης, να σακατευτούν, να καταχωρηθούν ως ανάπηροι για να απαιτήσουν κάποια δικαιώματα.

Η μονομερής συνάρτηση των δικαιωμάτων των κρατουμένων με το ποσοστό αναπηρίας, το πόσο ανάπηρος είσαι για να σου εκχωρηθούν τα στοιχειώδη δικαιώματα, δεν εκτρέπει τη συζήτηση μόνο από τον πραγματικό σκοπό της ποινής, αλλά φαλκιδεύει και τις καταστατικές αρχές του κράτους δικαίου.

Το ακαταλόγιστο της ποινής για τους ανήλικους από δεκατριών μέχρι δεκαπέντε ετών, που εναρμονίζεται με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού αποτρέπει τον σιγματισμό, που συνεπάγεται τη σχεδόν βέβαιη επιστροφή στη φυλακή. Το ίδιο ισχύει και για τους τοξικοεξαρτημένους. Ο τερματισμός της κράτησης των υπερηλίκων, οι οποίοι θα είναι σε κατ' οίκον περιορισμό μετά το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας τους, διασφαλίζει ότι οι άνθρωποι δεν θα πεθαίνουν στις φυλακές.

Τα άρθρα για τους ανάπηρους, τους φιλοξενούμενους και τους προσωρινά κρατούμενους θα συμβάλουν στην αποσυμφόρηση των φυλακών, που είναι αδήριτη προϋπόθεση του εξανθρωπισμού τους. Πόσοι όσοι ενίστανται στα παραπάνω επισκέφθηκαν τις φυλακές, που λειτουργούν ως αποθήκες αέναου ευτελισμού πόνου και οδύνης; Πόσοι επισκέφθηκαν το νοσοκομείο των Φυλακών Κορυδαλλού, με τα δίπατα κρεβάτια και ασθενείς να συμβιώνουν με κατσαρίδες;

Η μεγάλη συμβολή του νομοσχεδίου στην επανεμφάνιση του σφραγιστικού είναι η κατάργηση των κολαστηρίων, των διαβόητων φυλακών τύπου Γ', που διέπονται σαφώς από τη λογική εξόντωσης των κρατουμένων. Η λογική των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης συνίστατο στη θανάτωση των ανθρώπων με όρους βιομηχανικής παραγωγής πτωμάτων, ανοίγοντας έτσι το δρόμο στη μεταμόρφωση των ανθρώπων σε πρώτη ύλη και επομένως στην απανθρωποίηση τους.

Προτού χρεοκοπήσει ο 21^{ος} αιώνας, ξεκίνησε αρματωμένος το διαβόητο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας και εις το όνομα της ασφάλειας ευτέλιζε τη δημοκρατία, ήρε πολιτικά δικαιώματα, μετέτρεψε τον πλανήτη σε ένα σύστημα επιτήρησης και εγκαίνιασε τους προληπτικούς πολέμους, τις προληπτικές συλλήψεις και τα «Γκουαντάναμο» μεσούσης της υπερήφανης δημοκρατίας.

Η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ' ισοδυναμεί με την αποκατάσταση της δημοκρατίας, με την αποκατάσταση της ισότητας και της αναλογικότητας, των καταστατικών, δηλαδή, αρχών ενός κράτους δικαίου. Και τούτο όχι μόνο ως προς τη λογική εκδίκασης και εξόντωσης που χαρακτηρίζουν την κάθεριξη αλλά επιπλέον και ως προς τα κριτήρια υπαγωγής των κρατουμένων στο καθεστώς των εν λόγω φυλακών, που ναρκοθετούν το δικαϊκό πολιτισμό, εφόσον δομούνται σε υποκειμενικές σχετικές και άρα επισφαλείς κρίσεις περί επικινδυνότητας, οι οποίες εκφέρονται από τον εισαγγελέα, δηλαδή ένα μονοπρόσωπο όργανο.

Τέλος και ως προς την προπαγάνδα περί νομοσχεδίου που φωτογραφίζει το Σάββα Ξηρό, κάποια ρητορικά ερωτήματα: Αναρωτιέμαι, και οι φορείς που βρέθηκαν στη Βουλή στις 8 Απριλίου, όπως Ενώσεις Δικαστικών, Ομοσπονδία Σωφρονιστικών, Συνήγορος του Πολίτη, Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου μεταξύ άλλων διάκεινται φιλικά στην τρομοκρατία; Μήπως και η κ. Βασιλική Θάνου, Πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων που σε ακρόαση φορέων στη Βουλή δήλωσε -και παραθέτω δικά της λόγια:- «Όταν ένας έγκλειστος στις φυλακές, διαπιστωμένα έχει αναπηρία 80% και έχει εκτίσει και ένα μεγάλο μέρος της ποινής του και αφού οι φυλακές δεν μπορούν να του παράσχουν τη δυνατότητα να αντιμετωπιστεί το μεγάλο αυτό πρόβλημα αναπηρίας, γιατί να έχει αντίρρηση η Ένωση Δικαστών να εκτίει το υπόλοιπο της ποινής του σε κατ' οίκον περιορισμό;». Μήπως και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μεροληπτεί υπέρ του Ξηρού, όταν καταδίκασε δις στην Ελλάδα, πρώτα το Σεπτέμβριο του 2010 και ξανά το Μάρτιο του 2011;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν να διεξάγεται η συζήτηση για ένα μείζον νομοσχέδιο που αλλάζει το δικαϊκό χάρτη με όρους «μπαμπούλα». Σε τι βοηθά την καλλιέργεια και

την εμπέδωση της δημοκρατίας η παράταση της κράτησης ενός ανθρώπου σχεδόν ετοιμοθάνατου, όποιος και να είναι αυτός; Δεν με ενδιαφέρει το ονοματεπώνυμο. Είναι δυνατόν μια θεσμική συζήτηση περί σωφρονιστικού συστήματος να ανάγεται σε διαπρωσική σχέση θύτη και θύματος;

Αναμφίβολα η ανθρώπινη ζωή είναι μοναδική και ανεπανάληπτη και κανείς νόμος δεν μπορεί να την επαναφέρει. Αναμφίβολα κανείς δεν μπορεί να μετρήσει τον ανθρώπινο πόνο. Η Χάνα Άρεντ ανέδειξε τη συγχώρεση, όχι μόνο ως καταστατικό όρο της ανθρώπινης κατάστασης αλλά και ως μονόδρομο επιβίωσης κοινωνιών τραυματισμένων από τη φρίκη του ολοκαυτώματος και των ναζιστικών θηριωδιών. Ουδείς, όμως, μπορεί να αξιώσει από τα θύματα και τους οικείους τους ούτε τη συγχώρεση, αλλά ούτε και την εκδίκηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**).

Ή για να το θέσουμε διαφορετικά: Ο νομικός πολιτισμός της νεωτερικότητας υπερβαίνει το εθνικό δίκαιο της υποχρέωσης για εκδίκηση του αίματος και καθιστά τη νομοθετική και τη δικαστική εξουσία, δηλαδή έναν τρίτο, αρμόδιες για τη συγχώρεση ή την τιμωρία.

Ωστόσο, η εκδίκηση ως αποκλειστικός γνώμονας του σωφρονιστικού συστήματος προσιδιάζει σε ολοκληρωτικά καθεστώτα και όχι σε δημοκρατίες. Και στη δημοκρατία τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι νομικές διατάξεις που εξανθρωπίζουν τις συνθήκες στις φυλακές γκρεμίζοντας τη φυλακή μέσα στη φυλακή και σωφρονίζουν χωρίς να εκδικούνται, δεν είναι a la carte και δεν ισχύουν κατά περίπτωση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Βάκη.

Θα μιλήσει άλλη μία ομιλήτρια ενόσω ενημερώνομαι από τις υπηρεσίες, η κ. Έλενα Ψαρρέα και αμέσως μετά θα προβούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής και θα σας ενημερώσω και για την διαδικασία που θα ακολουθήσουμε.

Ορίστε, κυρία Ψαρρέα, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΨΑΡΡΕΑ: Ευχαριστώ.

Με το παρόν νομοσχέδιο ο ΣΥΡΙΖΑ υλοποιεί μία προεκλογική του δέσμευση, η οποία αποτελεί επείγουσα ανάγκη, μια πρώτη σειρά σημαντικών δικαιωματικών αλλαγών που καταργούν τον ακραίο αυταρχισμό, ενισχύουν ευπαθείς κοινωνικές κατηγορίες, όπως οι ανήλικοι και ανήλικες κρατούμενοι, οι υπερήλικες ή οι ασθενείς με βαριές ασθένειες και με υψηλά ποσοστά αναπηρίας.

Βασική αντίληψη που διακατέχει το νομοσχέδιο είναι η σκέψη ότι η ίδια η έκτιση της ποινής αποτελεί επαρκές μέτρο για τον κρατούμενο. Αντίθετα, ο τρόπος έκτισης της ποινής υπό απάνθρωπες συνθήκες οδηγεί σε μία δεύτερη και οξύτερη τιμωρία και επί της ουσίας σε μια δεύτερη ποινή πιο απάνθρωπη και πιο σκληρή σε σχέση με την πρώτη. Ιδίως το πείραμα των φυλακών τύπου Γ' είναι ένα διεθνώς αποτυχημένο σωφρονιστικό πείραμα, που όπου εφαρμόστηκε, σε Ιταλία και Γερμανία παλαιότερα και πρόσφατα στην Τουρκία, όχι μόνο δεν αύξησε την ασφάλεια των πολιτών και των κρατουμένων αλλά οδήγησε σε εξεγέρσεις και βαρύ κόστος σε ανθρώπινες ζωές.

Οι φυλακές χωρίς ένα πλαίσιο σεβασμού των δικαιωμάτων των κρατουμένων είναι οι κατ' εξοχήν χώροι κλιμάκωσης της βίας είτε ανάμεσα στους κρατούμενους και τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους είτε ανάμεσα στους ίδιους τους κρατούμενους και κατά του ίδιου του εαυτού τους με τη μορφή της αυτοκτονίας.

Καμμία έκπληξη για το γεγονός ότι το νομοσχέδιο αυτό αντιμετωπίζεται από τις συντηρητικές, από τις νεοφιλελεύθερες δυνάμεις με κραυγές για νόμο και τάξη και με την πρακτική της τρομο-υστερίας. Θα μας εξέπληττε το αντίθετο. Οι δυνάμεις αυτές αντιμετωπίζουν το σωφρονιστικό σύστημα, όχι κυρίως ως μέσο ανάρθεσης της εγκληματικότητας αλλά ως δεξαμενή εξαθλίωσης των απόρων και ως μέσο ψυχικής και φυσικής εξουδετέρωσης των κρατουμένων.

Τους είναι ξένη η αντίληψη ότι ο εξανθρωπισμός και η ηπιότερη έκτιση της ποινής είναι πραγματικά αναμορφωτικά μέτρα. Μέτρα επανένταξης στην κοινωνία, μέτρα ανάρθεσης των παρα-

βατικών συμπεριφορών. Τους είναι ξένη η αντίληψη ότι οι άνθρωποι που ζουν υπό εξαιρετικά καταπιεστικές σωφρονιστικές συνθήκες, μπορούν να διεκδικήσουν καλύτερες συνθήκες κράτησης. Όταν αυτό συμβαίνει, τους είναι αδιάφορο. Και όταν διακυβεύονται ανθρώπινες ζωές, τους είναι πάλι αδιάφορο.

Η στρατιωτικοποίηση, όμως, της λειτουργίας της φυλακής δεν λειτουργεί προστατευτικά απέναντι στην κοινωνία. Αντίθετα, αντίκειται στο βασικό κανόνα του σωφρονισμού που είναι η επανένταξη. Η συρρίκνωση των δικαιωμάτων θέτει ουσιαστικά μια ισόβια διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στον κρατούμενο και την κοινωνία. Κατά τον τρόπο αυτό η φυλακή λογίζεται ως η μοίρα των κρατουμένων και ο δρόμος επιστροφής στην κοινωνία εγκαταλείπεται για πάντα.

Σε πολύ θετική κατεύθυνση κινείται η μείωση του ορίου της υπό όρους απόλυσης. Η μείωση των ορίων βασίζεται στη διαπίστωση ότι η υπέρβαση ενός σημαντικού ορίου έκτισης της ποινής, πάνω από τα 2/5, δεν λειτουργεί στην κατεύθυνση της πρόληψης τέλεσης άλλων αδικημάτων από τον κρατούμενο, αλλά στην περαιτέρω φθορά της σωματικής και ψυχικής του ακεραιότητας, καθώς και στην παγίωση μιας ροπής προς την κοινωνική απομόνωση και την καταφυγή στην παραβατικότητα ως μοναδικό σημείο κοινωνικής αναφοράς.

Προβάλλετε το επιχείρημα ότι η υπό όρους απόλυση δε θα έπρεπε να είναι οριζόντια. Όμως το ισχύον Ποινικό Δίκαιο αποδέχεται την υπό όρους απόλυση για όλους τους δραστές σοβαρών κακοεργημάτων ποινικών πράξεων. Το αποδέχεται ως τώρα και πριν από την τωρινή ρύθμιση. Άρα, το επιχείρημα αυτό στέκεται απέναντι σε όποια ανθρωπιστική αντίληψη διαπερνά γενικά το Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο.

Πολύ θετική είναι επίσης η επέκταση της υπό όρους απόλυσης πέρα από τις ως τώρα περιπτώσεις και σε αναπήρους με ποσοστό άνω του 50%, εφόσον δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν και όχι μόνο σε όσους υπερβαίνουν το 67%, καθώς και η έκτιση της ποινής κατ' οίκον σε όσους είναι ανάπηροι άνω του 80% και έχουν εκτίσει ήδη δέκα έτη από την ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Ανεξαρτήτως της βαρύτητας ή του είδους της πράξης και σε αντίθεση με τη λογική της αυταρχικής τρομο-υστερίας, άνθρωποι που είναι βαριά ασθενείς και ανάπηροι πρέπει να μπορούν να απολυθούν. Η δημοκρατία και το κράτος δικαίου δεν μπορούν να συγκροτούν μια εκδικητική κοινωνικά και ανθρώπινα ανάληψη και απάνθρωπη πραγματικότητα. Οι κρατούμενοι με τις παραπάνω προϋποθέσεις πρέπει να λαμβάνουν τη δυνατότητα να ζήσουν το υπόλοιπο της ζωής τους σε ανθρώπινες και οικείες σε αυτούς συνθήκες. Το να πεθάνει στη φυλακή ένας βαριά ανάπηρος κρατούμενος, αποτελεί όνειδος για την κοινωνία και όχι κάποια μορφή δήθεν άμυνας της δημοκρατίας.

Θα ήθελα λίγο να σταθώ στη βουλευτική τροπολογία για την κατάργηση των διατάξεων του λεγόμενου «κουκουλονόμου». Οι διατάξεις αυτές επιτείνουν την τιμωρία λόγω μιας συμπεριφοράς η οποία δεν είναι λογική ούτε και αναλογική να επιτείνει από μόνη της την ποινή, δεδομένου ότι οι περιστάσεις τέλεσης του εγκλήματος ή τα κίνητρα ή ο τρόπος τέλεσης λαμβάνεται υπ' όψιν κατά το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα. Η αύξηση του ορίου ποινής λόγω της κουκούλας είναι άχρηστη και επικίνδυνη.

Η δική σας λογική, η λογική των προηγούμενων κυβερνήσεων, ήταν η αύξηση των διοικητικών μέτρων, η γιγάντωση του κατασταλτικού μηχανισμού για να αντιμετωπίσετε τη λαϊκή οργή που προξενούσε η βαρβαρότητα των αντιμνημονιακών πολιτικών σας. Η προηγούμενη κυβέρνηση αλλά και οι διωκτικές αρχές ως τώρα έκαναν όχι μόνο χρήση αλλά σαφή κατάχρηση αυτών των διατάξεων κατά των διαδηλωτών.

Επίσης, θετική είναι η τροπολογία για την τροποποίηση της λήψης DNA, ώστε να αποτρέπεται η εξαναγκαστική λήψη του και μάλιστα κατά τρόπο που προσβάλλει την αξιοπρέπεια του ανθρώπου.

Το νομοσχέδιο στο σύνολό του αντιμετωπίζει το πρόβλημα υπερσυσσώρευσης των φυλακών, αποκαθιστά και ενισχύει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η υπερσυσσώρευση των φυλακών τα τελευταία χρόνια και ιδίως κρατουμένων οι οποίοι είναι φτωχοί, μετανάστες, μετανάστες, άποροι, άπορες και άστεγοι, χρήστες ναρκωτικών ουσιών οδηγεί σε αυτό που διεθνώς χαρακτηρίζεται

ως διαχείριση της φτώχειας μέσω του ποινικού και του σωφρονιστικού συστήματος.

Για μας η φτωχοποίηση και ο κοινωνικός αποκλεισμός ευρύτατων απόρων στρωμάτων σχετίζονται με τα μνημόνια, την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική των τελευταίων ετών στη χώρα μας και την Ευρώπη. Για μας η αναδιανομή σε φιλολαϊκή και φιλεργατική κατεύθυνση είναι το καλύτερο, διαρκέστερο και αποτελεσματικότερο αντεγκληματικό και αντιπαραβατικό μέτρο.

Η φυλακή για χιλιάδες κρατούμενους και κρατούμενες είναι το σπίτι τους, όπως και για τους υπαλλήλους που περνούν τη μισή μέρα τους εκεί. Μπορείτε να μας περιγράψετε πώς πρέπει να είναι αυτό το σπίτι; Γιατί εμείς μπορούμε να σας περιγράψουμε πώς είναι τώρα. Συνθήκες κολαστηρίου. Και αυτό φιλοδοξούμε να αλλάξουμε. Σε αυτές τις συνθήκες κρίσης όταν το βίωμα της ανεργίας, της φτώχειας, της αδικίας και τελικά της εξαθλίωσης αφορά μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας δεν εξορίζεται η ανησυχία για όσους και όσες ζουν έγκλειστοι. Ο πόνος και το άγχος του καθενός και της καθεμίας δυναμώνει την αλληλεγγύη και την διεκδίκηση για όλους και όλες. Αυτή είναι η δική μας αντίληψη.

Η απάντηση λοιπόν, δεν μπορεί παρά να είναι ο περιορισμός της φτώχειας, η επίλυση άμεσα των πιο ακραίων μορφών της και η οικονομική και κοινωνική αναδιανομή σε βάρος όσων έχουν επί χρόνια πλουτίζει από τη διόγκωσή της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Φαρρέα. Ενημερώνομαι ακόμα από τις υπηρεσίες, οπότε θα δώσω τη δυνατότητα σε άλλον έναν ομιλητή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε. Παρακαλώ! Έχει γίνει συμφωνία με τον κ. Κακλαμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Αθανασία Αναγνωστοπούλου και αμέσως μετά προβαίνουμε στην ψηφοφορία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευτυχώς που τηρούμε αυτά που έχουμε συμφωνήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται πρώτη φορά σοβαρή απόπειρα για τον εξορθολογισμό του σωφρονιστικού συστήματος. Μια επίσκεψη στις φυλακές της χώρας αρκεί για να αντιληφθεί κανείς ότι το ελληνικό σωφρονιστικό σύστημα πάσχει. Δεν θα αναφέρω εδώ τις καταδικαστικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και δεν θα αναφέρω τα διεθνώς ισχύοντα - ειπώθηκαν από πολλούς συναδέλφους και συναδέλφισσες πριν από εμένα.

Αυτό το νομοσχέδιο με τα δώδεκα άρθρα, στα οποία αναπτύσσεται, αποτελεί τη βάση -δεν είναι αποσπασματικό- για να θεμελιωθεί ένα μελλοντικό στρατηγικής πνοής σχέδιο για το σωφρονιστικό σύστημα. Λέω ότι το νομοσχέδιο εξορθολογίζει και μεταρρυθμίζει ένα από τα σημαντικότερα συστήματα έκφρασης της δημόσιας ζωής. Σε μια χώρα που μιλάμε νυχθημερόν για μεταρρυθμίσεις ήρθε η στιγμή να αποδείξουμε τι είδους μεταρρυθμίσεις θέλουμε.

Οι μεταρρυθμίσεις έχουν πράγματι πολιτικό, ιδεολογικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιεχόμενο. Δεν είναι άχρωμες πολιτικά. Είναι άλλο η ιδεοληψία, άλλο η ιδεολογία. Σε αυτήν την Αίθουσα διαπιστώνω ότι πολλά κόμματα, κυρίως τα κεντρώα, το ξεχνάνε. Για τον ίδιο λόγο και ο εξορθολογισμός και η εκλογίκευση δεν είναι άχρωμα και μηχανιστικά θέματα. Αυτά είναι γνωστά εδώ και δύο αιώνες.

Άρα, λοιπόν, ένα σύστημα μεταρρυθμιστικό, όπως το σωφρονιστικό που αποπειράται αυτό το νομοσχέδιο να κάνει, είναι προοδευτικό όταν λειτουργεί χειραφετικά, όταν ωθεί την κοινωνία να σκεφτεί τον εαυτό της διαφορετικά, όταν την υποχρεώνει να αναθεωρεί συνεχώς τους ίδιους τους φόβους της, όταν την προκαλεί να ανασυγκροτεί το δημόσιο χώρο αυτούς που περικλείει και αυτούς που αποκλείει κάθε φορά με ανθρωπιστικούς και δικαιопολιτικούς τρόπους.

Όταν λέω ανθρωπιστικούς τρόπους αποδίδω σε αυτόν τον όρο βαθιά ορθολογική έννοια. Της αποδίδω, δηλαδή, την έννοια της

δικαιοσύνης, της συνεχούς διεκδίκησης για δικαιοσύνη, για δημοκρατία, για ισονομία. Οι δώδεκα ευεργετικές διατάξεις του νομοσχεδίου εντάσσονται ακριβώς σε αυτό το πνεύμα του ορθολογισμού με το περιεχόμενο της συνεχούς διεκδίκησης, την οποία ένα κράτος είναι υποχρεωμένο διαλεκτικά να κατοχυρώνει. Τονίζω τη λέξη «διαλεκτικά», γιατί φαίνεται σε αυτήν την Αίθουσα, παρ' όλο που είναι Κοινοβούλιο, την έχουμε ξεχάσει.

Ο κ. Φορτσάκης, στην ομιλία του, μας έδωσε έναν ορισμό για την ποινή. Εκπλήσσομαι λίγο, γιατί εγώ δεν είμαι νομικός. Παρ' όλα αυτά ξέρω ότι η αρχή του σωφρονισμού εμπεριέχει υποχρεωτικά και εξ ορισμού την έννοια της τιμωρίας για αξιόποινες πράξεις. Η τιμωρία έγκειται στη στέρηση της ελευθερίας, όχι όμως και των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μέσον και όχι ως αυτοσκοπός.

Η κατάργηση, για παράδειγμα, φυλακών τύπου Γ', η πιο ελαστική αντιμετώπιση των ανηλίκων, ο σεβασμός σε βαριές ασθένειες, η αναγνώριση της τοξικοεξάρτησης ως ασθένειας και όχι ως άλλης μιας αξιοποίησης πράξης δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να επιχειρούν να επαναφέρουν τις βασικές αρχές του σωφρονισμού στο προσκήνιο καταργώντας όχι ακριβώς την τιμωρητική χαρακτηρισή, αλλά την εκδικητική προέκταση αυτού.

Είναι απολύτως κατανοητό ότι η Νέα Δημοκρατία, με την ακροδεξιά λογική που έχει κυριαρχήσει σε αυτό το κόμμα, επιδιώκει να αντιμετωπίσει το νομοσχέδιο με όρους τρομοκρατίας, υστερίας, αναρχίας, βίας, κ.λπ..

Εντάσσει, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο για το σωφρονιστικό σύστημα στην ακροδεξιά γραμμή του εκφοβισμού -βία, αναρχία, τρομοκρατία- παρουσιάζοντας το ως το αποκορύφωμα των πολιτικών ενεργειών μιας Κυβέρνησης αριστερής, όπως όμως η Αριστερά παρουσιάζονταν στις πιο άγριες μετεμφυλιακές στιγμές αυτού του τόπου.

Κατανοώ απολύτως τις ενστάσεις σε προσωπικό επίπεδο της κ. Μπακογιάννη. Όμως, ο νομοθέτης όσο σκληρά και να είναι τα προσωπικά βιώματα, είναι υποχρεωμένος να τα υπερβαίνει και δεν μπορεί να κάνει φωτογραφικές εξαιρέσεις, γιατί σ' αυτήν την περίπτωση θα ήταν φωτογραφικές εξαιρέσεις.

Θέλω, όμως, να τονίσω ένα πράγμα σ' αυτήν την Αίθουσα. Η Αριστερά, η δική μας Αριστερά, έχει κάνει αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Έχουμε μία τεράστια βιβλιογραφία για το πώς η τρομοκρατία πλήττει εμάς τους ίδιους. Όπως έγραφε ο Άγγελος Ελεφάντης, ο οποίος θα είναι άγνωστος σε πολλούς από εσάς, «στα ταμεία της δημοκρατίας η Αριστερά έχει πολλές καταθέσεις». Αναρωτιέμαι: Σε αυτά τα ταμεία, η Δεξιά των κυρίων Γεωργιάδη και Βορίδη πόσες καταθέσεις έχει; Με το τσεκούρι μήπως;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Το περίεργο δεν είναι η στάση της Νέας Δημοκρατίας. Το περίεργο είναι η στάση του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ. Βλέπω ότι μέσα από έναν άλλο δρόμο ευνοούν εντελώς αυτήν την ακροδεξιά ρητορική. Στο όνομα της ιδεοληψίας θεωρούν ότι οι μεταρρυθμίσεις σε οποιοδήποτε επίπεδο δεν μπορούν να έχουν ιδεολογικό περιεχόμενο. Αυτό, όμως, που κάνουν δεν είναι τίποτα άλλο, παρά να ανοίγουν όχι την κερκόπορτα αλλά την πύλη τη βασιλική σε όλη αυτήν την ακροδεξιά ρητορική.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι ο κ. Βενιζέλος σε ένα χειμαρρώδη λόγο, όπως είπε ο Υπουργός κ. Βούτσης, έδειξε τις αντιφάσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Η προσπάθεια που γίνεται είναι να φανεί ο ΣΥΡΙΖΑ ως ένα ανεύθυνο κόμμα, το οποίο δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να οδηγεί τη χώρα στην καταστροφή.

Κλείνοντας, θα παραθέσω ένα απόσπασμα όχι από έναν αριστερό, αλλά από μία μάλλον δεξιά πολιτικό την κ. Σιμόν Βέλ. Μεταξύ 1957-1964 διηύθυνε το σωφρονιστικό σύστημα της Γαλλίας και υπογραμμίζει: «Στη μακρά προσπάθεια, αναγκαία προκειμένου το γαλλικό σωφρονιστικό σύστημα να έρθει σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο, οι καλές προθέσεις προσκρούουν σε ένα εμπόδιο πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί και από τις οικονομικές δυσκολίες. Και αυτό είναι η κατάσταση του πνεύματος κοινωνικού και πολιτισμικού των κομμάτων».

Αυτό προσπαθείτε να ενισχύσετε συνέχεια εδώ μέσα απ' αυτά που άκουσα: μια κατάσταση πνεύματος φοβίας, εκφοβισμού εναντίον της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αναγνωστοπούλου.

Έχουμε ολοκληρώσει τους ομιλητές επί της αρχής και θα προβούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής. Ωστόσο ένας εκ των ειδικών αγορητών που δεν θα ήθελε σήμερα να πρωτολογήσει επί των άρθρων, ο κ. Φωτήλας από το Ποτάμι ζήτησε τρία λεπτά δευτερολογίας επί της αρχής. Αν δεν υπάρχει αντίρρηση, προτείνω να δοθεί η δυνατότητα στον συνάδελφο να μιλήσει.

Κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο. Μπορείτε τυπικά να μιλήσετε κι από τη θέση σας, γιατί ο χρόνος ομιλίας σας είναι κάτω των επτά λεπτών.

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Τα μαθαίνω σιγά σιγά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δευτερολογία μου θα ήθελα να αναφερθώ στις τροπολογίες που κατατέθηκαν με το νομοσχέδιο, οι δύο είναι από τον Υπουργό και οι άλλες δύο από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Βέβαια, δεν ξέρουμε αν θα τις κάνει δεκτές ο κύριος Υπουργός. Επί των άρθρων θα αναφερθώ, όπως είπε και η κυρία Πρόεδρος, στην αυριανή συνεδρίαση.

Η πρώτη τροπολογία αφορούσε τη μεταφορά του χαρτοφυλακίου της Δημόσιας Τάξης στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ευτυχώς, η Κυβέρνηση δύο ημέρες μετά την κατάθεση της εν λόγω εκπρόθεσμης τροπολογίας την απέσυρε με το αιτιολογικό ότι θα επανεξετάσει στο μέλλον αυτήν την πιθανότητα.

Προφανώς, η Κυβέρνηση κατανόησε το βεβιασμένο της εν λόγω απόφασης και χαϊρόμαστε που έλαβε υπ' όψιν της τις επιφυλάξεις μας. Όμως, δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε ότι η Κυβέρνηση πρώτα ανακινώνει μια νομοθετική πρωτοβουλία και μετά ελέγχει αν είναι σωστή. Δηλαδή, επιβεβαιώνεται η προχειρότητα, με την οποία πορεύεται.

Οι άλλες δύο τροπολογίες κατατέθηκαν από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Η πρώτη αφορά την κατάργηση των διατάξεων των άρθρων 25 και 27 του ν.3772/2009 και την τροποποίηση διατάξεων Ποινικού Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην ουσία, αναφέρεται στην επαύξηση των ποινών σε πέντε συνολικά εγκλήματα, προβλεπόμενα στα άρθρα 189, 308Α, 310, 380 και 382 του Ποινικού Κώδικα, όταν αυτά τελούνται από άτομα με καλυμμένα ή αλλοιωμένα χαρακτηριστικά.

Επειδή έχει υπάρξει πολλή σύγχυση και παραπληροφόρηση με το συγκεκριμένο ζήτημα, αυτό που πρέπει να πούμε είναι αυτό που ήδη επεσήμανε τόσο ο κ. Αθανασίου όσο και ο κ. Γεωργιάδης, με το δικό του μοναδικό τρόπο, ότι δεν πρόκειται για ιδιώνυμο έγκλημα, για πράξη δηλαδή που αποτελεί απόπειρα ή κάποια προπαρασκευαστική ενέργεια βασικών αδικημάτων που τιμωρούνται με ιδιαίτερη ποινή, αλλά πρόκειται για μια επιβαρυντική περίπτωση συγκεκριμένων εγκλημάτων. Δηλαδή, δεν τιμωρείται κάποιος επειδή φοράει κουκούλα. Τιμωρείται αυστηρότερα, επειδή διέπραξε έγκλημα φορώντας κουκούλα, καλύπτοντας δηλαδή τα χαρακτηριστικά του. Δηλαδή, η κουκούλα από μόνη της δεν αποτελεί αδικήμα, αλλά μόνο επιβάρυνση σε ήδη τελεσθέν έγκλημα.

Η δεύτερη τροπολογία των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ αφορά την τροποποίηση του άρθρου 200Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και αφορά τη λήψη DNA.

Θα ήθελα να τονίσω δύο σημεία. Όταν λέει ο Ποινικός Κώδικας ότι η λήψη DNA είναι υποχρεωτική, αυτό δεν σημαίνει ότι ο δράστης υποχρεούται διά της βίας να δώσει δείγμα DNA, προκειμένου να γίνει πραγματογνωμοσύνη. Όταν ο νόμος αναφέρει ότι η λήψη είναι υποχρεωτική, εννοεί ότι ο ανακριτής που χειρίζεται και γνωρίζει την υπόθεση δεν έχει τη διακριτική ευχέρεια αν θα ζητήσει ή όχι δείγμα DNA. Είναι υποχρεωμένος να το ζητήσει. Το αν θα το δώσει ο δράστης ή όχι αυτό είναι καθαρά στη δική του διακριτική ευχέρεια. Αυτό λέει ο νόμος και πρέπει να το διευκρινίσουμε προς αποφυγή παρεξηγήσεων και παρερμηνειών.

Η τέταρτη τροπολογία αφορά ρυθμίσεις σχετικά με τον κατ' οίκον περιορισμό. Με τη συγκεκριμένη τροπολογία επιχειρείται η κατάργηση της προσωρινής κράτησης συγκατηγορουμένων συζύγων, συμβίων και συγγενών εξ αίματος έως και δεύτερου βαθμού και είναι απορίας άξιο που η Κυβέρνηση αισθάνθηκε την

ανάγκη να φέρει και άλλη διάταξη, ειδικότερα από τη στιγμή που η ψυχική πίεση αναγνωρίζεται ήδη με ευνοϊκές ρυθμίσεις, που προϋπάρχουν στον Ποινικό Κώδικα και συγκεκριμένα στα άρθρα 231 και 232, τα οποία αφορούν γενικά τους οικείους.

Συγκεκριμένα, τα άρθρα 231 και 232 του Ποινικού Κώδικα, τα οποία έχουν να κάνουν με την κύρια δίκη κατηγορουμένων για υπόθαλψη εγκληματιών ή αποσιώπηση εγκλήματος από οικείο, προβλέπουν την υποχρεωτική απαλλαγή των εν λόγω κατηγορουμένων.

Αυτό το γνωρίζει ο ανακριτής κατά την προανακριτική διαδικασία και βέβαια έχει τη δυνατότητα να μην προφυλακίσει τον κατηγορούμενο, εφόσον μάλιστα γνωρίζει ότι στην κύρια δίκη ο κατηγορούμενος θα απαλλαγεί.

Στις ελάχιστες, λοιπόν, περιπτώσεις που θα διατάξει την προφυλάκιση του κατηγορούμενου, παρ' όλο που γνωρίζει ότι αυτός στην κύρια δίκη θα απαλλαγεί, σημαίνει ότι από τη γνώση όλης της δικογραφίας προκύπτουν σαφείς ενδείξεις ότι θα εγκληματίσει ξανά ή ότι είναι ύποπτος φυγής.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, θεωρείτε ότι είναι φρονιμότερο να παρακάμψετε το φυσικό δικαστή, ο οποίος -επαναλαμβάνω- έχει την πλήρη εικόνα όλης της δικογραφίας, παραμερίζοντας και υποτιμώντας το έργο του; Νομίζω ότι κινείστε στη λάθος κατεύθυνση.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε να δεχθούμε οριζόντιες αποφυλακίσεις κρατουμένων με μόνο κριτήριο την ηλικία τους και λόγους υγείας, χωρίς να αξιολογείται με κανέναν τρόπο η προσωπικότητά τους. Και σίγουρα δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το στοίβαγμα όλων των κρατουμένων, ανεξαρτήτως αδικημάτων, σε ένα χώρο ούτε μπορούμε να συναινέσουμε στο να αφήνονται οι ανήλικοι απροσάτευτοι, όμηροι οργανωμένων κυκλωμάτων προς εκμετάλλευση.

Το Ποτάμι δεν θα συναινέσει στην αναπαραγωγή ξεπερασμένων και αποτυχημένων πρακτικών του παρελθόντος, σε συνταγές που έχουν δοκιμαστεί και έχουν αποτύχει κατ' εξακολούθηση. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν μας αφήνει περιθώρια να υπερψηφίσουμε επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Φωτήλα.

Κυρίες συνάδελφε, όπως ζητήσατε θα σας παραλείψουμε από τις εισηγήσεις στην επί των άρθρων και τροπολογιών τοποθέτηση και θα κάνετε την τοποθέτησή σας αύριο εξ αρχής για τα άρθρα και τις τροπολογίες.

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ναι, σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προβούμε τώρα στην ψηφοφορία επί της αρχής και εν συνεχεία θα σας κάνω μια ενημέρωση πριν μπούμε στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις».

Θα προβούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής, η οποία γίνεται με πλειοψηφία των παρόντων, κατά τον τρόπο που εξηγήσαμε και το πρωί. Επειδή όμως υπάρχουν κάποια κόμματα που δεν εκπροσωπούνται συνολικά, αλλά από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, θα παρακαλέσω να διευκρινίζεται εν συνεχεία η τοποθέτηση των κομμάτων. Όσοι δέχονται το νομοσχέδιο θα λένε «ΝΑΙ». Δεν είναι διά ανατάσεως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ακουστήκε διά βοής το «ΝΑΙ», παρακαλώ όμως να διευκρινιστεί πώς τοποθετούνται όσοι δεν ψηφίζουν «ΝΑΙ».

Η Νέα Δημοκρατία διά του εισηγητή της;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η Χρυσή Αυγή;

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Ποτάμι;

ΙΑΣΩΝ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουν ψηφίσει «ΝΑΙ».

Το ΠΑΣΟΚ;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα)

Πριν εισέλθουμε στην επί των άρθρων συζήτηση, θα μου επιτρέψετε - με δεδομένο ότι ανέκυψαν ζητήματα που ετέθησαν ενώπιον του Σώματος - να κάνω κάποιες πολύ σύντομες ενημερωτικές διασαφήσεις.

Πρώτον, εν σχέσει με την Επιτροπή Πόθεν Έσχες της Βουλής σήμερα ζήτησα από τη Διάσκεψη των Προέδρων να συμπληρωθεί μία εκκρεμότητα που υπάρχει και είναι ο ορισμός αντικαταστάτη-αναπληρωτή του Δ' Αντιπροέδρου της Βουλής, δηλαδή του κ. Κακλαμάνη, που ex officio συμμετέχει. Τα δύο κόμματα που δικαιούνται διά των Αντιπροέδρων τους να αναπληρώνουν τον Δ' Αντιπρόεδρο, δηλαδή το Ποτάμι και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επιφυλάχθηκαν να συνεννοηθούν και να μας γνωστοποιήσουν μέχρι την επόμενη συνεδρίαση ποιος θα αναπληρώνει τον Δ' Αντιπρόεδρο.

Οι λοιπές εκκρεμότητες με τελευταία τον καθορισμό του Προέδρου της Αρχής για το Ξέπλυμα ολοκληρώθηκαν τη Μεγάλη Πέμπτη. Επομένως, από τους εξωτερικούς παράγοντες που περιλαμβάνουμε διορισμούς και γνωστοποιήσεις έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία τη Μεγάλη Πέμπτη, δηλαδή πριν λίγες ημέρες. Η Διάσκεψη Προέδρων θα ορίσει τον αναπληρωτή του Δ' Αντιπροέδρου και απομένει η τελευταία πράξη που θα είναι να ορίσω κι εγώ, ως Πρόεδρος της Βουλής, τον Αντιπρόεδρο που θα προεδρεύει της επιτροπής. Συνεπώς η επιτροπή θα συγκροτηθεί πάρα πολύ άμεσα και νομίζω ότι θα πρέπει να επιληφθεί εκείνων των θεμάτων, τα οποία πραγματικά δεν μπορεί να μένουν ούτε αδιερεύνητα ούτε ανεξερεύνητα.

Δεύτερη παρατήρηση προς πάσα κατεύθυνση και προς αυτούς που κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν: Η τοποθέτηση της Προέδρου της Βουλής είναι ότι η λέξη «λαθρομετανάστες» από όποιον και αν εκφέρεται είναι ρατσιστική και πρέπει να αποφεύγεται. Δεν πρέπει να διατυπώνεται εντός Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όποιος κάνει ότι δεν καταλαβαίνει, προφανώς θέλει να ξεχάσουμε την πράξη νομοθετικού περιεχομένου, με την οποία ιδρύθηκαν τα κέντρα κράτησης.

Τρίτη παρατήρηση: Θα απαντήσω και θα διαψεύσω μόνο στον βαθμό που αφορά τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και το πόσο ανοιχτό είναι ή δεν είναι το Κοινοβούλιο. Διακινείται μέσα από δημοσιεύματα, μέσα από ιστοσελίδες -οι οποίες επιμένουν στην παραπληροφόρηση διότι δεν μαθαίνουν από το πάθημά τους- ότι δήθεν ζήτησε αντιπροσωπεία των μεταλλωρύχων να δει την Πρόεδρο της Βουλής και δήθεν απερρίφθη αυτό το αίτημά τους.

Διευκρινίζω, λοιπόν, ότι εξήγησε μία αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τρία άτομα, πράγματι, να δουν την Πρόεδρο της Βουλής. Τους ενημέρωσε το Γραφείο μου ότι βεβαίως μπορούν να δουν την Πρόεδρο της Βουλής, μόνο που εκείνη την ώρα διεξαγόταν η Διάσκεψη των Προέδρων, στην οποία συμμετείχαμε. Τους ζητήθηκε να αναμείνουν, είπαν ότι δεν μπορούν να αναμείνουν σήμερα και θα επανέλθουν αύριο. Αυτά για εκείνους που επιμένουν να λειτουργούν ως μονταζιέρα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν διεξαγόταν η Διάσκεψη των Προέδρων εκείνη την ώρα, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η δε πολιτική της Βουλής σε σχέση με τα συλλαλητήρια, σε σχέση με τα κινήματα και σε σχέση με τους πολίτες γενικά, όποιοι κι αν είναι αυτοί, είναι η πρακτική της ανοιχτής Βουλής. Γι' αυτό και ανοίξαμε τη Βουλή και δέχθηκαν το αναφασιστικό συλλαλητήριο πριν από δύο μήνες, ανοίξαμε τη Βουλή την ημέρα κατά του ρατσισμού -21 Μαρτίου-

και δέχθηκαν όλες τις μεταναστευτικές κοινότητες και μάλιστα στην Αίθουσα Γερουσίας κάναμε και μία ζωντανή συζήτηση, που και αυτή ενόχλησε, και ανοίγουμε την πόρτα της Βουλής στην κοινωνία και σε όλους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αλλά όχι στους εργαζόμενους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κατά τον ίδιο τρόπο, άνοιξε η πύλη της Βουλής το πρωί σε εκείνους τους συγγενείς θυμάτων τρομοκρατικών επιθέσεων που θέλησαν να μοιράσουν υλικό και να διαμαρτυρηθούν για το νομοσχέδιο, άνοιξε η πύλη της Βουλής και πραγματοποιήσαν αυτήν τη διαμαρτυρία και αυτήν την άσκηση συνταγματικών δικαιωμάτων. Νομίζω ότι θα πρέπει λίγο όλοι να εκπαιδευθούμε σε περισσότερη δημοκρατία και να μην ενοχλούμαστε, γιατί όταν κάποιος τα ασκούν αυτά μπορεί να αισθανόμαστε καταπιεζόμενοι, όταν εμείς τα ασκούμε αισθανόμαστε ότι απελευθερωνόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση επί των άρθρων.

Θα δώσω τον λόγο στην εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επί της διαδικασίας θα ήθελα τον λόγο, κυρία Πρόεδρε!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Μήπως θέλει ο κύριος Υπουργός τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Κατριβάνου, στην επί των άρθρων συζήτηση ξεκινάμε με τους εισηγητές, εκτός αν θελήσει ο Υπουργός να παρέμβει και να εισηγηθεί. Δεν αντελήφθη κανείς κάτι τέτοιο.

Θέλετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα μπορούσα να πω δυο λόγια.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επί της διαδικασίας θα ήθελα τον λόγο, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Μητσοτάκη, μετά τον Υπουργό θα σας δώσω τον λόγο, για να φάμε άλλα σαράντα πέντε λεπτά επί της διαδικασίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν θα μου κάνετε παρατηρήσεις, ειδικά εσείς που καθυστερήσατε σαράντα πέντε λεπτά, να είμαι σαφής! Και να αφήσετε τις ειρωνείες επιτέλους σε αυτήν την Αίθουσα! Αρκετά πια σας ανεχτήκαμε! Αρκετά!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, παίρνω τον λόγο -αν δεν κάνω λάθος- για να πω δυο λόγια για το πρώτο άρθρο, στο οποίο εισερχόμαστε τώρα. Νομίζω ότι επαρκώς εξηγήθηκε το ότι η κατάργηση αυτού του μοντέλου, αυτού του τύπου φυλακής, προάγει τον ανθρωπισμό, ιδίως επειδή επρόκειτο για ένα κατάστημα το οποίο δεν ήταν δυνατόν να έχει επαρκείς όρους περιθάλψης, αλλά νομίζω ότι επαρκώς εξηγήθηκε και πολλές φορές ότι η κατάργηση αυτού του τύπου καταστημάτων θα συνεπάγεται για τη χώρα μας περισσότερη ασφάλεια, αφού στη θέση του θα υπάρχει ένα διάσπαρτο σύστημα πτερύγων ασφαλείας.

Εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι αυτό πολλές φορές εξηγήθηκε και ωστόσο αγνοήθηκε από ορισμένους, όπως τοποθετήθηκαν, Βουλευτές. Φάνηκε να μην έχει ακουστεί. Θα ήθελα για τον λόγο αυτό να επαναλάβω ότι η διατήρηση τμημάτων, πτερύγων με αυξημένα μέτρα ασφαλείας προκύπτει και από το γράμμα του άρθρου, το οποίο καλείστε να ψηφίσετε, το οποίο επιφυλάσσεται των διατάξεων του άρθρου 11 παράγραφος 4 και 5, όπου μνημονεύεται η δυνατότητα ύπαρξης πτερύγων με αυξημένη ασφάλεια.

Εάν έχω και ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να διορθώσω κάτι το οποίο ακούστηκε και το οποίο ίσως δεν έχει συνάφεια με το πρώτο άρθρο. Είναι γενικό θέμα και δεν με αφορά προσωπικά, αλλά πρέπει να διορθωθεί γι' αυτούς τους οποίους αφορά. Άκουσα ότι ο Αθανάσιος Κανελλόπουλος, ο Γεώργιος Κουβελάκης και ο Ευάγγελος Βενιζέλος έκαναν διάλογο με εξεγερμένους κρατούμενους επειδή τα αιτήματα τότε ήταν

ελαφρά και αφορούσαν τις συνθήκες κράτησης κ.λπ..

Πρέπει να πω ότι τα αιτήματα του 1990 αφορούσαν την κατάργηση της θανατικής ποινής, η οποία τότε ίσχυε και προβάλλονταν από ανθρωποκτόνους. Επίσης πρέπει να σας πω ότι στα αιτήματα του 1990 υπήρχε η κατάργηση του τότε «τρομονόμου», ο οποίος και καταργήθηκε το 1993 και βεβαίως επανήλθε με νέα μορφή, πιο εκτεταμένη, αργότερα.

Επίσης πρέπει να σας πω ότι μεταξύ των αιτημάτων, τα οποία είχαν υποβληθεί στον Ευάγγελο Βενιζέλο το 1996 ήταν και η τροπή σοβαρών κακουργημάτων σε πλημμελήματα, μεταξύ των οποίων ήταν και κακουργήματα σχετικά με τα ναρκωτικά, αλλά και με άλλες σοβαρές ρυθμίσεις του Ποινικού Κώδικα. Ήταν βαρύτατες οι ρυθμίσεις για τις οποίες οι τότε Υπουργοί προς τιμήν τους προχώρησαν σε διάλογο, όπως ήταν σημαντικό και το βήμα διαλόγου, το οποίο επιχείρησε και πραγματοποιήθηκε και ο προκάτοχός μου ο κ. Αθανασίου, όταν τέθηκε θέμα βραχιολιού για τη δυνατότητα κάποιου κρατουμένου να παρακολουθεί μαθήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Μητσοτάκη, επιμένετε επί της διαδικασίας;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω τον λόγο για ένα λεπτό.

Πληροφορήθηκα, κυρία Πρόεδρε, ότι κάνατε κάποια επίπληξη σε συναδέλφους διότι χρησιμοποιούν τον όρο «λαθρομετανάστες». Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω σε αυτήν την Αίθουσα ότι λογοκρισία δεν δεχόμαστε – και πάντως όχι από εσάς. Οι συναδέλφοι έχουν το δικαίωμα να εκφράζονται ελεύθερα και να χρησιμοποιούν τους όρους που θεωρούν πιο κατάλληλους. Θα παρακαλούσα τέτοιες παραινέσεις στο Σώμα να τις αποφεύγετε από εδώ και στο εξής. Ξεφεύγουν κατά πολύ των αρμοδιοτήτων σας.

Δεύτερον, αναφέρατε ότι δεν μπορούσατε να δείτε μια αποστολή, μια εκπροσώπηση των εργαζόμενων στις Σκουριές, που ζήτησαν να σας συναντήσουν επειδή την ίδια ώρα συνεδρίαζε η Διάσκεψη των Προέδρων. Έτυχε να τους συναντήσω εγώ την ώρα που έμπαιναν στη Βουλή. Η ώρα ήταν ακριβώς 15.15'. Επειδή συμμετέχω στη Διάσκεψη των Προέδρων, θα σας παρακαλούσα την επόμενη φορά να είστε λίγο πιο ακριβείς. Όταν θέλετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Φαίνεται ότι ζήτησαν να σας δουν πριν από εμένα. Γιατί εμένα ζήτησαν να με δουν, κύριε Μητσοτάκη, στις 17.00'.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Έτυχε, για να τους διευκολύνω, να τους συνοδεύσω μέχρι το γραφείο σας. Την επόμενη φορά θα σας παρακαλούσα, όταν θέλετε να αποφύγετε συναντήσεις που ενδεχομένως θα σας είναι δυσάρεστες, να είστε τουλάχιστον πιο ακριβείς, διότι υπάρχει και στα αρχεία της Βουλής πλήρης καταγραφή για το πότε εισήλθαν αυτοί οι άνθρωποι στη Βουλή.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας είναι αυτό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αντί να ανοίγετε τη Βουλή με τόσο μεγάλη άνεση σε διάφορους διαδηλωτές, οι οποίοι με τη δική σας ευλογία διαδηλώνουν στα σκαλοπάτια της Βουλής, καλό είναι την ίδια ανεκτικότητα να την επιδεικνύετε και για εργαζόμενους, τους οποίους η δική σας Κυβέρνηση με δικές σας πρωτοβουλίες απολύει. Άλλα προφανώς επειδή αυτές οι συζητήσεις θα σας είναι λίγο δυσάρεστες, γι' αυτό βρήκατε την εξύπνη δικαιολογία ότι τάχα ήσασταν στη Διάσκεψη των Προέδρων, η οποία σας θυμίζω ότι ξεκίνησε ακριβώς στις 17.00', για άλλη μια φορά με καθυστέρηση.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας για τη διαδικασία μπορώ να μιλήσω εγώ, ένας απλός Βουλευτής;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Πες τα ρε άρχοντα, Εγώ μαζί σου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μπαλαούρα,

δεν προβλέπεται αυτό. Ειλικρινά το μόνο που έχω να πω σε σχέση με την παρατήρηση ότι η λέξη «λαθρομετανάστες» εντάσσεται στην ελευθερία έκφρασης είναι ότι ελέγχεται αυτή σας η άποψη κυρίως από τις εκθέσεις του Επιτρόπου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης του κ. Νίλς Μούζινιεκς, ο οποίος για τέτοιες αναφορές, δυστυχώς αξιωματούχων της κυβερνήσεώς σας, έχει διαλάβει πολύ πολύ επιβαρυντικά σχόλια και συμπεράσματα για τη χώρα μας.

Θα σας πρότεινα να μην επιμένετε σε αυτό. Έχετε βεβαίως το δικαίωμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και πώς μεταφράζεται η λέξη «λαθρομετανάστες» στα αγγλικά για να την ερμηνεύσει; Άρα πώς τα ξέρει; Πώς έχει άποψη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κατά δεύτερον, θα ήθελα να σας πω ότι η δική μου ενημέρωση είναι ότι οι άνθρωποι που ζήτησαν σήμερα να με δουν στις 17.00' -σας είπα προφανώς εσάς σας θέλησαν νωρίτερα, αλλά εμένα με ζήτησαν στις 17.00'-θα επανέλθουν αύριο και θα τους συναντήσω. Αυτήν την ενημέρωση έχω, εκτός αν εσείς έχετε κάποιαν άλλη ενημέρωση.

Το τρίτο, σε σχέση με το δικαίωμα εκείνων που διαδηλώνουν στα σκαλιά του περιστευλίου: Σήμερα διαδήλωσαν στα σκαλιά του περιστευλίου και ειδικότερα μοίρασαν υλικό δέκα άνθρωποι, η κ. Δέσποινα Ανδρουλιδάκη, η κ. Αλεξία Μπακογιάννη, η κ. Ειρήνη Μομφεράτου, ο κ. Γιώργος Μομφεράτος, η κ. Σταυρούλα Αξαρλιάν, ο κ. Νικόλαος Περατικός, ο κ. Μιχαήλ Περατικός, η κ. Μαρίνα Αβρανοπούλου, ο κ. Δημήτριος Βρανόπουλος και ο κ. Στέλιος Κίλιας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Δεν διαδήλωσαν, κυρία Πρόεδρε!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Γιατί έδωσαν τα ονόματά τους! Γιατί είχαν είσοδο για τη Βουλή, κυρία Πρόεδρε. Δεν μπήκαν παράνομα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Μπήκαν αξιοπρεπώς, κυρία Πρόεδρε, έδωσαν όνομα κι επώνυμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επομένως, κύριε Μητσοτάκη, άσκησαν και αυτοί ένα συνταγματικό δικαίωμα.

Νομίζω...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είχαν είσοδο για τη Βουλή, κυρία Πρόεδρε. Σας διαφεύγει αυτό, ότι είχαν είσοδο στη Βουλή. Δεν μπήκαν παράνομα. Δεν εισέβαλαν στη Βουλή, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τώρα τι θέλετε; Να πείτε ότι δώσατε άδεια για τα θεωρεία; Πείτε το, παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως. Οι άνθρωποι αυτοί ήταν νόμιμα εντός της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν αμφισβητείται. Ήταν προσκεκλημένοι για τα θεωρεία. Πραγματοποίησαν όμως και μία διαδήλωση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως, ήταν όμως νόμιμα εντός της Βουλής. Να το διευκρινίσουμε αυτό, κυρία Πρόεδρε; Δεν εισέβαλαν στη Βουλή με την ανοχή του φρούραρχου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ελάτε, κύριε Μητσοτάκη. Νομίζω ότι έχουν όλα αποκαλυφθεί και ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όλα! Αυτό μετά βεβαιότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μπορούμε να μημονεύσουμε και πολλούς άλλους στίχους άμα θέλετε.

Ελάτε, κυρία Κατριβάνου, να εισηγηθείτε επί των άρθρων.

Προτείνω να δώσουμε δώδεκα λεπτά, για να υπάρξει μια άνεση. Είναι έντεκα τα άρθρα του νομοσχεδίου. Ο Κανονισμός προβλέπει κανονικά τέσσερα λεπτά για το κάθε άρθρο. Προτείνω κατά σύμπτωση να πούμε δώδεκα λεπτά με μια ανοχή. Ελάτε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, κυρία Πρόεδρε, όλη μέρα είμαστε σε αυτή τη διαδικασία, που δεν μπορούμε παρά να παρατηρήσουμε την ένδεια της Νέας Δημοκρατίας. Είναι εντυπωσιακή. Αναφέρομαι στην ένδεια για το νομοσχέδιο.

Έχουμε μια πλήρη, άμεση και κυριολεκτική ταύτιση της Κυβέρνησης με την τρομοκρατία από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Γεωργιάδη, και από επιφανή στελέχη, όπως

τον κ. Βορίδη. Με κάλυψε η απάντηση που έδωσε ο κ. Βούτσης.

Νομίζω όμως ότι είναι χρήσιμο να τοποθετηθούν και τα άλλα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, αν συμφωνούν με αυτήν την τοποθέτηση, καθώς και τα άλλα κόμματα, όπως το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι και τα υπόλοιπα κόμματα, που δεν έδειξαν να διαφοροποιούνται ιδιαίτερα. Θα ήθελα μια τοποθέτηση για αυτό, για την ταύτιση της Κυβέρνησης με την τρομοκρατία. Συμφωνείτε;

Εξακολουθεί να επικρατεί εδώ, κυρίως από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας αλλά και των άλλων κομμάτων, η πολιτική του φόβου και όλη η προπαγάνδα περί ανομίας, περί δυστυχίας.

Μάλιστα, κάποια στιγμή με εντυπωσιακό τρόπο μέμφθηκαν και τους ανθρώπους που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ. Τους είπαν: «Έτσι σας άξιζε. Παίρνετε αυτό που σας έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ. Σας άξιζε». Είναι δυνατόν να ακούμε αυτά τα πράγματα εδώ μέσα;

Εμφανώς δεν έχουν κάτι άλλο να πουν. Γιατί για αυτό το νομοσχέδιο δύο πράγματα ακούσαμε: ή ταύτιση της Κυβέρνησης με την τρομοκρατία ή λόγο μίσους για τους απεχθείς εγκληματίες. Για κάτι άλλο, για δομικές αλλαγές, για το σωφρονιστικό σύστημα, για όλα αυτά που συζητάμε εδώ μέσα, για την κατάσταση των φυλακών και πώς μπορεί να καλυτερεύσει, δεν είχαμε χώρο.

Δεν θέλω να ακολουθήσω παρακάτω αυτόν τον δρόμο. Είναι ολισθηρός και είναι επικίνδυνος και ο κόσμος έχει κρίση.

Θα μου επιτρέψετε πριν μπω στα άρθρα, όμως, να σταθώ και σε ένα άλλο κομμάτι. Σήμερα το πρωί ακούσαμε τοποθετήσεις από ανθρώπους που είχαν χάσει και έχουν χάσει δικό τους άνθρωπο. Νομίζω ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις, όσο μπορεί κάποιος να ξέρει, που δεν έχει περάσει κάτι αντίστοιχο, ο πόνος είναι ανεξίτηλος, ο στιγματισμός, το βίωμα αυτό είναι κάτι που είναι τομή στη ζωή σου. Και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Δεν δικαιούται να το αμφισβητήσει κανένας.

Εγώ πριν γίνω Βουλευτής, δούλευα στην επίλυση συγκρούσεων με διάφορες ομάδες και είχα τη δυνατότητα να δουλέψω με Παλαιστίνιες και Ισραηλινές γυναίκες, που η κάθε πλευρά είχε χάσει κάποια κομμάτια της οικογένειάς της, παιδιά, άντρες. Ο πόνος και η οργή υπήρχε. Όμως, εγώ είχα εντυπωσιαστεί –πρέπει να σας ομολογήσω- από το τι είναι αυτό που καθίζει αυτές τις δύο πλευρές μαζί. Πώς αυτοί οι εχθροί, που θα έπρεπε να μην αντέχει ο ένας τον άλλον, μπορούν να κάτσουν μαζί σ' ένα δωμάτιο και να προσπαθήσουν να κάνουν κάτι διαφορετικό;

Θυμάμαι, όταν ρώτησα τις Παλαιστίνιες –αλλά τότε και οι δύο πλευρές το ίδιο έλεγαν- έλεγαν: «Κοίταξε, εγώ έχω παιδιά και τα παιδιά μου οφείλω να τα βοηθήσω να ζήσουν σ' έναν καλύτερο κόσμο. Για να γίνει αυτό το πράγμα δεν μπορώ να μείνω στον πόνο μου μόνο και στην οργή μου και στην εκδίκηση μου, γιατί αυτός είναι φαύλος κύκλος και κάποια στιγμή πρέπει να σπάσει και πρέπει να σπάσει, γιατί το οφείλω, θέλω κάτι διαφορετικό». Αυτό το έλεγαν και οι γυναίκες αγρότισσες και οι γυναίκες που ήταν σε πανεπιστήμιο και διάφορες άλλες. Ήταν αυτή η αγωνία για να σπάσει ο φαύλος κύκλος της εκδίκησης.

Νομίζω ότι πρέπει να το κρατήσουμε αυτό. Εγώ θεωρώ ότι κάποιος που έχει περάσει τέτοιες εμπειρίες δικαιούται να έχει όλα τα συναισθήματα –και μίσος και οργή και λύπη- και δεν έχει υποχρέωση για συγχώρεση, παρ' όλο που εγώ αυτήν την αναλαμπή που είδα στην ανθρώπινη ύπαρξη και συνδιαλλαγή την κρατάω μέσα μου, γιατί μου δίνει ελπίδα αυτό που σας περιέγραψα. Όμως, δεν μπορείτε να πιέσεις κανέναν και ο καθένας κάνει την προσωπική του διαδρομή σ' αυτό το κομμάτι.

Θα πω όμως ένα πράγμα. Όσο ανεπίτρεπτο και να είναι αυτός ο πόνος και η οργή –και το σέβομαι απόλυτα-, δεν μπορεί να είναι το κριτήριο για τον τρόπο που η πολιτεία συζητά και θεσμοθετεί, μια πολιτεία δικαίου, ένα κράτος δικαίου.

Θα προχωρήσω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο ξεκινώντας από τις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει, θέλοντας να εξασφαλίσω τον χρόνο που έχω, γιατί έχουμε μιλήσει για τα άρθρα και στην παρουσίασή του πρώι. Θα ξεκινήσω, λοιπόν, από τις τροπολογίες και θα συνεχίσω με όσο χρόνο μου μένει με τα άρθρα.

Έχουμε καταθέσει μία τροπολογία, λοιπόν, να καταργηθεί ο λεγόμενος «κουκουλονόμος». Είναι η κατάργηση των άρθρων 25 και 27 του 3772 2009. Αυτός ο νόμος είναι ένας απαράδεκτος

νόμος, που ήλθε μετά τον Δεκέμβριο του 2008, μετά τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου.

Ακούστηκε εδώ περιπατικτικά από τον κ. Γεωργιάδη ότι δεν πιάνουμε ανθρώπους για τα παπούτσια τους και για τις κίτρινες κάλτσες τους και για ό,τι άλλο. Όμως, εκείνη την περίοδο σύρθηκε κόσμος σε δίκες για τα γυαλιά του, για το ότι φορούσε μάσκα να προστατευθεί από τα δακρυγόνα και άντε να αποδείξεις ότι δεν είσαι ελέφαντας. Στον νόμο αυτόν ποινικοποιείται η ίδια η κουκούλα και όχι η τέλεση του αδικήματος. Εμείς λέμε ότι η πράξη πρέπει να τιμωρείται, όχι όμως να ποινικοποιείται η κουκούλα.

Θυμίζω ότι τότε το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση είχε αντιδράσει στην ψήφιση του νομοσχεδίου και ο κ. Καστανίδης, μετέπειτα Υπουργός Δικαιοσύνης, είχε συστήσει νομοπαρασκευαστική επιτροπή προτείνοντας την κατάργηση των διατάξεων του «κουκουλονόμου».

Πριν τις εκλογές, όταν ρωτήθηκαν όλα τα κόμματα ποιοι είναι υπέρ της κατάργησης του «κουκουλονόμου», όλα τα κόμματα ήταν υπέρ, πλην της Χρυσής Αυγής και της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή τη στιγμή δεν έχω ακούσει τοποθέτηση από το ΠΑΣΟΚ γι' αυτόν τον κατάπτυστο νόμο. Έχετε αλλάξει θέση; Στο Ποτάμι δεν άκουσα κάτι που να συνάδει με αυτό, το αντίθετο! Θα θέλαμε να τοποθετηθείτε: Συμφωνείτε με τις προεκλογικές σας εξαγγελίες;

Είναι κάτι αντίστοιχο σαν να ποινικοποιούμε τα γάντια σε μια ληστεία, δηλαδή την αμφίεση σε μια ληστεία. Στην προηγούμενη διάταξη ίσχυε ότι μπορεί ο δικαστής να κρίνει ως αρμόδιος, εάν οι συνθήκες κατά τις οποίες τελέστηκε το αδίκημα αξίζουν μεγαλύτερη ποινή και εκεί λήγει το θέμα. Δεν ποινικοποιούμε την ενδυμασία και μάλιστα έτσι όπως χρησιμοποιήθηκε.

Η Ένωση Ποινικολόγων είχε κάνει δηλώσεις τότε εναντίον του «κουκουλονόμου» και εξήντα τέσσερις δικηγορικοί σύλλογοι είχαν ταχθεί εναντίον του.

Συνεχίζω με τις εγγυήσεις στη λήψη DNA για δικαστική χρήση. Είναι η δεύτερη τροπολογία που καταθέτουμε και αφορά την τροποποίηση του άρθρου 200^Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Αυτό που προτείνουμε δεν είναι η κατάργηση της λήψης DNA για την ταυτοποίηση του δράστη. Προτείνουμε όμως τις απαραίτητες εγγυήσεις για τη λήψη του γενετικού υλικού κατά την ποινική διαδικασία. Θεωρούμε ότι η άσκηση βίας για να ληφθεί το DNA είναι βασανισμός, που προσβάλλει τον σκληρό πυρήνα της αξιοπρέπειας του ανθρώπου.

Επίσης, προτείνουμε το διορισμό τεχνικού συμβούλου, που άλλωστε προβλέπει ήδη η ισχύουσα διάταξη. Η δική μας πρόταση λέει αυτός ο τεχνικός σύμβουλος να μπαίνει από την πρώτη φάση της διαδικασίας.

Βέβαια, ξέρουμε πώς έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλές περιπτώσεις και μάλιστα στην περίπτωση του κινήματος των Σκουριών αυτήν τη στιγμή η χρησιμοποίηση του DNA.

Η τροπολογία μας εναρμονίζεται με τα άρθρα 2, 5 και 7 παράγραφος 2 του Συντάγματος, το άρθρο 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθώς και την ειδική σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη χρήση ανάλυσης DNA στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

Θα προχωρήσω επιγραμματικά στα άρθρα, γιατί τα έχουμε παρουσιάσει. Θα πω όμως ότι η βασική γραμμή στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ότι η ασφάλεια και ο ανθρωπισμός για τους κρατούμενους, τους υπόδικους και τους κατάδικους μπορούν να συμβαδίζουν, δεν είναι αντίθετα πράγματα. Είναι αξίες συμβατές και μάλιστα εξυπηρετεί η μία την άλλη.

Έτσι προτείνουμε την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ'. Διότι όσον αφορά τις φυλακές τύπου Γ', πέραν του ότι δεν υπήρχε η ασφάλεια η οποία διαμνύεται ότι υπάρχει, όπως εξήγησε ο κύριος Υπουργός, συγκεκριμένα όλο το νομοσχέδιο μιλούσε για τη συρρίκνωση των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Δεν ανέφερε τίποτε για την ασφάλεια.

Αυτή η συρρίκνωση φέρνει την εξόντωση των ανθρώπων που είναι μέσα, με το να τους περιορίζει τις άδειες, τη συμμετοχή τους σε μαθήματα, την αλληλογραφία. Δηλαδή, τι τους κάνεις; Τους εγκαταλείπεις, αναπτύσσεις βία μέσα στη φυλακή, βία ανάμεσα στους κρατούμενους, βία ανάμεσα σε σωφρονιστικούς υπαλλήλους και κρατούμενους. Πώς θα διαπραγματευτεί αυτή

την βία και τη διαφθορά που θα υπάρξει, για να μπορέσουν να επιβιώσουν οι άνθρωποι σε τέτοιες συνθήκες;

Γι' αυτό και η ευρωπαϊκή εμπειρία δείχνει ότι αυτές οι φυλακές έχουν αποτύχει. Έχουν αποτύχει, γιατί έχουν εκθρέψει την εγκληματικότητα. Έχουν αυξήσει τα ποσοστά της υποτροπής, έχουν αυξήσει τη βία, έχουν αυξήσει τη διαφθορά, έχουν αυξήσει το δίκτυο του οργανωμένου εγκλήματος. Είναι ένα αποτυχημένο πείραμα, πέραν του ότι είναι αντισυνταγματικό και μια τομή στο νομικό μας πολιτισμό.

Στο άρθρο 2 γίνεται μια πρώτη παρέμβαση υπέρ των ευάλωτων ομάδων ανηλίκων, υπερηλίκων, ασθενών και αναπήρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Για τους ανηλίκους προκρίνονται εναλλακτικά μέτρα ως προς τον εγκλεισμό, ενώ η επιλογή παραμένει με αυστηρά κριτήρια για ειδικούς λόγους.

Όλοι οι φορείς χαίρετisan αυτήν την πρωτοβουλία, γιατί κανείς δεν δέχεται ότι ακόμα και ένας παραβατικός ανήλικος θα βρει τον δρόμο του αν μείνει μέσα στη φυλακή.

Εγώ προσωπικά εξεπλάγην με τις θέσεις του Ποταμιού πάνω σε αυτό το θέμα. Ακούσαμε ότι ωριμάζουν τα νέα παιδιά πιο γρήγορα, γι' αυτό η ποινικοποίηση πρέπει να κατέβει ως προς τα ηλικιακά όρια. Ακούσαμε αδιανόητα πράγματα γύρω από αυτό το θέμα. Δηλαδή ακούσαμε ότι αν τους αφήσουμε έξω, θα μπουν μετά σε εγκληματικές μαφίες. Εγώ θεωρώ ότι από ένα τέτοιο κόμμα, που τέλος πάντων έχει φιλελεύθερες, δικαιωματικές θέσεις, είναι αδιανόητο να ακούγονται τέτοια πράγματα.

Για τους υπερηλικείς άνω των εβδομήντα πέντε ετών θεσπίζεται η κατ' οίκον έκτιση της ποινής και ο ευεργετικός υπολογισμός ημερών έκτισης για υπερηλικείς, αναπήρους και μωρομάνες. Το σύστημα της υπ' όρον απόλυσης γίνεται πιο ορθολογικό, πιο δίκαιο και περιλαμβάνει για πρώτη φορά και ισοβίτες κρατούμενους με όριο αναπηρίας το 80%. Δεν αποφυλακίζονται αυτοί οι κρατούμενοι, εκτίουν το υπόλοιπο της ποινής τους κατ' οίκον. Και αυτό μας υποχρεώνουν να το κάνουμε οι συνθήκες που έχουμε στο νοσοκομείο των φυλακών, όπου έχουμε θανάτους και αυτοκτονίες.

Το νομοσχέδιο αναμορφώνει, επίσης, τις συνθήκες δικαστικής απέλασης των αλλοδαπών, για να μην κρατούνται άνθρωποι απλώς γιατί η απέλασή τους είναι ανέφικτη, για να μην υπάρχει η κατηγορία των κατ' ευφημισμόν φιλοξενούμενων.

Τελειώνοντας, θα αναφερθώ σε άλλα δύο άρθρα, κυρία Πρόεδρε.

Το άρθρο 4 εξειδικεύει το ήδη ικανοποιητικό πλαίσιο του νόμου περί εξαρτησιόγων ουσιών. Φυσικά, προκρίνει τη θεραπεία αντί της φυλακής. Μερικά ώστε να μη σύρονται, να μην επιστρέφουν πάλι στις φυλακές άνθρωποι που έχουν απεξαρτηθεί και να καταστρέφονται.

Το άρθρο 6 αφορά τα έκτακτα μέτρα για την αποσυμφόρηση των φυλακών με απόλυση υπ' όρον, ανάλογα με τις επιβληθείσες ποινές. Το επιβάλλουν οι άθλιες συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές.

Θέλουμε να κάνουμε μία πρόταση, την οποία έχουμε κάνει και εμείς, αλλά νομίζω και άλλοι. Στο άρθρο 10, που αφορά τις προσλήψεις, έχετε προβλέψει την πρόσληψη πεντακοσίων σωφρονιστικών. Θα θέλαμε να κόψετε από εκεί ή να μην κόψετε, αλλά τέλος πάντων να ενισχύσετε δασκάλους, κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους, ανθρώπους που πραγματικά χρειάζονται μέσα στις ελληνικές φυλακές. Και εσείς το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ. Είναι μέσα στη λογική σας, είναι μέσα στη λογική της Κυβέρνησης, είναι μέσα στη λογική του νομοσχεδίου.

Θα πω ένα πράγμα ακόμα και τελειώνω. Θα κάνω μια διαπίστωση για την τοποθέτηση της Χρυσής Αυγής, την οποία την έχω ακούσει πάρα πολλές φορές μέσα στην Ειδική Επιτροπή για το Σωφρονιστικό. Ήμασταν εκεί δύομισι χρόνια. Μέχρι τώρα οι τοποθετήσεις ήταν κυρίως για τους εγκληματίες που κρατούνται και υπέρ των σωφρονιστικών υπαλλήλων και της εξωτερικής φρουράς. Τώρα διαπίστωσα ότι μέσα από την εμπειρία του εγκλεισμού η τοποθέτησή τους έχει αλλάξει. Μιλάμε και για τους κρατούμενους, μιλάμε και για τις συνθήκες. Αυτό είναι πολύ θετικό. Αλλά θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντική και η δίκη που έρχε-

ται, που αφορά την προάσπιση του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας, γιατί η δημοκρατία σέβεται τα δικαιώματα, αλλά και θωρακίζεται.

Σας λέμε ότι αν κάποιος είναι άρρωστος και έχει αυτές τις προδιαγραφές, φυσικά, από όπου και αν προέρχεται, εμείς θα είμαστε μαζί του για να βγει έξω.

Θα τελειώσω λέγοντας αυτό: Είναι ένα νομοσχέδιο που αποτελεί την αρχή για να μπει τέλος στην ντροπή των φυλακών. Επειδή, όπως το είπαν όλοι οι φορείς, για να γίνει οποιαδήποτε παρέμβαση που θα αλλάξει αυτές τις άθλιες συνθήκες, χρειάζεται αποσυμφόρηση, αυτή είναι η αρχή και αυτό το νομοσχέδιο το κάνει. Και το κάνει και δίνει μια ανάσα για τους ανθρώπους που είναι μέσα, μια ανάσα για τις οικογένειές τους, μια ανάσα για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και κάνει την απαραίτητη αρχή, για να αρχίσουν οι παραπέρα παρεμβάσεις. Δεν είναι το άπαν, είναι απλά η αρχή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Κατριβάνου.

Πριν περάσουμε στον επόμενο εισηγητή τον κ. Κικίλια, να ενημερώσω για τη διαδικασία και να προχωρήσουμε.

Πρώτον, υπήρξε ενημέρωση εκ μέρους του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας ότι η Κοινοβουλευτική του Ομάδα προτίθεται να υποβάλει αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας για άρθρα του νομοσχεδίου. Εξ όσων ενημερώνομαι δεν έχει υποβληθεί τέτοιο αίτημα. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ενημέρωση που έγινε, αυτό το οποίο προτείνω είναι να ορίσουμε ότι εφόσον υποβληθεί αυτό το αίτημα η ονομαστική ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 20.00', οπότε θα έχει δοθεί η δυνατότητα να ολοκληρωθεί η συζήτηση με τοποθετήσεις όλων, με δεδομένο ότι η διαδικασία ξεκινάει στις 12.00.

Το δεύτερο για το οποίο θα ήθελα να ενημερώσω είναι ότι έχει ανοίξει ο κατάλογος εγγραφής ομιλητών και θα παραμείνει ανοιχτός μέχρι και την τοποθέτηση του τέταρτου εισηγητή. Θέλω, όμως, να ενημερώσω για τα εξής: Έχουμε τρεις εισηγητές, τον κ. Φωτήλα από το Ποτάμι, τον κ. Γκιόκα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και τον κ. Κόκκαλη από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, που δήλωσαν ότι δεν θα τοποθετηθούν σήμερα, αλλά αύριο. Επομένως, τέταρτη εισηγήτρια θα είναι η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, η κ. Γεννηματά, και ο κατάλογος θα παραμείνει ανοιχτός για εγγραφή μέχρι και την ολοκλήρωση της τοποθέτησής της.

Επισημαίνω ότι υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι και έχουν προτιμηθεί, δηλαδή συνεχίζεται ο κατάλογος της επί της αρχής συζήτησης. Κάποιοι ωστόσο, όπως ενημερώνομαι, εγγράφονται ξανά. Εάν δεν έχετε ειδικό λόγο να αλλάξετε τη σειρά σας, μην το κάνετε αυτό, γιατί ούτως ή άλλως είστε εγγεγραμμένοι.

Με αυτές, λοιπόν, τις διευκρινίσεις καλώ στο Βήμα τον δεύτερο εισηγητή, τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Βασίλη Κικίλια.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τι ώρα θα τελειώσουμε σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η ερώτηση είναι για το τι ώρα θα τελειώσουμε σήμερα. Ακούστε, είναι 10.45'. Κατά τον Κανονισμό οι συνεδριάσεις ολοκληρώνονται την 12^η νυχτερινή. Η κ. Χαραλαμπίδου, η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, η οποία θα προεδρεύσει στη συνέχεια, με ενημέρωσε ότι προτίθεται να μείνει και μέχρι τη 1.00 προκειμένου να μιλήσουν περισσότεροι ομιλητές. Νομίζω ότι πρέπει να το εκμεταλλευθούμε, με δεδομένο ότι δεν θα έχουμε νωρίς το πρωί συνεδρίαση. Η συνεδρίαση θα αρχίσει στις 12.00', εκτός και εάν υπάρχει αντίρρηση.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ορίστε, κυρία Γεροβασίλη.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, πριν -δεν προεδρεύατε εσείς- επί της διαδικασίας είχαμε συμφωνήσει να ολοκληρωθεί η συζήτηση απόψε στις 12.00' το βράδυ και να συνεχίσουμε κανονικά αύριο. Νομίζω ότι είναι αρκετές οι ώρες για τους ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θαυμάσια. Γι' αυτό

προσπάθησα να ενημερωθώ από τις Υπηρεσίες για το τι έχει διαμεσολαβήσει. Αυτό δεν μου γνωστοποιήθηκε.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΑΗ: Έγινε αυτό προηγουμένως και συμφωνήσαμε να λήξει η συζήτηση στις 12.00'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ωραία. Εάν, λοιπόν, είναι ομόθυμη η επιθυμία να διακόψουμε στις 12.00', τότε θα συνεχίσουμε με τους εισηγητές, να δώσουμε τη δυνατότητα και σε κάποιους ομιλητές να τοποθετηθούν εάν το θέλουν και να διακόψουμε.

Ορίστε, κύριε Κικίλια, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα σας παρακαλούσα πριν ξεκινήσω -και απευθύνομαι σε εσάς νομίζω μετά από τόσες ώρες συνεδρίασης με ήρεμους τόνους- να πω το εξής: Νομίζω, κυρία Πρόεδρε, ότι δεν μπορεί να εξισωνονται τα θύματα της τρομοκρατίας ή οι οικογένειές τους με τον οποιονδήποτε μπορεί να διαδηλώνει ή να μην διαδηλώνει αυτές τις τελευταίες ημέρες στα περισύλλια της Βουλής, εντός ή εκτός. Επειδή μιλάμε και για άτομα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο τα οποία εισέβαλαν στο Κοινοβούλιο και θεωρήσατε ότι είναι μέσα στα όρια του κοινοβουλευτισμού ή της ορθής πρακτικής το να μοιράσουν τα φυλλάδια τους του αναρχικού χώρου εντός του Κοινοβουλίου, θα ήθελα να πω ότι κατά την προσωπική μου γνώμη, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί, κυρία Πρόεδρε, να εξισώνεται ο θύτης με το θύμα. Ειδικά -και λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτό το οποίο η εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η φίλη μου η κ. Κατριβάνου έθεσε εδώ από του Βήματος- γι' αυτούς τους ανθρώπους και γι' αυτό το οποίο έχουν βιώσει σε όλη τη Μεταπολίτευση από την τρομοκρατία δεν μπορεί να υπάρχει καμία εξίσωση.

Στο δικό μας αξιακό κώδικα αυτό είναι ξένο και ενοχλεί. Οπότε, αν θέλετε και αν πιστεύετε ότι πρέπει και αξίζει τον κόπο, στο τέλος της δικής μου ομιλίας να κάνετε μία αναδιατύπωση γι' αυτό. Δεν ήταν οι οποιοδήποτε καλεσμένοι στη Βουλή, στα θεωρεία ή στο Περισύλλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Κικίλια, μιας και ζητήσατε να κάνετε αυτήν την παρέμβαση προ της έναρξης και επειδή, όπως είδατε, σας μηδένισα το χρόνο για να κάνετε αυτήν την τοποθέτηση προ της έναρξης, νομίζω δεν αντελήφθητε. Δεν εξίσωσε το Προεδρείο κανέναν. Εξάλλου, οι εξισώσεις και οι γενικεύσεις είναι πάρα πολύ επικίνδυνο πράγμα. Άλλο είναι η ισονομία, άλλο είναι η ισοτιμία και άλλο είναι η εξίσωση και η γενίκευση.

Εκείνο το οποίο έχω να σας πω είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλά θύματα, εκατομμύρια θύματα διαφόρων εγκλημάτων. Δεν έχει νόημα αυτήν τη στιγμή και σε αυτό εδώ το Βήμα να προσβούμε σε ένα διαγωνισμό τού ποιο θύμα αξίζει περισσότερο σεβασμό. Όλα τα θύματα εγκληματικών ενεργειών αξίζουν σεβασμό. Επίσης, όλα τα θύματα κρατικών εγκλημάτων αξίζουν σεβασμού και αποκατάστασης. Και οι πιο αδύναμοι και τα θύματα παραβίασης δικαιωμάτων, όπως είναι, ας πούμε, οι μετανάστες, οι μεταναστευτικές κοινότητες και τα θύματα ρατσιστικών εγκλημάτων, επίσης, αξίζουν σεβασμού.

Νομίζω ότι θα ήταν φθινό και μη προσήκον να βάλουμε στη ζυγαριά εγκληματικές πράξεις. Νομίζω επίσης ότι θα ήταν μη προσήκον για έναν επιπλέον λόγο, γιατί την απαξία μιας πράξης την κρίνει το δικαστήριο και την προσδιορίζει και δεν καλείται η Βουλή επί ειλημμένων δικαστικών αποφάσεων να επανατοποθετείται, αναπροσδιορίζοντας τη βαρύτητα, σε πείσμα του νομοθετικού πλαισίου και σε πείσμα της δικαστικής πραγματικότητας.

Τέλος, σας θυμίζω ότι υπάρχει και το συνταγματικό πλαίσιο, που επιτρέπει ακόμα και τα βαρύτερα εγκλήματα και τις βαρύτερες ποινές να τα συγχωρεί ο ανώτατος πολιτειακός παράγων, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Όλα αυτά ας τα έχουμε υπ' όψιν, όταν προσπαθούμε τις προσωπικές μας αντιλήψεις ή τις πολιτικές μας πεποιθήσεις ή τις ιδιαιτερές, αν θέλετε, ευαισθησίες μας να τις γενικεύσουμε σε μία κοινή παραδοχή που τελικά μπορεί όλους να μας αδικήσει.

Νομίζω ότι σας κάλυψα. Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Εγώ μίλησα για θύτες και θύματα. Δεν μίλησα για θύματα και θύματα, κυρία Πρόεδρε. Όμως, είναι άποψή σας. Καταγράφηκε και η δική μου και η δική σας. Εντά-

ξει.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί των άρθρων, λοιπόν, τα είπαμε και στην επιτροπή, τα είπαμε λίγο έως πολύ και το πρωί. Ενδεχομένως, ξέρουμε πολύ καλά πλέον πού στέκεται ο καθένας και τι πιστεύουν τα κόμματα και οι παρατάξεις για ένα νομοσχέδιο, το οποίο η άποψή μου είναι ότι δεν θα έπρεπε να είναι το πρώτο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ο κύριος Υπουργός, παρ' όλα αυτά, με το συγκεκριμένο επιχειρεί ουσιαστικά τρία πράγματα. Με το άρθρο 56 ανοίγουν οι φυλακές αδιακρίτως και οριζοντίως. Αφήνονται ελεύθεροι δολοφόνοι, τρομοκράτες, έμποροι ναρκωτικών, βιαστές, παιδεραστές και άλλοι κρατούμενοι ανάλογης παιδείας.

Κρατώ ένα ερωτηματικό, γιατί ο κύριος Υπουργός είπε στη συνάδελφο, την κ. Γεννηματά, ότι δεν θα πει σήμερα αν θα κάνει ή όχι δεκτές τροπολογίες συναδέλφων ή διορθώσεις κ.λπ., οπότε θα περιμένουμε μέχρι αύριο, την ύστατη ώρα, να δούμε τι από όλα αυτά τελικά θα κάνει δεκτό ή όχι.

Πώς μπορεί, κατά τη γνώμη σας, ο κατ' οίκον περιορισμός τους να λειτουργήσει, από τη στιγμή που ακόμα και αυτό το μείζον θέμα με τα βραχιολάκια δεν ισχύει, άρα δεν ισχύει και το άρθρο 3; Δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία για τα βραχιολάκια, άρα δεν μπορεί να ελεγχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός. Αυτή είναι η πραγματικότητα αυτή τη στιγμή. Ουσιαστικά ο κύριος Καθηγητής της επιχειρεί; Επιχειρεί να απονέμει άτυπη και γενική αμνηστία εις βάρος, κατά τη γνώμη μας, και της πολιτείας και των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Άρα, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούμε να μιλάμε για κράτος δικαίου, όταν το Υπουργείο Δικαιοσύνης ουσιαστικά καταργεί τους φυσικούς δικαστές που αποφάνθηκαν περί των εγκλημάτων τους και εσείς παρέχετε αμνηστία στους ήδη καταδικασθέντες, με όποιο πρόσχημα.

Ενδεχομένως, αυτό ικανοποιεί μέσα από συγκεκριμένες διατάξεις περιθωριακές ομάδες. Δεν θέλω να αναλύσω ξανά αυτά τα οποία είπα το πρωί, είναι γνωστά. Η πραγματικότητα και το γεγονός, όμως, είναι ότι οι πολίτες νιώθουν ανασφάλεια εξ αυτού για τη ζωή τους και την περιουσία τους. Όμως, φαίνεται ότι αυτό δεν ενδιαφέρει την Κυβέρνηση. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση εξακολουθεί να κατατρίχεται από ιδεοληψίες του παρελθόντος.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω αφορά στη σελίδα 45 του νομοσχεδίου και στο άρθρο 1, όπου εισάγονται οι πολυσυζητημένες διατάξεις που καταργούν τα καταστήματα κράτησης Γ' τύπου. Έτσι, καθίσταται φαινότερο του ηλίου ότι επιδίωξη αυτών των διατάξεων είναι η ικανοποίηση των τρομοκρατών, των λίαν επικίνδυνων ποινικών κρατούμενων και όσων από τις φίλιες δυνάμεις τούς υποστηρίζουν. Άλλωστε, ο κύριος Υπουργός στο διάλογο που είχε μαζί τους παρακάλεσε να μη συνεχιστεί η απεργία πείνας, γιατί θα έφερνε τάχιστα στη Βουλή αυτό το νομοσχέδιο που ικανοποιεί τις απαιτήσεις τους.

Κύριε Υπουργέ, φέρατε ως επιχείρημα ότι κι άλλοι συνομίλησαν με τρομοκράτες. Δεν σας απαλλάσσει από το κατά τη γνώμη μας ατόπημα. Ποιοι είναι οι άλλοι που συνομίλησαν με τρομοκράτες; Επιπλέον, όλα αυτά νομοθετούνται κάτω από το μανδύα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των κατηγορουμένων, που πρέπει να υπάρχουν. Όμως, πρέπει να υπάρχουν σύμφωνα με το νόμο και το Σύνταγμα και όχι με την επίκληση του ανθρωπισμού που δεν συνάδει δήθεν με «λευκά κελιά» ή δημιουργία φυλακών τύπου Γκουαντάναμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα δεν υπάρχουν «λευκά κελιά» ούτε φυλακές τύπου Γκουαντάναμο. Ο σκοπός αυτών των φυλακών που δημιουργήθηκαν -η πρόδρομη δομή τους ήταν το 2009 με πρώτη νομοθετική παρέμβαση- δεν ήταν ούτε τα «λευκά κελιά» ούτε το Γκουαντάναμο. Ήταν ο ασφαλής περιορισμός με ανθρωπίνες συνθήκες τρομοκρατών και επικίνδυνων εγκληματιών, εφόσον επιτέλους παραδεχθούμε ότι η μέχρι τώρα κατάσταση στις φυλακές δεν ήταν εικόνα φυλακής, αλλά εικόνα ελέγχου της από επικίνδυνους κρατούμενους. Οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι μάλλον απείχαν για λόγους αυτοπροστασίας.

Αυτή η κατάσταση, δηλαδή ένα είδος «life style» σύναξης και

διαλόγου επικίνδυνων ποινικών με τρομοκράτες, είχε ως αποτέλεσμα τον από κοινού σχεδιασμό εγκληματικών τρομοκρατικών ενεργειών, ενώ ανεξέλεγκτοι επισκέπτες-ταχυδρόμοι μετέφεραν τις εντολές προς και εκτός των φυλακών. Αδιάφουστη απόδειξη αυτής της ώσμωσης αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο σχεδιάστηκε η εγκληματική ενέργεια ανατίναξης των φυλακών Κορυδαλλού. Στόχος της ήταν η απόδραση των μελών της τρομοκρατικής οργάνωσης των «Πυρήνων της Φωτιάς». Χάρη μόνο στις φιλότιμες ενέργειες, την εμπειρία και την ικανότητα των αρμόδιων αστυνομικών αρχών, αλλά και την εκτεφρασμένη πολιτική βούλησή μας, αυτό το σχέδιο δεν πραγματοποιήθηκε, διότι δεν θα θρηνούσαμε μόνο δεκάδες θύματα, αθώους πολίτες, αλλά θα καταρρακωνόταν και το κύρος της ελληνικής πολιτείας εντός και εκτός συνόρων.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω κάτι από την προσωπική μου εμπειρία και συνομιλώντας με τους στρατηγούς και τους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας και γνωρίζοντας τον τρόπο με τον οποίο κινήθηκε η όλη υπόθεση για την εξάρθρωση αυτής της τρομοκρατικής ενέργειας. Τι άλλο περιμέναμε να γίνει για να καταλάβουμε ότι θα πρέπει να υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ ποινικών και τρομοκρατών και δυνατότητα εγκλεισμού, όπως και σε όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, επικίνδυνων ποινικών και τρομοκρατών σε φυλακές Γ' τύπου υψίστης ασφαλείας, δηλαδή με περιμετρική φύλαξη και χωρίς άδειες; Μπαίνοντας και βγαίνοντας από τις φυλακές, οργανώθηκαν, βρήκαν εκρηκτικά, μίλησαν με τους κρατούμενους, συνεννοήθηκαν για το πλάνο και λίγες μέρες πριν υλοποιηθεί, απετράπη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Το τρίτο που θέλω να πω αφορά τις φωτογραφικές διατάξεις που έχουν μόνο σκοπό να αφεθεί ελεύθερος ο Σάββας Ξηρός, καταρρακώνοντας τη δικαιοσύνη. Σταματώ εδώ γι' αυτό. Αυτή είναι η άποψή μας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, όσο και αν θέλουμε να το βάψουμε, να το χρωματίσουμε, να το φτιασιδώσουμε ή να το ωραιοποιήσουμε, κύριε Υπουργέ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τι άλλο μπορεί να σας πει η Βουλή, οι συνάδελφοι ή η κοινωνία, για να καταλάβετε πως στο συγκεκριμένο έχετε λάθος, είστε φάουλ; Με συγχωρείτε, η Κυβέρνηση του κ. Τσίπρα όχι μόνο δεν αποδοκιμάζει την τρομοκρατία και τη δράση της, αλλά σήμερα στέλνει μήνυμα ενθάρρυνσης και πολιτικής κάλυψης σε μελλοντικές ανάλογες δραστηριότητες.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στο άρθρο 110 παράγραφος 3 εμποδίζονται οι αρμόδιες δικαστικές αρχές να διατάξουν τη σχετική πραγματογνωμοσύνη για το ύψος της αναπηρίας του εκάστοτε κρατούμενου, εάν ο κρατούμενος έχει ήδη πιστοποιητικό αναπηρίας άνω του 80% από τα ΚΕΠΑ. Όμως, και στο άρθρο 282 εδάφιο 2 πάλι αντικαθίσταται ο δικαστής από τα ΚΕΠΑ. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι ο συγκεκριμένος κρατούμενος τρομοκράτης έχει προφανώς εξασφαλίσει σχετικό πιστοποιητικό και έτσι παρακάμπτεται η δικαστική αρχή.

Ο κύριος Υπουργός είναι αποφασισμένος να αφήσει ελεύθερο τον συγκεκριμένο κρατούμενο με όποιο κόστος και αν συνεπάγεται αυτή η απόλυσή του. Αντιπαρέρχομαι τα της εν οίκω κράτησης ως ανάξια της ακαδημαϊκής οντότητας του κυρίου Υπουργού.

Αυτές τις ημέρες οφείλω να ομολογήσω, όμως, ότι μελετώντας την αρθρογραφία σας, κύριε Υπουργέ, στον Τύπο με την ευκαιρία της δίκης της «17 Νοέμβρη» διαπίστωσα τη σταθερή υποστήριξή σας προς αυτήν την κατεύθυνση. Τουλάχιστον, είστε συνεπής όσον αφορά το με ποιους πάτε και ποιους αφήνετε.

Οι ευεργετικές διατάξεις για τους κρατούμενους που η επισημική και η ευαισθησία της πολιτείας επιβάλλουν προϋποθέτουν αφ' ενός την ύπαρξη μιας τω όντι σωφρονιστικής πολιτικής και αφ' ετέρου επαφίεται στις δικαστικές αρχές που κρίνουν κάθε φορά τη βελτίωση του συγκεκριμένου κρατούμενου, ώστε να αφαιρεθεί ελεύθερος υπό όρους.

Προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι η Κυβέρνηση Τσίπρα μάχεται υπέρ της απελευθέρωσης του Ξηρού, συνεπικουρούμενη από κουκουλοφόρους, αντιεξουσιαστές, «μπαχαλάκηδες», προτάσσοντας την αλλαγή εποχής και την πιθανή νέα αξιολόγηση της κοινωνίας υπό την καθοδήγηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι, όποιο νόμο και αν ψηφίσει η παρούσα Κυ-

βέρνηση, με στόχο να κάνει συμπαθή τον Ξηρό, οι πολίτες δεν θα ξεχάσουν ότι αυτός οδήγησε στο θάνατο δεκάδες αθώους ανθρώπους, οι πολίτες δεν θα ξεχάσουν ότι η Κυβέρνησή σας δεν δείχνει σεβασμό για τις οικογένειες των θυμάτων.

Η Κυβέρνηση Τσίπρα δεν δείχνει ευαισθησία για τα θύματα του Ξηρού και ψηφίζει νόμο που απελευθερώνει τους δολοφόνους του. Ταυτόχρονα, ανοίγει παράθυρο και για άλλους.

Ολοκληρώνω εδώ την τοποθέτησή μου, με την προσμονή της αυριανής ημέρας και άρα της τελικής τοποθέτησης του κυρίου Υπουργού επί των τροπολογιών που κατέθεσαν συνάδελφοι ή των βελτιώσεων που ζητήσαμε εμείς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή κ. Δέσποινα Σβερώνη – Χονδρονάσιου για δώδεκα λεπτά.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ - ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Ο άνθρωπος είναι θηρίο. Είναι το μεγαλύτερο θηρίο. Έτσι δεν λέει ο λαός; Ο άνθρωπος είναι θηρίο και συνάμα είναι και άγιος. Όταν του βγαίνει το θηρίο είναι αυτός που διαπράττει τα πλέον απαξιακά αδικήματα, εκείνα για τα οποία του επιβάλλει ο φυσικός δικαστής την εσχάτη των ποινών, που είναι η ισόβιος κάθειρξη.

Αυτοί οι άνθρωποι όμως, αυτοί οι βαρupoινίτες, οι σκληροί εγκληματίες είναι άνθρωποι σαν και εμάς που κάποια στιγμή κάτι τους οδήγησε και έφτασαν να βγάλουν το ζώδες.

Οι φυλακές Γ' τύπου αναφέρονταν σε τέτοιου είδους εγκλήματα, δηλαδή εγκλήματα άκρως απαξιακά, στα οποία τα δικαστήρια επέβαλαν τις πλέον εξοντωτικές ποινές. Όμως, ήδη η τιμωρία επιβαλλόταν από το δικαστήριο με τις πολυετείς καθειρήξεις ή με τις ισόβιες καθειρήξεις.

Αν αυτούς τους ανθρώπους εμείς πρέπει να τους βάλουμε σε φυλακές Γ' τύπου και να τους απομονώσουμε από όλο το άλλο κοινωνικό γίγνεσθαι, τα θηρία αυτά που μήκαν μια φορά θηρία θα βγουν πλέον τέρατα μέσα από τις φυλακές.

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορούν να λειτουργήσουν πτέρυγες για βαρupoινίτες μέσα στις φυλακές που ήδη υπάρχουν.

Δεν ξέρω, κυρία Πρόεδρε, αν πρέπει να αναφερθώ και στις τροπολογίες που είπατε. Να αναφερθώ και σε αυτές;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Δεν έχει αποφασίσει ο κύριος Υπουργός αν θα τις κάνει δεκτές ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Αν θέλετε, μπορείτε να αναφερθείτε και σε αυτές.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Γι' αυτό και εμείς είπαμε ότι ψηφίζουμε το πρώτο άρθρο. Είμαστε υπέρ αυτού του άρθρου. Εάν πραγματικά λειτουργήσει σωστά το σωφρονιστικό σύστημα και υπάρξουν οι υποδομές, μπορούν όλα τα πράγματα να λειτουργήσουν προς τη σωστή κατεύθυνση. Τότε μπορεί να υπάρχει και «τιμωρία», σωφρονισμός και η ειδική πρόληψη για τους ίδιους, αλλά και η γενική πρόληψη, ώστε να μη μπορούμε να αναπαράγουμε πλέον εγκληματίες ή τουλάχιστον να σταματήσουμε αυτόν τον κατήφορο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έφερε μία τροπολογία στην οποία υπήρχε πολύ μεγάλη απορία. Δεν ήταν ακριβώς έτσι. Άκουσα ότι υπήρχε η απορία αν αυτό το οποίο ποινικοποιείται είναι το ένδυμα. Όχι βέβαια. Δεν σημαίνει ότι επειδή εγώ θα φοράω μια κουκούλα, ένα σκούφο -είναι υπεραπλουστευμένη αυτή η άποψη- και επειδή θα περνάω από μια διαδήλωση, θα τιμωρηθώ αμέσως επειδή φορούσα την κουκούλα. Εκεί, ξέρετε, υπάρχουν άλλοι είδους μηχανισμοί. Εκεί λειτουργεί πλέον το κράτος δικαίου διά των οργάνων του. Αν η Αστυνομία λειτουργήσει κατά τον άλφα ή βήτα τρόπο, τότε δεν ξέρω, μπορεί και κουκούλα να μη φοράω και να περνάω από μια διαδήλωση ή οτιδήποτε άλλο γίνεται και να βρεθώ κατηγορούμενη. Ή ακόμα μπορεί, αν θέλετε, να ανήκω σε εκείνη την πλευρά, να είμαι Βουλευτής της Χρυσής Αυγής και εκ του λόγου αυτού και μόνο να θεωρούμαι για κάποιους μίσαιμα, για κάποιους άλλους εγκληματίας, για κάποιους άλλους νεοναζί και δεν ξέρω τι άλλο. Είναι, λοιπόν, θέμα άποψης και αντίληψης.

Όμως, δεν τιμωρείται κάποιος επειδή απλά φοράει κουκούλα. Είπα πριν ότι υπάρχει μέσα μας το κτήνος που κάποιες φορές λειτουργεί, βγαίνει στην επιφάνεια και οδηγεί τον άνθρωπο σε

μια εγκληματική και απαξιοτική συμπεριφορά. Αυτό είναι το ένα. Όταν, όμως, αυτό το άτομο που διαπράττει ένα έγκλημα φοράει κουκούλα, τότε δείχνει, ξέρετε, μια εγκληματική διαστροφή. Δείχνει, δηλαδή, ότι και εγκληματεί και κρύβεται και ενδεχομένως να το «φορτώσει» και κάπου αλλού. Διότι οι περισσότεροι εγκληματίες κάνουν μια εγκληματική πράξη και κάποια στιγμή είτε μετανιώνουν είτε παραδέχονται είτε ομολογούν ότι έκαναν κάτι. Ο κουκουλοφόρος δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση να ομολογήσει, γιατί φόρεσε την κουκούλα να διαπράξει αδίκημα και είχε σαν σκοπό να μη φανερωθεί ποτέ. Οι κουκουλοφόροι μάς παραπέμπουν σε άλλες εποχές.

Ξέρετε και η Χρυσή Αυγή, αυτή η «οργάνωση», όπως θέλουν να την ονομάσουν κάποιοι -που τόσο εύκολα γίνονται δικαστές, τιμητές και κήνσορες της δημοκρατίας και του δικαίου μας συστήματος- έχει χάσει δύο παλικάρια τα οποία δεν δολοφονήθηκαν απλά, αλλά εκτελέστηκαν. Είναι τα μοναδικά παιδιά στα οποία δόθηκε η χαριστική βολή. Πρόκειται για τον Γιώργο Φουντούλη και τον Μανώλη Καπελώνη. Υπάρχει και ένα τρίτο παλικάρι με σφαίρα στον πνεύμονα, το οποίο παραλίγο να δολοφονηθεί. Βρέθηκε στο νοσοκομείο για τέσσερις, πέντε μήνες και ακόμα προσαθεί να σταθεί στα πόδια του.

Αν αυτοί οι άνθρωποι, οι δολοφόνοι, δεν φορούσαν κουκούλα και δεδομένου του ότι δεν υπήρχαν κάμερες, το πιο πιθανό είναι ότι θα είχε εξιχνιαστεί αυτό το ειδεχθέστατο έγκλημα το οποίο ετελέσθη.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, με καμμία δύναμη και με καμμία δικαιολογία να πούμε ότι είμαστε υπέρ αυτής της τροπολογίας βρίσκοντας ως δικαιολογία -γιατί επιτρέψτε μου να πω ότι το θεωρούμε πολύ εύκολο και πολύ φθηνό- ότι ποινικοποιούμε δήθεν την ενδυσμασία.

Ο θεσμός της υφ' όρον απολύσεως είναι ένας θεσμός που υπάρχει τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια, όσο είμαι εγώ δικηγόρος. Τουλάχιστον από τότε το θυμάμαι, ίσως και πιο μπροστά. Απλά πιο μπροστά εάν ο έγκλειστος εξέτιε κάποιο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα στις φυλακές και αν υπήρχε η προσδοκία εντίμου βίου, είχε τη δυνατότητα να ζητήσει την υφ' όρον απόλυση.

Τα πράγματα άλλαξαν και πιστεύω πως έπρεπε να αλλάξουν. Ένας άνθρωπος δεν μπορεί μόνιμα να μένει στη φυλακή και μόνο να προσδοκούμε στην εντιμότητα του μετέπειτα βίου του. Γι' αυτό και πολύ σωστά και πολύ σοφά ο νομοθέτης θέσπισε το θεσμό της υφ' όρον απολύσεως, δηλαδή σε περίπτωση που έχεις εκτίσει έναν συγκεκριμένο χρόνο, άλλον για την κάθειρξη, άλλον για τη φυλάκιση, και έχεις δείξει καλή διαγωγή, ο κανόνας είναι να απολύσαι από τις φυλακές. Δεν απολύεται μόνο εάν συντρέχουν κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Υπ' αυτήν την έννοια, θεωρούμε ότι είναι προς μια σωστή κατεύθυνση. Έχουμε όμως τις ενστάσεις μας όσον αφορά τους ανθρώπους αυτούς. Να δοθεί μια χείρα βοηθείας και να προστρέξουμε στους ανάπηρους. Αλλά υπάρχει ένα μείζον θέμα εδώ. Σε έναν απίτητο η αναπηρία του αναδείχθηκε μέσα στη φυλακή; Και εάν υπήρχε η αναπηρία πριν και παρ' ότου υπήρχε η αναπηρία διέπραξε το αδίκημα; Από τη μια πλευρά λέμε ότι δεν μπορεί να μείνει στις φυλακές, γιατί δεν μπορεί να αυτοεξυπηρετηθεί, αλλά εν όσο ήταν έξω, ήταν ανάπηρος και διέπραξε ένα αδίκημα; Εκεί υπάρχει κάποια ασάφεια.

Όπως, επίσης, δεν μπορούμε να δεχτούμε αυτό που είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, δηλαδή τι είδους αναπηρία είναι αυτή της τάξεως του 50%. Εάν έχεις 50% αναπηρία, δεν παίρνεις σύνταξη αναπηρική. Θα πρέπει να είναι πάνω από 67% και μάλιστα κάτω από κάποιες προϋποθέσεις. Εδώ τι είναι εκείνο που οδηγεί τον νομοθέτη να πει ότι αν έχεις αναπηρία και με 50% μπορείς να τύχεις της υφ' όρον απολύσεως;

Στο ίδιο δε άρθρο υπάρχει και η υφ' όρον απόλυση που γίνεται για τους αλλοδαπούς κρατούμενους. Και εδώ πάλι έχω μια ένσταση. Δεν ανάλαβα. Ίσως τα ελληνικά μου να είναι κάπως φτωχά και να μην μπορώ να αντιληφθώ όλα αυτά που ακούγονται εδώ.

Άκουσα για τους αλλοδαπούς οι οποίοι, λέει, μόλις εκτίσουν την ποινή τους μέσα στη φυλακή, τότε αυτοί, επειδή για κάποιους λόγους δεν μπορούν να απελαθούν, βρίσκονται στη χώρα μας ως φιλοξενούμενοι.

Φιλοξενούμενοι ήταν στη χώρα μας, διέπραξαν αδικήματα και για να βρεθούν στη φυλακή, μάλλον διέπραξαν και σοβαρά ποινικά αδικήματα. Εξέρχονται πλέον τώρα από τις φυλακές και δεν είναι ακριβώς φιλοξενούμενοι. Θέλουμε εμείς, αν θέλετε, επηρεασμένοι από τον Ξένιο Δία, να ονομάζουμε αυτήν την κατάσταση. Τους φορτώνομαστε δηλαδή πάλι. Έχουμε δηλαδή πάλι αυτούς τους ανθρώπους που τους ταίζαμε, τους ποτίζαμε μέσα στη φυλακή, ήρθαν και δεν σεβάστηκαν τη χώρα που ήρθαν να τους δώσει κάποια δουλειά, έμειναν στη φυλακή, εξέρχονται των φυλακών.

Και το άλλο θέμα είναι ότι κάποιες φορές δεν γίνονται οι απελάσεις, διότι, λέει, ο άλλος μπορεί να είναι ανιθαγενής, μπορεί να έχει δηλώσει ψεύτικα στοιχεία και παρ' όλα αυτά, εάν η απέλασή του μετά την υφ' όρον απόλυση δεν πραγματοποιηθεί μέσα στους τέσσερις μήνες, τότε απολύεται. Δηλαδή πού απολύεται; Πού πάει;

Απολύεται ένας άνθρωπος που έκρινε το δικαστήριο ότι έπρεπε να απελαθεί; Απολύεται πάλι; Και τι; Δίνει παρών; Και είμαστε τόσο σίγουροι ότι αυτός ο άνθρωπος ο οποίος ή είναι ανιθαγενής ή δεν λέει τα στοιχεία του ή η πατρίδα του δεν τον δέχεται ή η πρεσβεία δεν συνεργάζεται, που σημαίνει ότι δεν τον δέχεται, και εμείς παρ' όλα αυτά λέμε «δεν πειράζει καθίστε εδώ» από ανθρωπιστικούς λόγους;

Ε, ανθρωπιστές να είμαστε, αλλά να κοιτάμε λίγο και το σπίτι μας. Μην αρχίσουμε να ψαχνόμαστε εμείς. Γιατί στο τέλος, μου φαίνεται, θα χρειαστεί εμείς να ζητήσουμε άσυλο σε κάποια άλλη χώρα. Εμείς ίσως αναγκαστούμε, αφού θα έρθουν όλοι αυτοί εδώ μαζί με τους πρόσφυγες, να μεταναστεύσουμε και να πάμε εμείς πρόσφυγες. Δεν ξέρω, όμως, εάν μια χώρα υποδοχής εμάς θα μας φερόταν με τον ίδιο τρόπο υποδοχής που λέτε εσείς ότι πρέπει να φερθούμε σε αυτούς τους ανθρώπους. Έχουν όλα τα όριά τους!

Είναι προς τη θετική κατεύθυνση και το άρθρο που μιλάει για τους ουσιοεξαρτημένους. Παρ' όλα αυτά, και το πρωί είχα πει στον κύριο Υπουργό ότι θεωρώ ότι πάλι είναι ημίμετρα, γιατί μιλάμε για θεραπευτικά καταστήματα τα οποία δεν λειτουργούν.

Είναι δηλαδή σαν τις φυλακές Γ' τύπου που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία και πίστευε ότι κάτι έκανε και που εσείς θέλετε να τις καταργήσετε και εσείς πιστεύετε ότι κάτι κάνετε. Ουσιαστικά είναι σαν τις ασκήσεις επί χάρτου. Δεν έχει γίνει τίποτα στην ουσία.

Όσον αφορά στα έκτακτα μέτρα για την αποσυμφόρηση των φυλακών, θεωρούμε ότι είναι κάτι όχι απλώς πρόχειρο, αλλά κάτι που δείχνει ότι πραγματικά έχουμε πανικοβληθεί και κάθε δυο χρόνια το μόνο που μπορούμε να κάνουμε, εφόσον δεν κάναμε υποδομές, είναι να ανοίγουμε τις φυλακές και να λέμε «όσοι πιστοί προσέλθετε μπορείτε να βγείτε έξω, προκειμένου οι υπόλοιποι που μένουν μέσα στις φυλακές να περνάν καλύτερα», χωρίς να έχουμε σκεφτεί αν αυτοί οι άνθρωποι έχουν επανενταχθεί στην κοινωνία, έχουν επανασυννοικοποιηθεί και θα αρχίσουν να είναι ανάμεσά μας. Τις περισσότερες φορές, αυτοί οι άνθρωποι είναι πραγματικά ράκοι και ψυχικά. Υπάρχουν άνθρωποι -τους έχω συναντήσει τουλάχιστον εγώ- που ήθελαν πάρα πολύ να βγουν έξω, στην κοινωνία. Βγήκαν πριν από την ώρα τους και έφεραν το στίγμα του εγκληματία. Η χώρα μας μπορεί να δέχεται μεν τους πρόσφυγες, αλλά τους δικούς της ανθρώπους που βγαίνουν από τις φυλακές είναι πάρα πολύ δύσκολο να τους δεχθεί.

Οι Έλληνες δεν είμαστε ρατσιστές στους ξένους. Οι Έλληνες είμαστε ρατσιστές σε εμάς, τους Έλληνες. Σ' αυτούς που έκαναν φυλακή και βγαίνουν έξω, στους τοξικομανείς, στους Χρυσαιγίτες. Εμείς ξέρουμε εκεί να βγάζουμε το ρατσισμό μας. Τον ανθρωπισμό μας τον κρατάμε για τις άλλες φυλές.

Κυρία Πρόεδρε, αυτό που θέλω να τονίσω μόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Ναι, ναι. Τελειώνω.

Εκτός από τους κρατούμενους, εκτός απ' αυτούς που κάτι έκαναν στη ζωή τους και βρέθηκαν στις φυλακές υπάρχει και ένας μεγάλος αριθμός ατόμων που δουλεύουν μέσα στις φυλακές: Σωφρονιστικοί υπάλληλοι, υπάλληλοι της φύλαξης, κοινω-

νιολόγοι, δάσκαλοι, ψυχολόγοι, γραμματείς. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι ζουν κι αυτοί σ' αυτές τις φυλακές, όπως αναφέρατε πριν. Κι αυτοί οι άνθρωποι δεν έκαναν κάτι άλλο στη ζωή τους. Πάνε στις φυλακές να δουλέψουν, για να βγάλουν το ψωμί τους. Οι περισσότεροι απ' αυτούς αισθάνονται ότι κάθε μέρα ξεκινάνε το πρωί και δεν ξέρουν αν θα έρθουν το βράδυ στο σπίτι τους, μετά τα τελευταία γεγονότα που έχουν συμβεί και κάποια άλλα που συμβαίνουν στις φυλακές και που εμείς δεν τα ξέρουμε. Στις φυλακές ειδικά, βασιλεύει η πλήρης ομερτά. Πρέπει να γίνει φόνος μόνο, για να μπορέσουμε να το μάθουμε εμείς οι υπόλοιποι.

Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, πηγαίνουν κάθε μέρα να βγάλουν το μεροκάματο του τρόμου. Θα πρέπει να προστρέξουμε σ' αυτούς τους ανθρώπους, να τους αγκαλιάσουμε. Θα πρέπει όντως στις φυλακές να διοριστούν πολλά άτομα, για να μπορέσουμε τέλος πάντων, να διαχειριστούμε όλο αυτό το κομμάτι που λέγεται «σωφρονιστικό σύστημα, όλο αυτό το κομμάτι που λέγονται «σωφρονιστικά καταστήματα Α' ή Β' τύπου», όλο αυτό το κομμάτι που λέγεται «φυλακές».

Βέβαια –και θα τελειώσω μ' αυτό– μιλάμε γι' αυτές τις φυλακές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Σβερώνη, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΒΕΡΩΝΗ-ΧΟΝΔΡΟΝΑΣΙΟΥ: Αυτό θα πω, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω. Σας ευχαριστώ.

Οι άλλοι που είμαστε έξω βιώνουμε τη δική μας φυλακή. Μιλάμε για τους κρατούμενους που δεν μπορούν να πάνε στα νοσοκομεία, αλλά δεν αναρωτηθήκαμε πόσοι από εμάς τους Έλληνες δεν έχουν τη δυνατότητα να πάνε στο νοσοκομείο ή πηγαίνουν στο νοσοκομείο και τους ζητάνε τα σχετικά όβολα και πεθαίνουν στους διαδρόμους ή πεθαίνουν περιμένοντας να τους ειδοποιήσουν, για να γίνει η εξέταση είτε είναι καρκινοπαθείς είτε πάσχουν από κάποιο άλλο σοβαρό νόσημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει η κ. Φώφη Γεννηματά, ειδική αγορήτρια από το ΠΑΣΟΚ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Χωρίς χρονοτριβή διατρέχω τις επιμέρους διατάξεις του νομοσχεδίου.

Το άρθρο 1 προβλέπει την κατάργηση των φυλακών Γ' τύπου. Επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για μια ρύθμιση όχι απλώς αναποτελεσματική, αλλά ρύθμιση που μπορεί να αποβεί και επικίνδυνη. Αφενός καταργείται μια σωφρονιστική δομή που δεν πρόλαβε καν να λειτουργήσει. Ο Δομοκός μετατράπηκε σε φυλακή υψίστης ασφαλείας μόλις στο τέλος του προηγούμενου έτους. Επομένως, δεν έχει περάσει ο απαραίτητος χρόνος, ώστε να αξιολογηθεί.

Το νομοσχέδιο έρχεται να καταργήσει μια δομή, χωρίς να έχει λάβει την παραμικρή μέριμνα για την αυριανή μέρα. Αναγνωρίζουμε τους κινδύνους που δημιουργούνται από την ώσμωση επικίνδυνων κρατούμενων σε μια φυλακή. Συμφωνούμε με το καθεστώς της διάσπαρτης κράτησης που προτείνει ο κύριος Υπουργός. Δεν είμαστε υπέρμαχοι κανενός είδους πειθαρχείου, αλλά από την άλλη, υπογραμμίζουμε με έμφαση την σημερινή παντελή ανυπαρξία πτερύγων ασφαλείας στις περιφερειακές φυλακές Α' και Β' τύπου.

Από εκεί ακριβώς προέρχεται και η αγωνία μας και η ανησυχία μας για την πρακτική εφαρμογή του νόμου. Η διαφωνία μας δηλαδή δεν έχει ιδεολογική, αλλά πρακτική αφετηρία. Είμαστε, δυστυχώς, βέβαιοι ότι η επιστροφή των κρατούμενων του Δομοκού σε άλλες επιμέρους φυλακές θα δυναμιτίσει το κλίμα και θα θέσει σε κίνδυνο τα ανθρώπινα δικαιώματα των πιο αδύναμων κρατούμενων.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι με μια τέτοια αυτόματη κατάργηση, με μια μονοκονδυλιά, χωρίς στρατηγικό σχέδιο δημιουργούνται περισσότερα και σοβαρότερα προβλήματα από αυτά που είμαι σίγουρη ότι προσπαθείτε να λύσετε.

Δεν προβλέπεται ο ορθολογικός διαχωρισμός των κρατούμενων και στοχοποιούνται οι πιο αδύναμοι κρατούμενοι. Αυτός είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο καταψηφίζουμε αυτό το άρθρο.

Καλωσορίζουμε τη διάσπαση του άρθρου 2, όπως ζήτησε και η επιτροπή. Έρχομαι κατευθείαν στο θέμα των ανηλίκων. Θεωρούμε υπερβολικά υψηλό το ακαταλόγιστο στα δεκαπέντε έτη.

Μιλάμε για ακαταλόγιστο, η πολιτεία δηλαδή αναγνωρίζει ότι ένας δεκαπεντάχρονος άνθρωπος είναι ανίκανος να συνειδητοποιήσει ότι διαπράττει αδίκημα. Πώς δικαιολογείται ότι η ίδια έννομη τάξη τρία χρόνια μετά θα περιμένει από τον ίδιο άνθρωπο να ασκήσει τα πολιτικά του δικαιώματα;

Αδυνατούμε δε να κατανοήσουμε τον λόγο που η πολιτεία επιλέγει να αυξήσει το όριο του ακαταλόγιστου, όταν με τις υπόλοιπες ορθές διατάξεις ενισχύει τα αναμορφωτικά μέτρα. Βέβαια, επαναλαμβάνουμε ότι για την ταυτοποίηση της αληθούς ηλικίας του δράστη θα πρέπει να προβλέπεται η διενέργεια ιατροδικαστικής εξέτασης. Αλλιώς αφήνουμε τις νέες διατάξεις έρμαια ασυδοσίας, κύριε Υπουργέ, και καταχρήσεων.

Για το ζήτημα των ασθενών και ατόμων με αναπηρία στις φυλακές συντασσόμαστε με τις ευαισθησίες που εκφράστηκαν και πλειοδοτούμε. Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονούμε και τη βασική αρχή της αναλογικότητας της ποινής προς το είδος και τη βαρύτητα του εγκλήματος. Για τον λόγο αυτό, δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε την άκριτη και χωρίς κριτήρια απόλυση κρατούμενων, ούτε και ομοίως την άνευ εξαιρέσεων αποφυγή προσωρινής κράτησης ή κατ' οίκον περιορισμού.

Είναι αναγκαία, λοιπόν, η εισαγωγή εξαιρέσεων. Φυσικά, το θέμα θα πρέπει να επανεξεταστεί στο πλαίσιο του νέου Ποινικού Κώδικα και του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Πάντως, σε κάθε περίπτωση δεν μπορούμε παρά να αναγνωρίσουμε ότι είναι σε ορθή κατεύθυνση η νομοτεχνική βελτίωση του Υπουργού για τον κατ' οίκον περιορισμό με χρήση συσκευής γεωεντοπισμού. Ωστόσο, δυστυχώς, αυτήν τη στιγμή η διάταξη είναι κενή περιεχομένου, γιατί το περίφημο βραχιολάκι ακόμα εκκρεμεί, δεν έχει υλοποιηθεί. Επομένως, αναρωτιέμαι πώς θα εφαρμοστεί αυτή η ρύθμιση.

Για το θέμα των αλλοδαπών αναγνωρίζουμε ότι οι ρυθμίσεις είναι αναγκαίες. Αντιμετωπίζουν τον υπερπληθυσμό φιλοξενούμενων υπό απέλαση κρατούμενων που παραμένουν στις φυλακές χωρίς λόγο εξαιτίας διοικητικής ανεπάρκειας στην εκτέλεση των απελάσεων. Ευχόμαστε μόνο να εφαρμοστεί η διάταξη και να μην καταστεί ευχολόγιο.

Μια παρατήρηση θα ήθελα να κάνω μόνο. Μειώνεται ο χρόνος απαγόρευσης, κύριε Υπουργέ, επανόδου απελαθέντων στη χώρα, από τουλάχιστον δέκα έτη που προβλεπόταν, σε έως δέκα έτη και επειδή δεν υπάρχει καμία αναφορά στην αιτιολογική έκθεση, αν θα θέλατε κάποια στιγμή να το διευκρινίσετε.

Όσον αφορά στο άρθρο 312 του Ποινικού Κώδικα την υποστηρίζουμε ως συμβολική απάντηση της πολιτείας σε πρόσφατα τραγικά περιστατικά. Παρά τους περιορισμούς που βάζετε στις περιπτώσεις των ανηλίκων που περιορίζουν το πεδίο εφαρμογής της, θα την υπερψηφίσουμε.

Όπως θα υπερψηφίσουμε τις εισαγόμενες διατάξεις για τα ναρκωτικά. Πρόκειται για αναγκαίες διατάξεις που διευκολύνουν την πρόσβαση σε εναλλακτικά θεραπευτικά προγράμματα και προτάσσουν την απεξάρτηση έναντι της φυλακής.

Για τα άρθρα περί της αποσυμφόρησης οι θέσεις μας είναι από την αρχή σαφείς. Είναι αναγκαία η εισαγωγή εξαιρέσεων. Δεν μπορούμε να πάμε σε άκριτες απολύσεις κρατούμενων με πολυετείς καθειρέσεις και για τα βαρύτερα των εγκλημάτων χωρίς κριτήρια και περιορισμούς, χωρίς καν την κρίση δικαστικού συμβουλίου.

Δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τον υπερπληθυσμό που υπάρχει αυτήν τη στιγμή στις φυλακές και όλοι το αναγνωρίζουμε, με όρους αμιγώς διαχειριστικούς και τελικά λογιστικούς. Χρειάζεται η ελάχιστη νομική εξατομίκευση, έστω σε επίπεδο κατηγορίας αδικημάτων σοβαρών και μεγάλης κοινωνικής απαξίας.

Όσον αφορά δε, στις λοιπές ρυθμίσεις για τη διάταξη των προσλήψεων, καλωσορίζουμε φυσικά την υλοποίηση από την παρούσα Κυβέρνηση μιας πράξης υπουργικού συμβουλίου της κυβέρνησης Πικραμένου –καλό είναι να λέγονται όσα έχουν γίνει στο παρελθόν, γιατί πρέπει να υπάρχει συνέχεια και τα θετικά να αναγνωρίζονται– εντός δε του πλαισίου των δεκαπέντε χιλιάδων προσλήψεων που η προηγούμενη κυβέρνηση εξασφάλισε για το τρέχον έτος. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό έχετε τη δυνατότητα, κύριε Υπουργέ, σήμερα να προχωράτε σε αυτές τις προσλήψεις.

Όμως, αλήθεια, γιατί δεν προβλέπετε και την ενίσχυση των κοινωνικών υπηρεσιών; Σας θέσαμε το ζήτημα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή.

Γιατί δεν προβλέπετε την πρόσληψη νοσηλευτικού προσωπικού; Σας το θέσαμε και στην επιτροπή. Είναι πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα να βελτιωθούν οι συνθήκες νοσηλείας για όλους τους κρατούμενους.

Γιατί δεν προβλέπετε την πρόσληψη επιμελητών ανηλίκων; Πώς είναι δυνατόν να περιμένετε την εφαρμογή των αναμορφωτικών μέτρων που θα επιβάλλονται σε ακόμα περισσότερες περιπτώσεις, όταν δεν υπάρχει ούτε το ελάχιστο αναγκαίο επιστημονικό προσωπικό;

Για τα ιδρύματα αγωγής, τα κέντρα ανοιχτής ή ημιελεύθερης διαβίωσης διατυπώνουμε την ευχή και την ελπίδα ότι θα υλοποιηθούν όσα προβλέπονται στις διατάξεις και τις εξουσιοδοτήσεις και δεν θα παραπεμφθούν και αυτά στις καλές δυνάμεις.

Έρχομαι στην τροπολογία και κλείνω με αυτό. Κοιτάξτε, θεωρώ ότι η τροπολογία αυτή –μιλώ για την υπουργική τροπολογία– είναι αποσπασματική και νομίζω ότι περιέχει και πολύ σοβαρούς νομικούς κινδύνους.

Στην αιτιολογική το Υπουργείο επικαλείται τις διατάξεις για την υπόθαλψη και την παρασιώπηση που είναι πλημμεληματικές πράξεις. Όμως, η τροπολογία δεν αναφέρεται σε αυτές τις πράξεις. Αναφέρεται στα κακουρήματα που μπορούν να επιφέρουν προσωρινή κράτηση, ακόμα και τα βαρύτερα αδικήματα τις οργανωμένες εγκληματικότητας.

Εισέρχεται, λοιπόν, ένα υποκειμενικό στοιχείο που λειτουργεί υπέρ της βαριάς εγκληματικότητας. Η διάταξη προκαλεί μία ρωγμή στην αντιμετώπιση των οργανωμένου εγκλήματος από την πολιτεία. Η οικογενειακή εγκληματικότητα φαίνεται ότι αναγνωρίζεται ως η ηπιότερη μορφή εγκληματικότητας.

Για παράδειγμα, ένας πάτερ φαμίλιας μιας οργάνωσης με δομή μαφίας θα προστατεύεται, κύριε Υπουργέ, ως συγγενής των άλλων μελών της οργάνωσης; Είναι προφανές ότι θα καταψήφισουμε την τροπολογία αυτή.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Τα υπόλοιπα αύριο στη δευτερολογία, γιατί είναι ήδη πολύ αργά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Γεννηματά για τη σωστή χρήση του χρόνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Παρακαλώ μία παρέμβαση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ την κ. Γεννηματά για την εποικοδομητική κριτική της.

Θα ήθελα να πω ότι αν στην περίπτωση των ρυθμίσεων για τους φιλοξενούμενους η άνοδος των ετών της απέλασης που μπορεί να ακολουθήσουν, από δέκα έως τα είκοσι έτη –σε δικαστική κρίση είναι και ούτως ή άλλως ο δικαστής θα μπορεί να επιβάλει μικρότερο ποσοστό– σας φαίνεται ότι μπορεί να εξυπηρετεί την αναλογικότητα σε βαρύτερα εγκλήματα, εμείς δεν θα είχαμε αντίρρηση στο σημείο αυτό.

Αυτό που θα ήθελα να διευκρινίσω, όμως, γιατί νομίζω ότι το παραβλέπει η τοποθέτησή σας, είναι ότι η ρύθμιση για τους συγγενείς είναι δυναμική και στην κρίση του δικαστηρίου. Δεν ενέχει κανέναν κίνδυνο, γιατί ο δικαστής μπορεί να σταθμίσει ιδιομορφίες και εάν κρίνει ότι η συγγενική σχέση δεν ήταν αυτή, η οποία επεδίρασε σε μία συμμετοχή σε εγκληματική δραστηριότητα, να μην δεχθεί τη σχετική ρύθμιση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Περνάμε τώρα στους ομιλητές Βουλευτές επί των άρθρων. Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Σωτηρίου.

Μπορείτε να μιλήσετε και από τη θέση σας, αν θέλετε, κυρία Σωτηρίου. Έχετε τον λόγο αυστηρά για οκτώ λεπτά, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι, που με υπομονή περιμένουν σήμερα.

ΕΛΕΝΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα είμαι σύντομη, γιατί

έχει περάσει η ώρα και γιατί έχουν ειπωθεί αρκετά και από άλλους συναδέλφους.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για το σωφρονιστικό σύστημα και τις ρυθμίσεις, στην πραγματικότητα αφορά κάποια άμεσα μέτρα, κάποια άμεσα βήματα βελτίωσης, με βάση δύο δεδομένα, τα οποία υπάρχουν μέχρι αυτή τη στιγμή και με τα οποία δε νομίζω ότι διαφωνεί κανένας.

Το ένα είναι οι τραγικές και άθλιες συνθήκες στις φυλακές και το δεύτερο είναι οι καταδίκες και τα πρόστιμα από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Μιλάμε για άμεσα μέτρα ανακούφισης σε ευπαθείς ομάδες, όπως είναι οι άρρωστοι, οι υπερήλικες, οι ανήλικοι, οι χρήστες ουσιών. Επίσης, αναφερόμαστε και στην κατάργηση των φυλακών Γ' τύπου.

Στην πραγματικότητα, όλα αυτά είναι τα στοιχειώδη και τα αυτονόητα, στα οποία θα έπρεπε να προχωρήσει μια οποιαδήποτε κυβέρνηση. Είναι, όμως, ένα πρώτο βήμα και μια προϋπόθεση για επόμενες παρεμβάσεις, που προφανώς και χρειάζονται.

Στην πραγματικότητα, διορθώνουμε κάποιες πληγές. Δεν ισχυριζόμαστε ότι αυτό φτάνει, ότι αυτές οι ρυθμίσεις είναι αρκετές. Από εκεί και πέρα, χρειάζονται αλλαγές και στις δομές και στο προσωπικό και στη χρηματοδότηση και σε μια σειρά άλλα πράγματα, τα οποία είναι αναγκαία και στα οποία πρέπει να προχωρήσουμε.

Δεν μπορώ να μην σχολιάσω διάφορα επιχειρήματα που άκουσα. Θεωρώ ότι δεν είναι επιχειρήματα, ότι λείπουν τα επιχειρήματα και στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και σήμερα στις τοποθετήσεις των άλλων κομμάτων, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού, τα οποία καταψήφισαν και τα οποία είναι φανατικά εναντίον του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, όπως και σε άλλα νομοσχέδια. Γι' αυτό, όμως, θα πούμε στη συνέχεια.

Ακούσαμε για «Υπουργό των κουκουλοφόρων και των τρομοκρατών», για διάλογο με τους κουκουλοφόρους και ανταπόκριση στα αιτήματά τους, για ρουσφέτι της Κυβέρνησης σε εγκληματίες, για νομοσχέδιο φωτογραφικό κ.λπ.. Αυτά είναι τα βασικά επιχειρήματα τα οποία υπάρχουν.

Μου κάνει εντύπωση, λες και μέχρι τις 25 Γενάρη βρισκόμασταν σε μια χώρα αγγελικά πλασμένη, με κράτος δικαίου, με ασφάλεια απέναντι στον πολίτη και στα δικαιώματα του ελληνικού λαού. Επίσης, ακούσαμε σήμερα ότι το κράτος δικαίου είναι αυτό το οποίο έχει υποστεί από τις 25 Γενάρη και μετά, δηλαδή με την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ένα τεράστιο πλήγμα. Μιλάμε δηλαδή για ανομία, για αναρχία, για χάος, για ασυδοσία και όλα αυτά, τέλος πάντων, τα «μαύρα».

Αλήθεια, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή η προηγούμενη κυβέρνηση, είναι αυτοί που υπερασπίστηκαν το κράτος δικαίου; Πραγματικά, είναι άξιο απορίας κάτι τέτοιο.

Αυτοί δεν ήταν εκείνοι οι οποίοι κατέστρεψαν τη χώρα και ισοπέδωσαν τον ελληνικό λαό και τα δικαιώματά του; Αυτοί δεν είναι που επιτέθηκαν ευθέως στη δημοκρατία και τα δημοκρατικά δικαιώματα; Αυτοί δεν είναι εκείνοι που εφόρμισαν μνημόνια, με μόνους υποστηρικτές τη Μέρκελ, το Σόμπλε και όλους αυτούς τους ισχυρούς της Ευρώπης, τέλος πάντων, που θέλουν να κάνουν κουμάντο στη χώρα μας; Αυτοί δεν είναι που ήταν έτοιμοι να ξεπουλήσουν κομμάτι-κομμάτι το δημόσιο πλούτο στους δανειστές;

Ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει και υπερασπίζεται μετανάστες, εγκληματίες, τρομοκράτες. Έτσι μας λένε. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ ποιος ακριβώς υπερασπίζονται; Νομίζω ότι είναι σαφές ποιος υπερασπίζονται.

Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει πρόβλημα μόνο με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που αφορά τις ρυθμίσεις στο σωφρονιστικό σύστημα. Έχει πρόβλημα με την εξεταστική επιτροπή για τα μνημόνια. Έχει πρόβλημα με την Επιτροπή για το Λογιστικό Έλεγχο του Χρέους. Έχει πρόβλημα με το νόμο για την ανθρωπιστική κρίση, το νόμο για τις εκατό δόσεις, το νομοσχέδιο για το δημόσιο, που θα ακολουθήσει, το νομοσχέδιο για την ΕΡΤ και την επανελειτουργία της, το νομοσχέδιο για τις συλλογικές συμβάσεις και διαπραγματεύσεις. Έχει πρόβλημα με όλα αυτά που αφορούν τους πολλούς και τα δικαιώματά τους, ενώ αυτή υπερασπίζεται τη νομιμότητα των λίγων και θέλει την ανομία και το χάος των λίγων.

Εμείς αυτό που θέλουμε -και γι' αυτό παλεύουμε- είναι οι πολ-
λοί και το δίκιο τους. Οι φυλακές είναι ή δεν είναι κολαστήρια,
άρα χρειάζεται συγκεκριμένη παρέμβαση σε σχέση με αυτό;
Είναι ή δεν είναι ντροπή για τον πολιτισμό μας και αθλιότητα; Το
νομοσχέδιο διαμορφώθηκε με κριτήριο τον ανθρωπισμό, το αί-
σθημα δικαιοσύνης, τη δυνατότητα -όπου αυτό είναι δυνατό-
επανεκπαίδευσης ανθρώπων στην κοινωνία και όχι την εξόντωσή
τους, έγινε με κριτήριο να ανακουφίσει. Είναι λάθος; Είναι κατα-
κριτέο κάτι τέτοιο;

Δεν θα αναφερθώ πιο συγκεκριμένα στο νομοσχέδιο, γιατί
έχουν ειπωθεί αρκετά. Για παράδειγμα, καταργεί ουσιαστικά την
κράτηση ανηλίκων. Σήμερα άκουσα ότι είναι αρκετά υψηλό το
ακαταλόγιστο των δεκαπέντε ετών. Είναι και αυτό ένα επιχεί-
ρημα.

Εμείς λέμε ότι πρέπει να αντικατασταθεί η κράτηση ανηλίκων
με αναμορφωτικά και εκπαιδευτικά μέτρα, γιατί θεωρούμε ότι
μπορούμε να κερδίσουμε ανθρώπους και πολύ περισσότερο
νέους και πολύ περισσότερο ανήλικους.

Νομίζω ότι το πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας και του
ΠΑΣΟΚ, και όπως κατάλαβα, και του Ποταμιού είναι ότι έχουν γε-
νικά αλλεργία με δικαιώματα, οτιδήποτε έχει σχέση με δικαιώ-
ματα, δικαιώματα των φυλακισμένων, δικαιώματα των νέων που
φεύγουν στο εξωτερικό, για παράδειγμα το δικαίωμα στη δου-
λειά, για παράδειγμα το δικαίωμα στην εκπαίδευση, για παρά-
δειγμα -το πιο σημαντικό- το δικαίωμα ενός λαού να μπορεί να
ζει με αξιοπρέπεια.

Ξέρετε, υπάρχει μια φράση που λέει ότι η δικαιοσύνη -εγώ το
επεκτείνω και λέω και το σωφρονιστικό σύστημα- δεν υπάρχει
στην πραγματικότητα, έχει πολλά προβλήματα και είναι σαν το
φίδι που δαγκώνει τους ξυπόλητους. Λέω, λοιπόν, ότι είναι χρέος
μας αυτό να το αλλάξουμε και είναι μεγάλη ευθύνη μας. Είναι
δύσκολος ο δρόμος τον οποίο έχουμε ανοίξει, αλλά αυτόν το
δρόμο πρέπει να τον περπατήσουμε, γιατί αυτός ο λαός μπορεί
να ζήσει και διαφορετικά, μπορεί να απαλλαγεί απ' αυτό το σάπιο
καθεστώς και απ' αυτήν τη θηλιά που μας βάζουν απ' έξω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει
ο κ. Συρίγος για οκτώ λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι
συνάδελφοι εισέρχομαι καταθεθιάν στο θέμα, χωρίς να περιπλε-
νηθώ αλλού και αποφεύγοντας τους πειρασμούς που μας ενέ-
βαλε κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία ετύρβασε περί
πολλών, αλλά φοβούμαι ότι επί της ουσίας του νομοσχεδίου δεν
εξέφερε κάποιον λόγο, κριτικό τουλάχιστον. Ήταν απλά μία αν-
τιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Πρόκειται περί ενός νομοσχεδίου, που επιχειρεί προσεκτικά
να επιλύσει επείγοντα και πιεστικά προβλήματα που έχουν δημι-
ουργήσει κακή εικόνα για τη χώρα μας στο εξωτερικό, μας έχουν
αποφέρει καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και προσβάλ-
λουν το νομικό μας πολιτισμό.

Με το νομοσχέδιο αυτό καταργούνται οι φυλακές τύπου Γ',
ενώ τακτοποιείται το ζήτημα της κατανομής σύμφωνα με την πα-
ράγραφο 2 του άρθρου 1. Λαμβάνονται μέτρα ανακουφιστικά για
τους ανήλικους, που πραγματικά προστατεύονται και αποφεύγε-
ται ο στιγματισμός τους, ενώ παράλληλα ενισχύεται η κοινωνική
τους επανένταξη. Βλέπε ιδιαίτερη πρόνοια για τους ουσιοεξα-
ρημένους ανήλικους, που είναι στις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Οι πρόνοιες του νομοσχεδίου που αφορούν την υπ' όρο από-
λυση είναι εντελώς ισορροπημένες, ώστε να αποσυμφορούνται
οι φυλακές, ενώ ταυτόχρονα να μην προσβάλλεται το περί δι-
καίου αίσθημα και η εκτέλεση των ποινών σύμφωνα με τις απο-
φάσεις των δικαστηρίων. Το αυτό ισχύει και για τη
μετατρεψιμότητα των ποινών.

Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα της αποσυμφόρησης, λαμβά-
νονται σοβαρότατα υπόψη οι ασθένειες, οι αναπηρίες και η ηλι-
κία των εγκλείστων -είναι και θέμα ανθρωπισμού βεβαίως, κυρίως
αυτό- των οποίων η παραμονή στη φυλακή θα ισοδυναμούσε με
θάνατο πολλές φορές, αφού εκτός των άλλων δεν απολαμβάν-
θουν ούτε καν της στοιχειώδους ιατροφαρμακευτικής περίθαλ-
ψης, για να μην αναφέρουμε την περίπτωση των μεταδιδόμενων

σοβαρών ασθενειών, όπως AIDS, ηπατίτιδα C κ.λπ.. Αυτό, ξέρετε,
το έχουμε τονίσει κι άλλες φορές, το πρόβλημα της συμφορή-
σεως των φυλακών δεν είναι ποσοτικό, είναι ποιοτικό κυρίως ή
μεταβάλλεται και γίνεται εφιαλτικό πολλές φορές.

Ταυτόχρονα, το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει το πρόβλημα των
φιλοξενουμένων αλλοδαπών στις φυλακές με δίκαιο και επιεική
τρόπο, συνάδοντα με τα στοιχειώδη δικαιώματα του ανθρώπου
και την έννοια της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, όπως αυτά διατυ-
πώνονται στην ΕΣΔΑ και στο Σύνταγμά μας.

Το νομοσχέδιο, επίσης, όσον αφορά τους ουσιοεξαρημένους,
προκρίνει ουσιαστικά τη λύση της απεξάρτησης αντί της φυλα-
κής, ζήτημα που έχει απασχολήσει τη θεωρία και τη νομολογία
του Ποινικού Δικαίου επί μακρόν και έχει χυθεί άφθονο μελάνι.
Θα ήθελα σχετικά να αναφερθώ σε ένα άρθρο του κυρίου
Υπουργού στο περιοδικό «Ποινική Δικαιοσύνη», που μιλάει για
αυτό το ζήτημα και καταλήγει: «Γενικά, σε μια κοινωνία που δεν
αναπτύσσει πολιτικές επανένταξης, η διαχείριση όρων επιβίωσης
αντιπαράκειται στην πολιτική διαχείρισης κινδύνων. Ταιριάζει,
επομένως, εδώ ως επιλογος άλλη μία φράση του Ζ. Μπούμαν
που αναφέρεται στον κοινωνικό αποκλεισμό: «Όλα τα απόβλητα
είναι δυνάμει τοξικά». «Προσθέτω», λέει ο κύριος Υπουργός, «ότι
επομένως, η αποτοξίνωση και η επανένταξη αποτελούν παράλ-
ληλες πορείες προς την κοινωνική ειρήνη». Είναι μία κατεύθυνση
που δίδεται.

Επίσης, αντιμετωπίζει με τον καλύτερο τρόπο την πρόκληση
βλάβης με σκληρή συμπεριφορά, διευρύνοντας την έννοιά της
στις διατάξεις του άρθρου 312 Π.Κ.. Περαιτέρω, επισημαίνω ότι
οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου είναι γενικές και όχι «à la carte» και
αδικείται το νομοσχέδιο με τον θόρυβο των τελευταίων ημερών.
Μια σοβαρή ματιά στις φυλακές και τα κατ' ευφημισμόν νοσοκο-
μεία τους ενισχύουν τους ισχυρισμούς μου για τη σοβαρότητα
και την επικαιρότητα του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Είναι αξιοσημείωτο ότι εκ των κληθέντων στη διαβούλευση φο-
ρέων η συντριπτική πλειοψηφία αντιμετωπίζει θετικά το υπό ψή-
φιση νομοσχέδιο, κάτι που πρέπει να ληφθεί υπόψη σοβαρά και
αποτελεί τον καλύτερο συνήγορό του. Κύριοι συνάδελφοι, το
στοιχείο τούτο είναι σοβαρότατο και πρέπει να συνεκτιμηθεί ως
το κύριο πλεονέκτημα του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, με το δε-
δομένο ότι σημειώνεται και αποτυπώνεται η ευρύτατη αποδοχή
του από τους κοινωνικούς φορείς και κατ' επέκταση την κοινωνία.
Το στοιχείο τούτο προέχει, σε σχέση και με πολλά άλλα και ξε-
χωρίζει από αυτά, αφού η εν λόγω διαδικασία και η διαβούλευση
με τους ενδιαφερόμενους φορείς είναι η «πύλη» μέσω της οποίας
γίνεται η αμφίδρομη επίδραση και η επικοινωνία της Βουλής με
την κοινωνία και αντίστροφα. Ας βαρύνει τούτο στην κρίση μας.
Υπό αυτήν την έννοια, εκτιμώ ότι οι συνάδελφοι οι οποίοι εξέφε-
ραν έντονα καταγγελλτικό λόγο, πραγματικά παρέκαμψαν αυτό
το συγκεκριμένο ζήτημα με ηθελιμένη σπουδή, ακόμη και αυτήν
την τοποθέτηση της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων.

Δύο λόγια για το DNA: Όταν είχε θεσπιστεί αυτή η διάταξη,
είχε επικριθεί εντονότατα από τη νομική κοινότητα. Τα έχουμε
πει αυτά και στην επιτροπή. Μεταξύ αυτών που της καταλόγισαν
ήταν ότι διέυρυνε τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων με το
«και άλλων» που υπάρχει στη διάταξη. Υποβάθμιζε τη λήψη και
ανάλυση σε απλή ανακριτική πράξη. Διεπιστώνετο η απουσία
οποιασδήποτε αναλογικότητας όσον αφορά την τήρηση του αρ-
χείου, (ενήλικοι, ανήλικοι, βαρύτητα εγκλήματος) και είχε βρεθεί
αντίθετη προς την υπ' αριθμόν 2/2009 γνωμοδότηση της Αρχής
Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Τότε, ήδη από την εποχή της θεσπίσεώς του -σας αναφέρω
πάλι και σας μνημονεύω από ένα άρθρο του κ. Ευστάθιου Που-
λαράκη στην «Ποινική Δικαιοσύνη»- ο κ. Πουλαράκης έγραφε:
«Επομένως, καθίσταται σαφές ότι ο νομοθέτης θα πρέπει να
επέμβει διορθωτικά, προκειμένου να διασφαλιστεί η συμβατό-
τητα των σχετικών ρυθμίσεων με το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ».
Έχω την αίσθηση ότι αυτό επιχειρείται με την τροπολογία.

Τελειώνω με δύο λόγια για το θέμα της κουκούλας, όπως ανα-
φέρεται στη σχετική τροπολογία. Ο νόμος αυτός και τότε που
θεσπίστηκε είχε επικριθεί, διότι προσβάλλει τόσο το Σύνταγμα
μας, όσο και τις πρόνοιες του Ποινικού μας Κώδικα, ενός δογ-
ματικά «κλειστού συστήματος», που δεν επιτρέπει τη σύγχυση

της αστυνομικής επιτήρησης με την ποινικοποίηση, δηλαδή την ένταξη σε αυτόν παρομοίων διατάξεων.

Εξάλλου, δεν μπορεί να μην παρατηρηθεί και η ασυνέπεια των σχετικών διατάξεων που περιορίζονται μόνο σε κάποια εγκλήματα και εξαιρούν αυθαίρετα άλλα. Για παράδειγμα, εντάσσεται η ληστεία αλλά όχι η απαγωγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, τίθεται ένα ακόμη ερώτημα. Εάν υπάρχει ένας ληστής με κουκούλα και ένας ληστής χωρίς κουκούλα και οι δύο ληστεία δεν διαπράττουν; «Αυτό-υπόθαλψη» -γιατί αυτό κάνει αυτός που φοράει την κουκούλα, επιχειρεί να κρυφτεί- μπορεί να υπάρχει σε πάρα πολλά εγκλήματα. Συνεπώς, θεωρώ άστοχο αυτό το οποίο είχε γίνει.

Πάνω σε αυτό το ζήτημα -και τελειώνω- θα ήθελα μόνο να σας μνημονεύσω πάλι από ένα άρθρο της «Ποινικής Δικαιοσύνης» της κ. Συμεωνίδου, καθηγήτριας στο ΑΠΘ: «Το κριτήριο της κάλυψης των χαρακτηριστικών του προσώπου είναι απρόσφορο να προσδιορίσει τον πιθανό κύκλο των δραστών στους οποίους αναφέρεται, ενώ επιπλέον δεν δικαιολογεί επαύξηση της ποινής, καθώς δεν περικλείει ούτε αυξημένο άδικο ούτε ενοχή του δράστη. Είναι γι' αυτό αντίθετο προς τους κανόνες των άρθρων 7 παράγραφος 1 και 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος.»

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κάνω την τελευταία μου αναφορά. Επιτρέψτε μου -επειδή τα έχω πει και στην επιτροπή- μόνο μία κρίση γύρω από το ζήτημα της τροποποίησης του άρθρου 282, την προσθήκη που γίνεται. Πέραν των όσων είχα πει και στην επιτροπή, θέλω να μη διαλάβει της προσοχής κανένας ότι πρόκειται περί περιοριστικού όρου. Είναι ο κατ' οίκον περιορισμός, περιοριστικός όρος και αφορά στενό, συγκεκριμένο κύκλο και με το «εφόσον» που έχει περιορίζει το αντικείμενο της πράξης που τους αποδίδεται και της οποίας πρόξενος είναι η σύγκρουση καθηκόντων λόγω συγγενείας και όχι οποιαδήποτε άλλη αιτία γενικώς.

Επίσης, ο προβλεπόμενος κατ' οίκον περιορισμός είναι δυνητικός -το εξήγησε και ο Υπουργός- «μπορεί» και όχι επιτακτικός. Διατάσσεται δε, σύμφωνα με όσα προβλέπει ο νόμος, δηλαδή οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αυτό το επισημαίνω για να πω ότι είναι μια αυστηρή διάταξη και κακώς τη βλέπουμε ότι δήθεν ανοίγει δρόμους και οτιδήποτε άλλο.

Κλείνω λέγοντας ότι οι αλλαγές που επιχειρούνται με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο στο ποινικό και σωφρονιστικό μας σύστημα είναι προς προοδευτική και φιλελεύθερη κατεύθυνση. Είναι και αυτό ίσως το πιο μεγάλο προσόν του νομοσχεδίου, το οποίο εκτιμώμενο δεόντως μας οδηγεί στην αποδοχή και την ψήφισή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Συρίγο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κυριακάκης για οκτώ λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ, συζητάμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις». Δεν μπορώ να μην αρχίσω την ομιλία μου με μια παρατήρηση όσον αφορά τις ομιλίες κυρίως των Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Βέβαια, ελάχιστοι δήλωσαν να μιλήσουν και αυτή τη στιγμή νομίζω ότι ένας βρίσκεται στην Αίθουσα. Αυτό είναι ακόμη μια ένδειξη, μαζί με το περιεχόμενο των ομιλιών, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση κάνει σαν να μην καταλαβαίνει τι συζητάμε σε αυτό το νομοσχέδιο, διότι όλο αυτό το διάστημα, από τη στιγμή που μπήκε στη δημόσια διαβούλευση, από τη στιγμή που μπήκε στις επιτροπές και σήμερα, βλέπουμε ότι ασχολείται με αυτό που ήξερε να κάνει και πριν σαν Κυβέρνηση, δηλαδή με την καλλιέργεια ενός κλίματος τρομοϋστερίας, τρομοκρατίας, φόβου και ενός κλίματος διχασμού της ελληνικής κοινωνίας σαν να μην έγιναν εκλογές στις 25 Ιανουαρίου, γιατί προφανώς δεν έχουν καταλάβει τι έγινε στις 25 Ιανουαρίου, ότι ο ελληνικός λαός, πέραν των άλλων, καταδίκασε και τον δι-

χασμό. Δεν θέλει διχαστικές λογικές και ψήφισε για την ενότητα της κοινωνίας και του λαού. Δεν μπορεί, λοιπόν, να συνεχίσουμε να ακούμε σε αυτή εδώ την Αίθουσα διχαστικά κηρύγματα και να είναι αυτά τα μόνα επιχειρήματα που έχουμε για να αντιμετωπίσουμε μια σκληρή πραγματικότητα, που υπάρχει στη χώρα μας, σχετικά με το σωφρονιστικό σύστημα.

Αυτό το παραδέχτηκαν μάλιστα και ο κ. Βορίδης και άλλοι Βουλευτές, οι οποίοι είπαν ότι, ναι, πρέπει να υπάρξουν ευεργετικές διατάξεις. Δεν μπορούν να το αρνηθούν αυτό. Γι' αυτό λοιπόν, εμμένουν στην τρομοϋστερία, αλλά πρέπει να ξέρουν ότι αυτό πλέον δεν αποτελεί δικαιολογία για οτιδήποτε.

Επίσης, ο ελληνικός λαός ψήφισε στις 25 Γενάρη για αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη, δημοκρατία, που ήταν και το βασικό προεκλογικό σύνθημα του ΣΥΡΙΖΑ, και πάνω σε αυτό το τρίπτυχο κινείται η λογική αυτού του νομοσχεδίου.

Διότι εδώ δεν πρόκειται απλώς για κάποιες αποσπασματικές διατάξεις που βελτιώνουν μόνο κάποιες πλευρές του σωφρονιστικού, αλλά πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που κινείται σε τελείως διαφορετική φιλοσοφία, που βάζει στο κέντρο την αξιοπρέπεια των κρατουμένων, τα δικαιώματά τους. Βάζει στο κέντρο τη δικαιοσύνη, που πρέπει να υπάρξει και μέσω του σωφρονιστικού να εμπεδωθεί και συνολικότερα στην κοινωνία. Και φυσικά, βάζει στο κέντρο τη δημοκρατία. Και δεν μπορεί παρά αυτά τα τρία να είναι αλληλένδετα.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να ακούμε εδώ μέσα κορώνες ότι ασθενείς, ανάπηροι, οι οποίοι δεν μπορούν να περπατήσουν, δεν βλέπουν, είναι επικίνδυνοι για την κοινωνία, και μάλιστα να το ακούμε και από γιατρούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ λίγο περισσότερο -γιατί δεν υπάρχει χρόνος να μιλήσουμε κι επί των άρθρων- στο άρθρο 1 που καταργεί τις φυλακές τύπου Γ'.

Επειδή τυγχάνει να εκλέγομαι στη Φθιώτιδα, όπου επιλέχθηκαν οι φυλακές Δομοκού για να επιτελέσουν αυτό το πείραμα, πρέπει να πω κάτι που παραδέχτηκε κι ο κ. Βορίδης στην ομιλία του, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι μόνο αύξηση της εξωτερικής φρουράς έγινε.

Πραγματικά, μόνο αυτό έγινε. Δηλαδή πώς υλοποιήθηκαν οι φυλακές τύπου Γ'; Υπάρχουν αιτήματα των σωφρονιστικών υπαλλήλων από χρόνια για τα μέτρα ασφαλείας. Σωστά είπε ο Υπουργός ότι δεν είναι ζήτημα ενός αντισημιακού μέτρου, δηλαδή θέσπισης της διάκρισης κρατουμένων σε φυλακές υψίστης ασφαλείας, αλλά σε κάθε φυλακή πρέπει να εμπεδώνεται το αίσθημα ασφάλειας όχι μόνο όσον αφορά τους κρατούμενους, αλλά και τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους.

Στο Δομοκό, λοιπόν, από χρόνια ζητούσαν -και μάλιστα με αφορμή την ψήφιση τότε από την προηγούμενη κυβέρνηση του σχετικού νόμου- να υπάρξουν ειδικά μέτρα ασφαλείας στον εσωτερικό χώρο, να υπάρξει αύξηση του προσωπικού των σωφρονιστικών υπαλλήλων, να υπάρξει υγειονομική κάλυψη, που παραμένει ζητούμενο, δυστυχώς, κύριε Υπουργέ. Διότι συμβαίνει το εξής τραγικό. Για το παραμικρό κάποιον πρέπει να υπάρξει μεταγωγή στο Κέντρο Υγείας Δομοκού ή στο νοσοκομείο Λαμίας, με όλες τις συνέπειες που γνωρίζουμε όλοι μας.

Πρόκειται για μία φυλακή που το καλοκαίρι μένει από νερό. Διότι δεν έχει δική της γεώτρηση που να καλύπτει τις ανάγκες και οι αυξημένες απαιτήσεις του καλοκαιριού αφήνουν τους κρατούμενους χωρίς νερό.

Κι όλα αυτά λέγαμε ότι είναι φυλακές τύπου Γ' υψίστης ασφαλείας κ.λπ.. Φαντασιακά πράγματα. Ευτυχώς, σήμερα παραδέχονται ότι απλώς αυξήθηκε η εξωτερική φρουρά.

Θέλω να μεταφέρω και το αίτημα της Ένωσης των Αστυνομικών Υπαλλήλων και κρατάω και τη δέσμευση του κ. Πανούση τις προάλλες στην επίσκεψή του στη Φθιώτιδα ότι αυτή η εξωτερική φρουρά θα πρέπει να καλύψει τις ανάγκες των αστυνομικών τημάτων στη Φθιώτιδα, που είναι υποστελεχωμένα.

Όσον αφορά επίσης το άρθρο για την αποσυμφόρηση των φυλακών, εδώ είναι νομίζω η μεγάλη στόχευση του νομοσχεδίου. Επιτέλους, θα δούμε αποσυμφόρηση των φυλακών, που είναι ένα μεγάλο ζητούμενο και φυσικά και η Αντιπολίτευση δεν μπορεί να αρνηθεί ότι είναι απαραίτητο.

Πώς γίνεται αποσυμφόρηση; Με έκτακτα μέτρα αποσυμφό-

ρησης που περιγράφονται στο σχετικό άρθρο, με ελαχιστοποίηση του εγκλεισμού των ανηλίκων, με μέτρα που παίρνονται για τη φιλοξενία των αλλοδαπών, με μέτρα σχετικά με την αλλαγή της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά. Και πρέπει να πούμε ότι ο νόμος που είχε ψηφιστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν οδήγησε σε αυτό που θα περιμέναμε και ελπίζουμε με αυτό το νόμο να επιτευχθεί αυτό.

Τέλος, τα μέτρα που παίρνονται για τους ασθενείς και τους αναπήρους πρέπει να πούμε ότι κινούνται σε σωστή κατεύθυνση, αλλά κινούνται και με βάση τις διεθνείς επιταγές. Παντού στον κόσμο προβλέπονται αυτά τα οποία ψηφίζονται τώρα για πρώτη φορά στη χώρα μας. Και απορώ ειλικρινά με αυτή τη στάση της αντιπολίτευσης στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Τέλος, θέλω ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, για τις δύο τροπολογίες, τις οποίες έχω συνοψογράψει. Αφορούν την τροποποίηση του «κουκουλο-νόμου». Δεν θέλω να πω πολλά, αλλά επειδή ο κ. Γεωργιάδης εδώ έκανε ολόκληρη διάλεξη επί του θέματος, εγώ θα έλεγα ότι αν είναι να συμμεριστούμε την άποψή του, τότε κι αυτοί που φοράνε γάντια να συλλαμβάνονται ως δυνητικά διαρρήκτες. Δηλαδή εκεί είχαμε φτάσει. Ο οποιοσδήποτε, με οποιοδήποτε τρόπο καλύπτει το πρόσωπό του να συλλαμβάνεται.

Επίσης, πρέπει να εναρμονιστεί η νομοθεσία για τη λήψη του DNA επιτέλους με τις διεθνείς προδιαγραφές.

Θα κάνω και μια ειδική αναφορά για την τροπολογία, κύριε Υπουργέ, που έχουμε συνοψογράψει όσον αφορά την κατάρτιση του νόμου Βορίδη-Ρέππα για την ποινικοποίηση της δράσης και των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας κατά των διοδίων, που είχε ποινικοποιήσει, τόσο την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών από τα διόδια, όσο και τις εκδηλώσεις διαμαρτυρίας με την απελευθέρωση των διοδίων για τη διευκόλυνση των οδηγών να κάνουν πράξη το συνταγματικό τους δικαίωμα για ελεύθερη πρόσβαση στους εθνικούς δρόμους.

Πρέπει να πούμε ότι είμαστε η μοναδική χώρα που για να πάει κανείς στη δουλειά του πληρώνει δύο μισθούς το χρόνο για τα διόδια και αν περάσει ελεύθερα και τύχει να συλληφθεί, θα έχει εξοντωτικές ποινές. Νομίζω ότι ήρθε η ώρα τουλάχιστον να καταργήσουμε αυτή την ποινικοποίηση. Ήδη είναι αγωνιστές του κινήματος κατά των διοδίων που αντιμετωπίζουν τη δικαιοσύνη. Δεν υπάρχει βέβαια, ακόμα κάποια καταδικαστική απόφαση, διότι υπάρχει η αλληλεγγύη και η συμπαράσταση, αλλά θα θέλαμε να υπάρξει από μέρους σας η μέριμνα, ούτως ώστε να αποδεχτείτε την τροπολογία αυτή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πριν δώσω τον λόγο στον κ. Εμμανουηλίδη, που είναι ο αμέσως επόμενος ομιλητής, θέλω να πω ότι επειδή υπάρχει εκφρασμένη διάθεση από όλους έχουν μεν σήμερα στην Ολομέλεια μέχρι αυτή την ώρα, να μιλήσουν ακόμη περισσότεροι, εγώ είμαι διαθέσιμη μέχρι τη μία παρά. Και νομίζω ότι καλό είναι να το κάνουμε αυτό, για να δώσουμε τη δυνατότητα αύριο η ονομαστική ψηφοφορία να γίνει πιο νωρίς από τις οκτώ, έτσι ώστε και όσοι προερχόμαστε, όπως κι εγώ, από την επαρχία, να φύγουμε στην επαρχία νωρίς αύριο το απόγευμα.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Συμφωνείτε, επομένως.

Τον λόγο έχει ο κ. Εμμανουηλίδης για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ντοστογιέφσκι είχε πει ότι το επίπεδο πολιτισμού μιας χώρας φαίνεται από το επίπεδο διαβίωσης των φυλακισμένων.

Είναι λυπηρό το ότι δεν βρίσκονται οι συνάδελφοι όλων των άλλων κομμάτων. Κύριε Φορτσάκη, τους εκπροσωπείτε συνολικά. Οι αποστροφές δεν μπορεί να γίνουν παρά σε κενά έδρανα, αλλά ο διάλογος, έστω κι υπ' αυτή την έννοια, πρέπει να ξεδιπλωθεί.

Οι διαφορές μας, κυρίες και κύριοι, με τη Νέα Δημοκρατία

είναι βαθιά πολιτικές, κυρίως όμως, είναι βαθιά πολιτισμικές, γιατί ο τρόπος που αντιλαμβάνεται ο καθένας το συνάνθρωπο είναι δείκτης της πολιτισμικής ευαισθησίας και της πολιτισμικής αρματωσίας του.

Η Νέα Δημοκρατία, καθ' όλη τη διάρκεια της σημερινής ημέρας, εκτός από ακραίες κορώνες που υποδηλώνουν την έλλειψη ευαισθησίας απέναντι στα ανθρώπινα, κατέδειξε με έναν ξεκάθαρο τρόπο αυτήν την τιμωρητική αντίληψη που έχει, για ανθρώπους παραβατικούς.

Θα κάνω μία παρένθεση αναγκαία, για να πω ότι αισθάνομαι απόλυτο σεβασμό στην οδύνη των ανθρώπων, που χάθηκαν με τον έναν ή τον άλλον τρόπο από εγκληματικές ενέργειες. Αυτό, όμως, σε καμιά περίπτωση δεν αίρει την ευθύνη και την υποχρέωση που έχει η οργανωμένη κοινωνία να αντιμετωπίζει ως ανθρώπινες υπάρξεις τους παραβατικούς ανθρώπους. Αυτό προφανώς, το αγνοεί και είναι δείκτης αυτής της πολιτισμικής στάσης που έχει για τα πράγματα.

Ο δικός μας πολιτισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολιτισμός που ως βάθρο στις διανθρώπινες σχέσεις έχει την επιείκεια, όχι γιατί υπάρχει μεγαλύτερη ευρυχωρία ψυχής, αλλά γιατί υπάρχει μεγαλύτερη διεισδυτικότητα στο να ανιχνεύσουμε τα ανθρώπινα.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά –μπορώ αυτό να το καταθέσω μετά από μία τριαντάχρονη πορεία μέσα στην τάξη, κύριε Φορτσάκη– ότι όσες φορές σε παραβατικές συμπεριφορές επεδείκνυα αυστηρότητα, το αποτέλεσμα δεν ήταν το ποθούμενο. Όσες φορές επιστράτευα την επιείκεια, έβλεπα ότι πραγματικά ήμουν χρήσιμος λειτουργός, γιατί μέρα με τη μέρα το παραβατικό άτομο, το εν δυνάμει ή το εν πράξει παραβατικό, ήταν αυτό που έχοντας ψυχία ευαισθησίας αυτά τα ενεργοποιούσε και ορθοπλworούσε στην πορεία της ζωής του.

Αυτά τα πράγματα, νομίζω, είναι όλα περασμένα μέσα στο υπό συζήτηση και προς ψήφιση νομοσχέδιο.

Δυστυχώς –δυστυχώς λέω και το εννοώ– υπάρχει μια αθηρωματική πλάκα από τη μακρόχρονη θητεία στην εξουσία. Η εξουσία είναι Κίρκη. Τους ανθρώπους με το ραβδί τούς μετατρέπει σε χοίρους. Εν προκειμένω, αυτή η μακρόχρονη σχέση με την εξουσία έχει δημιουργήσει αυτό το αθήρωμα. Και δεν αντιλαμβάνεστε ότι η στάση αυτή, η απολύτως τιμωρητική δεν οξυγονώνει την κοινωνία.

Αυτό είναι το διακύβευμα αυτού του νομοσχεδίου. Και είναι λυπηρό πραγματικά, να μην υπάρχουν άνθρωποι εδώ μέσα, συνάδελφοι, που θα έπρεπε κάποιες τέτοιες σκέψεις να τις ακούσουν. Οι κορώνες δεν είναι τίποτε άλλο παρά κύμβαλα αλαλάζοντα. Χρειάζεται περισσότερη βασανιστική σιωπηρή σκέψη και αυτή, δυστυχώς, λείπει δραματικά από τον χώρο της Αντιπολίτευσης.

Νοερά απευθύνομαι και στον απόντα κ. Βενιζέλο. Βέβαια, ήρθε, μίλησε. «Να έλθουν οι ρήτορες να πουν τα δικά τους». Έτσι λέει κάπου ο Καβάφης. Ήρθε ο κ. Βενιζέλος και είπε τα δικά του και ως σύγχρονη Κασσάνδρα μας διαβεβαίωσε ότι οδεύουμε προς την καταστροφή.

Ναι! Μα, η καταστροφή έχει επέλθει. Είναι κοινωνική, είναι οικονομική, είναι πολιτιστική, είναι πολιτισμική, είναι ολόπλευρη και ολοκληρωμένη!

Είναι δυνατόν ένας άνθρωπος που συνηγόρησε και συμπρωταγωνίστησε σε αυτή την καταστροφή, να τολμά να μιλά για επερχόμενη καταστροφή; Η μία είναι βεβαιωμένη, η άλλη είναι προφητεία Κασσάνδρας. Και εάν εννοούμε καταστροφή την πεισματική αυτή στάση στο να διασφαλίσουμε τη στοιχειώδη αξιοπρέπεια ως άτομα και ως λαός, ναι, οδηγούμαστε στην καταστροφή. Μια καταστροφή, όμως, που ποτέ δεν έρχεται, όταν ο άνθρωπος πιστεύει στις δυνάμεις του, πιστεύει στο δίκαιο, πιστεύει στα ιστορικά πεπρωμένα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουηλίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Ζαχαριάς.

Για τη συντομία της συζήτησης, αμέσως μετά να ετοιμάζεται ο κ. Νίκος Μανιός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύ-

ριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ασχολείται και φέρνει σαν πρώτο νομοσχέδιο στον τομέα της δικαιοσύνης το πιο αποκομμένο, στιγματομένο και απαξιωμένο κομμάτι, τις φυλακές και τους κρατούμενους, τους φυλακισμένους.

Προσωπικά, θέλω να δώσω μια μαρτυρία, όπως έκανα και στην επιτροπή, γιατί σε καιρούς χωρίς οράματα ακόμα και μια μαρτυρία θεωρώ ότι είναι μια πράξη ριζοσπαστική, η οποία χρειάζεται.

Αρχίζω, λοιπόν, με ένα κάπως ρητορικό ερώτημα: Υπάρχει στον κόσμο μας άλλοθι ή δικαιολογία, ώστε να αποκαλείται «νοσοκομείο» ή «αναρρωτήριο» ή τέλος πάντων «χώρος παροχής υπηρεσιών υγείας», αυτός όπου οι ασθενείς διαβιώνουν σε σχεδόν μηδενικές συνθήκες ατομικής υγιεινής, σε κτήρια με εμφανή εικόνα εγκατάλειψης και απουσία συντήρησης, με μηδαμινό αερισμό, με υπερσυνωστισμό, με υγρασία και μούχλα στις τουαλέτες, στους διαδρόμους, στους τοίχους, στα παράθυρα, με αίσθηση της απόλυτης βρωμιάς στα ελάχιστα έπιπλα, στα φθαρμένα κρεβάτια, στα στρώματα, στα κλινოსκεπάσματα, όταν, εν τέλει, η εικόνα της πλήρους εξαθλίωσης μπορεί ακόμα και να κρύψει το καθημερινό βίωμα του κολαστηρίου; Δεν υπάρχει δικαιοσύνη.

Όμως, δύο νοσοκομεία, ο «Άγιος Παύλος» και το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού, κρύβουν πίσω από τους τοίχους που τα περιβάλλουν, την απάνθρωπη κατάσταση που περιέγραφα προηγούμενα, την οποία και βιώνουν πραγματικά οι ασθενείς κρατούμενοι, αυτοί που είναι χρονίως άρρωστοι, πολλοί με βαριά αναπηρία, μερικοί με λοιμώδη μεταδοτικά νοσήματα, στους ίδιους χώρους με οροθετικούς, χωρίς ασθενοφόρο, με χρονοβόρο διαδικασία διακομιδής για περιπτώσεις ανάγκης έκτακτων περιστατικών, με ελάχιστους μόνιμους ειδικευμένους γιατρούς και νοσηλευτές, με ελλιπή και απαρχαιωμένο ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό. Δύο νοσοκομεία φυλακών για όλη τη χώρα, στο κέντρο, μόνο για άντρες, χωρίς γυναικείες πτέρυγες και χωρίς οριοθέτηση των λοιμωδών.

Όσον αφορά το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο, αυτό δεν έχει μόνιμους γιατρούς, αλλά επισκέπτες ψυχιάτρους. Είναι ένα μεσαιωνικό άσυλο, στο οποίο επιβιώνουν πρακτικές πλήρους αισθητηριακής απομόνωσης για ημέρες στα περίφημα «μπλε κελιά» του υπογείου, χώρους εγκλεισμού και απομόνωσης των αρρυθμίστων και ενδεχομένως απειθαρχητών ασθενών.

Ούτε για μια ακόμη μέρα δεν πρέπει να αποστρέψουμε την προσοχή και το ενδιαφέρον μας από αυτά τα νοσοκομεία των φυλακών. Γιατί και οι κρατούμενοι είναι άνθρωποι και μπορεί να πάσχουν και -απαντών στον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης- να χρειάζονται περίθαλψη.

Τα τελευταία χρόνια Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας προσπάθησαν να αναδείξουν πλευρές αυτής της απάνθρωπης κατάστασης, τόσο στα νοσοκομεία των φυλακών, όσο και στις φυλακές και τα αστυνομικά κρατητήρια ανά την Ελλάδα. Από τις επιτόπιες αυτές επισκέψεις τους, είχαν τραυματικές εμπειρίες που αποτυπώθηκαν στις παρεμβάσεις του κοινοβουλευτικού ελέγχου και στο δημόσιο λόγο του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι κρατούμενοι στην Ελλάδα, εκτός της ελευθερίας, στερούνται τόπο και ζωτικού χώρου. Οι περισσότερες διεθνείς καταδίδες της χώρας αφορούν την ύπαρξη εξευτελιστικής συμπεριφοράς, λόγω ακραίου συνωστισμού, που αφ' εαυτού συνιστά βασανισμό. Στις φυλακές της Τρίπολης, για παράδειγμα, υπάρχει στοιβάγμα υπερτριπλάσιου πληθυσμού -περισσότεροι από διακόσιοι άνθρωποι σε χώρο για εξήντα- σε θαλάμους χωρίς διαδρόμους, χωρίς αερισμό και κοινόχρηστους χώρους, χωρίς τη δυνατότητα του κρατούμενου απλά να σταθεί όρθιος ή και καθιστός. Άρα, ο εξανθρωπισμός του σωφρονιστικού μας συστήματος είναι μια επείγουσα ανάγκη.

Πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της, θα εξασφαλίσει τους αναγκαίους πόρους και το προσωπικό και θα ενεργοποιήσει τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 3772/2009, που παραμένει έξι χρόνια στα συρτάρια, ώστε και τα νοσοκομεία των φυλακών να ενταχθούν άμεσα λειτουργικά στο ΕΣΥ και να παρέχουν πλέον ανάλογες ιατρικές υπηρεσίες και νοσηλευτική φροντίδα.

Και μη νομίζετε, υπάρχουν πρωτοβουλίες, ακόμη και σε περιφερειακά καταστήματα κράτησης, σε συνεργασία με διάφορους

άλλους επιστημονικούς φορείς του κέντρου, που προτείνουν ακόμη και σήμερα τον εξανθρωπισμό, την αξιοπρέπεια, την αποποινικοποίηση των φυλακών.

Ένα τέτοιο πρόγραμμα – θα το καταθέσω στα Πρακτικά αργότερα – είναι το πρόγραμμα «ΔΕΣΜΩΤΗΣ» για τις φυλακές των Τρικάλων. Και νομίζω ότι πρέπει να το δει θετικά και το Υπουργείο Δικαιοσύνης και το Υπουργείο Οικονομικών.

Ο υπερπληθυσμός των κρατούμενων πρέπει, επίσης, άμεσα να ελεγχθεί. Το σχέδιο νόμου, που συζητούμε, το επιτυγχάνει, όχι μόνο με μέτρα αποσυμφόρησης. Επεκτείνονται οι ρυθμίσεις που αφορούν την εξωιδρυματική αντιμετώπιση της παιδικής και της εφηβικής παραβατικότητας, ανατρέπεται το καθεστώς αντιμετώπισης των εξαρτημένων ατόμων, που μπορούν πλέον να ελπίζουν σε επιτυχή ένταξη και σε θεραπευτικά προγράμματα.

Το σχέδιο νόμου αντιμετωπίζει λυτρωτικά τους κρατούμενους-ασθενείς με χρόνια αναπηρία, που υφίστανται χρόνιο βασανισμό, βιώνοντας τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν στις ελληνικές φυλακές. Η αδιαμφισβήτητη τεκμηριωμένη χρονιότητα της ασθένειας –που δεν αποκλείει και τις οξείες εξάρσεις και φάσεις– είναι αυτή που διαφοροποιεί τον χαρακτηρισμό της ως ανήκεστη βλάβης. Χρονιότητα και ανήκεστη βλάβη. Όμως, αυτή η ανήκεστη βλάβη που υπήρχε σε διατάξεις προηγούμενων νόμων, καθόλου δεν εμπόδισε τους ασθενείς-κρατούμενους μέχρι σήμερα να πεθαίνουν στα κρατητήρια.

Βέβαια, γι' αυτό δεν εφαρμόστηκε και μια διάταξη που επαναλαμβάνεται και σήμερα στο νόμο. Και με μια νομοτεχνική διόρθωση που κατέθεσε ο Υπουργός, επαναφέρεται για τους ασθενείς-κρατούμενους με κακοήγη νοσήματα τελικού σταδίου. Τελικά, όλοι οι καρκινοπαθείς πεθαίνουν σήμερα στα νοσοκομεία των φυλακών.

Προβλέπονται, λοιπόν, ελαφρύνσεις στην έκτιση των ποινών και απόλυση υφ' όρον, ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας, που τεκμηριώνεται με βάση τον ενιαίο πίνακα εκτίμησης ποσοστών αναπηρίας, που ισχύει καθολικά για όλους τους ασφαλισμένους και αποδίδεται με κριτήρια που αναφέρονται στην κλινική κατάσταση του ασθενούς και την επίπτωση αναπηρίας στην ποιότητα της ζωής του.

Τα ποσοστά αναπηρίας 50% με επαχθείς όρους διαβίωσης, 67% έως 80%, διαφοροποιούν την ποινική μεταχείριση από το ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, ποσοστό ουσιαστικά καθήλωσης του αρρώστου, που οδηγεί τους ισοβίτες με το σχέδιο νόμου σε εναλλακτική έκτιση της ποινής στο σπίτι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα ένα μικρό περιθώριο, κυρία Πρόεδρε, για να δώσω μερικά παραδείγματα νόσων που προσδιορίζουν τα ποσοστά 67% έως 80% και άνω: Η χρόνια αναπνευστική ανεπάρκεια με βαριά κλινικά συμπτώματα και με ανάγκη οξυγονοθεραπείας όλο το εικοσιτετράωρο, καρδιολογικές παθήσεις με μεγάλη έκταση καρδιακής βλάβης που καθυλώνουν τον ασθενή, χρόνιες βαλβιδοπάθειες, νεοπλασματικές παθήσεις με ταχεία εξέλιξη, όπως ο καρκίνος του πνεύμονα και του στομάχου, η μη αντιρροπούμενη ηπατική κίρρωση στα τελικά στάδιά της, οι ολικοί ακρωτηριασμοί, η ολική τύφλωση. Πόνος και οδύνη και βασανισμός, λοιπόν, για τους χρονίως πάσχοντες στις φυλακές.

Το σχέδιο νόμου σήμερα δίνει λύσεις. Και είναι σημαντικό ότι συμφωνεί το σύνολο σχεδόν των κοινωνικών, επιστημονικών και συνδικαλιστικών φορέων που τοποθετήθηκαν θετικά στην ακρόαση στη Βουλή. Έτσι, βλέπουμε την Κυβέρνηση να προχωρά σήμερα σε ένα μικρό μεν βήμα, αλλά ριζοσπαστικό στις σημερινές συνθήκες, που πολεμά τον κοινωνικό αποκλεισμό και το στίγμα και αποδίδει αξιοπρέπεια στους κρατούμενους. Είναι και αυτό σημαντικό, γι' αυτό πρέπει να το υποστηρίξουμε με όλη μας τη δύναμη.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανιός και να ετοιμάζεται ο κ. Τσίρκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μηδενίστε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Αμέσως, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Θα είναι το μεγαλύτερο ευεργέτημα που μπορείτε να κάνετε αν μηδενίσετε το χρόνο, να μην μεγαλώνω άλλο, γιατί όσο μεγαλώνω, ακούω παράξενα πράγματα.

Μαθαίνω, λοιπόν, ότι υπάρχει νομοσχέδιο που έρχεται να ψηφιστεί για να βελτιώσει την κατάσταση των φυλακών και βλέπω την Αντιπολίτευση απούσα, σύσσωμη Αντιπολίτευση, λες και δεν υπάρχουν άλλες ευκαιρίες και από τα προηγούμενα και από τα επόμενα νόμοσχέδια που θα έρθουν εδώ. Σε όλα θα είσαστε αντίθετοι. Πριν μιλήσει κανείς για τις φυλακές και τους νόμους που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία τους, πρέπει να έχει μία εικόνα τουλάχιστον του τι είναι φυλακή.

Επιτρέψτε μου, δεν θα μιλήσω θεωρητικά, αλλά εντελώς βιωματικά. Και όχι επειδή παλιά έκανα φυλακή, επί Χούντας, αλλά επειδή καθ' όλη τη διάρκεια του ιατρικού μου βίου έχω επισκεφθεί πολλάκις στις φυλακές Κορυδαλλού και έχω εξετάσει ασθενείς, απεργούς και τους κρατούμενους μαθητές του σχολείου δεύτερης ευκαιρίας.

Πήγα, λοιπόν, μια φορά να εξετάσω ένα νεαρό παιδί από αυτούς που κατηγορείτε ότι εμείς τους υποθάλπουμε, τους βοηθάμε να σπάνε τζάμια κλπ.. Ήταν ένας απεργός πείνας στο νοσοκομείο του Κορυδαλλού. Τώρα, βέβαια, είναι ανέκδοτο να λέμε «νοσοκομείο Κορυδαλλού». Και ήταν έξι άνθρωποι μέσα σε ένα μεταλλικό κλουβί. Βρήκα έναν που ήταν πεσμένος κάτω. Από την όψη λέω, αυτός είναι απεργός πείνας. Ήταν. Οι υπόλοιποι πέντε ήταν δύο ψυχικά ασθενείς οι οποίοι ήταν τελείως σε παραλήρημα, ένας με φυματίωση που είχε υποτροπή και ο άλλος εκεί στο βάθος δεν μπορούσες να καταλάβεις τι έχει. Αυτό ήταν φυλακή πολιτισμένου κράτους που μιλάει στο όνομα της δημοκρατίας!

Κοιτάξε κάτι: Δεν είναι σωστό να μιλάμε για τους νεκρούς από εδώ και από εκεί. Οι νεκροί δεν είναι από εδώ και από εκεί. Είναι νεκροί. Πρέπει να σεβόμαστε τους νεκρούς, αλλά πρέπει να δείχνουμε σεβασμό και όταν μιλάμε και αναφερόμαστε σε έναν άνθρωπο που έχει κάνει ειδική εγκλήματα, π.χ. Σάββας Ξηρός, γιατί υπάρχει και η άλλη δικαιοσύνη. Και ένας Καλαμπόκας -εάν θυμάμαι καλά το όνομά του- είχε δολοφονήσει έναν νεαρό, τον Τεμπονέρα, στην Πάτρα. Κάθισε επτά χρόνια φυλακή και τώρα εργάζεται ο άνθρωπος. Και καλά κάνει και εργάζεται. Σ' αυτό γιατί δεν αναφέρεστε;

Όσο βλέπουμε με παρωπίδες τη ζωή, τότε δεν πρόκειται να πάμε μπροστά, όχι ως χώρα που λέτε, γιατί η χώρα είναι μία αφηρημένη έννοια, αλλά δεν μπορούμε να πάμε ως Κοινοβούλιο μπροστά.

Λέτε για το Σάββα Ξηρό. Τον έχω εξετάσει στη φυλακή πάνω από δεκαπέντε φορές ως οφθαλμίατρος. Πήγαμε άλλες δέκα φορές στα δικαστήρια. Του δώσανε δύο φορές τη δυνατότητα να πάει για έναν μήνα στο νοσοκομείο. Βοηθήθηκε λίγο για ένα μικρό διάστημα. Και την ίδια στιγμή, επί τρία χρόνια ο αδελφός του ο Χριστόδουλος, που δεν είχε καμμία σωματική αναπηρία, γυρόφερνε στις άλλες ακτίνες της φυλακής από εκεί που ήταν ο τυφλός Σάββας. Και δεν είδα κανέναν Βουλευτή του κυβερνώντος κόμματος να μας πει επί Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ πώς ήταν δυνατόν αυτός να γυροφέρνει ελεύθερος και οι άλλοι κρατούμενοι της «17 Νοέμβρη» να είναι μαντρωμένοι.

Και όλως τυχαίως πήρε και επτά άδειες και στην όγδοη έφυγε. Και ήρθε ο τέως Υπουργός, ο κ. Κικίλιας, να μας πει το κατόρθωμα της Αστυνομίας που έπιασε το Σάββα, που είχε ήδη αφήσει. Και τον έπιασε δεκαπέντε ημέρες πριν τις εκλογές για να πει ότι κάτι έκανε. Και τι έκανε αυτός ο Σάββας; Εγώ τα λέω όλα με το όνομά τους.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Ο Χριστόδουλος!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΙΟΣ: Ο Χριστόδουλος! Ο Σάββας δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Είναι τυφλός, κουτσός, κουφός, έχει και σκληρή ρυτίδα κατά πλάκας και δεν ξέρω τι άλλο και τα πόδια του είναι νταούλι από το πρήξιμο.

Αυτός, λοιπόν ο Χριστόδουλος τι έκανε; Έφυγε, περιπλανήθηκε. Τον έχασε η Ελληνική Αστυνομία; Όποιοι το ισχυριστείτε αυτό, όχι απλώς θα γέλια, αλλά θα του πω ότι δεν ξέρει. Ένα ποτέρημα έχει η Ελληνική Αστυνομία, που το έχει οικοδο-

μήσει από το 1929. Είναι η δίωξη του πολιτικού εγκλήματος. Και θα μου πουν εμένα ότι ο Χριστόδουλος βγήκε και τον έχασαν και δεν μπορούσαν να τον ξαναβρούν. Αν είναι δυνατόν! Τον βρήκαν δεκαπέντε ημέρες πριν τις εκλογές και στήθηκε και ολόκληρη ιστορία, που θα τίναν τον Κορυδαλλό. «Σιγά τ' αυγά», βρε παιδιά! Ποιος θα τίναν τον Κορυδαλλό; Αυτοί που βάζουν γκαζάκια και δεν ξέρω τι άλλο; Μιλάμε έξω από την πραγματικότητα! Πολύ έξω!

Ας πάμε παρακάτω, λοιπόν. Γιατί δεν υπάρχει καμμία διαμαρτυρία για τον Χριστόδουλο; Στη Χούντα, με πολύ λιγότερες παθήσεις, αρκετοί κρατούμενοι που είχαν μεγάλες ποινές, ισόβια, εικοσιπέντε χρόνια βγήκαν με ανήκεστο βλάβη. Στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης έχουν βγει αρκετοί με το τίποτα. Ο Σάββας γιατί; Εκεί επάνω είναι όλοι; Αυτός μόνο σκότωσε; Οι άλλοι δεν σκότωσαν;

Για να δούμε, λοιπόν, τι είναι πίσω από όλο αυτό το πράγμα. Είναι μία προπαγανδιστική -πώς να την πω;- έξαρση, μια μαύρη προπαγάνδα. Και τη λέω «μαύρη», γιατί αυτή η προπαγάνδα παραποιεί πλήρως την αλήθεια. Δεν βασίζεται σε κανένα ιστορικό γεγονός. Και όταν κάνουμε προπαγάνδα, χωρίς να στεκόμαστε σε πραγματικά γεγονότα και να σεβόμαστε την αλήθεια, τότε αυτή η προπαγάνδα είναι μαύρη προπαγάνδα.

Πάμε στους κουκουλοφόρους και στους «κουκουλονόμους». Και αυτό με πήγε πίσω, στην εποχή της Χούντας. Όταν κάποιος διαμαρτύρονταν την εποχή της Χούντας και η διαμαρτυρία τους από προκήρυξη γινόταν βόμβα, κροτίδα -πείτε ό,τι θέλετε- τροποποιήθηκε ο Ποινικός Κώδικας. Δεν θυμάμαι αν ήταν το άρθρο 173 ή το 174 που είπε ότι, αν προκαλέσεις πλημμύρα, φωτιά, καταστροφή σε δημόσια περιουσία με εκρηκτικό, η ποινή από πέντε χρόνια που ήταν, γίνεται μέχρι ισόβια κάθειρξη. Και μήτχη το εζής ερώτημα στο δικαστήριο από τους δικηγόρους: Πώς είναι δυνατόν ένας που πάει και καίει δημόσια περιουσία με απλή φωτιά να τιμωρείται με πέντε χρόνια και όποιος την κάψει με εμπρηστική ύλη να τιμωρείται με ισόβια; Ποια είναι η λογική; Είναι σαφές ποια ήταν η λογική. Ήταν μια πολιτική αντίληψη που είχε η Χούντα να χτυπήσει το κίνημα διαμαρτυρίας που γινόταν με αυτό τον τρόπο. Προφανώς δεν το πέτυχε, διότι μέχρι να πέσει είχαν αυξηθεί αυτά τα κρούσματα.

Το ίδιο συνέβη και με τον «κουκουλονόμο». Σταμάτησε η βία των κουκουλοφόρων; Προφανώς δεν σταμάτησε. Μάλλον εντάθηκε. Θέλετε να μιλήσουμε και άλλο για τους κουκουλοφόρους; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, αγαπητή κυρία Πρόεδρε.

Πόσες καταγγελίες έγιναν κατά τη διάρκεια των διαμαρτυριών του άρθρου 16, όπου είδαμε τις κλούβες της Αστυνομίας να σταματούν μπροστά στα Προπύλαια, να ανοίγει η πόρτα, να βγαίνουν ένστολοι και μαυροντυμένοι κουκουλοφόροι και να πηγαίνουν να κάνουν τις ζημιές που έκαναν;

Ποιος θα μιλήσει γι' αυτά και τότε; Δεν υπήρχε τότε αυτή η ιστορία; Τι πέτυχε, λοιπόν, ο περίφημος «κουκουλονόμος»; Τίποτα δεν πέτυχε. Απλώς έδωσε την πολιτική μυωπία αυτών που είχαν την έμπνευση να τον ψηφίσουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μανιό.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσίρκας Βασίλειος και ακολουθεί η κ. Μαρία Τριανταφύλλου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο εισάγει στην ελληνική πραγματικότητα μία σύγχρονη και ανθρωπιστική αντίληψη σχετικά με τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζεται ο σωφρονισμός και σε γενικότερο πλαίσιο η αντεγκληματική πολιτική. Θέτοντας βασικούς άξονες αυτού του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και της εξάλειψης κάθε υπόνομιας βασανισμού, κοιτά το πρόβλημα κατάματα και επιχειρεί να το αντιμετωπίσει αποφασιστικά.

Έχω τη γνώμη ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι ένα κλασικό νομοσχέδιο για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Αποτελεί μία

πολύ σοβαρή, αλλά και αναγκαία προσπάθεια για να επανασυνδεθεί η χώρα με τις αρχές του ανθρωπιστικού δικαίου. Παρ' όλα αυτά, επιτυγχάνει στην πράξη την αποσυμφόρηση των φυλακών, γιατί ο υπερπληθυσμός στις φυλακές ευθύνεται εκτός των άλλων για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Εξάλλου, οι καταδικαστικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τις συνθήκες κράτησης στην Ελλάδα είναι ενδεικτικές. Έχει ειπωθεί αρκετές φορές σήμερα ότι μόλις τα τελευταία χρόνια η χώρα μας έχει καταδικαστεί πάμπολλες φορές με προσφεύγοντες κρατούμενους για παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, λόγω συνθηκών κράτησης, αφού το δικαστήριο έκρινε ότι αυτές οι συνθήκες συνιστούν απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Μάλιστα, είναι και υπέρογκα τα ποσά που καλείται να πληρώσει η χώρα μας.

Ειδικότερα, όσον αφορά το άρθρο 1 που καταργεί τα καταστήματα κράτησης Γ' τύπου, είναι γνωστές οι αντιδράσεις που προκάλεσε η εισαγωγή αυτού του τύπου φυλακών στο ελληνικό σωφρονιστικό σύστημα. Μάλιστα, σε όσες χώρες υπάρχουν ακόμα, έχουν καταγγελλθεί από τους διεθνείς οργανισμούς, αφού καταπατούν κάθε έννοια ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είναι γεγονός ότι με τη θέσπιση των φυλακών Γ' τύπου δεν συμβάλαμε με κανέναν γνωστό τρόπο στην υλοποίηση της ποινής, που αποδίδεται σε έναν κρατούμενο, με την έννοια που η νομική επιστήμη απαιτεί. Η ποινή υπάρχει για τον επαναπροσδιορισμό του ατόμου που διασάλευσε την κοινωνική τάξη και υφίσταται για ένα λόγο, την επανένταξή του.

Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, ποιος ήταν ο πραγματικός λόγος ύπαρξής τους. Σε καμμία περίπτωση η ύπαρξή τους δεν υπηρετεί τις ανάγκες του σωφρονιστικού συστήματος, αφού ανεξάρτητα από το έγκλημα ή την ποινική του απαξία, ο σωφρονισμός αποτελεί και τον απώτερο στόχο του εγκλεισμού. Γι' αυτό, άλλωστε, ονομάζεται και «σωφρονιστικό».

Ας μας απαντήσουν, λοιπόν, οι κατήγοροι αυτού του νομοσχεδίου τι καταφεραν οι φυλακές αυτές και αν επέδρασαν, έστω και ελάχιστα στο αίσθημα ασφάλειας των πολιτών. Μήπως γεννά φόβο στην ψυχή του επίδοξου εγκληματία το γεγονός ότι θα εγκλειστεί σε τέτοιου είδους κατάσταση, ώστε να μη διαπράξει το έγκλημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φόβος δεν εξαλείφει το έγκλημα. Απλώς, το αναβάλλει. Τελικά, αρχίζει να γίνεται ακατανόητος ο λόγος ύπαρξής τους και σε ένα δημοκρατικό δικαιοσύνη σύστημα η έννοια του ακατανόητου έρχεται σε αντιπαράθεση με το ορισμένο που απαιτείται. Κατ' επέκταση, έρχεται σε αντιδιαστολή με την αρχή της αναλογικότητας ως γενικής αρχής της έννομης τάξης και σε αντίθεση με το άρθρο 3 του Σωφρονιστικού Κώδικα.

Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες με το μεγαλύτερο ποσοστό προφυλακισμένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατέχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά αλλοδαπών κρατούμενων, όπως και από τα μεγαλύτερα ποσοστά ανήλικων κρατούμενων. Το παρόν νομοσχέδιο, λοιπόν, επαναθεμελιώνει τον τρόπο που ο νομοθέτης αντιμετωπίζει την ανηλικότητα και αυξάνει τα όρια της ποινικής ευθύνης των ανηλικών. Εξάλλου, μία σωστή αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος θα πρέπει να εκτείνεται και να ξεκινά από τους ανήλικους. Η ποινή, εξάλλου, επιβάλλεται ως ρυθμισμένη αντίδραση του κράτους στο έγκλημα με προσβολή αγαθών του δράστη.

Όμως, όταν ο δράστης είναι ένας ανήλικος, πρέπει να είμαστε διπλά προσεκτικοί για το αποτέλεσμα που θα παράγουμε. Τι επιδιώκει, λοιπόν, η ποινή σε αυτή την περίπτωση; Αν δεχθούμε το γεγονός ότι η φυλακή, ως θεσμός, με την κοινωνία είναι συγκοινωνούντα δοχεία, διαπιστώνουμε ότι καθημερινά από την πρώτη αποτυγχάνουμε να εξαγάγουμε τα αποτελέσματα που επιδιώκουμε. Και αφού είναι συγκοινωνούντα δοχεία, με την έννοια της αλληλοτροφοδότησης ατόμων, σε δεύτερη ανάγνωση αποτυγχάνουμε ως κοινωνία, γιατί σήμερα οι φυλακισμένοι ανήλικοι επιστρέφουν, δυστυχώς, στον κοινωνικό ιστό παγιδευμένοι στο φαύλο κύκλο της εγκληματικότητας, στερούμενοι, μάλιστα, ενόψει των φυλακών και βασικών δικαιωμάτων τους.

Το νομοσχέδιο παγώνει -θα έλεγα- και προεκτείνει μια υπέρ-

βαση στην αντιμετώπιση διαφόρων κατηγοριών κρατουμένων. Η υπέρβαση αυτή, βέβαια, επιτυγχάνεται, όχι με την μετατροπή του κράτους δικαίου σε κράτος ανομίας και ατιμωρησίας, αλλά με τη θέσπιση αρχών, που θεμελιώνουν μία σύγχρονη αντιμετώπιση της ποινικής ευθύνης των ανηλικών, εναρμονισμένη με άλλες ευρωπαϊκές έννομες τάξεις, αλλά ακόμη και με στοιχειώδεις κανόνες των Ηνωμένων Εθνών για την απονομή δικαιοσύνης σε ανηλικούς, αλλά και άλλων διεθνών συμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόσφατη επικαιρότητα μάς βομβάρδισε με πρωτοσέλιδα περί ανοίγματος φυλακών, περί ατιμωρησίας, περί ανομίας. Οι φυλακές, όμως, δεν ανοίγουν, όπως μας κατηγορεί η Αντιπολίτευση. Και αυτό το κατανοούν οι πολίτες.

Δεν πρόκειται, σε καμμία περίπτωση, για νομοθέτημα με φωτογραφικές διατάξεις. Δεν νομοθετούμε για να αποφυλακιστεί κάποιος ή κάποιοι. Αυτό που πρόκειται να συμβεί, ωστόσο, είναι μια σύγχρονη και εναρμονισμένη με το διεθνές δίκαιο αναμόρφωση του ποινικού και σωφρονιστικού μηχανισμού.

Οι φυλακές μας είναι γεμάτες από υπερήλικες, αναπήρους, καρκινοπαθείς. Εισάγονται, λοιπόν, διαβαθμίσεις και ανάλογα με την κατάσταση της υγείας του καθενός ή το ποσοστό αναπηρίας του, αντιμετωπίζεται διαφορετικά και είναι δυνατή η απόλυσή του. Αυτό γιατί ο ρόλος του σωφρονισμού δεν είναι να θανατώνει τους κρατούμενους, εξευτελίζοντας την έννοια της δικαιοσύνης και του ανθρωπισμού. Όλες οι προτεινόμενες διατάξεις, λοιπόν, συνάδουν με τους γενικά αποδεκτούς κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, αλλά και της διεθνούς πρακτικής για την ποινική αντιμετώπιση, τόσο της ανηλικότητας, όσο και των βαριά ασθενών κρατουμένων.

Η όλη προσπάθεια θα πρέπει, σε τελευταία ανάλυση, να κατατείνει σε ένα θεμελιώδη στόχο, να διασφαλιστεί η ομαλή επανένταξη των κρατουμένων στην κοινωνία, καθιστώντας τις φυλακές μια δεύτερη ευκαιρία στη ζωή.

Με τις προτεινόμενες αλλαγές, οι φυλακές σίγουρα δεν θα γίνουν κοινωνικά ωφέλιμες ούτε θα εξαλειφθούν οι στρεβλώσεις του σωφρονιστικού μας συστήματος. Θα πάψουν, όμως, να είναι βλαπτικές στην έκταση που ήταν μέχρι σήμερα.

Λέγεται πως κανένας δεν γνωρίζει πραγματικά ένα έθνος μέχρι να βρεθεί μέσα στις φυλακές του. «Ένα έθνος δεν θα πρέπει να κρίνεται από το πώς αντιμετωπίζει τους ανώτερους πολίτες του, αλλά τους κατώτερους», λέει ο Νέλσον Μαντέλα.

Η Κυβέρνηση αυτή θα κριθεί τελικά από το τι φυλακές θα παραδώσουμε, γιατί, δυστυχώς, οι φυλακές που παραλάβαμε δεν τιμούν ούτε τη δημοκρατία ούτε τον πολιτισμό μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Τσίρκα.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Τριανταφύλλου Μαρία και αμέσως μετά ο κ. Ουρσοζίδης.

ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επειδή έχει αναλυθεί το νομοσχέδιο αρκετά από προηγούμενους ομιλητές, νομίζω ότι έχει σημασία να δούμε μέσα σε ποιο κλίμα και ποια κατάσταση συζητάμε και ψηφίζουμε το εν λόγω νομοσχέδιο.

Συζητάμε, τη στιγμή που ο λαός μας αποφάσισε πως πρέπει να αλλάξει πρώτα από όλα η πολιτική κατάσταση, αλλά και η κατεύθυνση στη χώρα, ώστε να γίνει δυνατό να υπάρξουν εκείνοι οι αναγκαίοι όροι, που στη συνέχεια θα βοηθήσουν στην κοινωνική και οικονομική διεξοδο της χώρας μας από την κρίση του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού και της επιθετικότητας του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου απέναντι στον άνθρωπο και τις ανάγκες του.

Είναι μια ιστορική επιλογή που παλεύει εδώ και καιρό ο λαός μας. Και δεν αφορά μόνο σε αυτόν. Ζούμε μια επιλογή που μπορεί να ανοίξει δρόμους και για τους υπόλοιπους λαούς. Είναι ένα παράδειγμα που εμπνέει, ένα παράδειγμα που αποδεικνύει ότι αξίζει να τολμάμε, να αγωνιζόμαστε και να νικάμε. Ζούμε μια εποχή όπου οι αγώνες έχουν τη δυνατότητα να κερδίζουν.

Ας δούμε τι επιλέγει να κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, ποιες προτεραιότητες βάζει, πέρα από το εν λόγω νομοσχέδιο και

γιατί. Αυτά είναι η διαπραγμάτευση -διαπραγμάτευση για πρώτη φορά- των λαϊκών συμφερόντων και των συμφερόντων της χώρας εν γένει. Το πάγωμα της διάλυσης των υποδομών της χώρας και παράλληλα η ανάσχεση της ανθρωπιστικής κρίσης. Η αποκατάσταση των αδικιών και η ανασυγκρότηση της κοινωνίας. Η αντιμετώπιση του κύματος προσφύγων από εμπόλεμες ζώνες. Η έναρξη διαλόγου του Υπουργείου Εργασίας με τους κοινωνικούς εταίρους. Η ανεξάρτητη, πολύπλευρη και ουσιαστική εξωτερική πολιτική. Και ακριβώς γι' αυτό υπάρχει η λυσσαλέα προσπάθεια απαξίωσης, σπύλωσης, όχι απλά της Κυβέρνησης, αλλά μιας αριστερής προσπάθειας.

Και δείχνετε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να μην αντιλαμβάνεστε ότι και η πιο απλή αλλαγή και το πιο απλό νοικοκύρεμα απαιτεί τεράστια πολιτική στήριξη. Μάλιστα, το νοικοκύρεμα, κατά την άποψή μου, δεν είναι ποτέ κάτι απλό.

Ας δούμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο τι ακριβώς έρχεται να αλλάξει η πολιτική θέσπιση ενός τέτοιου νόμου. Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που δεν λύνει το πρόβλημα των φυλακών ούτε τις ανισότητες ούτε τις κοινωνικές παθογένειες, υπάρχουν θετικά σημεία, θετικά δείγματα. Τέτοια είναι η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ', η ελαχιστοποίηση του εγκλεισμού των ανηλίκων, η απόλυση υπό όρους για υπερήλικες, για άτομα με αναπηρία, για ασθενείς, η ειλικρινής αντιμετώπιση του προβλήματος των φιλοξενούμενων αλλοδαπών, η ποινική αντιμετώπιση του bullying, ο ευεργετικός υπολογισμός της ποινής για κρατούμενους που συμμετέχουν σε προγράμματα απεξάρτησης και ρυθμίσεις για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου περί εξαρτησιογόνων του 2013, δηλαδή η επιλογή της απεξάρτησης αντί της φυλακής.

Σε έναν κόσμο που όλα συνυπάρχουν, όπως η απόγνωση, η αξιοπρέπεια, αλλά και η βαρβαρότητα, θα ήταν επιθυμητή η αναγκαία μια συζήτηση για το σωφρονιστικό μας σύστημα διαχρονικά, για τις ανεπάρκειές του, για την αθλιότητά του, έτσι όπως περιγράφηκε, για την πραγματικότητα της φυλακής, που κατά τον Φουκώ βασίζεται πρώτα απ' όλα στην απλή μορφή στέρισης της ελευθερίας. Είναι η κατ' εξοχήν τιμωρία σε μια κοινωνία, όπου η ελευθερία λογίζεται ως αγαθό, που ανήκει σε όλους με τον ίδιο τρόπο και το οποίο ο καθένας το νιώθει καθολικό και αμετάλλακτο. Και αντί γι' αυτό, υφάνετε τον ιστό της κινδυνολογίας και της τρομοκρατίας ακόμα μια φορά, προσδοκώντας αποτελέσματα επί ματαιά, ακριβώς επειδή οι πράξεις δεν φοβούνται ούτε παραπονιούνται για όσα προτάσσετε.

Τη στιγμή, λοιπόν, που ο παλαιός κραταιός δικομματισμός κατέρρευσε οργανωτικά και πολιτικά -κάτι που φάνηκε και μέσα από την εκλογική διαδικασία που κάνετε πως δεν θυμάστε ή δεν αντιλαμβάνεστε- τη στιγμή που το ηθικό της κοινωνίας έχει αναταθεί, τη στιγμή που μια σειρά από πολιτικές ανασυνθέσεις είναι γεγονός, ακόμα και μέσα στο χώρο της παραδοσιακής Δεξιάς, αλλά και πολλές άλλες ακόμα που βρίσκονται σε εξέλιξη, τη στιγμή που ο λόγος της Αντιπολίτευσης είναι πιο θολός από ποτέ -σε σημείο που η Νέα Δημοκρατία έφτασε να μιλά ανοιχτά τη γλώσσα των δανειστών, καθώς ζητά από την Κυβέρνηση να υποχωρήσει και να βάλει μυαλό- αυτή τη στιγμή και ξανά με αφορμή το σημερινό νομοσχέδιο, οι της Αντιπολίτευσης επιλέγουν την ιδεολογική αντιπαράθεση με την ουσία του νομοσχεδίου;

Οι πρώην κυβερνητικοί εταίροι κάνουν λόγο κυρίως για ένα νομοσχέδιο που δυναμώνει την τρομοκρατία και την κουκούλα, όπως λέει η Νέα Δημοκρατία και για ένα νομοσχέδιο που δεν θυμίζει Αριστερά, όπως λέει το ΠΑΣΟΚ, γιατί από τη μια υποτάσσεται στον αντιεξουσιαστικό χώρο, αφού κατατίθεται χωρίς να έχουν σταματήσει οι καταλήψεις και φτάνουν να μιλούν για προεκλογικό πολιτικό ρουσφέτι -το ΠΑΣΟΚ- και από την άλλη ακριβώς γιατί το αποδέχεται ευχαρίστως και ο άλλος κυβερνητικός εταίρος, ο κ. Καμμένος.

Όλα αυτά θα είχαν πραγματικά μια σημασία να σχολιαστούν. Όμως, δυστυχώς το μόνο που δείχνουν είναι η αδυναμία προσδιορισμού, συνειδητοποίησης και εναρμονισμού του νέου ρόλου που τους επιφύλαξε η καθαρή λαϊκή εντολή, καθώς και του αδιεξόδου στο οποίο τους οδήγησε η νεοφιλελεύθερη πολιτική των μνημονίων, που τόσο πιστά εφάρμοσαν και συνεχίζουν να υπερασπίζονται, σαν το αναγκαίο κακό που έπρεπε να υποστεί η χώρα, με κάθε τρόπο.

Ίσως το πιο σοβαρό θα ήταν να μπορούσαν να ξεκαθαρίσουν πρώτα απ' όλα, γιατί τους περιθωριοποιεί διαρκώς η γραμμή που ακολούθησαν και εφάρμοσαν πιστά τα τελευταία χρόνια. Και αν δεν μπορούν να την αλλάξουν, ας εξηγήσουν ελληνικά και ειλικρινά στον ελληνικό λαό για ποιο λόγο δεν μπορούν, χωρίς να κρύβονται πίσω από το δάχτυλο, το οποίο συνεχίζουν να κουνάνε με αυθάδεια και θράσος, κάνοντας αναιμικές κριτικές στην Κυβέρνηση, οι οποίες σε τίποτα δεν βοηθούν τη χώρα.

Υπάρχει ένα ζήτημα στο οποίο θα πρέπει να απαντήσουμε όλοι, νομίζω, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα: Με ποιον και για ποιον πραγματικά θέλουμε να υπηρετήσουμε σήμερα τη δημοκρατία;

Είναι πραγματικά δύσκολο να αντιληφθούν, όσοι ξέχασαν με τα χρόνια τη σχέση τους με το λαό και ακολούθησαν άλλες και εκλεκτικές συγγένειες, στις οποίες υποσχέθηκαν και υποτάχθηκαν μάλλον, ότι πρώτα απ' όλα θα πρέπει σε αυτές να είναι πιστοί -είναι λοιπόν πολύ δύσκολο γι' αυτούς -και μιλάω για τους προηγούμενους κυβερνητικούς εταίρους- ότι πρώτα απ' όλα, η κοινωνία και ο αγώνας του λαού είναι αυτά που κάνουν τη δημοκρατία εργαλείο και όπλο για την πρόοδο και την προκοπή.

Τίποτα από αυτά που λέτε δεν τρομάζουν το λαό. Τίποτα δεν τον απασχολεί απ' αυτά που λέτε. Από αυτά που λέτε όλες αυτές τις μέρες τίποτα δεν αντιπροσωπεύει τον ελληνικό λαό. Τα φαντάσματα σήμερα δεν τρομάζουν το λαό τους, αλλά όσους τα δημιουργήσαν, δηλαδή εσάς, όσους τα εξέθρεψαν, δηλαδή εσάς και όσους τα εκμεταλλεύτηκαν τόσα χρόνια για να κρατούν την καρέκλα τους ζεστή, όσο έκαναν κάποιοι business -θα μου επιτρέψετε την έκφραση- με τα «τσιμπούρια» του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου.

Μιας και η συζήτηση αναπόφευκτα αποκτά και ιδεολογικά χαρακτηριστικά, θέλω να καλέσω να τοποθετηθούν όσοι μιλούν για την Αριστερά είτε στο όνομα της Αριστεράς για ένα ζήτημα γενικής γραμμής. Με ποιο μέτωπο και σε ποια κατεύθυνση παλεύουν σήμερα οι εργάτες, οι λαοί και τα καταπιεσμένα έθνη του σύγχρονου κόσμου; Αυτό το ερώτημα -δεν θα το κρύψουμε- βασανίζει το ΣΥΡΙΖΑ ως Αντιπολίτευση και συνεχίζει να τον βασανίζει ως Κυβέρνηση. Μόνο που πλέον σήμερα είναι καθαρό πως όποια κι αν είναι η απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, όταν ο λαός επιλέγει να σταθεί όρθιος στα πόδια του ή είσαι μαζί του ή εναντίον του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Τριανταφύλλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ουρσουζίδης και να ετοιμάζεται ο κ. Αθανάσιος Κούμας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΡΣΟΥΖΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρίσκομαι εδώ για να καταθέσω μια μαρτυρία την οποία έζησα πριν λίγα χρόνια.

Πριν λίγα χρόνια, λοιπόν, επισκέφτηκα ένα φίλο στα κρατητήρια της Βέροιας, προκειμένου να του δώσω κουράγιο, γιατί είχε μια περιπέτεια. Η εικόνα που αντίκρισα ήταν, μέσα σε ένα υπόγειο, εντελώς ακατάλληλο, στοιβαγμένοι άνθρωποι οι οποίοι επί μήνες περίμεναν να έρθει η σειρά τους, προκειμένου να οδηγηθούν στα δικαστήρια για να τους επιβληθεί η ποινή, εφόσον κρίνονταν ένοχοι.

Φεύγοντας από τα κρατητήρια αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα, γιατί η εικόνα που αντίκρισα ήταν μια εικόνα που δεν περίμενα να δω στην πόλη μου. Δεν ξέρω εάν συμβαίνει στη Βέροια μόνο αυτό ή και σε άλλες πόλεις, πάντως αισθανόμουν μια ενοχή μέσα μου, γιατί όλα αυτά τα χρόνια που περάσανε δεν είχα κάνει τίποτα, αδιαφόρησα. Θέλετε η ζωή, θέλετε τα προβλήματα;

Σήμερα ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό που μου δίνει την ευκαιρία από αυτό εδώ το Βήμα να εκφράσω αυτά τα συναισθήματα και να κάνω με τη σειρά μου κι εγώ εκείνη την ενέργεια, που ενδεχομένως θα βοηθήσει αυτούς τους ανθρώπους να δικάζονται στην ώρα τους, αφού θα προκύψει, σύμφωνα με τις προσδοκίες από το υπόψη νομοσχέδιο, αποσυμφόρηση στις φυλακές και έτσι θα πάψει να βιώνει ο τόπος τέτοιες καταστάσεις, οι οποίες δεν τιμούν κανέναν.

Κάθε νομοθέτημα, λοιπόν, είναι ένα ανθρώπινο δημιούργημα και ως τέτοιο δεν μπορεί να είναι τέλει. Μπορεί όμως και οφείλει να στοχεύει στη βελτίωση και δικαιότερη αντιμετώπιση των ζη-

τημάτων που αφορούν στις ανάγκες που το αναδεικνύουν ως προτεραιότητα. Δεν θα μιλήσω για την κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές. Ήδη έχω πει την εικόνα που αποκόμισα από τα κρατητήρια της Βέροιας. Όμως δεν μπορώ να μην αναφερθώ στο γεγονός ότι η χώρα μας, από μια πρόχειρη έρευνα που έκανα, έχει ήδη πολλές φορές καταδικαστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή εκφράζεται από τα θεσμικά της όργανα.

Άκουσα εδώ σήμερα πολλούς συναδέλφους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να αναφέρονται στο γεγονός ότι με το υπόψη νομοσχέδιο φωτογραφίζονται περιπτώσεις, όπως του Σάββα Ξηρού, ενδεχόμενα και άλλοι. Μου δίνουν την εντύπωση ότι εγώ που υποστηρίζω αυτό το νομοσχέδιο, έχω κάτι να ωφεληθώ από το γεγονός ότι ο Σάββας Ξηρός θα είναι ελεύθερος, με όλες τις αρρώστιες που κουβαλάει πάνω του.

Δεν το δέχομαι αυτό. Και δεν το δέχομαι για τον εξής απλό λόγο: Κατ' αρχάς, αν κάποιος θέλει να μου πει ότι είμαι κοντά στην τρομοκρατία θα προτιμούσα να βρει έναν άλλο τρόπο να μου το πει. Υποστηρίζω ότι πρέπει να αλλάξει κάτι, που είναι κοινά παραδεκτό, ότι είναι στραβό στη χώρα μας και πρέπει να βελτιωθεί. Δε δέχομαι να μου πει ότι βρίσκομαι κοντά σ' αυτές τις απόψεις και τις ιδέες, μόνο και μόνο επειδή συμπτωματικά θα βγει ένας τέως τρομοκράτης από τη φυλακή και θα πάει σίτι το για το υπόλοιπο της ζωής του.

Όμως πρέπει να τονίσω ότι στην περίπτωση του Σάββα Ξηρού και της «17^{ης} Νοέμβρη» αυτή η υπόθεση κάθε άλλο παρά ωφέλησε την υπόθεση που λέγεται «Αριστερά». Αντίθετα, έγινε αιτία παραπληροφόρησης και προπαγάνδας σε βάρος της Αριστεράς για όλες τις δυνάμεις -το τονίζω αυτό- ακόμα και εκείνες που αυτοπροσδιορίζονταν ως αριστερές. Μιλώ για το ΠΑΣΟΚ, που σήμερα εδώ εμφανίζεται με μια θέση τελειώς ξένη με εκείνη που είχε τα προηγούμενα χρόνια.

Τροφοδοτείται, λοιπόν, το παραλήρημα της ακροδεξιάς, σε βάρος κάθε προοδευτικού κινήματος ή πολιτή αυτής της χώρας που πρεσβεύει διαφορετικά πράγματα. Εγώ προσωπικά κινούμαι σε ένα χώρο κινήσεων εδώ και πάρα πολλά χρόνια είτε αφορούν σε φιλειρηνικά κινήματα είτε αφορούν σε δραστηριότητες με τις οποίες διαφωνώ, όπως η σημερινή διαδικασία που έλαβε χώρα στο Σύνταγμα με τους ανθρώπους που ήρθαν να υπερασπιστούν το δικαίωμά τους στη δουλειά. Μιλώ για τους υπαλλήλους της «ELDORADO GOLD». Εμείς σαν Τεχνικό Επιμελητήριο εκφράσαμε μια διαφορετική άποψη. Προσεγγίσαμε το θέμα από μια εντελώς άλλη σκοπιά.

Άρα, η περίπτωση του Σάββα Ξηρού είναι εκείνη η περίπτωση από την οποία η Αριστερά δεν έχει να ωφεληθεί απολύτως τίποτα. Νομίζω ότι λέω αυτονόητα πράγματα.

Θέλω όμως να τονίσω και την περίπτωση του Ρωμανού, ενός ανθρώπου ο οποίος εκτίει ποινή και άσκησε το δικαίωμά του. Συμμετείχε σε εξετάσεις και πέτυχε. Είδαμε πόσο «δυσκολία» ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση στο να του αναγνωρίσει το δικαίωμα της πρόσβασης στις σπουδές.

Το υπόψη νομοσχέδιο αυτά τα ζητήματα τα προωθεί και τα αντιμετωπίζει με αυτό που λέμε «μια δεύτερη ευκαιρία». Ιδιαίτερα σε νέους ανθρώπους είναι απολύτως απαραίτητο.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι κάθε νομοθέτημα, όσο σοφό κι αν είναι, προϋποθέτει ανθρώπους που θα κληθούν να το εφαρμόσουν, να το υπηρετήσουν. Πρέπει να γίνουν σίγουρα κάποια βήματα στην κατεύθυνση αυτή, ώστε να εκπαιδεύονται και να γίνει πράγματι το νομοσχέδιο αυτό μια ωφέλιμη πράξη για την κοινωνία μας.

Ακούσαμε για φωτογραφικές διατάξεις, για σχέση με την τρομοκρατία, ζητήματα τα οποία ανάγονται σε εξυπνάδες, που ανάλογα με τη δυνατότητα και την ευφράδεια λόγου την οποία έχει κανείς, εντυπωσιάζει το κοινό.

Εκείνο όμως που δεν θα αφήσω ασχολίαστο, είναι η αναφορά που έγινε στον κ. Κωνσταντόπουλο και την επίσκεψή του το 1996 στις Σκουριές, στη Χαλκιδική. Και το κάνω αυτό, γιατί αφέθηκε να εννοηθεί ότι αυτός ο άνθρωπος κάτω από τις σημερινές συνθήκες, τα σημερινά πραγματικά γεγονότα που λαμβάνουν χώρα εκεί, θα μπορούσε να υπερασπιστεί ξανά αυτή την κατάσταση. Θα αναφέρω λοιπόν τις ημερομηνίες.

Το Δεκέμβρη του 2003 εδώ, σ' αυτήν τη Βουλή, ψηφίστηκε ο

νόμος μεταβίβασης των δικαιωμάτων από την «TVX» προς την «EUROPEAN GOLD PHOENIX» συμφερόντων «Άκτορα» και από εκεί στην «ELDORADO GOLD», όταν ήξεραν οι πάντες ότι οι επικείμενες εκλογές θα αναδείκνυαν μια άλλη κυβέρνηση. Η επόμενη Κυβέρνηση η οποία κατηγορήσε τους εθνικούς εργολάβους, γνωρίζετε πολύ καλά σαν τι, στις 2 Οκτωβρίου 2009, δύο μέρες πριν τις εκλογές και ενώ ήξερε πάρα πολύ καλά ότι πήγαινε σπίτι της, ενέκρινε την ΠΠΕΑ, την Περιβαλλοντική Προκαταρκτική Εκτίμηση και Αξιολόγηση.

Όλα αυτά που λέω εδώ τα έχω πει σε διάφορα φόρουμ μεταξύ νέων ανθρώπων. Τι είδους πολίτες νομίζετε ότι θα μπορεί να παράξει μια τέτοια συμπεριφορά, όπως αυτή του εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ σήμερα από αυτό το Βήμα, διαστρεβλώνοντας την αλήθεια και αδικώντας μάλιστα κατάφορα ανθρώπους, οι οποίοι έχουν επιδείξει στο παρελθόν μια παρηρησία και μια τόλμη πάνω στα ζητήματα τα οποία κλήθηκαν να υπηρετήσουν;

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω ότι στον τόπο μου λένε ότι όταν κλείνει ένα σχολείο, ανοίγει μια φυλακή. Νομίζω ότι το υπόψη νομοθέτημά σας είναι προς την αντίθετη κατεύθυνση και γι' αυτό με μεγάλη χαρά θα το υπερψηφίσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Σκούμας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΥΜΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το οποίο ζήσαμε αυτές τις ημέρες και στην επιτροπή, αλλά και σήμερα στην Ολομέλεια είναι μια απόπειρα από την πλευρά της Αντιπολίτευσης να δημιουργήσει μια κατάσταση αποπροσανατολισμού από αυτό που συζητάμε, δηλαδή από το ίδιο το νομοσχέδιο, από την ουσία του και ουσιαστικά να μπει σε μια καταστροφολογία, όπως καταστροφολογία είναι η γενικότερη πολιτική της Αντιπολίτευσης, σε ό,τι αφορά το μικρό χρονικό διάστημα της σημερινής Κυβέρνησης.

Αντί, λοιπόν, να σταθεί πάνω σε αυτό το ζήτημα, σε αυτές τις επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την αντεγκληματική πολιτική, το ζήτημα της κατάργησης των φυλακών Γ' τύπου, το θέμα της αντιμετώπισης του υπερπληθυσμού μέσα στις φυλακές, τα προβλήματα από την έλλειψη νοσοκομείων και νοσηλευτικής πολιτικής και το θέμα της αντιμετώπισης της τοξικοεξάρτησης ως ένα ζήτημα σοβαρό που πρέπει να αντιμετωπιστεί, είδαμε την προσπάθεια σπύλωσης, απαξίωσης, όχι μόνο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά της σπύλωσης και της απαξίωσης ανθρώπων.

Αυτή ακριβώς η πολιτική υπήρξε, διότι δεν υπάρχει πολιτική επιχειρημάτων και κρύβει ακριβώς το έλλειμμα της μέχρι σήμερα πολιτικής που υπήρχε σε αυτά τα ζητήματα, της πολιτικής ευθύνης που οδήγησε στη σημερινή κατάσταση στις φυλακές και στα εκρηκτικά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί.

Επομένως, το νομοσχέδιο έρχεται να επιλύσει ακριβώς τέτοιους είδους ζητήματα με μια επείγουσα μορφή, χωρίς ούτε ο ίδιος ο Υπουργός ούτε η Κυβέρνηση να λέει ότι με αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζονται όλα τα ζητήματα. Βεβαίως, είναι αναγκαία μια σειρά από μέτρα που θα χρειαστούν, που θα απαιτηθούν, ώστε να μπορέσει να μπει το ζήτημα των φυλακών, το ζήτημα της αντεγκληματικής πολιτικής και το σωφρονιστικό ζήτημα συνολικότερα σε μια ουσιαστική βάση, σε ένα πλάνο που θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.

Αντιμετωπίζεται, λοιπόν, ο υπερπληθυσμός σύμφωνα με το Διεθνές Κέντρο Μελέτης Φυλακών: δεκατρείς χιλιάδες εκατόν σαράντα επτά κρατούμενοι χωρίς να περιλαμβάνονται τα κρατητήρια, η Ελλάδα εξακοστή στην παγκόσμια κατάταξη, 133,9% υπερπλήρωση της χωρητικότητας και τρίτη στην πανευρωπαϊκή κατάταξη.

Για τις φυλακές Γ' τύπου τι προτείνεται; Προτείνεται η κατάργηση ενός θεσμού που είχε ως στόχο την περιστολή δικαιωμάτων και την εξόντωση κρατουμένων χωρίς να έχει καμμία σχέση με σωφρονισμό και ασφάλεια.

Υπενθυμίζω το κείμενο των σαράντα ενός πανεπιστημιακών για τις φυλακές τύπου Γ' όπου έθετε σοβαρά ζητήματα συνταγματικότητας και έλλειψης αναλογικότητας σε σχέση με το προτεινόμενο τότε μέτρο που υιοθετήθηκε με το ν.4274/2014. Ουσιαστικά,

δεν υπήρξε καμμία αποτελεσματικότητα στην πρόληψη του οργανωμένου εγκλήματος, στις συνθήκες ασφαλείας μέσα στις φυλακές, στην υγεία των κρατουμένων και στον περιορισμό της βίας μέσα στις φυλακές.

Τελικά, αυτού του είδους οι φυλακές παράγουν βία, διαφθορά και οργανωμένο έγκλημα μέσα σε αυτές, αντιμετωπίζουν δε με ένα προληπτικό πειθαρχικό μέτρο κατ' ουσίαν χωρίς τις εγγυήσεις που πηγάζουν από την αρχή της νομιμότητας της πειθαρχικής διαδικασίας. Επιτείνεται η απομόνωση, αφού περιορίζεται η επικοινωνία με το κοινωνικό περιβάλλον με σαφή προσανατολισμό στη μείωση των δικαιωμάτων των κρατουμένων.

Θα υπενθυμίσω ότι η επίσκεψη Βουλευτών σε νοσοκομείο σε ανθρώπους κρατούμενους, ανεξάρτητα ποιοι είναι αυτοί, θεωρήθηκε και δαιμονοποιήθηκε από την Αντιπολίτευση και τα Μέσα Ενημέρωσης, χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι αυτή η στάση της επικοινωνίας ακριβώς αυτό έσπαγε, τον απομονωτισμό που ήθελαν να επιβάλουν. Αυτή η αμιγώς τιμωρητική πρακτική δεν υπαγορεύεται από καμμία δικαϊκή αρχή, ενώ αντιβαίνει ουσιαστικά σε διατάξεις του ισχύοντος Σωφρονιστικού Κώδικα, στα άρθρα 3 και 4, που επιβάλλουν διακριτή μεταχείριση προς όφελος των κρατουμένων και όχι εις βάρος τους.

Σε διεθνείς συνθήκες και αρχές του Διεθνούς Δικαίου και στη συζήτηση που έγινε στις επιτροπές από την ακρόαση των φορέων, σύσσωμοι όλοι οι φορείς τάχθηκαν ουσιαστικά υπέρ της κατάργησης αυτού του τύπου των φυλακών. Θέλω δε, να διευκρινίσω και να επισημάνω, επίσης, ότι ακριβώς αυτές οι επισημάνσεις από την πλευρά των φορέων στην επιτροπή ουδόλως κοινοποιήθηκαν με τη μορφή που είχαν και με αυτήν την ουσιαστικά ομόφωνη θέση στα μέσα ενημέρωσης.

Είναι τυχαίο ότι την ίδια ώρα που οι κοινωνικοί φορείς που έχουν σχέση με τα ζητήματα αυτά, ουσιαστικά ενέκριναν και αυτήν τη διάταξη, αλλά και τις άλλες διατάξεις του νομοσχεδίου στα μέσα ενημέρωσης και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης από κοινού δημιούργησαν μία κατάσταση η οποία καμμία σχέση δεν είχε με τη στάση των φορέων σ' αυτά τα ζητήματα, σε αυτά τα ζητήματα δηλαδή που συζητούσαμε, στην ουσία;

Είπε πριν ο Υπουργός –για να μην επαναλαμβάνω– ότι η Επιτροπή για την Πρόληψη κατά των Βασανιστηρίων είναι εδώ και μάλιστα πρόσφατα, πριν από τρία τέσσερα χρόνια, έκανε και τη δημόσια δήλωση, επικριτική για τις συνθήκες κράτησης. Έχει το άγχος και ο Υπουργός, όπως και όλοι οι σκεπτόμενοι άνθρωποι, ότι μπορεί να υπάρξει μία επίσης αντίστοιχη δημόσια δήλωση, η οποία να κατακρίνει για άλλη μία φορά τις ελληνικές φυλακές και να καταδικάζει τη χώρα.

Επομένως, το ζήτημα είναι ότι η αποσυμφόρηση καθίσταται αναγκαία για να αντιμετωπιστούν όλα αυτά τα προβλήματα. Η Αντιπολίτευση ωθήθηκε σε μία κριτική, παρ' όλο που όλο το προηγούμενο διάστημα έχει ψηφιστεί πλήθος νόμων –το 2005, το 2008, δύο το 2009, ένας το 2010, ένας το 2012 κι ένας το 2014– που αφορούσαν ακριβώς νομοθετήματα στη λογική της αποσυμφόρησης.

Τέθηκε κι εδώ σήμερα αλλά και στην επιτροπή το ζήτημα αν ο Υπουργός και η Κυβέρνηση νομοθετούν με γενικές αρχές δικαίου ή με βάση τις ιδεολογικές συγγένειες του χώρου, που καταλαμβάνει κτήρια και δεν αποδίδει το αίσθημα της ασφάλειας. Τελικά, τι κάνει η Κυβέρνηση; Η Κυβέρνηση, ουσιαστικά προχωράει σε μία ρύθμιση με βάση τις προτροπές των διεθνών οργανισμών και με βάση αυτό που λένε τα Ηνωμένα Έθνη «πλάνο για τη μείωση του υπερπληθυσμού».

Στις βραχυπρόθεσμες στρατηγικές: απελευθέρωση κρατουμένων με σοβαρά προβλήματα υγείας ή αναπηρίας ηλικιωμένων ή ανθρώπων που έχουν διαγνωσθεί πως πάσχουν από θανάσιμες ασθένειες για παράδειγμα καρκίνο, AIDS, απελευθέρωση κρατουμένων υπό παροχή αμνηστίας ή αναθεώρηση της νομιμότητας κράτησης, περιορισμό της επίδρασης του υπερπληθυσμού με μεταγωγή κρατουμένων σε χαμηλής ασφάλειας φυλακές, χρήση του μέτρου της πρόωρης αποφυλάκισης, προστασία της φυσικής και ψυχικής υγείας των κρατουμένων, εκπαίδευση του προσωπικού, αποτροπή της διαφθοράς, μεσοπρόθεσμες στρατηγικές με απλοποίηση και επιτάχυνση της διαδικασίας απόδο-

σης της δικαιοσύνης, μείωση των προφυλακίσεων, βελτίωση και διεύρυνση των εναλλακτικών της κάθειρξης ποινών και βέβαια, μακροπρόθεσμες στρατηγικές που αφορούν τη μείωση ορίων ποινής, τον περιορισμό του εγκλεισμού των ανηλίκων και βέβαια βελτίωση της αποτελεσματικότητας του συστήματος απονομής της ποινικής δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα, οι διατάξεις για τους ανηλίκους, για τα ναρκωτικά θεωρήθηκαν και από τους φορείς ιδιαίτερα σημαντικές και θετικές και μία διάταξη ουσιαστικά τέθηκε στο στόχαστρο της Αντιπολίτευσης, η οποία αφορά το θέμα της αποφυλάκισης των κρατουμένων που έχουν 80% αναπηρία. Προβλέπεται με τη διάταξη ότι εφόσον έχουν στερηθεί την ελευθερία τους για δέκα χρόνια, μπορούν να εκτίουν την ποινή τους με κατ' οίκον περιορισμό και μάλιστα ο Υπουργός και σε αυτό το θέμα υιοθέτησε πρόταση που έγινε στην επιτροπή.

Εγώ θα διαβάσω μόνο μια δήλωση που είχε γίνει το Μάιο του 1996, όταν συζητούνταν ένα ανάλογο νομοσχέδιο στην Ελληνική Βουλή. Τότε, λοιπόν, ο Κωνσταντίνος Μητσότακης είχε πει ότι η συνεχής εξαίρεση από διατάξεις που ισχύουν για όλους τους Έλληνες θα μπορούσε ενδεχομένως από μια πλευρά να θεωρηθεί και αντισυνταγματική. Γιατί δηλαδή ο πλέον στυγερός δολοφόνος, ο οποίος προκάλεσε το κοινό αίσθημα, πρέπει να βγαίνει και πρέπει διαρκώς να εξαιρείται ο άνθρωπος ο οποίος διέπραξε αυτό το έγκλημα αδιαμφισβήτητα, αλλά ο οποίος πλήρως ακριβά επί πολλά χρόνια το έγκλημα το οποίο διέπραξε; Τότε, είχε ακριβώς υποστηριχθεί η αποφυλάκιση των Απριλιανών και από τον κ. Μητσότακη, αλλά και από την παράταξη της ΠΟΛΑΝ.

Ποιο είναι, λοιπόν, το διακύβευμα; Να έχουμε μια σταθερή στάση απέναντι στα ζητήματα που αφορούν το θέμα του ανθρωπισμού ή θέλουμε να έχουμε μια κατά περίπτωση και κατά το δοκούν διαφορετική στάση;

Το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι η πρώτη φάση μιας ευρύτερης νομοθετικής παρέμβασης, που πρέπει να γίνει, ώστε να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα των φυλακών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Σκούμα.

Τον λόγο έχει η κ. Ελένη Σταματάκη και θα ακολουθήσει η τελευταία ομιλήτρια για σήμερα, η κ. Χρυσούλα Κατσαβριά-Σιωροπούλου.

Κυρία Σταματάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι η δεύτερη φορά που μιλάω επί της Προεδρίας σας. Την πρώτη φορά σας ζήτησα να μου δώσετε λίγο χρόνο παραπάνω. Σήμερα πιστεύω ότι έχω υπολογίσει καλά την ομιλία μου, αλλά αν δεν το έχω κάνει, αν δεν την έχω υπολογίσει σωστά, εκ των προτέρων σας ζητώ να μου δώσετε λίγο χρόνο παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Εντάξει, κυρία Σταματάκη.

ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο είναι πραγματικά πολύ σημαντικό, όπως βέβαια είναι όλα τα νομοσχέδια που έχουν κατατεθεί μέχρι σήμερα από την Κυβέρνηση. Όμως, το συγκεκριμένο είναι κομβικής σημασίας, γιατί αφορά ανθρώπινες ζωές, ασθενείς, άτομα με μεγάλη αναπηρία, τοξικοεξαρτημένους και ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι ανήλικοι, οι μητέρες με μικρά παιδιά, οι αλλοδαποί, οι Ρομά.

Θεωρώ πως πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση στις φυλακές μέσα από μια νέα προσέγγιση, που θα συνιστά ένα κράμα ρεαλισμού, ορθολογισμού, αλλά προ πάντων ανθρωπισμού, γιατί αφορά ανθρώπινες ζωές, όπως ήδη είπα, και γιατί σε κάθε περίπτωση η ανθρώπινη ζωή είναι υπέρτατο αγαθό. Καλώ, λοιπόν, όλους και όλες να εξαντλήσουμε όλα τα αποθέματα ευαισθησίας και κατανόησης σε αυτό το σοβαρό θέμα.

Όσοι και όσες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε επισκεφτεί κάποια από τις φυλακές της χώρας, θα έχετε πραγματικά προσωπική εμπειρία και εικόνα της κατάστασης που επικρατεί σήμερα. Οι συνθήκες είναι τραγικές και συχνά το κλίμα είναι

εκρηκτικό. Αυτό το διαπιστώνει κανείς ήδη από την είσοδο της φυλακής. Από τους χώρους αναμονής, μέχρι να φτάσεις να επικοινωνήσεις με τον κρατούμενο, συνειδητοποιείς πώς λειτουργεί το σωφρονιστικό σύστημα και αντιλαμβάνεσαι πως κάθε άλλο παρά σωφρονιστικό είναι.

Πολλοί από τους έγκλειστους είναι ανήλικοι, σοβαρά άρρωστοι, ηλικιωμένοι, γυναίκες με μικρά παιδιά, συχνά στοιβαγμένοι σε κελιά, με πολύ άσχημες συνθήκες, που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, τόσο για την υγεία όσο και για την αξιοπρέπεια τους.

Ειδικότερα, παρατηρούνται अपараδєкτες συνθήκες υγιεινής, κελιά με διπλάσιο αριθμό κρατουμένων απ' ό,τι η προβλεπόμενη χωρητικότητά τους, χώρους προαυλισμού περιορισμένους, υποδομές εκπαίδευσης και ψυχαγωγίας ανύπαρκτες.

Είναι χαρακτηριστική η υπόθεση, στην οποία το Μονομέλєς Πλημμελειοδικείο Ηγουμενίτσας το 2012, με την απόφαση υπ' αριθμ. 682/2012, αθώωσε τους μετανάστες που δραπέτευσαν από τα κρατητήρια του Αστυνομικού Τμήματος Ηγουμενίτσας λόγω του αίσχους των συνθηκών κράτησής τους. Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος της Έδρας φαίνεται να απεφάνθη: «Δραπετεύσατε από τον εξευτελισμό, γι' αυτό είστε αθώοι».

Δεν θα πρέπει να ξεχνά κανείς πως ο κρατούμενος είναι ένα άνθρωπος που εξακολουθεί να έχει δικαιώματα, παρά το γεγονός ότι βρίσκεται στη φυλακή και ότι οι ανθρώπινες φυλακές δεν είναι πολυτέλεια, αλλά ο καθρέφτης μιας ευνομούμενης, δημοκρατικής και πολιτισμένης κοινωνίας.

Σκοπός της ποινής δεν είναι η εκδίκηση, αλλά ο σωφρονισμός αυτού που διέπραξε το αδίκημα και ο παραδειγματισμός των άλλων. Άρα, ο σκοπός της ποινής είναι διττός, έχει δύο γενικά χαρακτηριστικά. Το ένα είναι η γενική πρόληψη του κακού, δηλαδή να αποτρέψει και άλλους από το να θελήσουν να κάνουν το ίδιο αδίκημα. Έχει και μία ειδική πρόληψη, δηλαδή να αποτρέψει το συγκεκριμένο άτομο από το να ξαναεγκληματίσει.

Από τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι οποιαδήποτε και αν είναι τα κίνητρα που ώθησαν το άτομο που διέπραξε το αδίκημα, η ποινή που θα του επιβληθεί είναι αναγκαία να έχει έναν εξαγνιστικό και καθαριστικό χαρακτήρα, με άλλα λόγια, να παίξει ένα ρόλο νουθέτησης και όχι να φορτίζεται με στοιχεία εκδίκησης.

Απαντώντας σε κάποια επιχειρήματα που ακούστηκαν, είναι άμεση ανάγκη να αλλάξουν οι όροι και οι συνθήκες κράτησης. Ας μην γελιόμαστε, η έκτιση της ποινής φυλάκισης σήμερα συντελεί πάρα πολύ λίγο σε μία κοινωνική επανένταξη του ατόμου και στην πρόληψη να μην ξαναεμφανίσει εγκληματικές δράσεις.

Αντίθετα, τα φαινόμενα εγκληματικότητας και παραβατικής συμπεριφοράς οξύνονται εντός και εκτός των συνόρων της φυλακής και έχουμε πολλά πρόσφατα παραδείγματα να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας.

Άλλωστε και από οικονομικής σκοπιάς, το κόστος του εγκλεισμού είναι δυσανάλογα μεγαλύτερο σε σχέση με ανταλλακτικά, εξωδουλεύματα, μέτρα, ειδικά για τους ανήλικους, αλλά και για άλλες περιπτώσεις κρατουμένων. Παραδείγματος χάριν, στις φυλακές Γ' τύπου έχουν ξοδευτεί υψηλότερα χρηματικά ποσά για τη φύλαξη των κρατουμένων, ενώ πραγματικά αποδεικνύεται ότι η σωφρονιστική τους λειτουργία είναι περιορισμένη.

Το σημερινό νομοσχέδιο, πέρα από την αποσυμφόρηση των φυλακών, έρχεται να αποκαταστήσει και να ενισχύσει το κράτος δικαίου, το κράτος που δίνει δεύτερη ευκαιρία ανοίγοντας και όχι κλείνοντας τους δρόμους της επανένταξης στην κοινωνία και ταυτόχρονα έρχεται να σκύψει με ευαισθησία στις ευπαθείς ομάδες.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει μία σειρά από ρυθμίσεις για τους ανήλικους, με στόχο τον περιορισμό στο ελάχιστο των στερητικών της ελευθερίας ποινών και την ενίσχυση των μέτρων διαπαιδαγώγησης και αγωγής σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας. Όπου κλείνει μία φυλακή ανοίγει ένα σχολείο και το αντίστροφο.

Εξάλλου, αυτό αποτελεί και σημαντική δέσμευση της χώρας, αφού έχει επικυρώσει τη διεθνή σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού, όπου στο άρθρο 40 προκύπτει ότι η κράτηση είναι το έσχατο μέσο. Τις δομές και τους τρόπους που θα εντάξει τους νέους πρέπει να αναζητήσει η κοινωνία, με μεγάλη φροντίδα και

επιμέλεια. Στόχος είναι η πρόληψη και η νουθεσία και όχι η εκδίκηση.

Με το νομοσχέδιο αυτό εξασφαλίζονται συνθήκες κράτησης που κατοχυρώνουν το σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ενισχύοντας παράλληλα τον αυτοσεβασμό και την ανάπτυξη αισθήματος ευθύνης των ανηλικών κρατουμένων, με την παροχή σε αυτούς ευκαιριών εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης.

Ένα δεύτερο πολύ σημαντικό που φέρνει αυτό το νομοσχέδιο είναι η κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου, καθώς το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο ήταν επαρκές, ενώ αντίθετα η δημιουργία αυτού του τύπου των φυλακών δημιούργησε αντί να λύσει προβλήματα. Και αυτό γιατί πρόκειται για μια φυλακή μέσα στη φυλακή, με ακόμα σκληρότερους όρους κράτησης και με έναν επιπλέον στιγματισμό και με ασαφές και αμφίβολο το πώς στοχεύεται το κριτήριο της υψηλής επικινδυνότητας για τους ανθρώπους που παραπέμπονται εκεί για να εκτίσουν την ποινή τους.

Επίσης, τίθεται σε κίνδυνο η ψυχική, αλλά και σωματική υγεία των κρατουμένων σε αυτού του τύπου τις φυλακές, καθώς η απομόνωση από τη μία και η ανεπάρκεια από την άλλη των δομών υγειονομικής περίθαλψης δημιουργούν σοβαρά προβλήματα, που ως Κυβέρνηση αρνούμαστε, σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις, να παραβλέψουμε.

Το νομοσχέδιο προβλέπει, επίσης, τον ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής για κρατούμενους που συμμετέχουν σε προγράμματα ψυχικής απεξάρτησης από τα ναρκωτικά, με στόχο να υποστηριχτεί η θεραπευτική τους προσπάθεια και να τους δώσει κίνητρα για μία ομαλή επανένταξη στην κοινωνία. Είναι σημαντικές ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, που κατά τη γνώμη μου πρέπει, όπως είπα και στην αρχή, να το στηρίξουμε και να το ψηφίσουμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Περαιτέρω, το νομοσχέδιο, κατά τη γνώμη μου, ανακουφίζει οικονομικά, συναισθηματικά και κοινωνικά την οικογένεια. Μια ολόκληρη οικογένεια, γονείς, παιδιά, σύζυγοι γίνονται στόχος στιγματισμού και υφίστανται πολύ μεγάλη κοινωνική, οικονομική, ψυχολογική ασφυξία, απομόνωση και αποκλεισμό.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω ότι προσβλέπω, σε επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία, ρυθμίσεις ευνοϊκότερες για τις γυναίκες κρατούμενες, για μητέρες ανήλικων παιδιών, για ευνοϊκότερους όρους στον υπολογισμό της ποινής τους, με τη δυνατότητα εργασίας τους στις φυλακές, τη δημιουργική τους απασχόληση και την κοινωνική τους επανένταξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Σταματάκη.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Χρυσούλα Κατσαβριά-Σιωροπούλου, τελευούσα ομιλήτρια για σήμερα το βράδυ.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΑΤΣΑΒΡΙΑ-ΣΙΩΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ με προσοχή σήμερα τις τοποθετήσεις διαφόρων Βουλευτών της Αντιπολίτευσης στο εν λόγω νομοσχέδιο. Δυστυχώς, δεν έχω εντοπίσει κάποιον πλούτο επιχειρημάτων. Ενώ όλοι παίρνουν αποστάσεις από τον εκ των πραγμάτων τιμωρητικό χαρακτήρα που έχει η ποινή, ενώ μιλούν υπέρ του σωφρονισμού, ένα στοιχείο κυριαρχεί: Επαναλαμβανόμενες τοποθετήσεις, κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, περί βίας και ανομίας.

Δυστυχώς, βλέπουμε για μία ακόμη φορά, η Νέα Δημοκρατία να αδυνατεί πλήρως να κατανοήσει στοιχειώδεις έννοιες, όπως δικαιώματα και συνθήκες κράτησης. Ενώ συζητάμε για το πώς θα μπορέσουμε να εκσυγχρονίσουμε και να εξανθρωπίσουμε επιτέλους το σωφρονιστικό μας σύστημα, αποδίδοντας αξιοπρέπεια στους κρατούμενους, δυνάμυνοντας την αλληλεγγύη και τη διεκδίκηση ενός κράτους δικαίου για όλους, εσείς, κύριοι, βλέπετε βία και ανομία.

Όχι, λοιπόν, μην τρομοκρατείτε τον κόσμο! Δεν κινδυνεύουμε από καταδίκους με 80% αναπηρία, οι οποίοι θα απολύονται υπό όρους, έχοντας ήδη εκτίσει μεγάλο μέρος της ποινής τους. Η βελτίωση δε των συνθηκών διαβίωσης στις φυλακές περιορίζει την εγκληματικότητα. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι φυλακές που εξον-

τώνουν ανθρώπους, τους καθιστούν τελικά αντικοινωνικούς. Αμφιβάλλει κανείς ότι το τωρινό σωφρονιστικό σύστημα, σε μεγάλο βαθμό, μετεκπαιδεύει τους κρατούμενους στην εγκληματικότητα; Αυτά είναι τα ζητήματα που πρέπει να απασχολήσουν την Ολομέλεια.

Θα μπορούσε σήμερα να προκύψει μια πολύ ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική συζήτηση για το πώς μπορούμε να βελτιώσουμε το σωφρονιστικό μας σύστημα, κατά τρόπο που να εκπληρώνει την αποστολή του, την επανένταξη δηλαδή στην κοινωνία ανθρώπων που ούτως ή άλλως σε κάποια στιγμή θα αποφυλακιστούν και θα κληθούν να συμβιώσουν με τους υπόλοιπους συνανθρώπους μας.

Θα μπορούσαμε να κάνουμε μια τέτοια συζήτηση. Δυστυχώς, όμως, όχι με τους συγκεκριμένους συνομιλητές. Τελικά, οι άνθρωποι που αφορά το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν ενδιαφέρουν τη Νέα Δημοκρατία. Δυστυχώς, οι άνθρωποι αυτοί δεν ενδιαφέρουν και άλλα κόμματα, που θέλουν να τοποθετούνται στον χώρο του κέντρου. Πώς να γίνει διάλογος πάνω στη βάση τρόμου, φόβου και υστερίας; Είναι τα στοιχεία αυτά βάση και αρτές ενός έντιμου διαλόγου;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε καθόλου δεν αφορά στη βία και στην τρομοκρατία. Αφορά στις συνθήκες που θα αντιμετωπίσουν άνθρωποι που πέρασαν ήδη τα στάδια της σύλληψης, της δίκης και της καταδίκης. Το νομοσχέδιο διέπεται από ένα πνεύμα ασφάλειας, ανθρωπισμού και δικαίου. Ενδεικτικά, η απόλυση υπό όρους για όσους έχουν πάνω από 67% αναπηρία, η θετική μεταχείριση σε υπερήλικες κρατούμενους και ο περιορισμός της φυλάκισης ανηλίκων αυτό ακριβώς καταδεικνύουν.

Καταδεικνύουν ότι στόχος αυτής της Κυβέρνησης δεν είναι η εξόντωση των κρατουμένων, αλλά η αντικατάσταση της εκ των πραγμάτων τιμωρίας από το σωφρονισμό.

Τονίζουν οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης τις εγκληματικές πράξεις στις οποίες έχουν αποβεί οι κατάδικοι. Κύριοι, είναι προφανές ότι εγκλημάτησαν. Επαναλαμβάνετε κάτι που κανείς δεν αρνείται. Όμως εδώ αναγκάζομαστε να επιστρέψουμε στα βασικά. Αυτή ακριβώς είναι η γοητεία της δημοκρατίας, το ότι αντιμετωπίζει ως υποκείμενα δικαιωμάτων τους πάντες, ακόμη και όσους εγκλημάτησαν. Άλλωστε, τα δικαιώματα που κατοχυρώνει το ποινικό και σωφρονιστικό δίκαιο εξ ορισμού αφορούν ανθρώπους που εγκλημάτησαν. Οι υπόλοιποι δεν το έχουν ανάγκη, καθώς δεν θα βρεθούν αντιμέτωποι με το σωφρονιστικό σύστημα.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις κραυγές στην άκρη και ας συζητήσουμε με όρους δικαιωμάτων. Θα έπρεπε να το αντιλαμβάνονται αυτό Βουλευτές, που κατά τα άλλα διεκδικούν σχέσεις με τον πολιτικό φιλελευθερισμό.

Στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησής μας είχε πει

ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι είμαστε κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος. Το λέμε και το εννοούμε. Μια από τις σημαντικότερες διατάξεις του Συντάγματος, που αποτελεί θεμέλιο της ουσιαστικότερης και πληρέστερης κατοχύρωσης των δικαιωμάτων, είναι το άρθρο 2 παράγραφος 1, που αναφέρεται στην αξία του ανθρώπου. Αυτήν ακριβώς την αξία του ανθρώπου προσπαθούμε να υπερασπιστούμε και να αποκαταστήσουμε με το υπό συζήτηση σημερινό νομοσχέδιο.

Προς τι, λοιπόν, οι φωνασκίες; Εκτός αν είστε ικανοποιημένοι από τις συνεχείς καταδίκες που μας επιβάλλει το Δικαστήριο του Στρασβούργου για την κατάσταση που επικρατεί στις ελληνικές φυλακές. Τώρα που το σκέφτομαι, μάλλον θα είστε ικανοποιημένοι από τις καταδίκες αυτές, γιατί όσο κυβερνούσατε, όχι μόνο δεν κάνατε τίποτα για να βελτιώσετε τις συνθήκες κράτησης, αλλά συνειδητά τις χειροτερεύσατε.

Υπάρχουν πολλά που πρέπει να αλλάξουν στις φυλακές. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αναδείξει ήδη από την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, αλλά και από παλαιότερα τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης, που προσβάλουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια: κρατούμενοι χωρίς θέρμανση και ζεστό νερό, θαλαμισμός καταδικασμένων για πλημμελήματα μαζί με βαρυποινίτες, υπερπληθυσμός έξι και οκτώ ατόμων να στοιβάζονται σε κελί δύο ατόμων, σχεδόν ανύπαρκτος ιατρικός έλεγχος και περίθαλψη. Εικόνες ντροπής, που καμμία σχέση δεν έχουν με τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Περιμένουμε πολλά: Περισσότερη εκπαίδευση για τους κρατούμενους, αναβάθμιση της εργασίας στις φυλακές, βελτίωση των επισκεπτηρίων. Περιμένουμε την επιτάχυνση της νέας μεταναστευτικής πολιτικής, η οποία θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη αποσυμφόρηση των φυλακών.

Ξέρουμε ότι η Κυβέρνηση θα αγωνιστεί για να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα. Ο δρόμος για τη δημιουργία ενός υγιούς σωφρονιστικού συστήματος είναι μακρύς. Σήμερα όμως γίνεται μια σημαντική αρχή.

Σας ευχαριστώ. Καληνύχτα σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Ευχαριστούμε κι εμείς την κ. Χρυσούλα Κατσαβριά-Σιωροπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.15', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 17 Απριλίου 2015 και ώρα 12.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: Συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου: «Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ' τύπου και άλλες διατάξεις, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ